UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Paraphrasis Psalmorvm Davidis Poetica

Buchanan, George

Argentorati, M. D. LXVIII.

VD16 B 3125

urn:nbn:de:hbz:466:1-69145

Visual Library

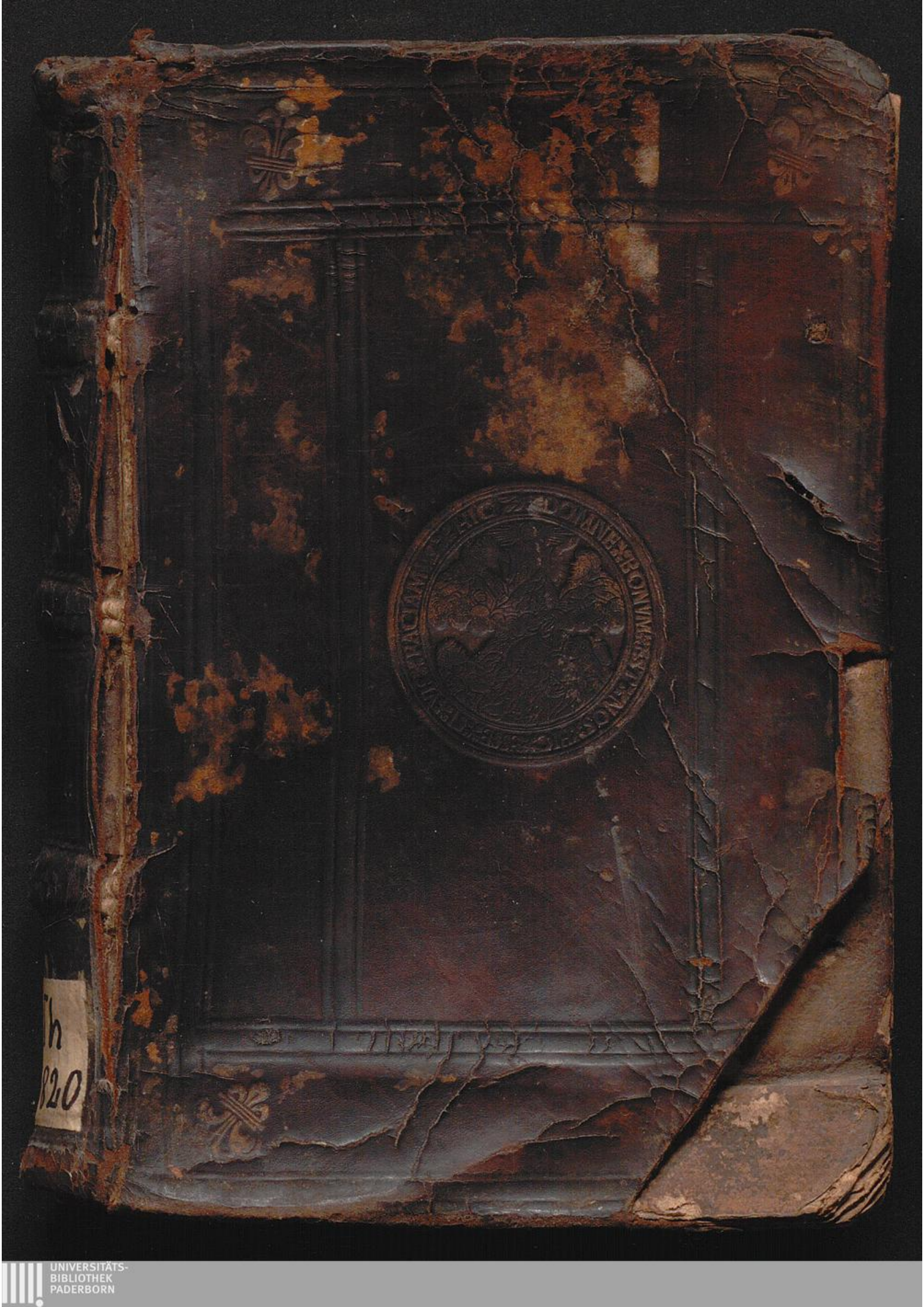

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Th. 5820
X. Y. 10

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

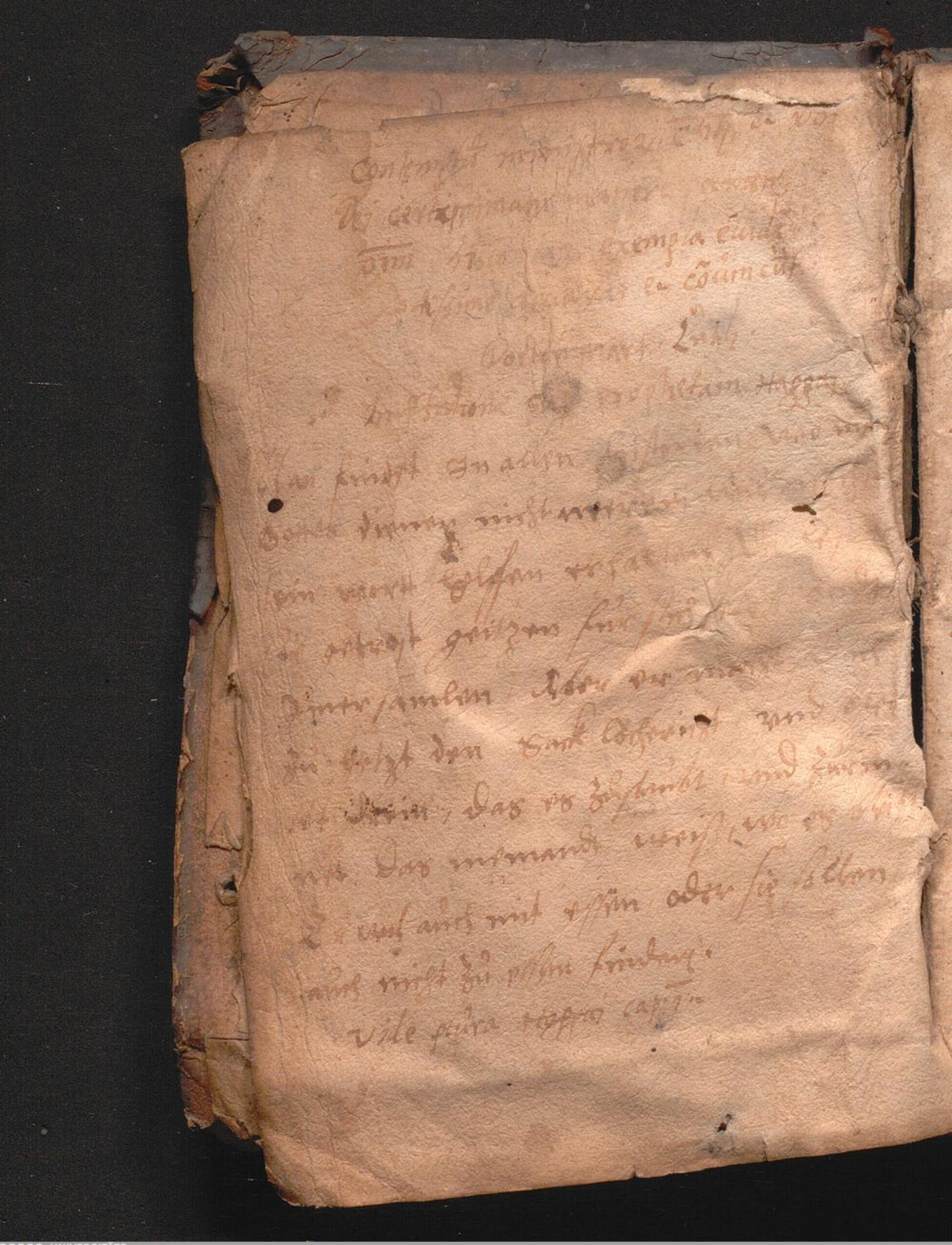

PARAPHRASIS

PSALMORVM

DAVIDIS POETICA,

NVNC PRIMVM EDITA,

Colleg. Societ. Jesv. Paderb. 1661

Auctore Georgio Buchanano Scoto, poëtarum
nostri sæculi facilè principe.

PSALMI ALIQVOT IN VERsus Græcos nuper à diuersis
translati.

Joannis Nic. IV D.

Annotata ubiq3 diligenter carminum genera.

ARGENTORATI,
Excudebat Iosias Rihelius.
M. D. LXVIII.

D. M. L.

Der gott Cus gebet zum ende alle prophecey zum
ein ende jener stund. Amos 4

AD MARIAM

ILLVSTRISSIMAM SCOTORVM REGINAM,

Georgij Buchanani Epigramma.

NYmpha, Caledoniæ quæ nunc feliciter oræ
Missa per innumeros sceptra tueris auos,
Quę sortē anteuenis meritis, uirtutibus annos,
Sexum animis, morum nobilitate genus:
Accipe (sed facilis) cultu donata Latino
Carmina, fatidici nobile regis opus.
Illa quidē, Cyrrha procul & Permessidelym-
Penè sub arctoi sidere nata poli: (pha,
Non tamen ausus erā malè natū exponere fœ
Ne mihi displiceāt quæ placuére tibi (tum,
Nam quod ab ingenio dñi sperare nequibant,
Debebunt genio forsitan illa tuo.

∴ ij

ΦΕΔΕΡΙΚΟΥ ΙΑΜΩΤΙΟΥ ΕΙΣ
Γεώργιον Βυπανανὸν ᾠδή.

Στροφή.

Φαντὶ ῥήσεις παλαιὰι
Υἱὸν Αλημήνας, ὃς ὄλυμ-
πονδ' ἔβα, πολλὰς ἐπὶ γᾶς
Πολιᾶς θ' ἁλὸς πτγνῶν
Θῆρας ἀϊδροδίπας, Κελτῶν παρ' ὄχθαις
Ανθορεῶν θ' ἁπορρίψαντα δεσμὸν
Ὡσὶν ἑλπύσαι τὸ πλῆθ θ'.
Καὶ τόδ' ἔπειτα πατασχόμενον
Ζανὸς ἐξαίφνης ἔπεφαι
Οβρίμῳ θάλει βιαθείς.

Αντιστροφή.

Αλλὰ γαρύεθ' ἅμεινον,
Ατ' ἰσάζεται μελισσαῖν
Κηρίῳ ταὶ Βυπανανᾶς
Γλυπορωτάταν ὄπα,
Τᾶς ηαὶ ἀπὸ στόματθ' παγαὶ ῥέοντι
Αδυμελᾶς ἐπέων νέπταρ χέυσαι,
Ταῖν πορᾶν τᾶς χρυσοπέπλω
Μναμοσυνας δόσιν ἀγνοτάταν,
Τῷ πατα βρέχωρι ἰαίνει
Αλπίμων ανδρῶν ἄρυραν.

Επω-

Εωωλός.

Παῖς γαρ τ' ἀπαμαντοπόδων
Βροντᾶν ἐλατῆ=
ρ Διὸς, εἵλξεν ἄμισον
Πρόοδον ἀνθρώπων γενέθ.
Νιῶ δ' ὀρθοβύλων καὶ σοφῶν
Ανδρῶν παιδίας ὅδε σύρει,
Ταῖν ἀγαφθέγπ[τ]ων ἀοιδαῖν,
Αδυφώνων καὶ μελῶν
Παντᾷ παφάγων σοφίᾳ
Τᾷ καὶ τᾶ σὺρυαδγνᾶς
Ηραπλέθ παύσυρτον ἔλποι τὰν πέδαν.

ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΥ ΠΟΡΤΟΥ ΕΙΣ ΓΕΩΡ
γιον Βυπανανὸν, τὰς τᾶ δαβὶδ ψαλμὰς
ῥωμαϊϛὶ σὺν ἔπεσι μεθαρμη=
νύσαντα.

Σιγᾶ νιῶ λαοῖς· Δαβὶδ ἄλλοθ θέσπιν ἀοιδὰν
(Θαῦμα μέγ') ἐντύνει πᾶσιν ἐπιχθονίοις.
Αλλ' ὁ μὲν αὐτολίης ναέτας θεᾶ μέλπετο πάρτος.
Εσπερίοις ὁ δέτ' εἰς ἑκατὸν ὠκεανόν.
Η σε Παλαισίνων ὀπὶ πεῖνθ γ' αὐτὰ ὁ ῥυθμοῖς
Αὐσονίης θέλγει νιῶ νόον σὺ μοῤῥόπων.
Εἰ ἦ μέλη πετόῤῥοιο, τύπῳ τόδε νύσαο χειϛᾶ
Εξοχον ὐρανόθεν παντοκράτωρ βασιλεύς.

ΕΡΡΙΚΟΥ ΣΤΕΦΑΝΟΥ

εἰς τὸν αὐτόν.

Πατρὶς μέν σ' ἔτεκεν, μῦσαν ἣ σὺ πατρίδι τὴν
Τῇ γενετῶν δίδυμα ἀντιδὸς γενετήν. (ντεις

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ εἰς τὸν αὐτόν.

Ἠγαγέ σε προφόωσδε πάτρη, νῦν δὲ φαείνεις·
Ὡς σοι ἔδυνε φάος, καὶ φάος ἀντέλαβεν.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ εἰς τὸν αὐτόν.

Καλλιόπη τί σὺ τόσον ὀδύσαο Κελτίδι γαίῃ,
Καί χθονὶ Γερμανικῇ, Αυσονικῷ τε πέδῳ,
Ὡς τε Καληδονίων μεταναίριαι ἴχνεα θεῖναι
Οὐδεί, πάγχυ μάλα πρίν ποτε βαρβαρικῷ;
Ἰλαθι Καλλιόπη, ἐπανόρχεο· ἢ μεταναίσω
Εἰς τὸ Καληδονίων ὅδλας ἅμ' ἑψόμεθα.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ εἰς τὸν αὐτόν.

Τίπτε Καληδονίων Μοῦσαι προβεβόλατε ὅδλας;
Πῶς τὸ πρὶν ἔχθιστον, φίλτατον ὔμμι πέλει;
Εἰς Ελικῶνα θεαὶ ἐπανήιετε· ἴτε καλεῖδε
Οὐχ Ελικώνι ἐμοί, ἀλλὰ Καληδόνιαι.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ εἰς τὸν αὐτόν.

Φασὶ Καληδόνιης μοῖραν τινα τοπρὶν ἐπῳδῶν
Ἴσορα πολλάων καὶ παπότεχνον ἐμεῖν.

Θαῦ=

Οὕνεκεν συπερεπίη γοραρὴ καὶ νῦδ' ἀγητὸν
Καὶ σέβας ἐπλετό τοι πολιώσιον, ἐξ ἑτι νείνε
Ἐξ ὅτε δὴ τὰ πρῶτά σε γείνατο πότνια μήτηρ,
Ὡς ὁπότ' εἰαρινὴ πολὺ ἀγάλλεται ἤμαρ ἐόρσῃ.
Σοὶ θεὸς ἐξερέει, καὶ ἐπὶ μέγαν ὅρκον ὀμεῖται,
Ἀμφότερον, βασιλεύς τ' ἀρητήρ τ' ἔσεαι οἷ
Ἡμαρ πανύθ', ἱερὴν κατὰ τάξιν μελχισεδίκης.
Ὡς θεὸς ἐξερέει, τὸ ᾧ καὶ τετελεσμένον ἔσται.
Τοῖο γὰρ ἐδ ἐξῆν ἔπος παλινάγρετον οὐδ' ἀπατηλόν.
Θαρσεῖ· ἀεὶ γάρ σε πατὴρ θεὸς ἀμφιβέβηκεν·
Ὃς καὶ διαῤῥαίσει ἰφθιμα κραπάτ' ἀνάκτων,
Καὶ σφῶν ἀτιδανὸν θήσει πράτῳ ἤματι εἵνῳ
Ὁππότε χωσάμενος μιῶν φονόεσσαν ὀφέλλῃ.
Χερσὶ νιῶ πανύτεσσι μετ' ἔθνεσιν ἐπλιπος ἔσται
Τοῖσι θεμιστύων· πενύεσσιν δ' οὐρεῖα χθὼν
Στεινομένη πλήσει, ὅτ' ἀγαπλειτὺς βασιλῆας
Τὺς πρότερον πολέεσσιν ἀνάσσοντας πεδαΐξει.
Ἐνθ' ὅγε νικήσας φύγοντά θ' ὁμίλου ὀπάζων
Δηίων, χειμάῤῥῳ πὰρ ὁδὸν πίε τ' ἐμβροτόεντος
Τόσσον ἀφ' ἕσεται αἷμα δαϊκταμένων ἀπὸ λαῶν·
Τὠνεκα καὶ κεφαλὴν ὑψώσεται πύλεϊ γαίων.

ΨΑΛΜΟΣ ΕΚΑΤΟΣΤΟΣ ΕΝ

νεανισκιλέκτῳ, ὑπὸ Φεδερίκου Ιαμωτίου μεταφρασθείς.

Ὅτε λυσμῳνῶν φάλαγγες
Ἐπιπορτομῶσι γλώσσαις,
Δακέθυμά μοι λέγουσαι,
Τότ' ἐγὼ θεὸν βοῶμαι,
Ὃς ἐμῷ πρόφρων ἀπύει,
Ὃς ἐμοὶ πρόφρων βοηθεῖ.
Βιοτῖο ἐμλιὺ ἄπειργε,
Βιοτῖω, αὖαξ, ἄφελπε
Στομάτων βαρυπνεόντων,
Φιλοπορτόμων τε λαιμῶν.
Τί παπαγόρῳ σ' ὀνήσει
Φιλολοίδορός τε γλῶσσα,
Κρατερωτέρη μὲν ἰῷ,
Μαλερωτέρη δὲ πυρῷ;
Ἀγαν, ὦ τάλας, σωοιπῶ
Πολεμοτροφῶσιν ἐχθροῖς.
Στυγέω μάχλιν φιλοῦντας,
Φιλέω μάχλιν φυγόντας·
Μιαρώτατοι δὲ ἄνδρες,
Φιλίλιν ὅταν λαλήσω,

Πολέ-

Πολέμων, φόνων πνέοσι,
Προκαλούμενοί μ' ὀλέθρῳ.

ΨΑΛΜΟΣ ΕΚΑΤΟΣΤΟΣ ΕΙΚΟΣΤΟΣ ἕβδομος, ὑπὸ ΦΛΩΡΕΝΤΙΟΥ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΥ ἑρμηνευθείς.

Στροφή.

Μεγάρων θεμέθλοις ὅς τις ἀγλαὸν
Ἕλκεται νεοσσοῖς
Θεοῖό γε πορφυρᾶν ἄτερθεν,
Οὐ σώσοτ' ὄργον οἱ πραίνεται,
Ἀταρ ἐλπίδων ἁλᾶται, καὶ ἄφαντος
Κρησὶς ματᾶ, ὅτ' ἄχθος νυκτίπλαγκτον
Φρενῶν αὐτὸς πόλεως
Ἀμφέπει, θείας ἀμελῶν
Παλάμας. ὀλοὸν δ' ὄφελος
Κἂν σύ γε πρῶτον ματρὸς
Εὐφρόνης ἵκηαι ἐπ' ὄρ-

Αντιστροφή.

θρον, ἀπρέπτερος ἢ πτανοῖς λεχῶν
Κοιτάδων μικρὰ νιώσσης.
Τί δ' ἐμπεδόπονον αὐτλέων βίον
Ἔθεις λυγροῖσιν ἄρτον σὺν πόνοις;
Ῥέα γὰρ θεὸς νύτοι δίδωτος ἐάων

Παίντ' ὄλβον, λίν ἠ ἐθέλησιν, παιδὶ φίλῳ
Εἰν ὀνείροις χαρίσε-
ται, τόν' ὃδ' ἄλασιζες ὄναρ.
Τί γαρ ἄλλο χρῆμα βροτοῖς
Φίλτρον ἢ τέκνων φίλων;
Τοῦτο τέλθ⊙ γαστρὶ μόν⊙

Εωωλός.

Εὔκαρπον ἔλωπε θεός.
Οἷα ϳ̓ καρτερόγυ⊙ χεὶρ βελέμνοις
Εὐστόχοις ὁπλίζεται, ὡς νεότης
Εὐσεβὴς παίδων, πατέρας
Τέρπει. ὁ γαρ φίλτρόν τι
Πατρὶ καλῶν ἐκγόνων.
Ω τρὶς συλαίμων φαρέτρων
Ιοδόπον φορέων
Βελέων τῶνδε τοῖ⊙ δ' ὄλβι⊙
Οὔποτ' ἐν δικασπολί-
αις ηκταιχωθησεταί γε

ΨΑΛΜΟΣ ΕΚΑΤΟΣΤΟΣ ΕΙ-

ποστὸς ὄγδο⊙, ὑπὸ Φεδλεέμου Ιαμωτίου
μεθορμιυσυθείς.

ΝΑι μάκαρ ὅστις ἀνάπτος ἐφαμοσυναῖν ὁδόν ἔρ-
Δφμαίνῃ θ' ἅμα πῆνον, ὑπερβασίας τ' ἀλεγύς (πφ,
Ω θυατῶν μακάριστε, τεαῖν ἐπεὶ εἴδατα χειρῶν

Θαῦμά μ' ἔχει, ὠδὰς πῶς ἀντήλλαξεν ἐπῳδάς.
Τοῦτ' ἄπορόν μοι ἐὸν νῦν λύε Καλλιόπη.
Παῖ σοφὲ Καλλιόπη σὺ δ' ὁμῶς ἀπορεῦσα σιωπᾷς;
Σῆς πρεῖττον σοφίης ταῦτο τέλει;
Μή ποτε σὰς ὠδὰς ἰδίαις κατέθελξεν ἐπῳδαῖς,
Ἰυγγός τε πανὶ δῆσεν ἀλυσκοπέδῃ;
Θαρρεῖ Καλλιόπην θελητήρια μείζονα οἶδας.
Μεῖναν ἀοιδὰν σὰν, αἱ γὰρ ἐπῳδὰν ἔβαν.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ εἰς τὸν αὐτόν.

Μισήσασα θεὰ σὸν πατέρα πῶς φιλεῖ ὧδε
Αντὶ γὰρ μισήτρων φίλτρα πατρὶς τίν' ἔχει;
Σὴν πάτρην Βυζαναῖε τεῷ ἐχρήσατο φίλτρῳ.
Τούτῳ θελγομένην ἤγαγε Καλλιόπην.
Ἀλλὰ τίς ἰῶν φίλτρων χρεὼ πρός σε φιλοῦσαν ἐμεῖ=
Μᾶλλον σοὶ φίλτρον αὐτὴ ὀσάσε θεά. (νην;

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ εἰς τὸν αὐτόν.

Σοὶ ζωὴν ἔπορεν πάτρη, πόρες ὄνομα πάτρῃ·
Οὔνομα νῦν παρὰ σοῦ καὶ πλέον ἐσθλὸν ἔχει.
Ἀλλὰ πόρε ζωὴν μινυώριον· ὄνομα δώσει
Ὃς ζῇ, ζήσει παρόν, ζήσεται ἀθάνατον.

LVDOVICI CASTELVETRI
in Georgium Buchananum.

Vatis Idumæi sacro quòd percitus œstro
Exprimis Ausonia carmina culta lyra,
Non tibi quas soluat dignas pro munere gra-
Roman⁹, quãuis maxim⁹, orbis habet. (tes,
Diuinis nam si qua fuit uox auribus apta,
Per te illa alloquitur concelebratq; Deum.

INCERTI AVCTORIS
in eundem.

Ludicra Christicolæ ponant: Aeneide maius
Exit opus, celebri maius & Iliade.

HENRICI STEPHANI
in eundem.

Ecce, Caledonia Maro, Naso & Flaccus in ora,
Pro Ioue nunc discunt posse sonare Iouam

EIVSDEM.

Dauidis hîc corpus, sed tectum ueste Latina,
Quæ picta est Flacci, picta Maronis acu.

EIVSDEM.

Assere te auctorem: collatas Zoilus inquit
Vatibus à priscis hoc operas in opus.

EIVSDEM.

Oras si repetat superas Maro, te sibi iuret
Heroum tandem surripuisse pedem:
Reddita si fuerit lux Flacco, iuret & ille
Te lyricos numeros surripuisse sibi.

Fallor

Fallor ego: & potiꝰ ſtupefactus credet uterque
Se quondam numeros ſurripuiſſe tibi.

EIVSDEM.

Legerat hoc Phœbus, turba comitãte ſororũ,
Carmen: at incertus carminis auctor erat.
Miratur Phœbus, Muſæ mirantur & ipſæ,
Iamq; alio metuunt abs Helicone ſibi.
Tum Phœbus, Vates priſcos agnoſcite, ritus
Qui didicêre nouos, dedidicêre meos.

EIVSDEM.

Quærebã Buchanane, tibi quis & unde dediſ-
Nomẽ, & an Graia hęc uox foret, an La- (ſet
Inuẽta eſt tandẽ mihi nominis huiꝰ origo: (tia:
Ex re hoc, diuino nomine, nomen habes.
Et quicunq; ex re te nomen habere negabit,
Quid βυναίη Græcis, ſe quoq; ſcire neget.

EIVSDEM.

Cur non uel prius hæc donaſti carmina luce,
Vel non perpetuis obruis hæc tenebris?
Tot uatum labor ecce perit, Germania nobis,
Gallia quos nobis, quos dedit Auſonia.
Carmina tot uatum, tam longo ſcripta labore,
Siccine tam facilẽ deleat una dies?
Namq; ea quis uoluet, Cereris niſi fruge reper
Gaudeat iligna pellere glande famem? (ta
Verùm quàm malẽ tu famæ nũc cõſulis horũ,
Tam bene dicêris conſuluiſſe tuæ.

EIVS-

EIVSDEM.

Fruſtra hæc Dauidis conati reddere multi,
Conatus contrà uicit at iſte ſuos.

EIVSDEM.

Hunc erga Hebræum miracula maxima uatem
Ediderat mundi maximus ille parens.
Quis non obſtupuit iuuenilibus acta lacertis
Saxa neci uaſtum poſſe giganta dare?
Quis non attonitus tanti faſtigia regni
Ex humili uidit proſiluiſſe caſa?
Quis non attonitus fundentem oracula uidit
Qui modo lanigeras paſtor agebat oues?
Hoc in uate igitur diuina potentia quondam
Virtutis dederat tot documenta ſuæ:
Non contenta iſtis, en noſtro rurſus in æuo
Miraclum antiquis addidit illa nouum.
Nam quò Muſarum tenuis perlapſa nec aura,
Hic pandit uati nunc Helicona ſuo.
Hîc ſacra Calliope, ſacer eſt hîc, lector, Apollo:
Caſtalis hîc ſacra eſt, hîc ſacer eſt Helicon.
At dum tu nobis Buchanane profana ſacraſti,
Sacràſti ſæclis te quoq; perpetuis.

GEOR=

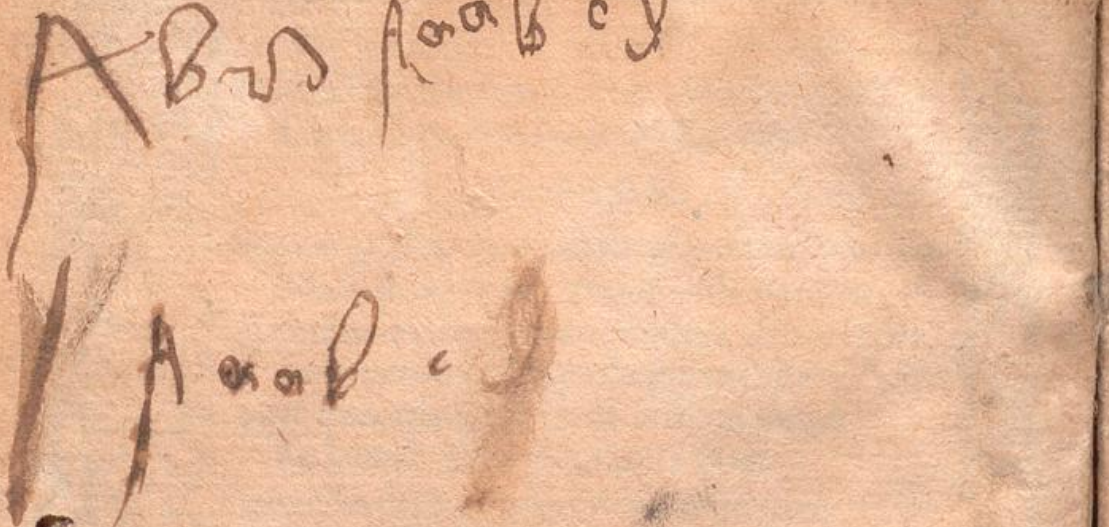

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

GEORGII BV=
CHANANI PARAPHRASIS IN primum librum Psalmorum.

PSAL. I. *Beatus uir qui non abijt in consi lio impiorum, &c.* *Carm. gen.* 1.

FElix ille animi, quem non de tramite recto
Impia sacrilegæ flexit contagio turbæ:
Non iter erroris tenuit, sessórue cathedræ
Pestiferæ, facilem dedit irrisoribus aurem:
Sed uitæ rimatur iter melioris, & alta
Mente Dei leges noctesque dieſque reuoluit.
Ille, uelut riguę quę margine cõsita ripæ est
Arbor, erit: quam non uiolento Sirius æstu
Exurit, non torret hyems, sed prodiga læto
Prouentu beat agricolam: nec flore caduco
Arridens, blanda dominum spe lactat inanem.
Non ita diuini gens nescia fœderis, exlex,
Contemptrixque poli: subiti sed turbine rapti
Puluueris instar erũt, uolucri quẽ concita gyro
Aura leuis torquet celeri ludibria uento.
Ergo ubi ueridicus iudex in nube serena
Dicere ius ueniet, scelerisq; coarguet orbem,
Nõ coram impietas mœstos attollere uultus,
Nec misera audebit iustæ se adiungere turbæ.
Nam pater æthereus iustorũ & fraude carentũ
Nouit iter, sensumq; tenet: curuosq; sequuta
Impietas fraudũ anfractus scelerata peribit.

PSAL. II. *Quare fremuerunt gentes? &c.*

Carm. gen. 2.

QVid trepidę gẽtes, uano fremuere tumul-
Minisq3 populi sæuiunt inanibus? (tu?
Et cum principibus magni coiere tyranni,
Dominumq3, Christũq3 Dñi aduersũ truces?
Vincula quin horũ fortes dirumpimus, (aiũt)
Et lora nostris demimus ceruicibus?
At pater æthereus, rerum cui summa potestas,
Ridebit impotentium irritas minas.
Tum iusta accensus miseros affabitur ira,
Et per furorem cæca consilia suum
Turbabit: Cingamq3 meum diademate regẽ,
Inquit Sionis iura sanctis collibus
Qui dabit, & latè fundet mea iussa per orbem.
Deinde allocutus Dominus est me, Filius
Tu meus es, genui te hodie: me posce, daboq3
Omnes ut hæres gentium fines regas,
Qua circumfusis tellus se porrigit undis,
Regasq3 sceptro sempiternùm ferreo:
Quumq3 uoles, tumidosq3 premas, frãgasq3 re
Vt picta fragili uasa frangũtur luto. (belles,
At uos, in populos quibus est permissa pote-
Et ius ab alta sede plebi dicitis, (stas,
Errorum tenebras depellite, discite uerum:
Seruite Domino cum tremore: gaudijs
Et timor & Domini accedat reuerẽtia uestris.
Vt missum ab illo filium amplectamini:
In uos ne iustæ uindictam exerceat iræ,

De

De calle recti deuios. nam quum breui
Sæuiet iniuſtos contra iuſta ira, ſcietis
Quàm ſint beati ſpes in illo qui locant.

PSAL. III. *Domine quàm multiplicati. &c.* *Carm. gen. 3.*

HEu quanta numero uiribusq; factio
Me uexat odijs impij!
Quàm perditorum firma conſpiratio
Coniurat in meum caput!
Et aſſeuerant ſpem ſalutis in Deo
Supereſſe iam nullam mihi:
Quum tu ſub umbra præliantem me tui
Tam ſæpe ſcuti texeris:
Quum laudis auctor ſis meæ, quum gloria
Meum corones uerticem.
Quum nocte Dominus inuocantem me, ſuo
De monte ſancto exaudiat,
Curis ſolutus & recumbo & dormio,
Reſurgo liber â metu.
Domino excubante, nec meum formidine
Pectus mouebunt agmina
Numeroſa, nec ſi ſæua feritas omnium
Coniuret in me gentium.
Tu Domine in aciem ductor, ut me liberes,
Prodibis: hoſtium omnium
Malasque franges, impiorum & conteres
Dentes potenti dextera.
At tu, ſalutis una ſpes, populum tuum
Bonitate ſolita amplectere.

PSAL. IIII. *Quum inuocarem, exaudiuit me Deus, &c.* *Carm. gen. 4.*

O Pater, ô hominum, diuûmq; ęterna potestas,
Sincerę mihi conscię mentis,
Qui mihi consilijque inopi, incertoque salutis,
Imploranti rebus in arctis,
Tutum pandis iter, latumq; educis in ęquor:
Nunc obsesso fraude maligna
Da mihi te facilé, & iustis bonus annue uotis:
Non dura placabilis aure.
O hominum cæcę mentes, quo me usq; relicto
Intenti mendacibus umbris,
Sollicita in uanas torquetis pectora curas?
Tandem credite uera monenti:
Quem Deus electum miro dignatur honore,
Per discrimina cuncta tuetur.
Me Dominus clamãtem ad se, auxiliumq; rogantem
Mitis & exorabilis audit.
Ergo Dei, miseri nunc saltem agnoscite numé,
Et uitijs absistite prauis.
Vobiscum in tacito per noctem expędite lecto
Longi dicta ac facta diei.
Non pecudum fibris Domino sed mẽte litatur
Innocua: si admoueris aris
Hanc poteris sperare animi securus ab alto
Dextra munera larga benigna.
Poscit opes modò degeneres pars maxima uulgi,
Hæc animos uota una fatigant:
At tu me placido tantùm bonus aspice uultu:
Aura tui iucunda fauoris

Me

Me ſuper irradiet: ſat amico te mihi felix.
Alter frugibus horrea ſtipet,
Impleat & multas generoſo nectare cellas,
Et congeſto gaudeat auro:
Aſt ego, curarum uacuus de nocte recũbam,
Et ſine ſollicitudine ſomnos
Accipiam: tu ſecuram mihi robore mentem,
Tu certa ſpe pectora firmas.

PSAL. V. *Verba mea auribus percipe, &c.* *Carm. gen. 5.*

O Potens rerum Deus, aure leni
Mitis exaudi mea uerba, mentis
Mente non dura tetricusque triſtes
Percipe queſtus.
Adſpice attentus, mihi quanta tendat
Vox latus: quando mihi rex Deusque
Solus es, ſolum ueneror precorque
Rebus in arctis.
Manè clamantem Deus æquus audi.
Nam tuum caſta prece, non inanem
Spem fouens, nomen iubar ante Eoum
Manè ciebo.
Tu Deus, lætus pietate uera,
Impij ritus ſcelus execraris:
Nec frui praui ſtudioſa mens te
Speret amico.
Vis tuos uultus metuit, nefasque:
Hoſtis es fraudum & cupidæ cruoris
Cædis: audacem ſimulare linguam
Falſa recides.

At tua fretus bonitate ſacrum
Limen accedam, tua templa inibo:
Ritè adorabo tua ſancta caſtis
Numina uotis.
Tu mihi, ut caſſes fugiam doloſos
Hoſtium, lumen Deus æquitatis
Dux tuæ præfer, dubioque cæcos
Dirige greſſus.
Hoſtium uerum fugit ora, pectus
Incolit fraus ſpurcitiesq3: guttur
Tetrius putri eſt quod hiat recludens
Funera buſto.
Lingua adulatrix tacito ueneno
Blandiens, cæcos meditatur ictus.
O Deus, rerum ô pater alme, gentem
Perde nefandam.
Redde conatus Pater alme uanos:
Quique te linquunt, ſcelerum ſuorum
Sentiant pœnas meritas, ab ima
Stirpe reciſi.
Sed tua ſemper bonitate tuti
Gaudeant qui ſpem poſuere in uno
Te ſibi certam impauidi, tuumque
Nomen adorant.
Nanque tu rectos animique puros
Larga opum dextra recreas benignus,
Et tui (tanquam clypeo) fauoris
Protegis umbra.

PSAL.

PSAL. VI. *Domine ne in furore tuo arguas me, &c.* *Carm. gen. 3.*

DVm feruet ira, Domine, dum mens æstuat,
Ne me merentem corripe:
Dum sæuientis flagrat in cursu furor,
Exigere pœnas abstine.
O parce, parce: languor ægrum conficit:
Manum salutarem admoue.
Corpus, solutis ossium compagibus,
Enerue uires deserunt:
Mentemque grauiter mœror angit turbidam.
Quo me usque miserum negliges?
Quo me usque linques? iam reuerte ac libera
Aegrum inferûm de faucibus.
Vbi sæua duram mors manum iniecit semel,
Quis amplius meminit tui?
Quis mortis alta subrutus caligine
Nomen celebrabit tuum?
De nocte pectus anxium suspirijs
Pulsans, gemensque, lacrymis
Lauo cubile. strata fletuum madent
Rorata largis imbribus.
Caligat acies luminum, doloribus
Hebetata longis: hostium
Interque risus & dolos emarcuit
Color uigorque corporis.
At tu sceleribus turba gaudens impijs,
Facesse, spem pone irritam:
Lamenta Dominus & meorum fletuum
Placatus audijt sonum.

Dominus benignus ſupplicem me exaudijt,
Orationiq́ue annuit:
Subitus ut hoſtes obruat pudor meos,
Vultusq́ue confundat rubor:
Triſti repentè ut palleant infamia,
Fugamq́ue turpem mœreant.

PSALM. VII. *Domine Deus meus in te ſperaui, &c.* *Carm. gen. 6.*

IN te ſalutis ſpem poſui meæ,
Seruator orbis: faucibus hoſtium
Me libera, qui mente ſæua
Interitum mihi moliuntur.
Si nemo uindex aſſerat, ut leo
Imbelle crudus dilaniat pecus,
Sic me ferus diſcerpet hoſtis,
Innocui ſitiens cruoris.
Si uerus index me meritò arguit,
Nec falſa mendax crimina texuit,
Si damna pro damnis rependi,
Nec miſeris facilis peperci,
Me perſequatur dum capiat ſequens,
Captumq́ue ſternat, ſtratum & humi pede
Conculcet, & ſceptri ſuperbum
Proterat abijciatq́ue faſtum.
Exurge, iuſtas te furor impius
Meorum in iras excitet hoſtium.
Exurge, promiſſamq́ue redde
Perfidiæ Deus ultionem.
Exurge, terris luceat omnibus
Auguſta maieſtas tua, te ſuum

Accur-

Accurrat agnoſcatque regem
Concilium populi, patremque.
O qui potenti ſceptra tenens manu,
Gentes per omnes crimina uindicas,
Me uindica, ſi ritè pœnas
Ore pio innocuoque poſco.
O iuſte iudex, cordis in intimo
Quem nil receſſu præterit abditum,
Frange impios auſus malorum:
Fulci animos refoueque iuſtos.
Securus hoſtes nil metuo, Deo
Cuſtode: quem ſimplex animi iuuat
Candor, pios ſeruat, malisque
Exitium aſſiduè minatur.
Nam ni redimus, iam gladium tenet,
Iam tendit arcum promptus, & arripit
Ferale telum, & igne ſæuo
Lethiferas acuit ſagittas.
En, qui nefandum parturijt ſcelus,
Concepit ærumnam, pariet uelut
Quæ uana per ſomnum inquietas
Ludificant ſimulacra mentes.
Fodit doloſam, ut me caperet, ſcrobem,
Incautus in foſſam ipſe ſuam ruit.
In uerticem ipſius recurret
Pernicies, recidentque fraudes.
Ergo expeditus fraudibus & metu,
Rerum parentis iuſtitiam canam,
Nomenque ſanctum: gratiasque
Lætus agam, repetamque laudes.

PSAL. VIII. *Domine Dominus noster, quàm admirabile, &c.* *Carm. gen. 7.*

GEntis humanæ pater atque cuſtos,
Quàm ſancta maieſtas tui
Nominis terras ſtupefecit omnes,
Sol quas recurrens adſpicit!
Et ſuper cæli radiantis orbes
Tua magnitudo ſe extulit.
In Dei laudes patefecit ora
Lactens puelli infantia:
Et tuas uires inimica caſtra
Senſere, & ultrices manus.
Luce quum cælos uitrea ſerenos,
Pollentis opera dexteræ
Cerno, quum lunam, nitidasque ſtellas
Per te creatas conſpicor,
Quantulus (mecum tacitus reuoluo)
Homo eſt, ut eius ſis memor!
Quantula humanæ eſt ſobolis propago,
Dignere ut illam uiſere?
Hunc Deo æqualem propè reddidiſti:
Ornaſti honore & gloria:
Et tuæ dextræ ſuper uniuerſa
Opera creaſti principem:
Cuncta uitalis quibus hauſtus auræ eſt,
Illi dediſti ſub pedes.
Huic boues parent & oues, pecusque
Quodcunq; campis paſcitur:
Quique pennarum celeri uolatu
Metitur ales aëra:

Quique

Quiq́ue primarum celeri natatu
Piſcis pererrat æquora.
Gentis humanæ pater atque cuſtòs,
Quàm ſancta maieſtas tui
Nominis terras ſtupefecit omnes,
Sol quas recurrens adſpicit!

PSAL. IX. *Confitebor tibi Domine, in toto corde meo, &c.* *Carm. gen.* 8.

RErum certa ſalus te cano, gratias
Exoluo meritas ex animo tibi:
Et miranda futuris
Pandam facta nepotibus.
Tutus præſidio nil metuam tuo:
Lætus læta canam ſed tibi carmina,
Te laudabo ſupremi
Aeternum ætheris arbitrum.
Spes hoſtis temere elatus in improbas,
Conuerſus trepida terga dedit fuga,
Et uirtute potentis
Dextræ peſſum abijt tuæ.
Tu uindex cupidos exitij mei
Perdis, tu trepido præſidium es reo:
Tu litem mihi iudex
Ex alto dirimis throno.
Tu gentis ualido robore barbaræ
Compeſcis furias: deſtruis impios,
Vt nec nomina ſeris
Narret fama nepotibus.
Tu ferrum è manibus detrahis hoſtium:
Proſternisq́ue ſolo funditus oppida,

Et

Et proſtrata perennis
Condis nube ſilentij.
Tu rerum ſine fine imperium tenens,
Fixiſti ſolium iuſtitiæ tibi,
Orbem ut legibus æquis,
Vt iuſtè populos regas.
Quum uis incubuit fœta ſuperbia
Infræni, miſeris præſidium pates,
Tuti pandis aſyli
Arcem rebus in aſperis.
In te uno meritò ſpem ſolidam locant
Qui nouere tuum nomen, & ultimo
Vt diſcrimine amicos
Nunquam deſtituas tuos.
Ergo arcis merita laude Sioniæ
Cuſtodem Dominum pangite: conſilij
Decreta ardua gentes
Latè ferte per exteras.
Vindex innocui ſanguinis expetit
Pœnas, ui tenues nec ſinit opprimi
Impunè: applicat aurem
Clamantum querimonijs.
Afflictas bonus ô res propius meas
Contemplare, odijs quem petit improbis
Vis hoſtilis: & atræ
Mortis faucibus eripe.
Vt qua mole Sion creſcit in æthera
Latè conſpicua, laudibus efferam
Te, lętusque ſalutem
Acceptam referam tibi.
Demerſit meritò fraus ſua perfidas

Gentes

Gentes exitio: queis alios plagis
Irretire parabant,
Hæsere impliciti pedes.
O miranda Dei iudicis æquitas!
Fraudis fraude sua prenditur artifex.
O res pectoris altis
Condenda in penetralibus.
Sic est: interitu deuorat impios
Improuisa dies: immemores Dei
Gentes mors inopina
AEternis tenebris premit.
At confisa Deo nuda modestia
AEternùm Domini non animo excidet,
Nec læto miserorum
Spes frustrabitur exitu.
Rerum surge parens, neu sine ut impotens
Aduersus tenues crescat homunculus:
Et iuris preme frænis
Gentes arbiter impias.
Circumsiste tuæ mole potentiæ,
Terroremque feris mentibus ingere:
Agnoscat malè firmam
Sortem gens hominum suam.

PSAL. X. *Vt quid Domine recessisti longè? &c.* *Carm. gen. 3.*

QVónam usq3 custos gentis humanæ tuos
In rebus arctis negliges?
Quónam aberis usque, dum pios tyrannide
Premit arroganter impius?
O si scelestum uergat in caput scelus,

Suis-

Suisque pereant artibus.
Dum mentis explet per nefas libidinem,
Sic gloriatur impius,
Sic gaudet in se sempiternum ceu decus
Rectis pararit artibus.
Nec deest nefandam scurra mentem percitus
Turpis lucri cupidine,
Linguam procacem probra cælo dicere
Qui prosequatur laudibus.
At ille cæca turgidus uesania,
Et in futurum improuidus,
Dum machinatur sæua, securus Dei,
Præcogitatum urget nefas.
Seu se tenebris induit nox, seu dies
Lucem refudit auream,
Animum nefandis ille curis carpitur,
Scelusq; comminiscitur.
Nec te futurum cogitat uel iudicem,
Vel perpetrati uindicem.
Hostes minoris æstimat nihilo suos,
Sic ipse secum computans,
Incommodi expers ad senectam usq; ultimam
Securus æuum transigam.
Non cura lætis ulla sese gaudijs,
Non ægritudo interseret.
Os execranda despuit conuicia,
Spumatq; probris & dolis.
Bonis labores continenter pestilens
Lingua & dolores parturit.
Circa uiarum compita insidias locat,
Vt innocentem clàm inuolet.

Inten-

Intentus oculis intuetur acribus
In transeuntes pauperes.
Qualis cruentus subter alta delitet
Spelæa conditus leo:
Sic è latebris corde trepido palpitans,
Infirmioribus imminet:
Et occupatos multimodis nexibus,
Nassiæ inuolutos attrahit,
Malisq3 subigit:& tenebris occulit
Crudelitatem callidus.
Ah strage quanta transeuntes perculit,
Grassatis istis artibus!
Sic deinde secum colligit malè credulus,
Hæc prorsus ignorat Deus:
Auertit ora rebus humanis sua,
Fandi & nefandi negligens.
Exurge Domine, tolle in altum dexteram,
Librata fige uulnera.
Ope destitutos ne pios silentio
Obliuioso defere.
Téne impiorum peruicax uesania
Sic audeat contemnere?
Secreta secum corde tacito ut murmuret,
Humana non curat Deus.
Cernis profectò cuncta, cernis:& tuam
Scelestus in manum cadet,
Vt te labores & dolores pauperum
Non præterire intelligat.
Tibi relictus est inops atq3 innocens:
Tu tutor orbos protegis.
Tu frange uires impij, uiolentiam

Tu mentis improbæ doma,
A ſtirpe cæſa donec impietas ſimul
Eliminetur & impius.
Tum firma Dominus ſæculorum in ſæcula
Sceptra obtinebis imperij,
Gentesque terræ finibus procul tuæ
Exterminabis impias.
Hæc uota duris obruti laboribus,
Has ſupplices funduntpreces:
Animosque ſtimulis incitati talibus,
Te lacrymantes poſtulant
Pupillum & inopem ut uindices potentium
Ab impotenti audacia
Homo ut feroces ſpiritus ponat, ſuæ
Infirmitatis conſcius.

PSAL. XI. *In Domino confido, &c.*

Carm. gen, 6.

QVum ſpe ſalutis non dubia fruar,
Deoque fidam, uos mihi dicitis:
Faceſſe rupes in remotas,
Anteuolans pauidas uolucres.
Intendit arcum (en aſpicis) impius,
Neruo ſagittas admouet, ut petat
Incogitantes è latebris
Innocuos, animique rectos.
At tu potenti Rex bone dextera
Domas rebelles, & facis irrita
Decreta ueſani furoris
Contra humiles malè nil merentes.
Aeterna cæli templa colens Deus,

Et

Et lucido astrorum in solio sedens,
Humana per terras acutis
Facta oculis speculatur omnes.
Non iustus illum, non latet impius
Cuncta intuentem, sed studio ad nefas
Pronos maligno iustus orbis
Ex animo moderator odit.
Super scelestos retia depluet:
Ignes remisto sulphure flammeos
Ad impios eliminandos
Fulmineæ rapient procellæ.
Iustosq; iustus iustitiæ parens
Amore sancto amplectitur unicè,
Et fraudis ignaram ante uultus
Assiduè uidet æquitatem.

PSAL. XII. *Saluum me fac Dom. &c.*

Carm. gen. 9.

AFfer opem, seruator opem fer. pulsa recessit
Intemerata fides:
Nuda fides, hominum fugit commercia: uana
Cum socio loquitur
Quisq; suo, blanda exercẽs mendacia lingua,
Corde scelus meditans.
Ora Deus fraudum dulci medicata ueneno
Conterat, & penitus
Grandiloquam ex ima linguã radice reuellat:
Quique pudore carent,
Dicere nec metuunt, Falsa ad periuria linguas
Fortiter intrepidi
Assuescamus, & os age confirmemus ad omne

Flagitium. neqꝫ enim
Oris fræna mei, linguæúe repagula quenquam
Me niſi habere puto.
At Dominus planctus miſerorũ, & dura feren-
Aure trahens gemitus, (tum
Surgam, ait, atqꝫ inopẽ, tuta ut reſpiret in ar-
Inſidijsqꝫ procul, (ce,
Securum ſtatuã. Hæc Dominus. quod ab ore fi
Cunqꝫ fluit Domini, (deli
Auro purius eſt, auro quod fuſile fecit
Septima flamma coquens:
Dum fæx in fumos exploratore camino
Craſſa abit & cineres.
Polliciti memor ergo, malæ mala toxica lin-
Sancte parens inhibe: (guæ
Peſtifera de gente hóminũ nos optime cuſtos
Aſſere perpetuò.
Nam latè impietas graſſatur libera, paſsim
Omnia plena malis,
Quum penes iniuſtos ius eſt, & iuſſa malorum
Sunt metuenda bonis.

PSAL. XIII. *Vſqueqꝫo Domine obliuiſc. &c.* *Carm. gen. 10.*

QVouſque rector unice,
Me deſtitutum negliges?
An ſempiterna me obrutum
Obliuione deferes?
Quouſque uultum amabilem
Iratus abſcondes mihi?
Quouſque curæ turbidæ

Mentis

Mentis quietem distrahent?
Quousque cor cruciabitur
Mœroris æstu fluctuans?
Quousque me prostrato aget
Hostis triumphos insolens?
Regnator orbis aspice:
Opem fer, & lucem tuam
Infunde, ne mors lumina
Somno perenni sopiat:
Ne iactet hostis arrogans
Me uiribus fractum suis,
Ne me perosi perfidi
Meo dolore gaudeant.
Tu me salutis recreas
Spe, largus auxilij: tuum
Salute parta, laudibus
Rex magne nomen efferam.

PSAL. XIIII. *Dixit insipiens in corde suo, Non est Deus, &c.* *Carm. gen. 11.*

STecum insania callidè
Indulgens uitijs sic loquitur, Deum
Formido sibi credula
Commenta est hominum, quum temerario
Casu sors ferat omnia.
Ergo flagitijs se penitus dedit
Secura impietas Dei:
Nec quisquam ex animo recta sequi studet.
De templo æthereo Deus
Ad curas hominum lumina uerterat,

Si quis non ſtolidè improbus
Ad cultum reuocet pectora numinis:
Omnes in ſcelera omnia
Coniuraſſe putes: fœda, nefaria,
Deteſtandaq; perpetrant:
Nec cuiquam eſt ſtudium recta capeſſere.
Nam quî recta capeſſerent?
Quem ſanis aditum conſilijs darent
Quorum nequitia & ſcelus
Infecere animos? qui populum meum,
Ceu prædam fera, deuorant:
Nec rerum Dominum mente colunt Deum.
Aſt illos gelido metu
Horror concutiet, iuſtitiæ Deus
Quum patronus opem feret
Inſonti: increpitans talibus impios,
Vobis ludibrio fuit
Inſontum pietas: uos inopum pium
Riſiſtis ſtudium, preces,
Spes lentas, trepidas ſollicitudines:
At cui fidit inops, Deus
Spes & uota bonos ducet ad exitus.
O ſi mittat opem ſuis
Speratam Deus è rupe Sionia.
Nam quum uincula ruperit,
Exoluetque ſuos, pectore libero
Gaudebunt Abrahamidæ,
Et iuſta Iſacidæ lætitia frement.

PSAL.

PSAL. XV. *Domine quis habitabit in tabernaculo tuo? &c.* *Carm. gen. 15.*

STellata cæli templa quis incolet
Rex magne tecum? quem ſtatues tuum
Sanctum ſuper montem, ut malorum
Liber agat placidam quietem?
Quem fraudis expers ſimplicitas iuuat:
Vrgetq; rectum propoſiti tenax:
Nec mente ſæuus grata blandam
Edocuit ſimulare linguam.
Nec ore mendax exitiabiles
Concinnat artes: nec mala proximis
Excogitat, nec dulcem amicum
Opprobrijs maculat pudendis.
Qui faſtuoſum deſpicit impium,
Dei timentem ſuſpicit & pium:
Tenaxq; promiſſi, fidemq;
Indocilis temerare pactam.
Qui non egenos fœnore perdidit,
Non innocentes munere prodidit.
In monte ſancto, hæc qui peregit,
Perpetua requie fruetur.

PSAL. XVI. *Conſerua me Domine.* *Carm. gen. 2.*

ORerum ſator, & ſalus
Humani generis certa periculis,
Qui te reſpicit unum, famulũ inſtãtibus eripe.
Te ſeruus Dominum libens
Agnoſco, & populis prædico: ſed tibi

Omni ex parte beato officijs nil opus eſt meis.
Ergo illuc animum appuli,
Vt gentem ſtudio proſequerer pio,
Quam tu ex omnibus unã populis ſorte rece-
Aſt illi immemores tui (peras.
Defecêre: nouos quiſqꝫ ſibi deos
Effinxêre, colentes animi ludicra ſomnia.
Horum ſanguineas dapes
Non libabo, epulas reſpuo: nomina
Teſtis nunquã adhibebo, aut fidei fœdera ſan
At ſortis populum meæ (ciens.
Defendet Domini perpetuus fauor,
Mercedemq̃ laborum cumulatam dabit affa-
O pulchra agricolatio, (tim.
O præclara mei ſors patrimonij:
Vt florum undiqꝫ ridẽs animũ paſcit amœni-
Immortalis honor Deo (tas
Aeterno, monitu cuius ago dies,
Arcanisq̃ per umbrã ſtimulor pectora moti-
Quicquid molior, aut gero, (bus.
Præſentem Dominum conſpicor: is mihi
Semper dexter adhæret, ſtabili ne mouear gra
Pulſat pectora gaudio (du.
Cor læto trepidum: lingua tuas auet
Laudes promere: corpus tacitè ſpes bona re-
Nam nec degere Tartari (creat.
Permittes animam ſub tenebris meam,
Aut ut putre cadauer reſolutũ in cineres fluat.
Tu uitæ reſeras uiam:
De uultu fluuii lætitiæ tuo
Manant: tu tribuis munifica gaudia dextera.

PSAL.

PSAL. XVII. *Exaudi Domine iustitiam meam. &c.* *Carm. gen. 5.*

AEquus exaudi bone rector orbis
AEqua poscentem: tibi quas profundit
Lingua non mendax, cape non iniqua
Aure querelas.

Ad tuum læsus fugio tribunal,
Et fidem appello: mihi cognitorem
Te peto: oppressos oculis benignis
Aspice iustos.

Sæpe per solas tacitæ tenebras
Noctis arcanos mihi cogitatus
Cautus inspexti, trepidoq; corda
Turbida motu.

Sæpe, ceu flammis, animum probasti
Casibus duris, neq; comperisti
Conscium fraudis scelerumq;, sonti
Sæua minantem.

Os fuit concors animo, sonusq;
Sensui: legum monitis tuarum
Pectus innixum scelera impiosq;
Horruit ausus.

Hac uia gressus rege per tuarum
Orbitam legum, dubio uacillent
Ne pedes lapsu, instabilesq; turbent
Lubrica plantas.

Te uoco, duris ad opem periclis
Sæpe tentatam fugio: precantis
Admoue attentam miseris benignus
Questibus aurem.

Tu bonus fulci tibi qui ſalutem
Spemq̃ committunt: tibi contumacis
Spiritus cordis tetricus refręna
Vindice dextra.
Me uelut pupillam oculi tenellam
Prouidus muni: procul impiorum
Impetu, alarum trepidum tuarum
Conde ſub umbra.
Nam meæ uitæ manus impiorum
Imminet: uallant opibus, ſuperbis
Intonant linguis, mala dira ſæua
Voce minantur.
Obſident cunctos aditus uiarum:
Commoda obſeruant loca, deſtinantq̃
Ad meam cædem, facinusq̃ patrant
Mentibus abſens:
Qualis in prædam leo fertur ira
Feruidus, qualis catulus leonis
Lacte depulſus ſpeculatur alto
Abditus antro.
Surge, conatus, pater, anteuerte
Impios, ſtratoq̃ in humum tyranno,
Me tuo quo nunc furit ille ſæuus,
Eripe ferro.
Neu ſine ut me ui premat impotentum
Diuitum faſtus, quibus una cura eſt
Dum licet blandæ illecebras caducas
Carpere uitæ.
His opes terris penitus refoſſis
De penu fundis locuplete, uentri
Sufficis fruges, hilarasq̃ multa
Prole penates.

Puritas uitæ mihi te tueri
Corporis uinclis tribuet soluto.
Illa lux uerè faciet me ab omni
Parte beatum:
Lux uoluptatum cumulata cunctis
Gaudijs, quum se sine nube menti
Pura maiestas dabit intuendam
Lumine puro.

PSAL. XVIII. *Diligam te Domine. &c.*

Carm. gen. 1.

TE Deus alme colã, te toto pectore amabo,
Sancte parés, mea uis, mea sola potẽtia, tur
Præsidiũ, spes, & rebus solamen in arctis. (ris,
Tu clypeus, tu tela mihi, tu certa salutis
Anchora, tu statio tuti placidissima portus.
Nam simulatq; tuas in laudes ora resoluo
Te uenerans, pacemq; petẽs, inimica facessunt
Arma, salus, placidisq; comes pax aduolat alis.
Iam me lethiferis mors circumuoluerat atra
Cassibus, obsessum iam me torrentibus orcus
Impediebat aquis, stygia iam cõpede uinctus
Hærebam, laqueoq; pedem retinẽte trahebar:
Hîc ego depensus, supplexq; humilisq; uocaui
Voce Deũ, & dubijs clamaui ad sidera rebus.
Ille super solio residens flammantis Olympi
Audijt orantem. postquam peruenit in altum
Clamor, & attentas aduertit questibus aures,
Protinus è uultu Domini conterrita tellus
Intremuit, montesq; caua compage soluta

Nutarunt,penitúſq3 imis fremuêre cauernis.
Fumeus afflatu de naribus æſtus anhelo
Vndabat:rapidæ contorto uertice flammæ
Ore fluunt,uiuáq3 animant attacta fauilla.
Vtq3 ſuum Dominũ terræ demittat in orbem,
Leniter inclinat iuſſum faſtigia cælum:
Succedunt pedibus fuſcæ caliginis umbræ.
Ille uehens curru uolucri, cui flammeus ales
Lora tenens leuibus uentorum adremigat alis,
Se circum furuo nebularum inuoluit amictu,
Prætenditq3 cauis piceas in nubibus undas.
Acribus ex oculis uibratæ ſpicula flammæ
Diſcutiunt triſtes claro fulgore tenebras.
Inde ruit crepitans lapidoſæ grandinis imber?
Diſcurſántq3 uagæ ſinuoſa uolumina flammę.
At uerò ut ſancto ſermone ſilentia rupit,
Protinus horrifico tonitru cęlũ omne remugit,
Grandinis & crebra tellus crepitante procella
Pulſa ſonat,ruptisq3 micant è nubibus ignes:
Flammiferæq3 uolát magnũ per inane ſagittę,
Fulguráq3 ingeminant:laticum concuſſa lacu
Pãdit hiãs tellus,& fontibus ora relaxat: (nas
Succutitúrq3 pauens & fundamenta reuelat,
Et reſerat chaos.Aeterni ſic uox tonat oris:
Sic formidandæ graue ſpiritus infremit iræ.
Ille ſalutiferam porrexit ab æthere dextram,
Et me de rapidis peręuntem ſuſtulit undis:
Hoſtibus eripuit ualidis,& acerba potentum
In me odia eluſit:quum me ſtudioſa nocendi
Temporibus duris cæca fraus arte petebat,
Auxilium tulit,& rebus patefecit in arctis

Latum

Latum iter,electúmq3 à morte reduxit amicũ.
Scilicet immunẽ ſceleris mentemq́3, manũq́3
Adſpexit Deus,& merito dignatus honore eſt.
Quippe nec impietas nec praui credulus error
Auertère meos recto de tramite greſſus.
Ante oculos mihi lex Domini,mihi iuſſa ueren
Séper erant animo prẹſentia:ſimplice uero (da
Gaudebam,fraudisq́3 illo ſub teſte uoluntas
Libera,flagitium,& ſcelerum uitauerat artes.
Ergo mihi integrę fructũ hunc decerpere uitę
Munificus dedit,& qui conſpicit omnia iuſtus
Arbiter innocuam cumulauit munere uitam.
Quiſq3 ſuis ſibi te cõformat moribus: erga
Innocuum innocuus, te ſentit amicus amicũ,
Inq3 bonos bonus es:male cautas callid'artes
Artibus illudis.duro in diſcrimine ſeruas
Res humilis populi afflictas,oculiq3 ſuperbos
Deijcis elati faſtus.tu plebis ab imæ
Cœtibus ereptum celebri me in luce reponis:
Illuſtrasq́3 meas claro ſplendore tenebras.
Te duce perrumpo florentes ære phalanges,
Altaq́3 turrigeri ſupero faſtigia muri.
Scilicet,ut ſanctus Deus eſt,ſua ſigna ſequu-
Sancta ſalutiferæ pãdit compendia uitæ. (tis
Illius æterno quicunq3 effluxit ab ore
Sermo repurgato flammis ſincerior auro eſt.
Ille ſuo clypeo fida ſpe pectora fulta
Protegit,aduerſisq́3 uetat ſuccumbere rebus.
Dicite qui colitis picti ludibria trunci,
Aut ebur,in uarias aut ſaxa exciſa figuras,

Ecquis

Ecquis in æthereo rerum moderatur olympo
Fræna alius dominus? quis terrę temperat orbẽ
Alter, & inuicta quæ uult facit omnia dextra?
Ille Deus uiua mihi ui corroborat artus,
Ostenditq3 uiam maculosa labe carentem.
Me pedibus fecit celeri contendere ceruo,
Et procul à sæuis subduxit in alta periclis:
Et tractare manu duro in discrimine belli
Arma dedit facili: solidoq3 ex ære rigentem
Flectere & inflexum confringere uiribus arcũ.
Ille salutiferi totum munimine scuti
Me tegit, & dextra nutantem fulcit & auget,
Largus opis perq3 insidijs obsessa uiarum
Pandit iter tutum, prohibetq3 per inuia plãtas
Offenso titubare gradu. Te persequor hostes
Auspice, disiectos cõprendo: nec antè reuertor
Quàm cecidere animi fracta uirtute minaces,
Affusiq3 cadant pedibus, ne surgere possint
Rursus, & antiquas armis reparare ruinas.
Tu mihi diffundis uiuum per membra uigorẽ,
Et ualidos crudo distendis robore neruos.
Tu bellare doces: tu me quicunq3 lacessit (stes.
Sternis humi, trepidosq3 fuga mihi dissijcis ho-
Clamãtes nemo exaudit. Domini prece poscũt
Auxilium: auersam negat implorantibus aurẽ.
Hos ego, ceu uersat Boreæ uiolentia nubem
Puluream, impello, & turbatis feruidus insto:
Et pedibus premo, ceu cœnũ deforme lutosis
Conteritur triuijs. Tu me sine nomine plebis
Contemptu ereptũ, populos frænare superbos

Imperio

Imperio facis,& famulas mihi tendere dextras
Per longinqua iubes ignotas oppida gentes,
Attonitas famæ nouitate, & nomine tantùm
Audito:& blandis uerba assentantia linguis
Fingunt,nec tutis satis audent credere muris.
Laus,honor,imperiũ Dño, qui robore cinctũ
Me tegit,incolumemq3 rapit de morte propin
Qui mihi perfidiã sceleratã ultricib.armis(qua
Frangere dat,populosq3 facit parêre uolentes:
Securumq3 uetat belli trepidare tumultus.
Qui mihi præsidio est, populi quũ sæua rebel-
Ira furit,mentisq3 malę scelerata retũdit (lis
Consilia.Ergo feram latè tua facta per urbes
Finitimas:semperq3 meo celebrabere cantu
Sancte parés,regé qui dura per omnia tutum
Esse iubes,cumulasq3 opibus:plenoq3 fauore
Ipsum,& perpetuũ sobolé amplectêris in æuũ.

PSAL. XIX. *Cæli enarrant gloriam Dei,& opera manuum,&c. Carm.gen. 6.*

INsanientis gens sapientiæ,
Addicta mentem erroribus impijs,
Tot luce flammarum coruscum
Cerne oculis animoq3 cælum.
Hinc disce,prudens quàm fuit artifex
Qui templa Olympi fornice flammeo
Suspendit,& terræ capacem
Et pelagi sinuauit arcum.
Dies tenebras,& tenebræ diem
Semper prementes perpetua uice,
Non fortuito res caducas

Ire

Ire monent per inane lapsu:
Sed tota concors fabrica personat
Dei tuentis cuncta potentiam,
Non uoce quæ paucorum ad aures
Perueniat strepitu maligno.
Nam nec remotis barbara finibus
Gens ulla terras incolit ultimas,
Quæ nesciat certa meantis
Lege poli stabilem tenorem.
Quis nocte clara lumine flammeo
Semper micantes non stupuit globos?
Aut manè castris prodeuntem
Quum rutilo uidet axe solem?
Siue ille Eois fluctibus exerit
Vultus decoros, sponsus uti nouus
Auro refulgens, gemmeáq3
Tempora conspicuus corona:
Seu quum fugacem præcipitans diem
Curru citato tempora diuidit,
Artusq3 uiresq3 impetúmq3
Centimano similis giganti.
Abusq3 Eoo cardine ad ultimam
Metam occidentis sidera permeans,
Obliqua uitali calore
Cuncta creatq3, fouetq3, alitq3.
Sed ordo rerum & conspicuus decor
Non sic tuentum lumina detinent,
Diuina ut arcanis habenis
Lex animos ad honesta flectit.
Promissa fraudis nescia lubricæ
Splendore ueri pectora roborant.

Hac

Hac plectitur culpa æquitate, ut
Pœna iuuet recreétq3 damnum.
Puro recludunt lumine lumina
Præcepta: puro relligio nitet
Verenda cultu, quam nec annis
Cuncta domans minuit uetuſtas.
Decreta fas & conſcia ueritas
Aſtans tabellis ſeruat aheneis,
Iucundiora melle, & auro
Et nitidis potiora gemmis.
Signata clauſtris pectoris intimi
Seruus tuetur iugiter hæc tuus:
Non inſcius cuſtodientem
Quàm maneat numeroſa merces.
Errata mentis quis meminit uagæ?
Quæ deprehendet uis ſapientiæ?
Ergo repurga quas refudit
Clàm maculas ſinuoſus error:
Fac regna cordis ne ſibi uendicet
Vis impotentis dira ſuperbiæ.
Sic me malorum è maximorum
Compedibus facilè explicabis.
Quæ lingua fuſtdit uerba, quod in ſinu
Secum uolutat mens tacito, accipe
Placatus, ô noſtræ ſalutis
Arx, Dominus, Deus, & redemptor.

PSAL. XX. *Exaudiat te Dominus in die tribulationis, &c.* *Carm. gen. 2.*

CVncta licet ferro latè populetur & igni
Inſana gentis barbaræ crudelitas:

Tu

Tu ne cede malis, sed contra audentior ito.
Moderator orbis audiet preces tuas:
Vtq3 bonus dubijs Iacobum ad sidera rebus
Cum uoce palmas proferentem exaudijt,
Annuet oranti, & te maiestate uerendi
Nominis, ab hoste sospitem tuebitur.
Ex adyto sacro arcanis tibi uiribus artus
Firmabit, animum de Sione fulciet:
Vota secundabit, memori tua munera mente
Seruabit. omnis perlitabit uictima. (uet
Protinus in cineres depasta holocausta resol-
In astra uoluens flamma lucem splendidã.
Ille aderit cœptis, casusq3 in prospera uertet,
Euenta finget omnia ex sententia.
Iã tibi plaudemus reduci, auctoremq3 salutis
Patrium canemus patrio ritu Deum.
Cuncta Deo grates fora, cõpita, tẽpla sonabũt:
Nomẽnq3 sanctum prosequẽtur laudibus.
Annuet ille pio, quæcunq3 rogabitur, ore,
Lætúmq3 precibus exitum iustis dabit.
Quin (scio, nec fallax animũ mihi decipit o-
Regẽ reducet sospitẽ Dominus suũ (men)
Mittet opem, sancti reserans sacraria cæli,
Et præpotenti proteget te dextera.
Gloria sit Syriæ turmas numerare curules,
Axésq3 curuis asperare falcibus:
Fidat equis latéq3 uagis discurset habenis
Sonante Perses arua fidens ungula:
Hi currus & equos iactent: nos rebus in arctis
Dei potentis nomen inuocabimus.
Illis nec currus, nec uis præstabit equorum

Ne

Ne scindat uncis uultur artus unguibus:
Nos humiles fauor æthereus penitusq3 iacẽtes
Tollet, suoq3 sustinebit numine.
Tu seruator opem fer: tu si respicis, arma
Nec socia cupimus, nec timemus hostica.
Respiciet, populiq3 sui Rex optimus omni
Vocatus hora facilis audiet preces.

PSAL. XXI. *Domine, in uirtute tua lætabitur rex, & super salutare, &c.*

Carm. gen. 3.

QVòd hoste uicto rex triumphat gaudio,
Curis solutus anxijs,
Tibi id fatetur, rex beate cælitum,
Debere. tu laboribus
Vires ferendis, tu dedisti è prælio
Redire duro sospitem.
Nullam repulsam, uoce quum te supplice
Rogaret, unquam adhuc tulit.
Nil in latebris pectoris reconditis
Spe concupiuit irrita.
Et uota supra & ante uota hunc omnibus
Vitæ beasti commodis.
Gemmis coronam ferre & auro splendidam
Sacro dedisti uertici.
Vitam poposcit: mortis illi est addita
Immunis immortalitas.
Tu claritatis auctor illi es, inclita
Per te refulget gloria.
Felicitatis ei fauor dedit tuus

Exemplar ut sit posteris:
Mensura uoti ut matribus sit, quum bene
Blandis precantur liberis.
Tu nempe spes & anchora es fiduciæ,
Tu portus in rebus malis.
Te fretus uno firmus omnem perferet
Sortis procellam turbidæ.
Tu perduelles comprehendes. tu manu
Pœnas reposces uindice.
Ceu flamma clausis æstuans fornacibus
Antiqua siluæ brachia
Vorat, furoris sic tui nefarios
Afflatus hostes hauriet.
A stirpe totam demetes propaginem
Semenq; gentis impiæ.
Te nanq; contra moliuntur abditam
Fraudem scelusq; perfidi:
Et mente praua uota uersant irrita,
Et spes inanes concoquunt.
Te persequente pallidi in fugam ruent,
Inhonesta tergo uulnera
Ferent: in ora, fata dum uitant fuga,
Rursus sagittas diriges.
O qui potenti frena rerum dextera
Versas perennis arbiter,
Exurge, uires fac tuas ut hostium
Agnoscat insolentia:
Tum te piorum turba festis cantibus
Orbis parentem concinet,
Votis tuorum supplicum placabilem,
Malisq; formidabilem.

PSAL. XXII. *Deus Deus meus respice in me: quare me derel. &c. Carm. gen. 3.*

CVr me relinquis ô Deus? Deus meus
Cur me relinquis? irrita
Heu uerba fundo. luce seu terras dies
Retegit, uocantem me dies
Frustra intuetur: siue nox silentibus
Terram tenebris obruit,
Nox me uocantem nulla non audit, meo
Nox nulla questu non sonat.
Tu sanctus ille ciuitatis incola es
Sanctæ, Isaci nepotibus
Tu carmen es: tu fida spes maioribus
Nostris. salutem qui suam
Tibi credidêre, à te salutis compotes
Abiêre. salui gratias
Egêre duris qui tuam in malis opem
Petiêre: qui tuam in fidem
Se dedidêre, non tulêre dedecus,
Non hostium ludibria.
At uermis ego sum, non homo: sum fabula
Vulgi, infimorum opprobrium.
Nam turba nostris obuia illudit malis:
Nutátq3, nictatq3 & caput
Motat, labella exporrigit: ludibria
Verbis acerbat asperis,
En ille Domino carus, en fiducia
Securus ille numinis:
Nunc seruet illum, nunc periclis eruat,
Quem tanto amore amplectitur.

O Domine, tu me protinus susceperas
Aluo parentis editum.
De te pependi spe, parentis pendulus
Infans adhuc ad ubera.
Abusq3 partu tu Deus meus: tuus
Ex matris aluo me fauor
Est prosequutus: ultimo in discrimine
Iam ne recede longiùs.
Discrimen instat ultimum: mortis metu
Cessere amici territi.
Tauri efferati, tauri obesi me undiq3
Circundedêre: faucibus
Hiant, leonum more rugientium,
Quos incitat spes & fames.
Riui cruoris corpus omne perluunt
Exangue: laxat artuum
Compago nexus: pectus intra liquitur,
Vt sole cera, cor metu.
Exaruêre testæ ad instar coctilis
Defecta membra uiribus:
Rigens adhæsit lingua siccis faucibus.
Iam sto sepulchri ad aggerem.
Me rabidi ab omni parte latratu canes
Vrgent, petuntq3 dentibus.
Mihi pessimorum sæua conspiratio
Manusq3 fodit & pedes:
Et ossa numerant, ossa tralucentia
Per corporis tensi cutem.
Tormenta postquam cũcta consumpsit furor,
Animus adhuc ira tumens
Se pascit: oculos satiat, & fruitur meis
Læto

Læto in malis ſpectaculo.
Partiti amictus ſunt meos, tunicæ meæ
Fecêre ſortes arbitras.
Tu Domine ſaltem ne recede, ne malis
In ultimis me deſere.
Tu robur unus, tu mea es potentia.
Accurre, feſtinus meæ
Succurre uitæ: deſtitutum ab omnibus
Defende: ſæuorum hoſtium
Ferrum cruentum pelle: uim rapidam canum
Inhibe: leonum ſpumeos
Compeſce rictus: cornua unicornium
Confringe: ſerua ſupplicem.
Tum morte uicta ſoſpes auxilio tuo,
Narrabo fratribus tuum
Nomen, piorum prædicabo cœtibus
Robur, fidem, conſtantiam.
O mente pura qui Deum colitis, Deum
Laudate puris cantibus.
Semen Iacobi, magnitudinem Dei
Celebrate feſtis laudibus:
Ergà fideles numinis clementiam
Agnoſce proles Iſaci.
Non ſpreuit inopis ille ſolitudinem,
Non pauperum faſtidio
Auertit ora. Me uocantem exaudijt,
Vitæq; dulci reddidit.
Ergo per oras ultimas mundi, tuas
Sonabo laudes: gentibus
Te prædicabo, uota te timentium
Præſente ſoluam Eccleſia.

Edet modesta turba fraudis nescia
Vocata sacras ad dapes:
Epulisq3 functa,ac satura dulci nectare,
Laudabit auctorem Deum:
Deum sonabit,qui uigore flammeo
In corda se quærentium
Se tantus infert,mortis ut procul metu
Perennè uiua gaudeant.
Ergo excitata tam nouo spectaculo
Tellus ab oris ultimis,
Quacunq3 colitur,colla sub Domini iugum
Submittet.illi seruient,
Pronæq3 Domino supplicabunt omnium
Omnes familiæ gentium.
Nam sempiterno iure Domino competit
Regnum triformis machinę.
Ille uniuersis imperabit gentibus.
Rerum potentes illius
Mensæ accubabunt,& sacri conuiuij
Dapibus referti sub iugum
Cedent uolentes.flectet illi poplitem
Pauper sepulchri in limine,
Qui membra fessis artubus languentia
Fugiente uita uix trahit,
Illumq3 longa posteri propagine
Colent,suisq3 posteris
Per longa deinceps nuntiabunt sæcula
In me fauorem numinis.
Hoc semen illi seruiet,gens illius
In posterum hęc censebitur.

PSAL-

PSAL. XXIII. *Dominus regit me: nihil mihi deerit, &c.* *Carm. gen.* 13.

QVid frustra rabidi me petitis canes?
Liuor propositum cur premis improbum?
Sicut pastor ouem, me Dominus regit:
Nil deerit penitus mihi.
Per campi uiridis mitia pabula,
Quæ ueris teneri pingit amœnitas,
Nunc pascor placidè, nunc saturum latus
Fessus molliter explico.
Puræ riuus aquæ leniter astrepens
Membris restituit robora languidis,
Et blando recreat fomite spiritus
Solis sub face torrida.
Saltus quum peteret mens uaga deuios,
Errorum teneras illecebras sequens,
Retraxit miserans denuo me bonus
Pastor iustitiæ in uiam.
Nec si per trepidas luctifica manu
Intentet tenebras mors mihi uulnera,
Formidem duce te pergere: me pedo
Securum facies tuo.
Tu mensas epulis accumulas, merum
Tu plenis pateris sufficis: & caput
Vnguento exhilaras. Conficit æmulos,
Dum spectant, dolor anxius.
Me nunquam bonitas destituet tua,
Profususq; bonis perpetuò fauor:
Et non sollicitæ longa domi tuæ
Vitæ tempora transigam.

PSAL. XXIIII. *Domini est terra & plenitudo eius, orbis terrarum, & uniuersi qui, &c.* *Carm. gen. 2.*

TOta quidé Dñi terra est, & quicquid ubiq;
Vel parca celat, uel benigna sufficit:
Quiq; colũt montesq; feros, cãposq; feraces,
Vrbesq; sanctis temperatas legibus.
Ille super pelagus solidum connexuit orbem,
Stabilis ut undas inter instabiles foret,
Et toties rapidis pulsatis fluctibus, omnes
Compage firma sustineret impetus.
Cũcta igitur Dñi meritò sunt: sed tamen unam
Sedem sibi ille dedicauit propriam.
Ecquis eò scãdet? cuiúe hęc permissa potestas?
Loco ut beatum sistat in sancto gradum?
Cui manus & mẽs est insons, nec uana uolutat
Animo, nec ulli damna periurus dedit.
Huic Dominus donabit opes: hũc numine dex
Aui procaciq; eruet calumnia. (tro
Hæc uera est pietas, hac itur ad æthera, ueri
Sic intueri numinis uultum licet.
Eia aditus reserate, fores age pandite portę,
Portæ perennes sempiternæ regiæ:
Clausta reuellite, limina pãdite, magnùs ut in
Rex ille, multa clarus ille gloria. (tret
Quis nouus hic sanctis succedit sedib⁹ hospes?
Quis iste multa est inclitus rex gloria?
Ille potens latè Dominus dextraq; opibusq;,
Belloq; multa nobilis uictoria.
Eia aditus reserate, fores age pandite portę,

Portæ

Portæ perennes ſempiternæ regiæ:
Clauſtra reuellite, limina pãdite, magnus ut in
Rex ille, multa clarus ille gloria. (tret
Quis nouus hic ſanctis ſuccedit ſedib⁹ hoſpes?
Quis iſte multa eſt inclitus rex gloria?
Ille potens armis numeroſoq; agmine ductor,
Hic ille multa eſt inclitus rex gloria.

PSAL. XXV. *Ad te Domine leuaui animam, &c.* *Carm. gen. 14.*

HIc fidat armis, plebe ſe clientium
Defendat alter, militumq; copijs:
At te creator orbis uno ſpes mea
Pendet, malisq; in rebus unum reſpicit.
Tu ſancte genitor effice inſolentibus
Ne ſpes inanes riſui ſint hoſtibus.
Sic me pudore liberabis: nec rubor
Confundet ora ceteris, in te ſuæ
Qui collocârunt anchoram fiduciæ.
Fruſtretur illos ſpes, & irritæ ſpei
Pudor dolorq; torqueat, qui ſordium
Amore ſeſe ſordibus contaminant,
Bonosq; nulla prouocati iniuria
Vexare gaudent. Mihi per anfractus uagos
Vitæ, ſalebras inter & tenebras iter
Oſtende rectum, & erutum ſequacibus
Erroris undis, præuio lucis tuæ
Splendore deduc ueritatis in uiam.
Te nempe ab uno pendeo ſpe, te Deum
Vnum & ſalutis columen agnoſco meæ.

Si torta uitijs fortè morum regula
Deflexit, error si fefellit lubricus,
Fracta illecebris si uoluptatis malis
Incauta uitijs se iuuenta polluit,
Benignitatis tu tuæ memor tamen,
Et lenitatis, (qui parentes mollibus
Frænans habenis, usq; ab incunabulis
Orbis paterna es usus indulgentia)
Miserere. nostris quod negares moribus,
Tuæ negare non potes clementiæ.
Nec denegabis, nec precantes bona bonus
Vacuos repelles: nec uiam poscentibus
Rectam aberis unquam recti & æqui regula.
Tu mitis animi amplecteris modestiam,
Docesq; recti & improbi discrimina.
Tu dux comesque tuta per compendia
Ducis carentem fraude mansuetudinem:
Peccata bonus & facilis obliuiscеris:
Promissa soluis liberali dextera:
Minuitq; pœnas mitis indulgentia:
Fidesq; dictis stabilis erga omnes adest
Qui pacta sacri fœderis non negligunt.
Hanc ut nepotum sæcla mansuetudinem
Noscant, tuiq; nominis se gloria
Latè per omnes fundat orbis angulos,
Ignosce nostris mitis erratis parens,
Quæ multa inussit ægritudo, & impotens
Amor, regiq; contumax ira & dolor,
Errorq; ueri non acutus arbiter.
O ter beatum, mente qui pura Deum

Venera-

Veneratur: illi, qualecunq3 amplectitur
Vitæ institutum, dux adest semper Deus,
Rectorq3, & omnes actiones prosperat.
Securus animus anxio procul metu
Cunctis fruetur affluenter copijs:
Stirpisq3 series longa firmabit domum,
Genusq3 multa floridum propagine
Opes paternas ad nepotes transferet.
Quin & piorum mentibus mysteria,
Contempta prauis, impiè sapientibus
Occulta, Dominus luce proferet sua,
Et sacrosancti fœderis scientiam
(Quæ sola uitæ dux beatæ & regula est)
Docebit. Ergo rex beate cælitum
Te mente solum quæro, nusquam lumina
Abs te reflecto. tu pedes solus meos
Hostis dolosis erues è retibus.
O sancte custos hominum, amico lumine
In me intuere, & destitutum ab omnibus
Inopemq3 sancta me tuere dextera.
Curisq3 mentem quæ perurunt plurimæ,
Nouisq3 semper differunt doloribus,
Exolue. pœnis usq3 & usq3 immanibus
Exercitato, & obruto laboribus
Ignosce: culpas mitis obliuiscere.
Heu quanta uis me factionis impiæ
Persequitur armis! quanta me crudelitas
Inexpiato quærit odio perdere!
Tu me periclis libera: tu protege
Eius salutem ab hostium ludibrio,
Omnem salutis qui locauit spem suæ

In

In te, nec alijs fidit opibus quàm suæ
Integritatiq3, & tuæ clementiæ.
Gens quæ tuarum iussa legum amplectitur,
Fac undequaq3 tuta sit te uindice.

PSAL. XXVI. *Iudica me Domine, &c.*

Carm. gen. 15.

ME ui tyrannus persequitur palàm,
Me clàm maligna fraude calumnia.
Te, qui latebras pectoris inspicis,
Appello, rerum conditor optime.
Mens fraudis expers, & manus innocens,
A uiq3 pura & flagitio: in Deo
Spes fixa, sortis qui uiolentia
Me sæuientis non sinet opprimi.
Renesq3 flammis & penetralia
Scrutare cordis, cæcáq3 sensuum
Arcana, fusum ceu calidis focis
Explorat aurum callidus artifex:
Mentem uidebis munificentiæ
Quæ dona nunquam non meminit tuæ:
Actæq3 leges puriter ad tuas
Vitæ carentem flexibus orbitam.
Procul facessat, nec socium sibi
Me uana speret lingua: procul domo
Nostra recedat qui didicit suos
Fucare sensus pectore subdolo.
Odi sceleſtùm consilia, impios
Cœtus ueneno peius abominor:
Quorum resultant pectora gaudio
Quum perpetrarunt facta nefaria.

Sed

Sed mente praui non sibi conscia,
Lotúsq3 puris fontibus, ad tuas
Aras adibo, lætus & offeram
Lętæ choreæ dux tibi uictimas.
Te nostra pangent tympana, te lyra.
Te uox canoró consona tympano,
Lyræq3: cœtúq3 in celebri tua
Miranda pandet facta nepotibus.
Tectúmq3, nomen quo canitur tuum,
Aedémq3, numen qua colitur tuum,
Mens ardet: absentem retrahunt tuæ
Quæ templa celant pignora gloriæ.
Hæc ossa tellus ne sine ut obruat
Inter cruentos barbara barbaros,
Qui fraudulenta mente coquunt scelus,
Captant auara munera dextera.
Ergo institutum carpere tramitem
Pergam innocenter: tu propius meis
Aurem benignus questibus admoue,
Ac me periclis tristibus asserе.
Per plana firmo quòd gradior pede,
Quòd recta sector, muneris est tui.
Ergo salutis te columen meæ
Cœtu in celebri laudibus efferam.

PSAL. XXVII. *Dominus illuminatio mea, & salus mea, &c.* *Carm. gen. 3.*

DEus in tenebris quum mihi præluceat,
Vitamq3 muniat meam,
Quæ uis aperta terreat me? quæ mihi
Fraus cæca sit formidini?

Aduer-

Aduersus unum quum sceleſta factio
Cunctas paraſſet copias,
Doloſa letho quæ tetenderant meo
Ipſi incidêre in retia.
Si comminentur caſtra, ſi minacibus
Infeſta telis agmina,
Securus animi ſpecto caſtra, prælia
Timore liber in tuor.
Vnum expetiui, & uſq3 & uſq3 id expetam,
Curis ut exemptus malis,
Sim ſacroſanctæ ſemper ædis incola:
Auguſta mirer atria,
Deoq3 laudes perſonem, artus dum regit
Vitalis auræ ſpiritus.
Tum me ſub umbra conditum tentorij
Celabit, & periculis
Procul remotum, rupis abruptæ uelut
In arce poſitum, muniet:
Ac ne relictum nunc quidem impiæ ſinet
Vi factionis opprimi.
Victorq3 ſoluam uota, nec uictoriæ
Auctor mihi tacebere.
Audi inuocantem ſupplicem, & fractũ malis
Bonus fauensq3 ſubleua.
Te mens anhelat, uultus ad uultum tuum
Intentus uſq3 reſpicit:
Ne conde uultus lumen à me amabilis,
Neu me in tenebris deſere.
Seruum per iram ne ſine opprimi tuum:
Vitamq3 quam debet tibi,
Tuere ab hoſte, & è periclis eripe,

O ſpes

O spes salutis unica.
Me cari amici, me propinqui, me pater,
Me blanda mater liquerat:
At non reliquit, qui pios in asperis
Non deserit rebus, Deus.
Parens benigne me uias doce tuas,
Rectaq; deduc semita:
Ne uis metusq; ab hoste me deterritum
De calle recti detrahat.
Ne me impiorum obnoxium libidini
Relinque. Testes impij
Fingunt maligne falsa de me crimina,
Armantq; se mendacijs.
Mens uicta tantis iam fatisceret malis,
Ni spes foueret me tuæ
Benignitatis, post labores anxios
Mox affuturum gaudium.
Viuusq; uiuos inter ipse commoda
Vitæ beatæ præstolor.
In rebus ergo turbidis ne concide,
Sed fortis usq; sustine.
Te roborabit Dominus, & cor fulciet:
Tu fortis usq; sustine.

PSAL. XXVIII. *Ad te Domine clamab. &c.* *Carm. gen. 16.*

PRinceps stelliferis altior orbibus,
Vitæ præsidium & certa salus meæ,
Aurem supplicijs da facilem meis,
Ne fiam similis busta petentibus.
Audi uota parens, quæ tibi profero
Supplex cum gemitu, brachia porrigens

Ad cælum tremulis peruigil ignibus,
Cælum templa tuæ conscia gloriæ.
Ne me connumera cœtibus impijs,
Neu tanquam socium plecte nocentibus:
Quorum blanditijs illita mollibus
Lingua est, mens gelido liuida toxico.
Illis nequitiæ præmia sint suæ,
Et merces studijs æqua nefarijs:
Pro semente legant semina, pessimis
Dignum consilijs supplicium luant.
Non his consilij prouida uis tui
(Qui me conspicuis tollis honoribus)
Infectáue manus â scelere auocat,
Aut infesta odijs pectora mitigat.
Ergo nec series longa propaginis
Florebit, patrias nec soboles opes
Longæua accipiet: sed celeri genus
Clades exitio proruet ac domum.
Laus rerum Domino, qui precibus meis
Se non difficilem præbuit. hinc meæ
Vires, hic clypeus rebus in asperis:
Hinc spes, auxilium hinc nõ dubium in malis.
Hinc cor gestit ouans: carminibus tuas
Laudes ora sonant: qui populum tuum
In rebus trepidis protegis, & tuum
Regem ex insidijs omnibus eripis.
Custodi populum rex hominum tuum.
Hebri fac soboles largiter omnibus
Vitæ continuò fructibus affluat,
Donec perpetuum sol referet diem.

PSAL.

PSAL. XXIX. *Afferte Domino filij Dei, &c.* *Carm. gen. 5.*

SEu diues auro es, siue opibus potens,
Seu marte parta clarus adorea,
Agnosce numen gratus, & huc refer
Quæcunq; lætum ducis ad exitum.
Huic pange laudes, & prece supplice
Rerum parentem concilia: & Dei
Nutu regentis stelliferam domum
Dignare iustis nomen honoribus.
Cuius liquentes uox grauida pluit
De nube rores, terrificos ciet
Cælo tumultus cum tonitru, maris
Turbata uentis concitat æquora:
Vox dignitatis plena, nec irritæ
Vnquam ad patrandum iussa potentiæ,
Nudare Cedris seu Libanum iuuat,
Celsásq; uentis sternere Fraxinos:
Seu uincta saxis saxa reuellere,
Notisq; montes sedibus erutos
Versare, taurum uouerna per auia
Vexat iuuentæ læta proteruitas.
Ad uocis ictum nubibus exilit
Elisus ignis, tesqua Arabum tremunt:
Feræ paueſcunt: ante diem fluunt
Partus acerbi: robora concidunt.
Quæcunq; templo cælum habet aureo,
Quæcunq; tellus Dædala sustinet,
Quæ celat undis æquor in abditis,

Dei fatentur cuncta potentiam.
A uoce uindex Pontus inhorruit,
Vndisq; montes obruit, arbiter
Aeternæ rerum, quum libuit tibi
Delere gentes fluctibus impias.
Te dante uires, non opibus feros
Horremus hostes, non numero graues
Te dante pacem, progeniem Isaci
Cornu beabit diuite copia.

PSAL. XXX. *Exaltabo te Domine, &c.*

Carm. gen. 6.

TE nostra semper carmina, te lyra
Sonabit, orbis arbiter optime:
De faucibus lethi imminentis
Incolumis tibi uota reddam.
Per te superbus nec lacrymis meis
Insultat hostis, nec fruitur malis:
Te rebus, incertus salutis,
Auxilium in dubijs popoſci.
Per te receptis uiribus haurio
Vitalis auræ lumen amabile:
Nec inferûm sub nocte longa
Et tenebris iaceo sepulchri.
O turba puris dedita ritibus
Sacrisq; castis, tollite laudibus
Placabilem uotis parentem,
Et memori celebrate plectro.
Vanescit iræ uindicis impetus
Bullæ fugacis more: Dei fauor
Bonis manu uitam benigna

Triſtitiæ uacuam rependit.
Si fortè ſero ueſpere fletibus
Vultus rigamur, mox redit aurea
Cum luce riſusq3,& iacentes
Exhilarans animos uoluptas.
Pacis beatæ quum fruerer bonis,
Mecum loquebar, De ſtabili gradu
Felicitatis nulla ſortis
Me dubiæ quatiet procella.
Te dante uires, diuitias, decus,
Te montis inſtar mœnibus æneis
Firmante regnum, uanum alebat
Credulitas mihi blanda faſtum:
Tu me relicto ſtultitiæ meæ,
Dextram retraxti: retro abijt, domum
Repentè turbatam relinquens,
Sors leuibus malefida pennis.
O præſes orbis, pectore ſupplice
Mox te uocaui, te lacrymis madens
Opem popoſci. Quid profuſus
Profuerit tibi ſanguis? inquam.
Quis mortis uſus noſtræ erit? an tuas
Laudes ſonabunt, factaq3 poſteris
Miranda muti prædicabunt
Sub gelido cineres ſepulchro?
Placatus aurem da facilem meis
Votis, ſeueros neu querimonijs
Auerte uultus: pelle membris
Peſtiferi mala dura morbi:
Tu ſupplicanti protinus admoues
Aurem benignus: pro lacrymis mihi

Risum reducis, pro dolore
Lætitiamq3 alacremq3 plausum.
Te semper ergo carmina, te lyræ
Nostræ sonabunt: uox tibi seruiet
Dicata, præbebitq3 nostris
Materiem tua laus Camœnis.

PSAL. XXXI. *In tẽ Domine sperani, non confundar in æternum, &c.*

Carm. gen. 10.

IN te locaui spem meam
Rerum creator optime:
At tu benignus prospice
Ne spei pudescat irritæ.
O iuste uindex fraudibus
Ab hostium me uindica:
Audi benignus supplicem:
Da promptus abiecto manum.
Me rupe serua ut inuia
Clausum, uel arce ahenea:
Tu rupis es mihi inuiæ
Munimen, arx ahenea:
Ergo ut timori mentibus
Nomen tuum sit impijs,
Præi uiam mihi, abditis
Me libera de caslibus.
Tu robur es meum: tuæ
Commendo uitam dexteræ:
Me libera pacti Deus
Tenax, memorq3 fœderum.
Qui uana stulti somnia

Sectan-

Sectantur, odi pessimè.
Tu certa spes mihi es, meæ
Tu portus es fiduciæ.
Inter labores asperos
Lumen tuæ clementiæ
Fulgens, repentè turbidum
Perfudit animum gaudio.
Quum me tyrannis impotens
Vrgeret hostis impij,
Iamiam imminentis pallidis
Lethi explicasti faucibus.
Miserere fracti tot malis,
Tot obruti doloribus.
Caligat oculus, mens stupet:
Mœrore corpus tabuit:
Caduca uita elabitur
Per luctus & suspiria:
Interq; clades aridis
Fluxêre uires ossibus.
Me ridet hostis, & meis
Insultat insolens malis:
Horrent propinqui: cæteri
Vitant metu periculi.
E proximorum mentibus
Obliteror, ceu mortuus.
Contemptior sum ciuibus
Quàm lamina testæ fictilis.
Me multitudo opprobrijs
Coràm lacessit asperis:
Vim machinatur in meam
Iurata mortem factio:

Ego interim fiducia
Opis tuæ, dolos, minas,
Iniurias, & hostium
Contemno contumelias.
Tu fila uitæ temperas
Meæ, regisq; tempora:
Tu me impiorum libera
Ab hostium tyrannide.
Ostende uultum amabilem
Seruo bonus tuo & fauens:
Et me tuere, qua soles
Semper tuos, clementia.
Ne sit pudori quòd tuam
Imploro opem: pudor malos
Confundat, & silentium
Longum sepulchris sopiat.
Assueta uox mendacio
Sit muta, uox procaciter
Solita bonos lacessere,
Et arrogantes spernere.
O quanta te colentibus
Et quot redundant commoda!
Quot, teste mundo, prosperis
Auges tuos successibus!
Hos protegis reconditos
Procul à minis potentium,
Tuaq; munis in domo
Linguæ ueneno ab impiæ.
Tibi perennis gratia
Sit, rector orbis, qui uelut
Munita in arce me procul

Pericu-

Periculis submoueras.
Expes inops uitam fugæ
Quum uix tuerer anxiam,
Mecum ipse dixi, Iam truci
Reliquit hosti me Deus.
At tu nec in periculis
Oblitus extremis mei,
Aurem benignam supplici
Ac inuocanti admoueras.
Ergo patrem rerum optimum
Amate candidi & pij,
Qui fastuosos deprimit,
Et obsequentes erigit.
Qui spem locatis in Deo,
Constanter illi fidite,
Nec robur animi concidat
Sortis procella turbidæ.

PSAL. XXXII. *Beati quorum remissæ sunt iniquitates, &c.* *Carm. gen. 15.*

O Ter beatum cui Patris optimi
Noxas remisit lethiferas fauor,
Cui fœda morum flagitia obruit
Obliuioso tecta silentio!
O ter beatum cui bonus arbiter
Non imputauit lubrica deuiæ
Errata uitæ, nec reperit dolum
Cæco in recessu pectoris abditum!
Donec fouebam sub tacito sinu
Morbum, solutis languidus ossibus
Artus trahebam, luctificus dolor

Questum ciebat non patiens tegi.
Tu me premebas prævalida manu
Infestus, atris seu tenebris diem
Nox condidisset, seu rosea dies
Orbem recurrens luce retexerat.
Sic decolorem tabificus cutem
Mœror coquebat: sic macie dolor
Siccabat artus, messis ut Africæ
Cancri per æstum mitius ardeat.
Tum mente uersa uulnera protuli,
Tibi renudaui uitium meum,
Fraudem retexi: ac tu mihi protinus
Noxa soluto conciliatus es.
Qui mentis ergo pura sacraria
Seruare quærit, te prece supplice
Placet: nec, orbem Pontus ut obruat,
Formidet æstus lethiferi minas.
Tu me periclis eripis asperis
Tutela præsens: tu mihi gaudia
Toto refundis corpore, ut hostium
Qui uincla fracto carcere depulit.
Nec sat: tenebras pectoris auferam,
Inquis: beatæ qua ferat orbita
Monstrabo uitæ, nec procul à tuis
Vnquam reflectam lumina gressibus.
Mulis equisq3 ne similis modò
Sis, bruta quorum pectora gratiam
Non mutuam nouêre, sed asperis
Fracti lupatis seruitium ferunt.
Multa obstinatam nequitiam manent
Tormenta: pura qui dominum fide
Orabit,

Orabit, huic pacem & ueniam dabit,
Non durus unquam parcere ſupplici.
Recti tenaces ſimplicis,& quibus
Eſt grata fraudum neſcia ueritas,
Fauente læti numine geſtibus
Et uoce ueſtrum pandite gaudium.

PSAL. XXXIII. *Exultate iuſti in Domino:rectos decet collaudatio,&c.*

Carm.gen.17.

VOs quibus puræ eſt amor æquitatis,
Læti pangite carmine
Orbis auctorem Dominum:æquitatis
Hoc carmen decet æmulos.
Tinniat blando chelys hunc ſuſurro,
Hunc uocalia nablia,
Docta biſquinis reſonare neruis:
Hîc artem manus approbet.
Huic nouos cantus meditemur:uni
Læti clangite búccina.
Nam fides dictis rata ueritasq́ eſt,
Et factis comes æquitas.
Quippe qui iuſti eſt & amator æqui,&
Veri fallere neſcij:
Perq́ terrarum ſola uaſta notæ
Cunctis munificentiæ.
Is ſuo nutu ſinuauit orbem
Lucentem nitidi ætheris:
Quicquid & puris radijs renidet
Campis ætheris igneis.

Littus arctauit maris inquieti,
Compressitq3 licentiam:
Et penu clausas sinuauit undas,
Vnde in tempore promeret.
Hunc & occasus metuant & ortus:
Hunc unum Dominum colat,
Quisquis extremos ubicunq3 fines
Terræ, aut æquoris accolit:
Cuius à nutu uiget, interitq3
Quodcunq3 interit, aut uiget:
Cuius immotis tremefacta parent
Cuncta obnoxia legibus.
Qui malas artes populi profani
Ludit callidior suis:
Et suo iniustæ scelerata turbæ
Fraudat consilia exitu.
At quod arcana sibi mente rerum
Auctor proposuit semel,
Dum dies & nox referent se in orbem,
Vsq3 immobile permanet.
O quater, plusquam quater ô beatos,
Patronus quibus est Deus!
Quos sibi excepit, propriamq3 sortem
Quos dici uoluit suam.
Despicit mundi pater è beata
Cæli stelliferi domo,
Eque tranquillis adytis, labores
Et curas hominum uidet.
Quippe qui cæcos animi recessus
Humani fabricauerit.

Nec

Nec quod arcano latet in receſſu
Clauſum pectoris hunc latet.
Sperat incaſſum numero tyrannus
Se tutum fore militum:
Sperat incaſſum ualidis lacertis
Se miles fore ſoſpitem.
Sæpe ſpem fallit præeuntis Euros
Bellatoris equi fuga:
At Deus iuſtos oculo irretorto
Semper reſpicit & pios:
Mortis ut uertat iacula imminentis,
Diram & ſæuitiam famis.
Vna ſpes nobis opis hinc, ab uno
Certum præſidium in malis.
Ille perfundet ſibi dedicata
Dulci pectora gaudio:
Ille fidentum ſibi ſpes precesq̃
Lætum ducet ad exitum.

PSAL. XXXIIII. *Benedicam Dominum. &c.* *Carm. gen. 3.*

SEu læta ſors me fouerit, ſeu triſtior
Vexârit, omni tempore
Laudabo Dominum, ſemper illius meum
Os perſonabit laudibus.
Mihi hæc uoluptas, hoc erit ſolatium,
Mihi hoc leuamen in malis.
Meoq̃ turba triſtis exemplo ſuas
Solabitur moleſtias.
Vnà agite cuncti proſequamur laudibus
Nomenq̃ numenq̃ illius.

Ille

Ille in periclis me uocantem exaudijt,
Statimq3 reppulit metum.
Qui cuncta ad illum consilia referunt sua,
Læto his nitentes gaudio
Vultus renident,nec repulsæ infamia
Rubore confundet genas.
En,pauper iste cùm uocaret,omnibus
Hunc eruit periculis.
Dominum timentum castra munit Angelus
Demissus ad custodiam:
Et imminentes arcet hostes,& pios
A ui tuetur impia.
Facite periclum,iam scietis quàm Dei
Immensa sit benignitas:
Quàm sint beati,spes in illo qui suas
Omnes opesq3 collocant.
Gens sancta Dominum colite: nil deerit Deũ
Fideliter colentibus.
Violenta feritas sentiet famem:bonis
Cuncta affluenter suppetent.
Adeste filij,audite,uobis numinis
Verum timorem ut indicem.
Quicunq3 curis liberam & longam cupis
Vitam beatus ducere,
Linguæ refræna uirus,os nefaria
A fraude purum contine:
Capesse recta,curua uita,dilige
Tranquilla pacis otia.
Deus innocentes aspicitq3, & commodat
Intentus aures ad preces:
Toruo sceleſtos intuetur lumine,

Et

Et nomen etiam obliterat.
Iustum inuocantem Dominus audit, omnibus
Eum expedit periculis.
Quum spes labores deserit mortalium,
Afflicta quum molestijs
Succumbit oneri mens, Deus præsens adest,
Malásq3 curas diluit.
Iustis labores suggerit semper pijs
Iniqua sors conatibus:
Sed qui bonorum semper est custos Deus,
Sortis retundit spicula,
Et ossa seruat ne terantur. impios
Vlciscitur scelus suum.
Et quisquis hostis est piorum, cum domo
A stirpe cęsus interit.
Animas tuetur se colentium Deus,
Nec rem domumq3 deserit.

PSAL. XXXV. *Iudica Domine nocentes me: expugna impugnantes, &c.*

Carm. gen. II.

RErum sancte opifex ades,
Et patrocinio protege me tuo:
Et retro refer in meos
Hostes perniciem, quam mihi comparant.
Scutum cum iaculis cape:
Ensem stringe: meis hostibus obuiam
Prodi: dic animæ meæ,
Secura auxilio nil metuas meo.
In uultus pudor hostium
Et turpis subeat dedecoris rubor:

Fœdam

Fœdam corripiant fugam
Cæcas insidias qui mihi præparant.
Vt sæuus Boreas leuem
Raptat præcipiti turbine puluerem:
Sic illos trepida fuga
Vindex præcipites urgeat Angelus:
Et formidine pallida
Vindex præcipites comprimat Angelus:
Sit cœno uia lubrica.
Et cælum tenebris lurida nox tegat.
Nam me fraude mala suis
Conati immeritum prendere cassibus,
Et cęcam innocuo scrobem
Effodêre, suis cassibus hæreant:
Et factam exitium in meum
Cæci & præcipites in foueam ruant.
Perfusa interea mihi
Dulci lætitia pectora gestient.
Mens secura periculi
Auctorem Dominum lætitiæ colet:
Et sensus animi indices
Clamabunt, Domino quis similis Deo?
Qui fastus grauis improba
Defendit tenues â uiolentia:
Vexantemq; opis indigos
Frangit sæuitiam uindice dextera
Coniurata calumnia
In me criminibus sæuit atrocibus:
Ignotum scelus in meam
Fingunt perniciem: quæ bene feceram,
Compensant odijs malis,

Et

Et uitæ inuigilant exitio meæ.
Illos tabificæ luis
Aegris uiſceribus quum dolor ureret,
Squalens ueſte ego lugubri,
Ieiunaq̃ fame pallidus & ſiti,
Et proſtratus humi, Deum
Lenibam lacrymis & prece ſupplice.
Sic ſincerus amici amor
Sub chari interitum luget amiculi:
Sic fratrem gemit unicum
Frater: ſic pietas anxia filij
Maternum ad tumulum dolet.
Me fortuna graui ſi tetigit manu,
Concurſant, mala gaudia
Inter ſe celebrant: fæx populi coit:
Incauto inuidiam creant:
Proſcinduntq̃ auida me petulantiæ
Scurræ cum balatronibus.
Dentem dente acuunt, & rabiem uomunt.
Quem finem patientiæ
Tam lentæ ſtatues ô pater optime?
Arce hoc ludibrium, neque
Deſertum rabidis trade leonibus,
Acceptum ut referam tibi
Quòd uiuo, & uideo lumen amabile:
Et cœtu in celebri canam
Te, pronum auxilium ferre uocantibus.
Fac ne ſpes alat improbas
Semper turba meis læta moleſtijs:
Neu nutu ac oculis notet,
Exultetq̃ meis hoſtis atrox malis:

Qui

Qui sermonibus asperis
Insultat, trucibusq; insidijs petit
Pacatum malè callidus,
Incautum ut tacitis illaqueet dolis.
Non diducere desinunt
Rictum risu: Oculis (euge) oculis diem
Lætum uidimus, inquiunt.
O qui luminibus cuncta tuentibus
Terras respicis, hæc uides?
Ergo seposita protege me mora:
Iam tandem euigila, & manu
Vltrice indomitam frange superbiam:
Iusto & supplicio preme,
Vindex iuste malos. neu sine de meo
Luctu lætitiam ferant:
Neu secum tacito pectore murmurent,
Euax, rectè habet: omnia
Supra uota cadunt: uicimus, en iacet.
Fœda ignominia luant
Stultam lætitiam. dedecoris comes
Infamis pudor eluat
Importuna meis gaudia de malis:
At cordi quibus æquitas
Est nostra, ac animus nil sibi conscius,
Vitam tristitia procul
Lætam semper agant: ac Dominum ferant
Cæli ad sidera laudibus,
Qui curis famulos liberat anxijs.
Semper iustitiam mea
Custos sancte hominum lingua canet tuam,
Et præconia, dum mihi
Impellet calidus pectora spiritus. PSAL.

PSAL. XXXVI. *Dixit iniustus ut delinquat in sem. &c.* *Carm. gen. 18.*

VT exta flammis mille sacrificis cremes,
Oscula des saxis, ingeminesq; preces,
Arasq; donis largus accumules tuis,
Non facies tamen, ut te rear esse pium.
Scelera reclamant, & negant te credere,
Consilio mundum qui regat, esse Deum.
Vtcunq; coram blandiare, non tamen
Impietas tacito pectore clausa latet:
Erumpit ignis instar, ac tui trahit
Secum odium, atq; odij perniciem comitē.
Quodcunq; loqueris, fraude tinctū est: respuit
Auribus ingratis qui potiora monent.
Scelus nefandum nocte tota cogitas:
Recta fugis: semper deteriora foues.
O magne rector orbis, indulgentiæ
Munera terra, fretum sentit & astra tuæ.
Quæcunq; cælum amplectitur, parentia
Legibus orta uigent, lapsa caduntq; tuis.
Modus æquitatis & tuæ sapientiæ,
Cunctaq; quæ fecit, cunctaq; facta regit.
Longè niuosis montium fastigijs
Altior est, uasti gurgitibusq; freti:
Humana gens hinc haurit auram & spiritum:
Nec pecudes curam præterière tuam.
Hinc cuncta uitæ suppetunt nobis bona,
Dum mens corporeo carcere uincta latet.
Fœtus sub alis uolucris ut tegit suis,

Præsidij fugimus spe mala cuncta tui.
At exul animus morte liber patrium
Quum repetet limen sidereamq3 domum,
Illinc egestas & dolores exulant:
Nemo feret uotis non potiora suis.
Passim uoluptas, pura passim gaudia:
Delitias largo flumine riuus agit.
Illic perenni uita fonte profluit:
Vita, grauis fati non resecanda manu.
Illinc fatiscent mentium caligines,
Quæ modò sub tenebris pectora nostra pre-
Vultuq3 radius purus effusus tuo, (munt:
Lumine nos puræ cognitionis alet.
Benignitatis interim tuæ bonis
Qui te cognoscunt & tua facta, foue:
Qui mente pura ueritatem diligunt,
Iustitiæ facias commoda ferre tuæ.
Me nec feroci calcet arrogans pede:
Exigat aut tectis impia turba meis.
Qui scelere gaudent, scelere sic ruant suo,
Perpetuò ut lapsos iusta ruina premat.

PSAL. XXXVII. *Noli æmulari in malignantibus, neq; &c.* Carm. gen. 10.

NE liuor urat æmulus
Te, si beatos uideris
Prauos, nec eruis ijs opes
Fugaciores inuide.
Nam sic facessit illico

Vmbra-

Vmbratilis felicitas,
Marcent comis arentibus
Vt falce secta gramina.
At tu Dei fiducia
Incumbe rectis artibus:
Diuq; terram ut incolas
Donabit, ac te nutriet.
In hoc sit oblectatio,
In hoc uoluptas unica:
Is te fouebit iugiter,
Votiq; reddet compotem.
Committe uitam, rem, decus
Illius uni arbitrio:
Animi tibi ex sententia
Confecta reddet omnia.
Illustris auroræ ut iubar
Tua faciet ut sit æquitas:
Vt luce uirtus sit tua
Meridiana clarior.
Perfer modestè, quod tulit
Fortuna læua, neu tumens
Ira impiorum prosperas
Res cerne toruo lumine.
Compesce bilem, noxia
Facessat indignatio:
Ne fors nefarium ad scelus
Impellat æmulatio.
Eliminantur impij
Fumo leui uelocius:
Terras modestus incolet,
Serisque linquet posteris.

Morare paulum, & impium
Nusquam uidebis: aspice
Aedes, superbi uix heri
Agnoueris uestigium:
Modesta bonitas ocio
Lætam senectam transiget,
Et incolenda hæredibus
Paterna linquet prædia.
Clàm rete nectit impius,
Bonisq; concinnat dolos:
Et dente frendens liuido,
Dolore & ira ringitur.
Hæc cernit ex alto Deus,
Minasq; ridet irritas:
Quippe imminentem uertici
Cladem scelesto prospicit.
Ensemq; stringet improbus,
Arcumq; tendet, pauperes
Vt perdat, ac innoxios
Figat sagittis impijs:
Districtus ensis in sui
Domini redibit uiscera:
Frangetur arcus lethifer,
Et frustra acuta spicula.
Præstat lupellex sobria,
Rectèq; parta recula,
Quàm rapta per uim diuitum
Fastidiosa copia.
Malè parta iustus arbiter
Disperget, & potentiam
Franget scelesti: dextera

Iustum

Iustum sua tuebitur.
Innoxios fouet Deus,
Ac rem tuetur: prouidet
Longæua ut usq3 in sæcula
Sit sempiterna hæreditas.
Seu pestis atra, seu furor
Turbabit orbem bellicus,
Nil deerit usq3 innoxio,
Famem nec ægram sentiet.
Sic hostis impius Dei
Perit repentè funditus,
Adeps opimæ ut uictimæ
Vanescit in fumos leues.
Nil donat usq3 & fœnerat
Iniustus: at iusto sua
De sorte superat paupere
Quod donet indigentibus.
Iustorum amici prædia
Linquent suæ propagini:
At hostium radicitus
Semen peribit erutum.
Amatq3 iustum & dirigit
Eius Deus uestigia:
Dextra ruentem sustinet,
Lapsumq3 dextra subleuat.
Puer fui, nunc sum senex,
Ope destitutum nec pium
Videre memini, nec stipem
Eius petentes liberos.
Iustus misertus pauperum
Dat usq3 & usq3 mutuum:

Seræ tamen propagini
Non larga deeſt opulentia.
Vita ſcelus nefarium:
Sectare recta: dum diem
Sol fundet aureum, tui
Terras nepotes incolent.
Deus æquitatem diligit,
Bonos nec unquam deſerit:
At interibit funditus
A ſtirpe ſemen impij.
Iuſtus beata iugera
Agri tenebit, & colet
Cum prole, donec ultimus
Inſtabit orbi terminus.
Sermo ſapiens & æquitas
In ore ſemper eſt bonis:
In corde ſcripta lex Dei,
Ne pes labet, greſſum regit.
Obſeruat impius pium
Vt perdat: aſt illum Deus
Cuſtodit, ante iudicem
Tuetur à calumnia.
Spem colloca in Deo, Dei
Sectare leges: & dabit
Diues potensq; ut hoſtium
Cernas ſuperſtes exitum.
Vidi potentes impios,
Grauiq; faſtu turgidos
Vireſcere inſtar laureæ
Amœna propter flumina.
Specto repentè: en lubricæ

Imago

Imago nusquam gloriæ:
Nusquam manent uestigia
Cunctis grauis potentiæ.
Iusti intuere & integri
Vitæ statumq3 & ordinem,
Videbis alto in otio
Lætam senectam degere.
At prompta semper lædere
Prorsum interibit factio:
Vitamq3 claudet terminus
Dignus patraris nequiter.
Iustus salutis collocat
Omnem in Deo fiduciam:
Qui fulcit æquos robore,
Aduersa quum fors intonat.
Dominus petenti fert opem,
Et in periclis liberat
Ab impijs qui se & suam
Illi salutem credidit.

PSAL. XXXVIII. *Domine, ne in furore tuo, &c.* *Carm. gen. 3.*

NE me furoris æstuante incendio
Seruator orbis argue:
Neu promerentem quamlibet pœnas graues
Pergas per iram plectere.
Hærent medullis penitus infixæ meis
Tuæ sagittæ dexteræ.
Iræ tuæ hinc me & inde mentis conscia
Sic uis pauentem perculit,
Vt nulla plagis saucij pars corporis

Non langueat lethalibus:
Ossa ut solutis artuum compagibus
Sceleris uenenum attraxerint:
Sceleris profundo quod meum ceu gurgite
Caput resorbens obruit:
Quod in alta rursus me renitentem uelut
Immane saxum degrauat.
Veteris cicatrix uulneris recruduit,
Vomitq3 tabem luridam.
Afflictus, humilis ultimis premor malis,
Luctu situq3 squalidus.
Clausumq3 cæcis feruet in præcordijs
Vlcus, nec ulla corporis
Expers doloris pars uacat. Sic debilis
Et fractus usq3 & usq3 sum,
Malis ut impar uoce lamentabili
Cor eiuletq3 & rugiat.
Dominator orbis, uota nec animi mei,
Nec te latent suspiria.
Pauens tremensq3 turbidum cor palpitat:
Defecta membra uiribus
Torpore marcent languido: noctem trahens
Caligat acies luminum.
Vicini, amici, & sanguinis communio
Quos propior admorat mihi,
Procul abstitêre, fœditatem uulnerum
Vix sustinentes cernere.
At prompta semper in meum exitium manus,
Molita uim nefariam,
Dolosa tendit continenter retia

Frau-

Fraudesq3 uersat impias.
Ceu mutus ore, surdus aure, ego interim
Obtorpui silentio,
Elinguis instar & stupentis, crimina
Qui nesciat refellere.
In te reposita est spes mea: ô rerum potens
Rector benignus annue.
Ne risus hosti sim superbo, qui meis
Insultat insolens malis:
Qui, si uacillent lubrico lapsu pedes,
Læto triumphat gaudio.
Ad perferenda sum paratus uerbera:
Vibice semper area
Cruenta turget exarati corporis
Sulcis flagrorum grandibus.
Merui scelestus fateor, heu merui: nocens
Do iure pœnas debitas:
Sed inualescit hostis atrox interim,
Viresq3 sumit factio.
Viuunt, uigentq3, & immerentem iniuria
Me prosequuntur: pro bono
Malum rependunt: iugiter calumnias,
Quia recta sector, ingerunt.
Tu ne recede longius, neu deseras
Periculis in ultimis.
Accurre: dextram da salutarem, meæ
Salutis auctor unice.

PSAL. XXXIX. *Dixi, custodiam, &c.*

Carm. gen. 3.

QVum sæuus hostis me, meo lætus malo,
Lacesseret conuitijs,
Mecum ipse uerbis abstinere ab asperis
Et iurgijs decreueram:
Linguæ obseraui claustra fræno: pertinax
Obmutui silentio.
Ac temere ne quid os mali profunderet,
Verbis bonis clausi exitum.
At ignis instar, uetitus egredi dolor,
Exarsit intus acrius.
Tandem obstinatæ fræna pertinaciæ
Perfregit ira, ac talibus
Dominum rogaui, Mihi meæ uitæ modum
Qui sit futurus, indica.
Quando euolabo liber hoc molestiæ
Fastidioso è carcere?
Tu clausa nullo sæcla degis termino,
In te beatus ac potens:
At nos quod æui uiuimus penè est nihil,
Ac penè breuius quàm nihil,
Vmbræ fugacis instar atq; imaginis
Quam reddit æquor uitreum:
Idq; ipsum inani in uanitate atq; anxijs
Aegrescit in laboribus.
Animum libido torquet, inflat gaudium,
Spes tóllit, ac timor premit.
Tumultuamur temerè: congerimus bona
Incognitis heredibus.
Quò me ergo uertam? quis laboranti feret
Opem? quis eximet malis?

Spes

Spes omnis in te: miseriæ fontem meæ
Peccata tolle noxia.
Néue esse stultis me sinas & improbis
Despectui & ludibrio.
Hostis proterui lingua me quum turpibus
Proscinderet conuitijs,
Obmutui: iræ uindices pœnas tuæ
Has esse gnarus scilicet,
Rector parensq; gentis humanæ tua
Paulisper aufer uerbera.
Viresq; linquunt, uita nec semper nouis
Plagis ferendis sufficit.
Te persequente scelera pœnis, illico
Vigor decorq; defluit,
Tineis peresæ more uestis. O homo
Caduca res & futilis!
Parens benigne precibus aurem da meis:
Neu uerba sperne supplicis.
Neu lacrymanti auerte uultus hospiti.
Nanq; hospes hanc terram colo:
Nec ego, parentes nec mei certum locum
Habemus hîc: sed in diem
Solliciti & horas, turbidas molestias
Vitæ breuis transegimus.
Igitur seueram paululum abstine manum,
Fessum ut resumam spiritum:
Mortis priusquam, reditus unde non patet,
Transmiserit me ianua.

PSAL. XL. *Expectans expectaui Dominum, &c.* *Carm. gen. 16.*

Quum

QVum circumfremerent me timor & minę,
Intentansq3 auidam mors fera dexteram,
Spes cæleſtis opis ſera licet, tamen
Lenibat trepidam ſollicitudinem.
Aduertit Dominus, meq3 uoragine
Cœnoſi implicitum gurgitis extulit:
Ac ſaxi ſolidis impoſito iugis
Monſtrauit facilem qua graderer uiam.
Afflauitq3 nouo pectora ſpiritu,
Suffecitq3 ſuæ materiam nouam
Laudis, quam canerem dulce loquacibus
Neruis, ac numeris lenè ſonantibus.
Hæc cernant rapidæ qui uiolentiæ
Fati uel dubijs caſibus imputant
Euenta, ac trepidi ſe Domini in fidem
Dent qui ſtellifero regnat in æthere.
Felix qui ſtabili ſpe Dominum ac fide
Spectat, quem tumidæ pompa ſuperbiæ
Non ad ſe illecebris ducit inanibus,
Fallaciq3 boni ludit imagine.
In nos ſancte parens quot uigilantiæ
Et quàm mirà tuæ pignora ſuppetunt!
Quæ nec mens acie cernere languida
Poſſit, nec numero lingua retexere.
Aurem mî tacitè uellis, & admones
Quòd labem ſceleris nec pretium leuet,
Nec ſanguis pecudis nil meritæ eluat,
Nec conſumpta focis expiet hoſtia.
Tum dixi, Venio: quod libet impera.
Adſum ſancte parens, iuſſa capeſſere
Promptus: ceu tabulis ſcripta fidelibus

Edunt

Edunt perpetui fata uoluminis.
Huc mens, huc ſtudium tendit, uti tuis
Conformem monitis quæ gero, quæ loquor,
Quæ mecum tacitus cogito. nam tua
Inciſa eſt animo lex penitus meo.
Famam iuſtitiæ per populos tuæ
Latè præco fero: nec labijs meis
Nec linguæ requies, omnibus ut tua
Terris (ipſe uides) nota ſit æquitas.
Nec iuſtum tacui te mala plectere,
Promiſſiq3 tenacem, & miſeris opis
Largum: me bonitas indice gentibus
Cunctis facta palàm eſt, & tua ueritas.
Defendant igitur me bonitas tua,
Promiſſiq3 fides fallere neſcia:
Obſeſſumq3 malis innumeris tua
Me rerum genitor protege dextera.
Me pœnæ, capitis quæ ſuperent pilos,
Omni ex parte premunt: quas neq3 luminis
In promptu eſt acie noſſe: animus ſtupet,
Curarum innumeris obrutus æſtibus.
At tu mundi opifex ſancte, ſalutifer
Adſis: auxilium ſer cito, & ultimis
Oppreſſum penitus ſubtrahe me malis,
Vt praui pudeat conſilij improbos.
Turpem ignominiæ triſtitiam ferant,
Tendunt exitio qui laqueos meo:
Infamem referant conſilij exitum
Noſtris qui capiunt lætitiam è malis.
Hunc fructum ſceleris percipiant ſui,
In fraudem ut recidant quam mihi ſtruxerãt.

Fruſtra-

Fruſtratus doleatq3 & rubeat meas
Qui ridet lacrymas, & fruitur malis.
Qui credunt fidei ſe penitus tuæ,
Illos auxilij ſpes recreet tui:
Ac ſemper Domini nomen amabile
Certent tergeminis tollere honoribus.
Expes, pauper, inops ſim licet: at mihi
Cuſtos rerum opifex peruigil excubat.
Vitæ ô præſidium & certa ſalus meæ
Adſis, neu trepida me crucia mora.

PSAL. XLI. *Beatus uir qui intelligit ſuper egenum, &c.* *Carm. gen. 3.*

BEatus ille qui miſertus pauperis,
Fert rebus in duris opem:
Nec arroganti deſpicit faſtidio
Proſtratum & oppreſſum malis.
Quem rere fractum & penitus abiectũ, Deus
Attollet & ſolabitur.
Cura fideli Dominus illum muniet,
Et è periclis eruet:
Interq3 uiuos ſoſpiti dabit frui
Vitæ beatæ commodis.
Artus cubili quum dolor proſtrauerit,
Opem feretq3, & lectulum
Verſabit: omnem prorſus ægritudinem
In dulce uertet gaudium.
Quum me doloris uis acerbi affligeret,
Opem popoſci te Deus.
Animæ medêre ſauciæ (dixi) ſui
Sceleris pudendo uulnere.

Dira

Dira imprecatur hostis, ac me deuouet,
Lætus meis incommodis.
Quando interibit, (inquit) & cum corpore
Nox una nomen obruet?
Si fortè quis me uisit horum, corporis
Animiq; morbis anxium,
Vultu dolorem fingit, ac suspiria
Læto trahit de pectore.
Foras profectus conditum in præcordijs
Repentè uirus euomit.
In me susurrat clanculum atq; obmurmurat
Scelesta conspiratio.
Clàm machinantur sęua, in exitium meum
Consilia cuncta conferunt.
Secúmq; iactant, Missa certè cælitus
Nunc dira uis mali hunc ligat:
Prostratus hæret: lectulo affixus iacet,
Noctem traheus nouissimam.
Quin & sodalis, & mihi mensa & domo
Coniunctus, & cui maximè
Fidebam, ad hostes conferens sese meos,
In me ferox recalcitrat.
At tu salutis auctor & custos meæ,
Benignus in me respice:
Manum iacenti da salutarem, hostibus
Parem ut rependam gratiam.
Tui fauoris pignus id certissimum
Erit mihi, & constantiæ
In me tuendo, quòd malis lætus meis
Hostis ferox non gestiat.
Vires recepit corpus, innocentiam

Serua-

Seruauit animus, dexteram
Te porrigente, qui receperas tuam
Semper tuendum me in fidem.
Agnoscat orbis unicum & colat Deum,
Quem gens honorat Isaci:
Vnumq; laudet, temporum donec uices
Luces & umbræ diuident.

GEORGII BV= CHANANI PARAPHRASIS, IN secundum librum Psalmorum.

PSALM. XLII. *Quemadmodum desiderat ceruus, &c.* *Carm. gen.* 13.

NOn ceruus fluuios sicauet algidos,
Ceruus, turba canum quem premit, ut tui
Cor desiderio carpitur anxio,
Rerum conditor optime.
Huc me raptat amor dulcis, & impotens
Ardor ferre moras. O niueum diem
Qui templo reducem me statuet tuo!
O lucis iubar aureum!
Ieiunus lacrymis pro dape se dolor
Pascit turba meis obuia dum malis
Illudens rogat, Heus iste tuus Deus
Cur non deserit exulem?

At

At rursus bonitas quum subijt tua,
Et menti auxilij certa fides tui
Illuxit trepidæ, temporis illius
Me consolor imagine,
Festis quum populus me reducem choris,
Faustisq; excipiet uocibus, & Dei
Pompa cum celebri me comitabitur
Augusta ad penetralia.
Cur me sollicitis teq; doloribus
Mens ægra exanimas? pone metum, ac Deo
Te da: quo patriæ uindice redditus,
Grates sospes adhuc agam.
Hæc mentem recreat spes, licet auijs
Iordanis lateam saltibus, Hermonij
Exul dura licet saxa perambulem,
Solis hospita belluis.
Quamuis agminibus me mala densius
Omni ex parte premant, quàm super horridos
Montes grando sonat, quàm mare uerberat
Raucis litora fluctibus:
Tu si me placido lumine uideris,
Cedent tristitiæ nubila: tetricas
Mæroris tenebras discutiet mihi
Lucis dulce iubar tuæ.
Laudes interea non mihi nox tuas,
Non curæ impedient: ô columen meum
(Dicam) & certa salus, ludibrium feris
Cur me deseris hostibus!
Dirumpor: tacitis æstuat ignibus
Pectus, turba meis impia dum malis

Insultans rogat, Heus iste tuus Deus
Cur nunc deserit exulem?
Cur me sollicitis teq3 doloribus
Mens ægra exanimas? pone metum, ac Deo
Te da: quo patriæ uindice redditus,
Grates lætus adhuc agam.

PSALM. XLIII. *Iudica me Deus, & discerne causs. &c.* *Carm. gen.* II.

VIndex esto mihi Deus,
Et patrocinio protege me tuo,
Oppressum scelere impio:
Et fraudum laqueos frange nefarios.
Vitæ ô præsidium meæ,
Cur me præsidio destituis tuo?
Cur luctu uagor obsitus,
Dum sæuæ furias uito tyrannidis?
Profer lumen opis tuæ:
Montem pande uiam quæ ferat ad tuum:
Montem: quam propriè domum
Maiestate tui numinis incolis.
Atq3 aram adueniam ad tuam,
Ac te, lætitiæ materiam meæ.
Et grata cythara tibi
Grates lætus agam conditor optime.
Cur mæres anime anxie,
Ac me sollicito pectore maceras?
Omnem pone metum, ac Deo
Curam crede tui, quem super æthera
Cantu sospes adhuc feram,
Quum saluus patriæ reddar amabili.

PSAL-

PSAL. XLIIII. *Deus, auribus nostris aud. &c.* *Carm. gen. 3.*

VEtusta ad aures fama nostras attulit,
Serisq3 patres posteris
Stupenda facta tradidère à te Deus
Patrata priscis sæculis:
Eliminatis quum profanis gentibus,
Etincolis prioribus,
Horum labore fructibusq3 perfrui
Nostris dedisti patribus.
Certè nec armis lucidis nec uiribus
Debemus has uictorias:
Sed nos fauoris aura mollis & tua
Protexit indulgentia.
Ergo salutis auctor unice ô Deus
Ades pijs salutifer.
Te dante uires, hostium ferociam
Tam facilè profligabimus,
Taurus minaci quàm iacit cornu pilas,
Stipulæúe fasces aridæ.
Superba regum colla crasso in puluere
Prostrata conculcabimus.
Non arcus istam lethifer fiduciam,
Non mucro sæuus ingerit:
Tu nos ab hoste subtrahes, sternes solo
Infensa nobis agmina.
Non ergo semper iure te laudabimus
Nostræ salutis uindicem,
Ac donec orbis astra uoluet ignea,
Te prosequemur laudibus?

At nunc relictos obijcis ferocium
Iniuriæ nos hostium,
Nec prodis ante nostra ductor agmina
Qualis solebas antea.
Hosti imminenti terga cogis uertere:
Prædęq3 das prementibus.
Pecus ut macello destinata exponimur
Cædentium libidini,
Omnesq3 terras barbararum gentium
Errore complemus uago:
Vænum dedisti nos palàm, nec auctio
Te ditiorem reddidit.
Vicina nostris oppida insultant malis,
Cladesq3 rident: fabula
Sumus profanis nationibus: caput
Motant, labella exporrigunt.
Oculis oberrat usq3 contumelia,
Pudorq3 uultus inficit:
Dum uoce acerba iniurias exasperat,
Minasq3 toruas adijcit
Hostis proteruus. Obruit tot cladibus,
Totundequaq3 instantibus,
Tamen nec unquam est animus oblitus tui,
Tecumq3 pacti fœderis:
Sese nec ullis territus periculis
Auertit aut flexit uia
Recta pes: etsi penitus abiecti interim
Abs te: licet draconibus
Immitioris gentis addicti iugo,
Feramus umbram Ergastuli:
Et seruitutem lugeamus, & necem

Vitæ

Vitæ precemur tædio.
Iniqua meritis si tuis obliuia
Offuderint se mentibus
Nostris, manusq3 supplices protendimus
Dijs impiarum gentium.
Id te lateret, abditas qui pectoris
Prorsus latebras inspicis?
Te propter odio ceteris populis sumus,
Et instar ouium cædimur.
In te fauoris pendimus pœnas: tui
Amoris odia nos premunt.
Exurge: similem somnolentiæ moram
Salutis auctor corripe.
Cur ora condis, immemorq3 negligis
Tuos malis in ultimis?
Afflictus animus, & malis præsentibus
Lassus, futuris anxius,
Succumbit oneri: strata tabescunt humi
Defecta membra uiribus.
Exsurge genitor, & uigore corporis
Animiq3 cassos subleua:
Clemens bonusq3 nos ab hostis impij
Immanitate libera.

PSAL. XLV. *Eructauit cor meum uerbum bonum, &c.* *Carm. gen.* 1.

COrmicat, exultãt trepidis prȩcordia fibris,
Eructãtq3 nouũ grauido de pectore carmẽ:
Certat lingua animum fando, manus æmula linguam
Scribendo exæquare, meo noua carmina Regi

Dū cano: regi, hominū cui nemo è ſemine cre-
Audeat eximię cōtendere munere formę (tus
Quem decorat lepor, & roſeis affuſa labellis
Gratia: cui rerum cœli indulgentia ſpondet
Hūc fore perpetuū longæua in ſæcla tenorem.
Ergo armis inuicte heros age, fortibus apta
Enſem humeris, enſem, per quē te gloria cælo
Aequat: & aduerſum fidens ſer pectus in hoſtē,
Frena tibi currus uerum moderetur & æquū,
Et quę præcipitem clementia temperat iram.
His ducib⁹ tibi ſurget honos: tua dextera factis
Clara per ignotas fundet miracula terras:
Cordaq; uulnificis figens inimica ſagittis,
Sponte tibi coges ualidas procumbere gētes.
Nec maris aut terræ ſpatiū, nec termin⁹ æui
Finiet imperium, ſceptri moderamine iuſti
Quod regis, & leges mollis clementer acerbas.
Te ſuper æquæuos omnes regnator olympi
Diligit: & læto uultum exhilarauit oliuo:
Vnde tui mulcent populi noua gaudia mētes,
Pallia quum loculis tibi depromūtur eburnis,
Et myrrhæ paſſim lacrymæ, ſtactæq; ſuauis
Halitus, & molles caſiæ funduntur odores.
Ancillæ apparent genus alto è ſanguine regū
Inter honoratas prōptæ ad tua iuſſa miniſtras.
At regina thori conſors tibi dextera adhęret,
Auro picta ſinus, auro radiata capillos,
Miſit ab Eois Ophyre quod flaua caminis.
Tuq; adeò regina audi, & rem pectore conde:
Nec mea dicta nega placidas demittere in au-
Iam nunc & patriā & patrē obliuiſcere, (res:

Ex animo caros penit⁹ depone propinquos:
Vnũ oculis ſpecta, unũ animo cõplectere regẽ:
Regem oculis animoq3 tuo qui pẽdet ab ore,
Vnius & pulchris defixus uultibus hæret.
Hunc Dominum agnoſce, & ſupplex uenerare:
Officio ſtudioq3 tibi concedet: & illa (nec ille
Vndarum regina Tyros de murice & auro
Accumulans colet: & uicina per oppida latè
Procumbent tibi ſuppliciter gaziſq3 potentes,
Aut opibus clari: meritumq3 ferctis honorem
Hunc populi: Pharij proles generoſa Tyranni
Tota decẽs, tota eſt gemmisq3 inſignis & auro?
Et facies cultum illuſtrat, facieq3 decora
Pulchrior eſt animus. Tibi rex en ducitur uxor
Diues opum, diues pictai ueſtis & auri,
Virginibus comitata ſuis de ſtirpe propinqua,
Virginibus, quas põpa frequẽs clamore ſecun
Inſequitur, plauſuq3 fremẽs, lętęq3 choreę (do
Cantibus auguſtam lætas deducet ad aulam.
Neu deſiderio nimium tangare tuorum
Virgo, tibi dulcem patriſq3 & matris amorem
Leniet adnaſcens ſobolis generoſa propago:
Quos regere imperio terras, totumq3 per orbẽ
Aſpicies populos ſceptris frænare ſuperbos.
Nec tu carminibus regina tacebere noſtris:
Quaq3 patet tellus liquido circumſona põto,
Poſteritas te ſera canet: dumq3 aurea uoluet
Aſtra pol⁹, memori ſemper celebrabere fama.

PSAL. XLVI. *Deus noſter, refugium & uirtus, &c.* *Carm. gen. 6.*

QVum muniat nos præsidio suo,
Virtute firmet, quum grauis intonat
Procella, fortunæ periclis
Eripiat dominator orbis,
Nullam expauemus uim, quatiat licet
Orbem tumultus, terraq3 sedibus
Conuulsa, montium ruinis
Arctet aquas pelagi frementis:
Insana quamuis æquora sæuiant,
Et uortico so gurgite torqueant
Spumamq3 limumq3, & procellis
Terrificis scopulos flagellent.
Nam ciuitatem cui Deus unicè
Indulget, aris & propriam suis
Dicauit, algenti pererrans
Lympha fugax hilarat liquore:
Occulta ne uis aut timor hosticus
Vrbis quietem sollicitet, Deus
Gentis suæ intentus saluti
Præuenit auxilijs pericla.
Gentes tumultus concitet impias,
Et regna belli concutiat furor,
Flammis fremat cælum coruscis,
Terrificet labefacta tellus:
Hac & duelli pacis & arbiter
Stat, præliorum qui regit exitus,
Munimen, & nostræ salutis
Præsidium, Deus Abrahami.
Venite, adeste, & cernite non prius
Audita, mira, incognita, quæ Deus
Patrauit in terris ab ortu

Solis

Solis ad hesperium cubile.
Funesta belli incendia sustulit:
Fregit cruentæ spicula lanceæ:
Contriuit arcus, & uolucres
In cinerem minuit quadrigas.
Sedate motus mentis, ait Deus,
Measq; uires noscite, quem colet,
Quocunq; sub cælo repostas
Gens hominum colit orbis oras.
Hac is duelli pacis & arbiter
Stat, præliorum qui regit exitus,
Munimen, & nostræ salutis
Præsidium, Deus Abrahami.

PSAL. XLVII. *Omnes gentes plaudite manibus, &c.* *Carm. gen. 10.*

TElluris omnes incolæ
Deo canoros edite
Plausus, canoris pangite
Læti Deum præconijs.
Deum uerendum & arduum,
Malisq; formidabilem,
Qui regna fastu turgida
Frænat potenti dextera:
Qui bellicosa compulit
Parêre nobis oppida:
Nostrumq; gentes inclitas
Armis coegit sub iugum.
Hereditatem qui suam

Nobis colendam credidit:
Vnde Isaci nepotibus
Aeterna fulget gloria.
En templa scandit præuio
Lætum canente classico:
En scandit auctor omnium
Vulgi secundis plausibus.
Cantate læta carmina
Deo, canora carmina
Cantate: regi psallite
Iucunda uestro carmina:
Qui sceptra rerum temperat,
Ac regna terræ diuidit:
Docti modorum dulcibus
Hunc ferte in astra cantibus.
Qui dirigit mortalium
Res, & salubri uinculo
Legum coercet, lucido
Et siderum prætorio.
Ad hunc potentes gentium
Se contulêre principes:
Vltroq; colla sub iugum
Rerum dedêre præsides.
Nostrum Deum dijs ceteris
Sublimiorem agnoscite,
Cælum, solumq;, & sidera
Suo regentem numine.

PSAL. XLVIII. *Magnus Dominus & laudabilis, &c.* *Carm. gen. 3.*

Rector

REctor beate cælitum, cui nil uiget
Simile aut secundum, cælitum
Beate rector, sancta iure te Sion
In astra tollit laudibus:
Sion opacam uersa ad Arcton, regia
Formosa regis optimi:
Sion uoluptas gentium, uberis soli
Aruis beatis accubans.
Sensere Domini uindicis potentiam
Solymæ superba mœnia:
Sensere numen, quum feroces uiribus
Coiêre reges copijs,
Castrisq; iunctis, seruitutem ciuibus
Tuis minati & uincula.
Perstrinxit oculos intuentium stupor,
Et horror artus perculit.
Quales tremores querulus excitat dolor
Vexante partu feminas:
Pauorq; trepida sparsit attonitos fuga,
Euri procella ut æquora
Verrens, ab imis penitus excitum uadis,
Trepidas carinas dissipat.
Hæc facta priscis rettulêre sęculis
Paruis parentes liberis:
Hæc nos in urbe uidimus Dei, ratis
Qui frænat orbem legibus.
Hæc urbe in illa uidimus, cui peruigil
Deus ipse custos excubat.
O sancte rerum genitor, in rebus malis
Tuam aduocamus dexteram:
Tuas ad aras supplices aduoluimur,

O rector

O rector orbis optime.
Tua laus per oras ultimas mundi,& tuæ
Imago fulget gloriæ
Et æquitatis. Te sceleſtos uerbere
Plectente iuſto,geſtient
Colles Sionis: nec feret tacitum ſuum
Iudæ propago gaudium.
Ite,& Sionem obambulate,mœnia
Spectate,turres arduas
Numerate,foſſam & aggerem intuemini,
Molesq; celſas ædium.
Narrate natis,poſterorum ut audiant
Et obſtupeſcant ſæcula:
Solumq; noſcant & colant noſtrum Deum,
Ortusq; finisq; inſcium:
Qui ſempiternus ſempiterna nos ope
A fraude uiq; proteget.

PSAL. XLIX. *Audite hæc omnes Gentes, &c.* *Carm. gen. 15.*

AVdite gentes: ortus & occidens
Aduertite aures,& medio dies
Quos torret axe,& qui uitreã ſolum
Ponti iniuali finditis orbita.
Audite,ſiue ignotus,& infima
De plebe pauper,ſiue opibus potens,
Multaq; fulges plebe clientium,
Auriq; gazis ditibus incubas.
Fontes recludam iam ſapientiæ:
Plenoq; promam pectoris è penu
Prudentiam: iam lingua recondita

Oracla

Oracla gestit carmine pandere.
Cur congerendis me cruciem bonis,
Famemq3 & acrem pauperiem timens:
Vt uita curis anxia tristibus
Me tristiorem trudat ad exitum?
Gemmis & auro & murice diuites
Superbientes aspice, qui sibi
Gaudent beato plaudere somnio,
Tutosq3 fluxis credere se bonis.
Germanus auro non redimet suum
De morte fratrem: nec pretio Deum
Donisue flectet fata retexere,
Vt membra liquit frigida spiritus.
Sed nec perennes interitus moras
Diues paciſci, nec potis est putres
Ne soluat artus tempus edax. uetat
Id lege dura fixa necessitas.
Mors æqua stultis & sapientibus
Intentat arcum: par manet exitus
Vitæ hos & illos. occupat improbis
Ignotus heres parta laboribus.
Villæ superbæ delicias breues,
Luxuq3 structas regifico domos
Linquunt: sepulcriq3 irremeabilis
Tenebricosis sub latebris iacent.
Quid fama duris parta laboribus
Prodest? inanis quid tituli decus?
Quid aura blandæ laudis, & ambitus
Nomen futuris prodere sæculis?
Quum uani honoris uer breue floruit,
Lethale spirans mortis hiems, uiros

Et

Et bruta raptans interitu pari,
Obliuionis nube pari premit.
Hac ſtulti ierunt, hanc malè prouidos
Ducet nepotes error in orbitam:
Quos mors ſepulcri ſub ſcrobe conditos
Depaſcet, imbelles ut oues lupus.
Aeterna cæli temperies pios
Manes fouebit lucis in aureæ
Splendore: qualis manè fluit nitor
Per prata uernis picta coloribus.
Stultis ſenectus robora deteret:
Pro ſumptuoſis buſtum erit ædibus.
At me benignus de barathri cauo
Specu remiſſum ſuſcipiet Deus.
Nec te cupido ſauciet æmula,
Stuporúe, ſi quem uideris impia
De plebe fluxis conſpicuum bonis,
Clarumq; multa fulgere gloria.
Quum dexteram mors illa crymabilis
Iniecit, ex tam diuite copia
Secum ſub umbras nil feret: & comes
Infida buſtum gloria deſeret.
Dum commeantis pectora ſpiritus
Hauſtu caleſcunt, perfruitur bonis,
Seſeq; curat molliter, & monet
Omnes eundem pergere tramitem:
At quum parentes ceſſerit ad ſuos,
Longùm dolebit ſtultitiam breuem,
Ad regna tractus lucis egentia,
Quæ ſemper horror nubilus obſidet.
Rectrix honoris ni ſapientia
Acceſſe-

Accesserit, brutis homo bestijs
Nil interest. quos uita facit pares,
Expectat æquè inglorius exitus.

PSAL. L. *Deus deorum Dominus loquutus est, &c.* *Carm. gen. 6.*

QVi frænat æquis legibus arbiter
Superba regum colla minacium,
Vocabit in ius orbem ab ortu
Solis ad hesperium cubile.
Vultu uerendo tum sacer ardua
Pulchræ Sionis de specula loquens,
Ad gentis humanæ coactum
Concilium Deus ora soluet.
Non facta semper non sinet impia
Impunè grassari. ueniet Deus:
Flammæ uorax illum antecedet
Vis rapidis agitata uentis.
Testes uocabit cum populo suo
Acturus, ignes, lumine conscio
Qui cuncta despectant ab alto &
Omniparæ sola uasta terræ.
Adeste primùm gens mihi propria,
Gens sancta, (dicet) cui super hostijs
Legem dedi ritè offerendis.
Perpetuum pepigiq; fœdus.
Hîc æquitatem iudicis igneus
Miratus æther, iustitiam Dei
Annuntiabit. nam sedebit
(Ne dubita) Deus ipse iudex.
Audi Abrahami progenies boni,

Peculia-

Peculiaris gens mihi: te uoco,
Testem benignitatis in te
Perpetuæ, & solidi fauoris.
Non arguam te quòd mihi uictimæ
Cruore raro altaria sparseris,
Aut parcus armenti cremâris
Rara sacris holocausta flammis?
Non taurum egens te de stabulis peto,
Hircumúe caulis. omne pecus meum est
Quod montium anfractus pererrat:
Quod nemorum tegitur latebris.
Nec me uolucris rupis in edito
Vsquam recessu nidificans latet
Non ulla picturato amictu
Ruris auis genialis hospes.
Quòd si esurirem, scilicet ut petam
A te necesse est, arbiter ætheris
Terræ, fretiq3, & quicquid ingens
Orbis habet gremio triformi.
Tauríne uescor carnibus? aut bibo
Hirci cruorem? pectore candido
Grates age, & quouis litabis
Ritè Deo sine cæde uoto.
Tum deprehensus rebus in asperis
Securus implora, auxilium feram:
Grates ut accepta salute
Lætus agas, Dominumq3 laudes.
At impium sic alloquitur Deus,
Qua fronte Leges tu recitas meas,
Et ore sanctum impurus audes
Sacrilego memorare fœdus?

Tu

Tu legum habenis impatiens regi,
Et inſtitutis, moribus & bonis
Iuratus hoſtis, uoce laudas,
Tecum animo mea uerba rides.
Cum fure furti conſilium cois,
Mœchis adulter te ſocium applicas:
Ad probra proiectus, doloſa
Perniciem meditare lingua
Cum fratre iuncti uincula ſanguinis
Oris procacis non rabiem premunt:
Infamia germanum eodem
Dedecoras utero creatum.
Et arbitraris me ſimilem tui,
Quòd perpetrata hæc diſſimulauerim?
Ne crede: tecum expoſtulabo,
Ante oculos tua facta ponam.
Conſiderate hæc uos, quibus excidit
De mente cæca mentio numinis:
Ne, quum prehendam, nemo ſit qui
De manibus mihi prenſa tollat.
Si uictimam uis magnificam mihi
Mactare, laudes canta, age gratias.
Hàc itur ad certam ſalutem,
Hæc ſuperos uia pandit axes.

PSAL. LI. *Miſerere mei Deus, ſecundum mag. &c.* *Carm. gen. 5.*

O Salus rerum, lacrymis precantum
Mollibus flecti facilis, rogantem
Lenis exaudi, ſcelerumq; tetras
Ablue ſordes.

Vsq3 peccati laue & usq3 labem,
Dum repurgatum maculis pudendis
Purius corpus niteat recocto
Ignibus auro.

Nam meam agnosco (pudet heu piget q3)
Ah miser labem: uitijq3 fœda
Mentis obuersans oculis imago
Semper oberrat.

Vnus arcani es mihi testis: unus
Arbiter uerax, temerario ausu
Improbas linguas tua iudicantum
Facta refutas.

Quippe iam primo scelus usq3 ab ortu
Hæret, infectas uitians medullas:
Deq3 conceptu genitricis hausi
Semina labis.

At tibi cordi est sine fraude ueri
Simplicis candor, fideiq3 certæ
Puritas, nullo labefacta duri
Turbinis ictu.

Hanc facis tanti, uitijs ut atris
Oblito, legum sapientiæq3
Tu mihi arcanæ facilis beatum in-
dulseris haustum.

Ergo me hyssopi, sator alme, lustra
Frondis aspersu: maculæq3 cedent,
Mem-

Membra candorem tibi lota uincent
Pura niualem.
Si bonus lætum placidusq; mittas
Nuncium, triſtem mihi recreabis
Gaudio mentem: ſtupidos recurret
Robur in artus.
Ne meos lapſus oculis acutis
Semper obſerua, numeráue labes:
Sed malę culpæ nimium tenaces
Ablue ſordes.
Cor mihi rectum, ſcelerisq; purum,
O potens rerum genitor, refinge:
Spiritum firmum renoua nouata
Cordis in aula.
Neu mihi auertas faciem, tuoq;
Arceas uultu procul, auferasq;
Spiritum ſanctum, calida incitatus
Rurſus ab ira.
Redde ſperatæ ſolido ut ſalutis
Gaudio per te fruar, inquieti
Spiritu motus animi rebelles
Principe firma.
Tum meo exemplo moniti ſceleſti,
Quos uia flexit maleſuadus error,
Denuò legum duce me tuarum
Iuſſa capeſſent.

Expia noxa mihi ſoſpitator
Cædis infandæ caput obligatum, ut
Te canam iuſtum, pariterq; lapſis
Parcere largum.
Tu uiam uocis mihi pande: mutum
Tu Deus linguæ moderare plectrum,
Tum feram latè tua magna gentes
Facta per omnes.
Victimæ ſi te caperent, dediſſem
Victimam: ſed te neq; ſanguis hirci
Fuſus, aut ſacris holocauſta placant
Addita flammis.
Pænitens fraudum ſcelerumq; pectus,
Spiritus fracti, mala cor peroſum,
Hæc Deum placant: adhibe hæc, & abſque
Ture litabis.
Gentis humanæ bone dux Sionem
Quo ſoles uultu facilis tuere:
Pace florentes Solymæ beatæ
Protege turres.
Tum tibi uotis bona mens pudicis
Sacra perſoluet: ſacer hircus ignes
Paſcet, & ſanguis uituli calentem
Imbuet aram.

PSAL. LII. *Quid gloriaris in malitia, qui, &c.* *Carm. gen. 10.*

QVid gloriaris impie
Tyranne prauis artibus?
Innoxijs clementia
Diuina ſemper excubat.

Tua

Tua lingua semper fraudibus
Intenta comminiscitur
Nefas, nitente cotibus
Acutior nouacula.
Te praua rectis plus iuuant,
Plus falsa ueris recreant:
Dolisq; pestilentibus
Libenter aurem commodas.
Ergo Deus te conteret:
Hominumq; contubernio
Eliminabit, ac domum
Euertet omnem funditus.
Iustus uidebit, & grauem
Dei pauebit dexteram:
Vanaq; dignos exitus
Ridebit impotentia.
En ille gazis (inquiet)
Malisq; fidens artibus,
Securus ille numinis,
Diuinæ opis nil indigens.
Ego, ceu uirens oliuula,
Domini in agello consita,
Florebo, spe fretus bona
Cælestis indulgentiæ.
Te semper in cœtu pio
Fraudis sceleste uindicem
Canam, & tuæ clementiæ
Spe dura cuncta perferam.

PSAL. LIII. *Dixit insipiens in corde, &c.* *Carm. gen. 3.*

O Pinionum fœda mentem toxico,
Corpusq; scelerum sordibus
Contaminata turba, uela dum cupit
Suo furori obtendere,
Ferri ac referri sortis arbitrio omnia
Humana comminiscitur.
Ergo exsoluta numinis formidine,
Dat frena turpitudini:
Sceleſta, fœda, abominanda excogitat,
Excogitata perpetrat.
Ex arce celsa siderum deflexerat
Dominus in orbem lumina,
Si quem uideret fortè non penitus malis
Corruptum opinionibus,
Qui mentis oculis omnium fideliter
Rerum parentem quæreret:
Errorís omnes nubili fallacibus
Fraus illigarat cassibus.
Se cuncti eisdem polluêre sordibus,
Nec recta cuiquam curæ erant.
Ergo ille mitis, ille munificus parens,
Ira incitatus aspera,
Gens (inquit) ista plena scelerum ac sordium,
Crudelis animo & impia,
Quæ panis instar deuorat plebem meam,
Ecquando coguoscet Deum?
Ecquando mentis oculis in periculis
Agnoscet orbis arbitrum?

Certè

Certè timebit non timenda,& conſcius
Vexabit horror pectora.
Nam Dominus oſſa conteretq3, & hoſtium
Auſus retundet impios.
Vultum pudoris turpibus ſparget notis:
Turbabit animum infamia.
En unquam Eoo Lucifer ſalutifer
Ab axe promet hunc diem?
Ab arce Dominus quum Sionis ardua
Speratam opem feret ſuis,
Patriæq3 uinclis liberos hoſtilibus
Reddet nepotibus Iſaci,
Electa laudes gens illius ut canat
Perfuſa uero gaudio.

PSAL. LIIII. *Deus in nomine tuo ſaluum me fac,&c.* *Carm. gen.* 10.

RErum parens me protege,
Et ſæuo ab hoſte libera,
Nomen boni ut colant tuum,
Et uim paueſcant impij.
Audi benignus ſupplicem,
Nec durus auren? queſtibus
Occlude: uitæ nam meæ
Crudelis hoſtis imminet.
Infeſtus hoſtis imminet
Vitæ meæ: nec uindicem
Dei potentis dexteram
Sibi imminentem reſpicit.
Rerum ſed æquus arbiter
Opem feret: periculis

Me liberatum fulciet,
Et sospitem tuebitur.
Suis peribit artibus
Scelesta fraus,& incident
In ipsa cæci retia
Quæ clàm mihi tetenderant.
Liber periclo,uictimis
Te munerabor: te canam
Patrem,bonis placabilem,
Malisq3 formidabilem:
Qui libero molestijs
Mihi dedisti gaudia
Haurire læto lumine
De clade gentis perfidæ.

PSAL. LV. *Exaudi Deus orationem meam,& ne &c.* *Carm. gen. 5.*

CAElitum rector bone,mitis aurem
Admoue in rebus trepidis uocanti,
Neu meos uultu tetrico seuerus
Despice questus.
Aspice attentus mihi quo tumultu
Aestuet pectus:gemitu dolores
Quo fremant,dum uis mihi frausq3 sæui
Imminet hostis.
Imminet sæuus capiti tyrannus,
Et meæ famæ meditatur atrox
Crimen,& secum furit impotenti
Turbidus ira.
Cor micat,neruis trepidant solutis
Ossium nexus,animus labascit,
Semper

Semper & pallens oculis oberrat
Mortis imago.
Ergo sic mecum loquor, O quis altos
Nubium in tractus celeri columbæ
Me leuet penna, nemorum & remotis
Sistat in antris?
Vt procul cura trepida metuq́z,
Montium solos habitem recessus,
Ocyor uentis ferar, & corusci
Fulminis alis?
O Deus linguas malè perde prauas,
Illitas linguas gelido ueneno:
Quæ dolis, probris, rabidisq́z uexant
Litibus urbem.
Siue lux fundat radios micantes,
Siue nox fundat tenebras opacas,
Excubant muris maledicta, uicis
Omnibus errant.
Vis, furor, fraudes, scelerum libido
Obsidet cunctos aditus uiarum:
Et fames auri miseram trucidans
Fenore plebem.
Si palàm sæuos inimicus enses
Stringeret, si clam laqueos pararet,
Dente si famam peteret maligno,
Aequior essem.
Tu mihi insultás comes & sodalis,
Testis arcani taciturni, & auctor
Consilij, sacræ totiesq́z iunctus
Fœdere mensæ.

Gentis humanæ moderator, orbem
Qui ſalutari regis æquitate,
Fraudis auctores ſceleruṁq; uiuos
Obrue terra:
At mihi attentam dabis æquus aurem,
Siue lux promat radios ab undis,
Siue lux condat radios ſub undis
Veſpere ſero.
Inter hoſtiles dabis ut tumultus
Tutus euadam. mihi nam ſuperbis
Viribus fretus numeroq; ſæuus
Imminet hoſtis.
O potens rerum, ſine fine pœnis
Tu premes iuſtis ſcelus impiorum,
Arrogans pectus quibus obſtinata
Intumet ira:
Pace qui ficta ſimulant amicæ
Mentis affectus, animoq; uirus
Occulunt, priſco neq; facta curant
Fœdera ritu.
Lacteus blando fluit ore riuus:
Bella cor ſpirat fera, ſuauiorq;
Balſamo ſermo ſecat inſtar enſis
Vulnere cæco.
Tu tui curam Domino relinque,
Is tuos greſſus reget, is dolores
Leniet, iuſtumq; opę ſubleuabit
Rebus in arctis.
Impio, fallaci, auidoq; cædis
Fila mors rumpet uiridi in iuuenta:
Me

Me tui, rector bone, spes fauoris
Certa fouebit.

PSAL. LVI. *Miserere mei Deus, quoniam, &c.* *Carm. gen. 6.*

ORbis creator me bonus aspice,
Iniurioso quem pede prorutum
Hostisq; conculcat, premitq;
Assiduis agitans periclis.
Conculcat hostis me numero ferox,
Et insolenti sæuitia premit.
Nec liberas luces laborum,
Nec uacuas sinit ire noctes.
Seu luce terror sollicitus mihi,
Seu nocte circumstat, pater optime,
Spes rebus in duris mihi una
Et columen superas salutis.
Te fretus uno, pollicitis tuis
Innixus unis, nec metuam dolos
Mortalium cæcos, minasq;
Terrificas & aperta bella.
Calumniantur quæ loquor omnia,
Prauaq; carpunt facta libidine:
Huc conferunt omnem laborem, ut
Exitium mihi moliantur.
Cœtusq; cogunt, & capiti meo
Quâ fraude, quâ ui iugiter imminent:
Vestigia obseruant, nec horam
Insidijs uacuam relinquunt.
Impunè tantam nequitiam ferent?
Prauiq; fructum consilij legent?

O arbi-

O arbiter mundi, nec illos
Præcipites agis in ruinam?
Meæ labores tu numeras fugæ:
Vrna repostas tu lacrymas meas
Seruas: apud te certa constat
Vsq; mei ratio doloris.
Aurem uocanti tu facilem mihi
Das, atq; inanes spes facis hostium:
Et signa non obscura amici
Das animi, & stabilis fauoris.
Te fretus uno, pollicitis tuis
Innixus unis, nil metuam dolos
Mortalium cæcos, minasq;
Terrificas & aperta bella.
Te semper ergo carmine patrio
Laudabo, uitæ præsidium meæ:
Ex hostium ferro dolisq;
Incolumis tibi uota reddam.
Te liberatus uindice, te meum
Firmante gressum, ne titubent pedes,
Dum spiritus fouebit artus,
Iussa sequar tua, rector orbis.

PSAL. LVII. *Miserere mei Deus, miserere mei: &c.* *Carm. gen. 2.*

SAncte parés miserere animæ pereũtis, & omnem
In te salutis quæ locauit spẽ suæ:
Meq; tuis alis tectum defende, procellæ
Dum sæuientis impetus deferueat.
Te uoco, te solum in rebus quod restat egenis
Appello, supplex & tuam imploro fidem.

Te

Te uoco, qui cumulata mihi promissa refundes,
Et cœpta duces prosperos ad exitus:
Qui mihi subsidium è cælo præbebis, & hostis
Iamiam imminentis liberabis faucibus.
Qui dabis auxiliũ ex adyto sublimis Olympi,
Memorq; fidei & pristinæ clementiæ.
Inter enim sæuos habito feritate leones:
Flammam uomentes uersor inter belluas,
Lingua quibus sæuo proscindit acutius ense,
Dentes sagittis, lanceæq; cuspide.
O Deus augustum celso caput exere cælo:
Ostende terris gloriæ iubar tuæ.
Explicuêre meis pedibus sua retia: terra
Me sæuus hostis penitus afflictum premit.
Et scrobibus fossis iter obsedêre: sed ipsi
Mihi paratas in scrobes cæci ruent.
Mens infracta malis, animi uigor integer, orbis
Te uoce rector, te celebrabit lyra.
Eia age depositis mens expergiscere curis,
Et tu canora barbytos cum nablijs.
Ocyus auroræ quàm Lucifer excitet ignes,
Aurora cantus quàm uolucrum excuscitet,
Te pater alme canam: populos tua facta per omnes
Quacunq; tellus panditur, uates feram.
Nam tua siderei bonitas fastigia cæli,
Fides q; tractus nubium superuolat.
O Deus augustum nitido caput exere cælo:
Ostende terris gloriæ iubar tuæ.

PSAL.

PSAL. LVIII. *Si uerè utiq; iustitiam loquimini, &c.* *Carm. gen. 6.*

Q Viiura celso de solio datis,
Qui frena legum flectitis, en erit
De plebis ut causis egenæ
Iudicio statuatis æquo?
Quin mente praua nequitiam & dolos
Versant: sub umbra iustitiæ tegunt
Iniuriam: factis honesti
Obijciunt speciem pudendis.
Materna ab aluo flagitij uiam
Sensim sequuntur, perq; suos gradus
Obliqua sectandi libido
Cum teneris adolescit annis.
Lingua uenenum pestifera gerunt:
Auresq; claudunt consilijs, uelut
Obturat aures callida aspis,
Quæ magicos metuit susurros.
Confringe malas, ô Deus, impudens
Os comminutis contere dentibus:
Et rictibus sæuis hiantes
Hos inhibe catulos leonum.
Emissa fracta cuspide spicula
Intercidant, nec uulnera perferant:
Ipsiq; uanescant repentè,
Per bibulas uelut unda arenas.
Sensim liquescant, tardigradus uelut
Limax: acerbo funere deserant
Vitale lumen, more fœtus
Ante suum pereuntis ortum.

Floren-

Florentis æui in limine, turbinis
Vis atra tollat progeniem, priùs
Quàm surculus spinas tenellus
Exerat, & stimulis acutis
Fecunda latè brachia porrigat.
Iustiq; pœnæ uindicis exitum
Læti uidebunt, impijq; 3
Sub pedibus fluuium cruoris.
Vitæ bene actæ gens hominum sciet
Manere iustos præmia: at impios
Manere pœnas, arbitrumq; 3
Esse Deum sciet orbis æquum.

PSAL. LIX. *Eripe me de inimicis meis Deus meus: &c.* *Carm. gen. 10.*

AB hostis inclementia
Me rector orbis assere:
Defende uim crudeliter
Me semper oppugnantium.
Ab improbis me protege
Lætis cruore innoxio,
Meæ saluti per dolum
Qui cæca tenduint retia.
Vltro immerentis in caput
Consilia cuncta conferunt:
Exurge, teq; 3 pessimis
Fer obuiam conatibus.
O arbiter mortalium
Et agminum cælestium,
Fauore semper qui pios
Peculiari amplecteris,

Exsurge,

Exurge, pœnis impias
Compesce gentes: perfidis
Neu parce, qui sibi fauent,
Nefanda quum patrauerint.
A sole Eoo ad Hesperum
Perambulabunt compita,
Et instar oblatrantium
Canum feroces obstrepent.
Nihil nisi merum crepant
Ferrum, cruorem, uulnera:
Et quæ loquuntur propalàm,
Clàm posse rentur obrui.
Meæ salutis tu Deus
Tutela præsens, irritas
Ridebis iras, & tua
Me dextera tueberis.
Discrimina imminentia
Ope anteuertes: & malis
Fracta hostium superbia
Læto fruar spectaculo.
Ne prorsus impios tamen
Vna ruina elimina,
Obliuioso ne pij
Torpore recta negligant:
Sed error illos dissipet
Vagos per orbis ultimas
Oras: tuaq3 dextera
Semen piorum protege.
Ob oris arrogantiam,
Virusq3 linguæ noxium,
Mendacia & periuria,

Consu-

Consume semen impium.
Euelle stirpe ab ultima
Iusti furoris impetu,
Vt norit orbis ultimus
Deum bonorum uindicem.
A sole Eoo ad Hesperum
Perambulabunt compita:
Et instar oblatrantium
Canum procaces obstrepent.
Passim uagati pauperem
Victum ut parent, sub uesperum
Serum petant cubilia,
Victus egentes pauperis.
Ego interim Deum canam
Fortem bonumq3, in asperis
Rebus suorum uindicem,
Fidumq3 propugnaculum.
Deum canam, qui robore
Me fulcit, auget uiribus,
Benignitate subleuat,
Tuetur ut arx ænea.

PSAL. LX. *Deus repulisti nos, & destruxisti nos, &c.* *Carm. gen. 2.*

SAncte parens nostris uitijs offensus, abactos
Prefossq3 duris dissipasti nos malis:
Placatus mitisq3 ueni, iamq3 immemor iræ,
Salutis auctor ad tuos reuertere.
Omnis ager rimis te concutiente dehiscit:
Committe rimas, refice quassatum solum.

Dura tuæ genti ſpectacula ferre dediſti
Inebriatæ poculo formidinis:
At trepidos tandemq; animi miſerat⁹ egenos,
Signum ſalutis efferes: qui te colunt,
Veridicis freti oraclis, formidine merſum
Erigere rurſus audeant ut uerticem:
Eripiasq; tuos gelidi formidine lethi
Præſens, & opifer inuocantes audias.
Audijt ex adytoq; Deus flammantis Olympi
Vocem rependit gaudij prænunciam,
En tibi frugiferos Sichimæ diſpertiar agros:
Vallem Sucothi metiar decempeda.
Nónne mihi parent Iacobi pignora, quiſquis
Vel pecore tondet arua, uel uomere ſecat?
Oppida ſub pedibus Syriæ calcabo ſuperbæ,
Moabum, Idumen, & Palæſtinas domos.
Quis mihi pãdet iter munitas ductor ad arces?
Muros Idumes diuitis quis diruet?
Quis? niſi tu noſtræ gentis Deus unice tutor,
Qui nos premendos hoſtibus reliqueras,
Offenſus uitijs prauis, nec in arma ruentes
Noſtros præibas dux, ut ante, exercitus.
Nũc pater auxiliũ rebus bonus adfer in arctis,
Humana fallax credulos ſpes decipit.
Te duce, uictrici decorati tempora lauro
Pedibus prememus hoſtis arrogantiam.

PSAL. LXI. *Exaudi Deus deprecationem meam, &c.* *Carm. gen. 15.*

Audi

AVdi uocantem me bonus, & meis
Intentus aurem da precibus Deus.
Proiectus oris orbis in ultimis,
Ad te recurram rebus in asperis.
Me sisterupis culmine in arduo
Procul periclis. semper enim tui
Spe fretus, hostis tutus ab impetu
Munitæ ut arcis præsidio fui.
Tentorio fac semper ut in tuo
Degam, sub alis protegar & tuis:
Qui lenis aurem das precibus meis,
Qui uota lætum ducis ad exitum,
Frenare sceptris te metuentium
Hereditatem das mihi: regiæ
Tu longa uitæ tempora porrigens,
Nectes peractis sæcula sæculis:
Securus ut te perpetuò colat
Rex, liberalem porrige dexteram
Fortuna in omni: quaq3 soles side
Fac ut fruatur pollicitis tuis.
Actum periclis liber ab asperis,
Te uoce, dulci te cythara canam
Pacti tenacem, & munificum tuis,
Et uota ad aras perpetuò feram.

PSAL. LXII. *Non'ne Deo subiecta erit anima mea? &c,* *Carm. gen. 3.*

MEus acquiescit unicè mea in Deo:
Hinc spes salutis, arduis
In rebus arx hæc: tutus hoc munimine
Nullum tremiscam ad impetum.

Quousq3 tectis fraudibus subuertere
Innoxium tentabitis?
Pœnas daturi mox & ipsi, improuidi
Iamiam imminentis exitus.
Proni in ruinam incumbitis, ceu mœnia
Saxis solutis putria.
Et interim omnes corporisq3 & ingeni
Vires eo contenditis.
Vobis placetis fabulis uanis, gradu
Turbetis impij ut pium.
Cùm deuouetis corde tacito: propalâm
Laudatis ore subdolo.
At tu acquiesce mens mea in Deo tamen:
Hinc spes salutis, arduis
In rebus arx hæc: tutus hoc munimine
Nullum tremiscam ad impetum,
Spes inde uitæ & gloriæ pendet meæ,
Et roboris fiducia.
Quocunq3 cæligens colis sub sidere,
Huic crede rem, sobolem, domum.
Omnes ad illum mentis ægritudines,
Et læta defer & refer:
Semperq3 præsens numen eius omnibus
Adesse cœptis senties.
Ventosa regum & principum potentia
Est uanitate uanior,
Adeoq3 fumo leuior: ut si principum
Hac lance uires omnium,
Inanitatem hac colloces, cunctis simul
Inanitas præponderet.
Ne firma spera parta per uim: ne nimis

Confide

Confide ſtultis uiribus.
Opes abundant affluenter? ne bonis
Da rebus animum credulum.
Semel eſt profeſſus: nec ſemel tantùm Deum
Id profitentem audiuimus,
Se poſſe ſolum cuncta, ſe ſolum bonum,
Et arbitrum rerum unicum:
Bonis benignum ſemper & placabilem,
Malisq3 formidabilem.

PSAL. LXIII. *Deus Deus meus ad te de luce uigilo, &c.* *Carm. gen.* 18.

DEus, ſalutis auctor & cuſtos meæ,
Te ueneror roſeus quũ fugat aſtra dies.
Te mens anhelat, membra ſitiunt languida,
Terra uelut pluuias arida quærit aquas.
Quamuis arenas aridas æſtu colam,
Præſentem Dominum mẽs uidet uſq3 meũ,
Non aliter, adyta arcana quàm ſi conſpicer,
Numinis adſeruant quæ monumenta tui.
Nec dulcis æquè uita eſt quàm benignitas
Qua uitam munis proſequeriſq3 meam.
Ergo remotis diſſitus quamuis locis,
Præſidio tutus te celebrabo tuo:
Tui ſonabunt nominis præconia
Quæ dederis uitæ tempora cunq3 meæ.
Nec uictus æquè recreat corpus, tua
Excitat ut mentem laus celebrata meam,
Tu nocte carmen, manè tu carmen mihi es:
Tu trepido præſens fers mihi ſemper opẽ.
Securus alis conquieſco ſub tuis:

Teq3 procul curis & tua facta canam.
Te quærit animus, te colit, te deperit:
Tu ualida fulcis me pater alme manu.
At qui laborant per nefas me perdere,
Consilijs prauis digna ruina premet.
Ferro profundent spiritum nefarium:
Membra dabunt auidis dilanianda lupis.
Rex lætus autem uindicem agnoscet Deum,
Et quicunq3 Dei numina ritè colunt.
Metu stupentes conticescent impij,
Spe stolida fluxis qui tumuêre bonis.

PSAL. LXIIII. *Exaudi Deus orationem meam, &c.* *Carm. gen.* 8.

AVdi sancte parens non tetricus preces
Te poscentis opem rebus in asperis:
Et fallacis ab hostis
Vitam fraudibus eripe.
Prauorum tacitis factio me dolis
Oppugnat, trucibus consilijs fremunt
Conspirantq3 sceleſti:
Tu me dux bonus eripe.
Linguas ceu gladios exacuunt suos:
Oris pestiferi uerba nefaria
Intentant, medicata
Tanquam spicula toxiço,
Vt rectos animi ex insidijs petant.
Et securi auida mente coquunt nefas:
Nec quenquam malefacti "
Formidant fore uindicem. "
Designant animis horrificum scelus,

Et

Et sæuo laqueos consilio parant:
Inter seq̃ loquuntur,
Nemo conscius hæc scies,
Cor, mens, ingenium, consilium, labor,
Huc tendunt, facies ut scelerum nouas
Et fraudum meditentur:
Hoc unum studium fuit.
Ast illos subiti cuspide spiculi
Incautos feriet magna Dei manus:
Et lethalia certa
Figet uulnera dextera.
Spectantes gelidus corripiet timor,
Auctori exitium quum uideant suæ
Virum immittere linguæ
Virosæ mala toxica.
Gens humana tuæ robora dexteræ
Agnoscet, meritis laudibus efferet:
Et mirabitur altæ
Lumen perspicientię.
Iusti spes animos eriget, & Dei
Tutus præsidio, lætitia fremet:
Et gaudentia corda
Vero simplice gestient.

PSAL. LXV. *Te decet hymnus Deus in Sion. &c.* *Carm. gen. 5.*

TE manent laudes Deus in Sione:
Hîc tibi castis operata sacris
Vota gens soluet tua, uictimisq̃
Imbuet aras.
Quiq̃ tam præsens tibi supplicantum

Exitus uotis tribuas ſecundos,
Te petent gentes ſub utroq3 mundi
Axe iacentes.
Noſtra nunc iuſtis ſcelerata facta
Nos premunt pœnis: facilis querelis
Tu tamen flecti, mala ſeruitutis
Vincula franges.
O quater pluſquam quater ô beatos
Quos leges, lectos facies amicos:
Vt colant puri tibi dedicati
Atria templi.
Illa lux felix, cumulata cunctis
Lux bonis, pectus ſatiabit ægrum
Gaudio, quæ nos reduces ſacrata
Siſtet in æde.
Annues noſtris facilis querelis,
Finium terræ Deus ultimorum
Spes & extremas maris ambientis
Gurgite terras.
Tum ſtupor mentes quatiet tuentum,
O Deus noſtræ columen ſalutis,
Te malis durum, miſeris benignum,
Omnibus æquum.
Tu potens rerum, ualidisq3 pollens
Viribus, firmas ſtabili catena
Montium tractus, iugaq3 inquietis
Tunſa procellis.
Tu maris nigris agitata uentis
Terga componis: cohibes rebelles
Gentium motus, placidaq3 mutas
Pace tumultus.

Vltimi rerum tua signa norunt,
Et colunt fines, quoties coruscis
Turgidum flammis fremuit sonoro
Murmure cælum.
Quiq3 Phœbæos habitant ad ortus,
Et quibus sera face Phœbus undas
Tingit, auctorem te hilares fatentur
Lucis & umbræ.
Tu solum terræ sitientis imbrem
Lætus inuisis, grauidæq3 nubis
De sinu fundis genitale pigros
Semen in agros.
Alueus pleno tibi semper amne
Turgidus læta nouat arua fruge,
Floribus campos, nemorum uirentes
Fronde recessus.
Rore tu leni sola contumacis
Maceras terræ, subigisq3 glebas:
Ebrios sulcos uiridante amictu
Messis in umbras.
Quà feres gressus, renouabis annum
Fertilem frugum: uegetansq3 fœtus
Per cauas ualles riguosq3 saltus
Impluet humor.
Gestiet pauper tuguri colonus,
Lacte distentas comitans capellas:
Mugient colles, & amica fessis
Silua iuuencis.
Spes aratoris cupidas fouebit
Fluctuans latis seges alma campis:

Vt canat festa tibi feriatus
Carmen in umbra.

PSAL. LXVI. *Iubilate Deo omnis terra, &c.* *Carm gen. 19.*

Incolæ terrarum ab ortu
Solis, ultimum ad cubile,
Eia Domino psallite,
Eia Domino iubilate:
Nomen eius, numen eius
Ferte in astra laudibus.
Dicite illi, Rector orbis
Sancte, quàm stupenda rerum
Est tuarum gloria!
Quanta uirtus! qua proteruos
Mente fracta cogis hostes
Supplices procumbere.
Te parentem læta honoret,
Te potentem prona adoret
Tota rerum machina.
Voce blanda te canamus,
Barbito dulci sonemus,
Carminumq; cantibus.
Eia adeste, facta cunctis
Cernite admiranda sęclis:
Acriterq; expendite
Facta prouidi parentis,
Facta Domini consulentis
Arte mira seruulis.
Vertit æquor æstuosum

Aridæ

Aridæ in campos arenæ.
Fluminis per alueum
Agmen ire gratulantum,
Ceu per arua ſicca, fecit,
Stante fluctu languido.
Frenat unus orbem habenis
Sempiternis: intuetur
Et pios & impios.
Nec ſinit ſibi rebelles
Viribus fretos ſuperbis,
Improbis uotis frui.
Laus Deo noſtro per omnes
Orbis oras: omnis unum
Laudet illum natio.
Morte liberauit unus
Nos propinqua: fulcit unus
Liberos firmo gradu.
Igne ut aurum, examinaſti
Nos periclis: illigaſti
Hoſtium nos caſſibus.
Vincla lumbis, frena malis
Sub tyrannis induiſti
Impotentis imperi:
Sed per ignes, ſed per undas,
Diuitis tamen dediſti
Vber agri exercitis.
Ergo ſupplex introibo
Templa, uictimasq; cædam:
Vota ſupplex offeram,
Vota duris in periclis
Nuncupata: pinguis agnus,

Corni-

Cornigerq3 agni parens,
Bos & hircus sanguine aras
Imbuent: nec tura deerunt
De Sabæo stipite.
Dum Dei benignitatem
Explico in me, cuncti adeste,
Qui Deum ueremini.
Audijt statim uocantem:
Nos uocantes audientem
Prosequamur laudibus.
Conscios sceleris nefandi
Supplicantes rector orbis
Aure surda respuit:
At mihi lenis bonusq3
Supplicanti semper aurem
Non seueram commodat.
Gratias ago parenti
Optimo, qui se roganti
Asperum non præbuit:
Qui sua benignitate
Destitutum non reliquit
Rebus unquam in asperis.

PSAL. LXVII. *Deus misereatur nostri, &c.* *Carm. gen. 5.*

ARbiter mundi, placidus bonusq3
Parce delictis, solito & fauore
Terra fac lætis segetem pecúsq3
Nutriat aruis.
Nota per terras bonitas ut omnes
Sit tua, & nostræ studium salutis,
Mente

Mente quos curas patria, tegísq3
Rebus in arctis.
Vt tuas laudes populi per omnes
Prædicent terras, bonitatis usq3 ad
Terminos rerum celebretur omnes
Fama per urbes.
Omnis exultet locus, omnis ætas
Gestiat plausu & fremitu secundo,
Res quòd humanas modereris æqui
Iuris habenis.
Vt tuas laudes populi per omnes
Prædicent terras, bonitatis usq3 ad
Terminos rerum celebretur omnes
Fama per urbes.
Si tuæ genti faueas benignus,
Conditor mundi bone, messis agros
Vestiet, uites oleæq3 colles,
Gramina campos.
Si tuæ genti faueas benignus,
Conditor mundi bone, te pauebunt
Et colent gentes sub utroq3 mundi
Axe iacentes.

PSAL. LXVIII. *Exurgat Deus, & dissipentur inim. &c.* *Carm gen.* 20.

O Qui perpetuis orbem moderaris habenis,
Placidos bonus exere uultus:
Impietásq3 exosa tuas, pater optime, leges,
Tremefacta repentè facesset,
Vt leuis in tenues fumi uapor effugit auras,
Vt cera liquescit ab igni.

At

At lætis pia turba animis ſua gaudia plauſu
Teſtabitur,& tibi,rerum
Sancte parens,Pæana canet,qui lucida cæli
Veheris ſuper aſtra,nec æui
Incluſus ſpatijs,æternis legibus orbem
Aeternus & ipſe gubernas.
Te canimus lęti,& lætos renouamus honores,
Qui celſi è uertice mundi
Reſpicis humanas curas: & patribus orbos
Pueros,uiduasq̃ maritis
Proſequeris patrio affectu:qui prole beata
Steriles ſolare hymenæos.
Compedibus uinctos ſoluis: populi arua rebel(lis
Bibulis obducis arenis.
Iſacidæ Nilo quum te ductore relicto,
Arabum per inhoſpita ſaxa
Errarent, tremuêre ſoli penetralia:cælum
Maduit ſudoris anheli
Imbribus:à uultu Domini conterrita duræ
Tremuêre cacumina Sinæ.
Arua ſibi ſelecta bonus rigat imbre benigno:
Et quum labefacta fatiſcunt,
Confirmat,recreatq̃ afflicta: ſuoq̃ fruenda
Dat habere gregi: nec egenam
Temporibus duris uirtutem deſerit.Arma
Trepida formidine belli
Quũ quatiẽt animos, lętũ celebrare triumphũ
Teneris dabit ille puellis:
Sufficietq̃ ſuas in laudes carmina.reges
Numeroſo milite freti
Terga dabũt,latebrasq̃ petẽt:ſpolijsq̃ fruetur
Imbellis

Imbellis turba relictis.
Vestra licet somno sternantur corpora nigræ
Inter fuliginis ollas,
Illa tamen uincent nitidam candore colũbam
Rutilæ ceruicis honore,
Quæ nunc argentum nitidum, nunc lumina
Radiantis prouocat auri. (blandum
Quum Deus omnipotens traduceret agmina
Longo spectanda triumpho. (regum
Squalida quæ luctu & tenebris Solyma ante ia
Niuea tum luce refulsit: (cebat
Ceu niue uicinos inter candentia colles,
Salmonis culmina fulgent.
Vsq; sibi Basaṇ placeat, iactetq; superbus
Fastigia proxima cælo:
Ne tamen herbiferos saltus, ne pascua sacro
Ausit conferre Sioni:
Quẽ propriam pater omnipotẽs in ſecula sedẽ
Legit, lectamq; tuetur.
Ille pater quem cælituum tot millia currũm,
Equitum tot millia stipant:
Siue ille excelsæ uehitur per culmina Sinæ,
Sua seu sacraria uisit:
Seu scelerum uindex celebri petit astra trium-
Captiuaq; colla catenis (pho
Vincta trahit: uictæ passim donaria gentes
Cumulant: paulò antè rebelles,
Poplite nunc flexo uenerantur templa Sionis.
Igitur celebramus honores
Iure tuos, nullam nobis qui munere lucem
Vacuam finis ire: salutis

Vnica

Vnica ſpes noſtræ: nẽpe unus frena gubernas
Vitæ, irremeabilis Orci
Vnus clauſtra tenes,& nutum fata ſequuntur.
Inimicos uulnere certo
Tu figis:longa ſcelerum tu ſorde ſepultis
Lethali tempora plaga
Diuidis:At caros ſic conſolaris amicos
Extremo à litore ponti,
Vos ego crudeli incolumes ex hoſte reducam,
Rubri ceu trans freta ductos
Aequoris,à ſæuo incolumes ſeruauimus Ogo.
Cæſorum in ſanguine regum
Tinges crura:canes hoſtilia uulnera lambent.
Lætæ ſpectacula pompæ
Aſpicient, pater alme,tuo, pater alme,triũpho
Plaudent tua templa petentes.
Anteibũt qui uoce canãt,qui cymbala pulſent,
Cytharæ tuba iuncta, tubæq3
Tibia,quæq3 tuas celebrẽt, fortiſſime, laudes,
Doctæ pulſare puellæ
Tympana: te populi cœtu fremitúq3 ſecundo
Et plauſu ad ſidera tollent:
Iſacidæq3 tuas in laudes ora reſoluent:
Iuuenis de ſtirpe propago
Beniamini,Iudæq3 aderit genero ſa propago.
Neq3 clarus Zabulo deerit,
Nephthalidæq3 duces.Nã tu tua iuſſa ſequu-
Viresq3 animosq3 miniſtras. (tis
Claraq3 uictrici das tempora cingere lauro.
Solymæ uictoria præpes
Ex adytis uolat.Ergo ferẽt tibi munera reges,

Atq3

Atq3 ad tua templa ferentes
Munera, te ſuper aſtra ferent. tu freta ſagittis
Lethalibus agmina fundis:
Tu forteſq3 domas dextras, animosq3 rebelles
Humiles tibi pendere cogis
Vectigal fractosq3 duces: auidiq3 cruoris
Vindex populi agmina perdis.
Quiq3 bibunt Nilum quâ mergitur æquoris un (dis?
Quiq3 ipſo fontis in ortu,
Accurrent, pacemq3 petent opulenta ferentes
Tibi munera ſupplice dextra.
Regna hominum celebrate Deũ: date carmina (regi,
Qui templa gubernat Olympi
Aeterna æternus: cuius mortalia cuncta
Vocem tremefacta pauescunt.
Hunc fortem celebrate, uniq3 accepta referte
Bene geſti proſpera belli.
Cuius in Iſacidis reſplendet gloria, cuius
Teſtantur robora nubes:
Cuius ab arcano templo uenerabilis horror
Stupefacta in pectora manat.
Iſacidûm Deus ille, Deus qui robore neruos
Animosq3 uigore ſuorum
Implet: ei laudes Iacobî dicite proles.
Etenim Deus ille deorum eſt.

PSAL. LXIX. *Saluum me fac Deus, &c.* *Carm. gen. 2.*

SAncte parẽs fer opem laſſo: torrẽtibus undis
Penè obruerunt me malorum flumina.

Pes nequit in molli uestigia figere limo:
Pronumq3 inundans uertici fluctus rapit.
Dum clamo, arentes urit sitis arida fauces:
Spectando lassa torpuère lumina.
Me uexant odijsq3 premút immanibus hostes,
Plures inumbrant quàm capilli tempora.
Inq3 dies crescũt numero: & ceu rapta repẽdã,
Beneparta per uim cogor illis reddere.
Simplicitas tibi nota mea est, bone cõditor o-
Meęq3 testis semper innocentiæ es. (bis.
Fac pater alme bonis ne sint mea dãna pudori,
Dum te colentes clade cernunt opprimi.
Te propter maledicta tuli & ludibria uulgi:
Te propter ora turpis infecit pudor:
Me uitant fratres, & eâdem è matre creati
Me ceu scelestum abominantur filij.
Vror, & ira coquit penitus præcordia, leges
Tuosq3 ritus impij quum negligunt.
In tua quæ iactant probra & conuicia, sacra,
In me recurrunt, corq3 uulnerant meum.
Si fleo ieiunus, si macero pectora curis,
Rident, probrisq3 prosequuntur lacrymas,
Si tegor incultos saccis squalentibus artus,
Fio repentè fabula & ludibrium:
Me salibus petit è portæ statione senectus:
Et ebriosæ sum tabernæ cantio.
Interea curis, genitor, confectus acerbis
Ad te recurro: tu benignus respice.
O genitor, sine fine bonus, sine fraude fidelis,
In rebus arctis da salutarem manum.

Eri-

Erige penè luto absorptum: da figere gressum:
Crudelis hostis eripe me impotentiæ.
Neu rapiat torrentis aquæ uiolentia, neu me
Mergátue gurges, aut uorago absorbeat.
Sancte parens, nullos cuius clemétia fines
Nouit, uocantem & destitutum respice.
Ne faciem seruo auertas, qui rebus egenis
Supplex opé orat: subitò miserum subleua.
Mitis ades: ferua hãc animã, ut pudor obruat
Qui ceu relictũ me enecãt cõuicijs. (hostes,
Tu testis probri mihi ignominiæq; superbæ:
Tu testis hostes quàm proteruè illuserint.
Cor dolor urebat: socius mihi nemo doloris,
Nemo dolorem qui leuaret anxium.
Dulcia felle mihi tingebant fercula amaro:
Pro uino aceti porrigebant pocula.
Ergo uictum illis uitient aconita uicissim:
Mærorq; læta obnubilet conuiuia.
Vnde sibi placidæ promittunt ocia pacis,
Hinc semen illis pullulet discordiæ.
Caligent oculi, & nutent uestigia: uires
Elumbe corpus deserant, iram tuam
Sic meritos effunde super: tuus hauriat illos
Furor. colonis tecta uidua mæreant:
Qui deserta habitet tentoria nemo supersit,
Quia persequuntur dextera afflictos tua.
Afflictos miserosq; procaciter insultantes,
Verbis acerbant uulnera atq; iniurijs.
Tu sine peccatis cumulét peccata, nec unquã
Dulcem æquitatis sentiant fructum tuæ.
Impia de tabulis uiuentum nomina dele:

Tuos nec inter hos recense filios.
Me tenué afflictũq; tua, pater optime, dextra
Erige, locoq; siste tutum in arduo.
Hîc ego carminibus rerum super astra parentẽ
Tollam, & celebri gratias in cœtu agam.
Gratius hoc illi est quàm si cadat hostia ad arã,
Vitulus tenellus iam conisçans cornibus.
Aspicent mites, & pectore gaudia uoluent.
Deum colentum læta corda gestient.
Audit enim Dñs tenues, nec despicit ægros
Ob nomen eius uinculis coërcitos.
Vnũ igitur tellus colat hunc, & põtus, & æther,
Et quicquid æther, terra, pontus continet.
Qui facit incolumem pulchrá florere Sionem,
Vrbesq; Iudææ mœnibus cingit nouis:
Metiturq; suis rura antè inculta colonis,
Tenenda blandis quæ relinquant liberis.
Quæ placida teneat series in pace nepotum,
Quicunq; Domini nomen & numẽ colũt.

PSAL. LXX. *Deus in adiutorium meum intende: Domine ad adiuuandum, &c.*

Carm. gen. 17.

O Deus præsens ades, & periclis
Me præsentibus eripe:
O Deus duros propera labores
Confestim auxilio ut leues.
Qui meam quærunt animam, erubescant,
Fœdam ignominiam ferant:
Et fuga turpi dolcant malignis

Qui

Qui me consilijs petunt.
Terga dent, fusos pudor ut perurat,
Qui rident gemitus meos.
Teq; clementi & placido fruantur,
Qui gaudent placitis tuis.
Qui salutis spem posuêre in uno
Te certam penitus Deo,
Gaudeant, semperq; canant, Perennis
Maiestas & honor Deo,
Sunt meæ uires & opes pusillæ:
Sed tu me Deus adiuua.
Tu meæ uires, mea spes, opesq;:
Festinus fer opem mihi.

PSALM. LXXI. *In te Domine speraui, non confundar, &c.* *Carm. gen. 15.*

IN te salutis spem posui meæ,
Fac me perennis ne pudor obruat.
Audi uocantem lenis, & eripe
Hostis cruenti me uiolentiæ.
Vitæq; custos & columen meæ,
Turrisq; rebus semper in asperis,
Nunc turris esto & perfugium mihi,
Et sæuientem subtrahe dexteræ.
Aui scelestæ subtrahe dexteræ
Pendentem ab uno subsidio tuo:
Et qui iuuentæ tutor eras meæ,
Orbam senectam uiribus assere.
Tu me tuendum matris ab ubere
Duxti: pependit matris ab ubere
Spes nostra de te. materies meis

Vna est perennis laus tua cantibus.
Ceu continenter prodigium malis
Natum ferendis, rideor impijs.
Sed me malorum fluctibus obrutum
Spes una fulcit præsidij tui.
Me lux uidebit, me tenebræ tuas
Laudes canentem: tam senio grauem,
Fractisq; lasso corpore uiribus,
Ne me impiorum trade libidini.
Et clàm susurrant, & caput in meum
Occulta tendunt retia per scelus.
Et dum scelestum propositum premunt,
Aiunt, Ope illum destituit Deus:
Instate facto, prendite, perdite
Nudum salutis uindice. Tu Deus
Ne linque fretum præsidio tuo:
Præsensq; sæuis hostibus eripe.
Pudore uultus inficiat rubor
Hosti doloso, fraude nefaria
Qui me aucupatur: mæreat irrita
Conata, uanum lugeat exitum.
Liber periclis, carmine te nouo
Pangam tenacem polliciti, & tuis
Promptum iuuandis: & numeris meis
Aptabo laudes innumeras tuas.
Canam potentem te dare prospera
Euenta, belli quum fremuit timor:
Canam fidelem reddere federum
Promissa largo non sine fœnore.
Abusq; primo flore puertiæ
Laudum tuarum tu mihi carmina

Semper

Semper præisti: ne senio grauem
Canumq; nunc me spes mea desere,
Donec nepotum sæcula nouerint
Me uate, quanto robore, qua fide
Me liberâris iustitiæ tuæ
Conuexa mundi gloria transuolat.
Rerum creator, quis similis tui?
Qui me malorum gurgite merseras,
Mitisq; uita rursus amabili,
Tracto è profundo gurgite, das frui.
Opesq; honoresq; accumulas bonus,
Ira remissa: & pectora turbida
Solaris. ergo te cythara canam
Nabloq;, certa conspicuum fide.
O sancte, nostræ gentis ab ultimo
Protector ortu, uox mea te canet:
Te spiritus, te uita laboribus
Exempta duris, laudibus efferet.
Lux nulla solem proferet aureum,
Qui prædicantem iustitiam tuam
Non audiet me, rex bone, qui meis
Rubore uultum offuderis hostibus.

PSAL. LXXII. *Deus, iudicium tuum regida, &c.* *Carm. gen. 5.*

DA tuæ regi Deus æquitatis
Ius ad exemplum dare, filioq;
Regis, ut legum patriæ ad salutem
Flectat habenas.
Vt regat iustis populum institutis,
Pauperum questus facili tuorum

Aure cognoſcat, dirimatq3 lites
Legibus æquis.
Pace lætentur iuga montiumq3
Horridi ſaltus: genitrix quietis
Aequitas colles amet, aſperosq3
Ruris alumnos.
Ius ſuum det pauperibus, potentum
Curet ut ne ui tenues premantur,
Deſtruat quiſquis miſeros doloſis
Litibus urget.
Vt reformidet uenientis æui
Gens tuum nomen, ſua ſol diei
Donec effundet, ſua luna donec
Lumina nocti.
Aequitas & ius ueniens Olympo
Recreet terras, ueluti ſub æſtu
Imber, & rores pluuij beatos
Ruris honores.
Floreat, rerum hoc moderante habenas,
Ius, bonæ paces uigeant, perenni
Luna dum curſu rediens nouabit
Menſtrua uultus.
Imperî fines maris unda fluctu
Hinc & hinc claudat: ſpatiumq3 latis
Quod modum regnis faciat, ſit idem
Terminus orbis.
Ad pedes illi cadat aduolutus
Aethiops: hoſtes ueniam precati
Supplices, uultus humiles comamq3 in
Puluere uerrant.
Qui tenent pontum refluiq3 ponti
Inſulas,

Insulas, regesq3 Arabum beati,
Turis & dites uenient Sabæi,
Dona ferentes.
Illum adorabunt, mare quâ remotis
Obstrepit terris, metuentq3 reges.
Seruient gentes sub utroq3 mundi
Axe iacentes.
Ille desertos ope subleuabit:
Eximet curis querulos: egeno &
Pauperi dextram dabit: obrutosq3
Fœnore soluet.
Nec uelut uilem tenuis cruorem
Plebis effundi sinet. ergo uiuat,
Deq3 thesauris Arabum beatis
Munera sumat.
Ac suo regi bene comprecatus,
Illius laudes canat, illum honoret:
Largam opum dextram celebret, patremq3
Vulgus adoret.
Per feros montes segetem refundat
Terra, tam densis crepitans aristis
Quàm graui Cedros Libani flagellant
Murmure uenti.
Augeat prolem numero carentem
Per uias urbis bona pax beatæ:
Læta ceu campis riguis per imbrem
Gramina surgunt.
Nomen æterno iuuenescat æuo,
Filij nomen, iubar usq3 solis
Dum uagæ fundet radiata terris
Lumina flammæ.

Ille rex gentes faciet beatas
Quas sinu claudit refugo Amphitrite,
Omnis hunc tellus canet Amphitrite
Cincta beatum.
Isaci gentis Domino Deoq̃
Laus, honor, uirtus: opis haud egenus,
Illa quæ cuncti attoniti intuentur,
Perficit unus.
Nomen augustum canat omnis ætas,
Vlla quod nunquam taceat uetustas:
Nominis sancti penetret per omnes
Gloria terras.

GEORGII BV-CHANANI PARAPHRASIS, IN tertium librum Psalmorum.

PSAL. LXXIII. *Quàm bonus Israel Deus ijs qui recto sunt corde, &c. Carm. gen. 15.*

TEllus ut undis hospitium neget,
Vndæq̃ terras fluctibus obruant,
Aër coruscis fulminet ignibus,
Ruina mundi sidera misceat:
Dei potentis non bonitas tamen
In rebus arctis destituet pios,
Puras-

Purasq3 mentes nequitia sinet
Fraude impotenti funditus opprimi.
Quàm penè lapsu pes mihi lubrico
Gressum fefellit, dum pede metior
Immensa paruo dum trutina mea
Expendo stultus iudicium Dei!
Feruebat ira pectus, & æmulo
Liuoris æstu, quum scelerum omnium
Contaminatos sordibus impios,
Florere cunctis conspicerem bonis.
Sors illa cunctis inuida, mobilis,
Infida seruat perpetua fide
Istis tenorem & robore uiuido
Firmos senectam ducit ad ultimam.
Exempta duris uita molestijs
Curisq3, (pectus quæ reliquis coquunt
Mortalibus) per lætitiam fluit
Luxúmq3, & ægris pura laboribus.
Ergo insolenti fœta superbia
Corda intumescunt: pectora spiritus
Ventosa tendunt cæcus amor sui
Frena impotenti dat uiolentiæ.
Tecta inuidendas non capiunt opes,
Felicitatem non animus suam:
Et uota uincens spemq3 superfluus
Luxus fatigat, nec satiat tamen.
Verbis minores terrificant feris,
Et fastuosæ mole potentiæ:
Vultu procaci & uocibus improbris
Adblandiuntur nequitiæ suæ.
Nec impudentis garrula uanitas

Conten

Contenta linguæ fundere toxica
Terras per omnes, astra lacessere
Audet, Deumq; insana superbia.
Hæc mente spectant attonita pij,
Et æstuanti pectore fluctuant:
Secumq; mussant, Scilicet hæc Deus
Quum cernat, atris abstinet ignibus?
Opes abundè suppeditant malis,
Crescitq; nullo fine pecunia:
Secura pacis molliter otia
Quassante nullo turbine transigunt.
Frustra ergo puro pectore uiuitur:
Frustra innocentem contineo manum:
Frustra labores perfero, torqueor
Dolore, nullis non crucior malis.
Rursus uerebar ne temerario
Ausu improbarem consilium Dei,
Ac arbitrarer fortè miserrimos,
Selecta quos is pignora nuncupat.
Causas latentes dum sequor anxius,
Et pertinacis uiribus ingeni
Pugno, profundum se chaos ingerit,
Et nocte mentis lumen adobruit.
Labore tandem fessus inutili
Ad te recurro, rex bone cælitum:
Quietus expecto ex adytis tuis
Quid hos & illos separet exitus.
Vidi repentè quàm pede lubrico
Starent superbi: quam stabiles parum
Opes tenerent, quàm fragili loco
Fultos ruina præcipiti trahas.

Pro-

Procella uindex ut ſonuit tuæ
Iræ fugaces cum domino ſuo
Euanuerunt diuitiæ: manet
Vmbra inuidendæ nulla potentiæ.
Sic nocte mentes ludificans fugit
Imago ſomni: & quæ modò pectora
Sopita uano terruerat metu,
Riſus per urbem mox ciet omnibus.
Donec uiderem hæc, mæror & anxię
Mentem obruebant ſollicitudines:
Aut hæſitantem, ceu ſtupidum pecus,
Torpor ligabat pectore marcido.
Arcana ſed uis interea tui
Me fulciebat numinis, ac manum
Dextram regebas: auſpicio tuo
Ductuq; clarus fulgeo gloria.
Quid terra præter te mihi? quid polus
Offert colendum? cor mihi tabuit,
Infracta mens deſiderio tui
Languebat, ægrum corpus inaruit:
Tu rurſus artus robore uiuido
Firmaſti: opimas ſuppeditaſti opes.
Qui te relicto, ſpe ſtolida deos
Vanos adorant, cladibus obruis.
Te ſector unum, tu ſuperas meis
Spes una rebus: præſidio tuo
Liber periclis, auctus honoribus,
Te ſempiternis laudibus efferam.

PSAL.

PSAL. LXXIIII. *Vt quid Deus repulisti, &c.* *Carm. gen. 3.*

CVr nos relinquis penitus, ô rerum parens,
Hostiq; dedis impio?
Lupis uorandum cur gregem pastor tuum
Ira obstinata deseris?
Memento cœtus seruitute ab aspera
Quem uendicasti: quem tibi
Peculiari sorte, patrimonium
Ceu proprium, receperas.
Colles Sionis, numinis sedem tui,
Bonus fauensq; respice.
Tandem resurge, & hostium superbiam
Compesce: perde funditus
Hostes proteruos, qui tuum sacrarium
Manu nefanda polluunt.
Clangunt sonora buccina, non quæ tuas
Laudes canat, ludibrio
Sed festa acerbo quæ profanet. in tuis
Vexilla figunt turribus.
Bacchatur audax ira frenis libera
Aedis ruentis it fragor:
Quales sub altis murmurant quercus iugis,
Cæsæ bipenni quum ruunt.
Demoliuntur malleis & uectibus
Cælata templi limina.
Populatur iguis adyta: nominis tui
Contaminant sacrarium.
Secumq; tacito comminantur pectore
Se diruturos omnia.

Nec

Nec temerè.flammis strata fumant omnia
Tuo dicata cultui
Loca signa nusquam,nulla iam miracula:
Propheta nullus perditos
Solatur,& spe quamlibet lenta,tamen
Spondet malorum terminum.
Quousq; tandem nomini sines tuo
Hostem proteruum illudere?
Quousq; acerbis facta dira & impia
Exasperabit iurgijs?
Cur otiosus retrahis manum?exsere
Tandem potentem dexteram.
Tu noster olim rector & custos Deus
Priscis abusq; sæculis.
Te uidit orbis uindicantem ab omnibus
Semper tuos periculis.
Secessit unda te iubente,& uitreo
Muro liquor coërcuit
Cursum: feroces uiribus suis duces
Ponti recursus obruit.
Ipsum marinis uastiorem belluis
Hausit tyrannum,& asperis
Afflicta saxis,fluctibus cadauera
Iecta uultur Aethiops
Vorauit:inter æstu arenas torridas,
De cote dura limpidi
Fluxêre riui:te imperante substitit
Arente flumen alueo.
Tuus dies est,nox tua est:solis iubar
Radijs adornas aureis.
Aequorq; claudis litorum repagulis,

Terras-

Terrasq; cingis fluctibus.
Aestate lenis frigus acre, frigoris
Aestu rigorem temperas.
Domine intuere probra, contumelias,
Et hostium ludibria,
Qui te lacessunt impijs conuicijs,
Molestijs nos opprimunt.
Ne trade uitam turturis tuæ feris.
Turbam tuorum pauperum
Ne sempiterna obliuione desere.
Memor tui sis fœderis.
Nam nec tenebræ nos tegunt, nec pellimus
Obscuritate iniurias.
Ope destituti & omnibus fracti malis
Populi pudori consule:
Vt te merentem prosequantur laudibus
Miseri leuati luctibus.
Exsurge rector orbis optime, & tuam
Causam tuere: sis memor
Quæ probra passim nomini semper tuo
Stulta ingerat procacitas.
Voces superbas & tumultus improbos
Silentio ne supprime:
Curamq; rerum gerere te mortalium,
Qui negligunt te, sentiant.

PSAL. LXXV. *Confitebimur tibi Deus: confitebimur, & inuocabimus, &c.*

Carm. gen. 13.

TE nos carminibus, rex bone, patrijs
Dicemus meritò: te celebrabimus
Præsen-

Præsentem miseris: & memorabimus
Facta illustria posteris.
Quum plenis uenient tempora sæculis,
Cogam, inquit Dominus, concilium meum:
Iustis supplicijs prosequar impios,
Iustis muneribus pios.
Fundamenta soli dissiliant licet,
Turbetur trepidis gens hominum minis,
Fundamenta soli fluxa adamantinis
Nectam rursum ego uinculis.
O stultos: quoties admonui modum
Vesanæ ut facerent nequitiæ suæ!
In cælum quoties admonui impios
Ne stultè arma capesserent!
Quid cælum stolida uoce lacessitis?
Qua spe sic furitis? spiritus arrogans
Cuius præsidio fretus in æthera
Cristas erigit impias?
Eois coëat uiribus Occidens,
Coniurent calidæ cum Borea plagæ,
Frustra diuitias, sceptra, potentiam
Cuiquam conciliauerint.
Vnus rex hominum res hominum suo
Versans arbitrio, præcipitem trahit
Illum de solio, plebis ab infimæ
Hunc fæce ad solium erigit.
Nam cratera meri purpurei Deus
Iam dextra tenet, & uindice pharmaco
Vndantem pateram temperat, & malis
Iustum supplicium parat.

Illinc impietas undiq3 ab ultimis
Terrarum ſpatijs hauriet,& mero
Conſumpto,cupido gutture turbida
De fæce exitium bibet.
At me uate,Dei,quem genus Iſaci
Et ture & precibus placat & hoſtijs,
Omnis poſteritas munificentiam
Et uim numinis audiet.
Confringam tumidæ tela ſuperbiæ
Formidata bonis:cladibus obruta
Emerget pietas,& ſuper æthera
Tollet conſpicuum caput.

PSALM. LXXVI. *Notus in Iudæa Deus: in Iſrael magnum nomen eius, &c.*

Carm.gen.v.

GEntes profanæ numinis loco colunt
Sibi quiſq3 quem finxit Deum:
Iudæa uerum nouit & colit Deum,
Laudatq3 feſtis cantibus:
Deum Sionis incolam,Solymæ ſacris
Cui templa fumant ignibus.
Illic minaces fregit arcus,lucida
Fregit ſagittæ ſpicula.
Clypea ſiniſtris rapuit,enſes dexteris:
Funeſta bella ſuſtulit.
Tu belluoſis montium clarus iugis
Apparuiſti:tu feram
Compeſcuiſti fortium ſuperbiam
Regum

Regum potenti dextera.
Fracta minacis spiritus ferocia,
Prædæ fuêre: aut ferreo
Somno grauati condidêre lumina.
Obtorpuêre dexteræ
Fortes uirorum, uis equorum, & curruum
Elanguerunt impetus.
Tuum uerendum nomen & numen tuæ
Quando æstus iræ incanduit,
Quis obuiam ausit ire? quis miserum caput
Tuo furori obiecerit?
Quum templa mũdi fulminũ quateret fragor,
Vt impia tyrannide
Pœnis repressa simplicem modestiam
E seruitute abduceres,
Attonita tellus siluit: imbellis pauor
Mentes superbas perculit.
Vltricis iræ scelera pœnis obruta
Humana gens quum cerneret,
Boni efferebant laudibus te, conscius
Premebat horror impios.
Vota ergo Domino nuncupate & reddite:
Domino uerendo munera
Ferte uniuersi ciuitatis incolæ
Sanctæ, Deumq; agnoscite,
Reges superbi quem pauent, qui spiritus
Feros retundit impijs.

PSALL XXVII. *Voce mea ad Dominum clamaui,*

Carm. gen. 6.

TE uoce ſemper, te prece ſupplice
Rerum inuocabo conditor optime.
Nam lenis ac placatus aurem
Das facilem miſeris querelis.
Ad te refugi quum premerer malis,
Ad te tetendi ſollicitus manus
Sub nocte ſola, donec atras
Lux tenebras rediens fugaret.
Mens inquietis fracta doloribus,
Surda abnuebat aure fidelium
Voces amicorum, medelæ
Impatiens: animuſq; ſolum
Intentus in te, cum lacrymis preces
Miſcens fremebat: pectora flebili
Concuſſa ſingultu ſonabant,
Cura animi cruciabat artus:
Aeſtus uetabat ſollicitudinum
Dulcem ſoporem carpere lumina:
Segnis ligabat membra torpor,
Vocis iter dolor obſtruebat:
Tum mente uerſa uoluere ſæcula
Cœpi anteacti temporis, ac Dei
Numen bonis pręſens, nec unquam
Auxilij miſeris auarum.
Laudum ſubibat quas tibi carmine
Lyræ canebam ſuauiloquæ ad modos:
Secumq; ueſtigabat ægra
Mens uario labefacta motu,
Num me relicto in perpetuum Deus
Opis benignam iam retrahit manum?
Nec amplius ſuum tenebit

Larga

Larga Dei bonitas tenorem?
Nec ore uatum leniet anxias
Curas suorum? nec miseris erit
Placabilis? nec sistet iræ
Præcipitem bonitate cursum?
Tandem remisso pectore, Quò dolor
Impellis? inquam: stant adamantinis
Decreta cæli fixa uinclis,
Nec dubio labefacta casu,
Nec fracta ui, nec temporis inuidis
Obliuioni obnoxia dentibus.
Rursus tuæ mentem subibant,
Sancte parens, monimenta dextræ:
Qui templa picti sideribus poli,
Frugumq; campos germine fertiles,
Et sæcla tot nostros ad usus
Condideris pecudum & ferarum.
Quàm sæpè, pœnis dum premis improbos,
Tutoq; fulcis præsidio probos,
Mortalibus clementiæq; &
Iustitiæ specimen dedisti,
Aeterne rerum conditor! omnia
Consulta cuius factaq; sanctitas
Illustrat, haud quicquam tibi ingens
Orbis habet simile aut secundum.
Mirante mundo tu Deus unice
Miræ dedisti signa potentiæ,
Ergastulis quum liberasti
Abramidas Pharij tyranni.
Vidêre fluctus te tumidi Deus,
Vidêre fluctus, & trepido gradu

Fugêre: turbauit profundas
Horror aquæ uitreæ lacunas.
Fudêre aquo sas imperio tuo
Nubes procellas de grauido sinu,
Sonore rauco: grandinisq3
Infremuit lapidosus imber.
Cæli tonantis uastificus fragor
Implebat aures: lumina fulgurum
Terrebat ardor, & pauore
Attonitæ tremuêre terræ.
Sali rubentis peruia uastitas
Ductore te tot millibus obruit
Vestigia, & fluctu refuso
Clausit iter Pharijs quadrigis.
Moses & Aron (ceu pecudum greges
Pastor reducit) præsidio tuo
Duxêre tranquillas per undas,
Incolumes populi cateruas.

PSAL. LXXVIII. *Attendite populo meus legem meam, &c.* *Carm gen.*

AVdite Isacidę, & rerũ pietate parentẽ (stros.
Qui colitis pura, huc animos aduertite ue-
Mira canã, sed uera canam: quæ lõga uetustas
Occulit arcanis oracula mersa tenebris,
Euoluam: priscis accepta parentibus olim
Veriloquis dictis, in sæcula sera nepotum
Transmittam: laudesq3 Dei, mirandáq3 facta
Cognita de proauis discent me uate minores.
Namq3 parẽs mũdi sancto quũ fœdere gentẽ
Iungeret Isacidũm sibi, patres prodere natis

Per

Per seriem, & seris uenientia sæcula sæclis,
Et legum monitus & facta ingentia iussit.
Scilicet ut memori benefacta priora tenentes
Pectore, consilium uitæ auxiliumq; regendæ
A Domino exspectẽt, trepido turbãte tumultu.
Ne tam cæca animos condant obliuia, legum
Irrita uentosis ut dent præscripta procellis.
Neu similes patrum malè grata mẽte rebelles,
Deficiant animi instabiles, dubioq; labantes
Pectore. Cur soboles Efræmi docta sagittis
Figere ueliaculo quamuis distantia certo,
Terga dedit penè ante tubas? latebrisq; salutẽ
(O pudor) abiectis quæsiuit turpiter armis?
Nempe quòd auersos flexêre per auia gressus,
Obliti legum & monitorum & fœderis icti,
Obliti tantorum operum quæ testibus olim
Patribus, in Pharijs Dominus patrauerat oris.
Quum mare diuisit sese cumulãte profundo,
Inter & aggestos undæ stagnantis aceruos
Incolumẽ eduxit populum, duce nube, serena
Luce, per obscuras flamma prẽeunte tenebras.
Flumina de solidi patefecit uulnere saxi,
Damnatisq; siti riuos donauit arenis.
Nec satiati undis linguas tenuêre procaces,
Ausi immane scelus, deserta per auia rursus
Tentauêre Deum: & uentris stimulãte uoracis
Inglauie, petiêre cibos: ac talibus ora
Soluerunt, Silicis duræ qui flumina uenis
Elicuit, subitoq; sitim torrente leuauit,
Non potis est panem, non lautæ fercula mẽsæ
Addere? non epulis conuiuia larga profusis?

Audijt omnipotẽs, calidaq3 accẽsus ab ira est,
Flãmarumq3 globos fudit super agmina largis
Imbribus. & stolidos compescuit ignib⁹ ausus
Et populo tamen ingrato, totiesq3 salutis
Immemori acceptæ, dapibus dedit esse petitis.
Castra super latè ætherij patefecit Olympi:
Horreaq3 & nubes cælesti semine fœtas
Ambrosiæ largos super agmina soluit in imbres:
Cælestisq3 cibi indulsit mortalibus usum.
Cedere tum iusso campis ex aëris Euro,
Mox trepidis uolucrum pluuias Notus attulit alis,
Non secus ac siccæ cumulos quũ uerrit arenę,
Puluereamq3 trahit deserta per arida pallam.
Castra super tensisq3 super tentoria uelis
Alituum tremulis resonabant agmina pennis,
Et circũ affusis cumulabant stragibus agros.
Iamq3 epulis exépta fames: sed praua libido
Non exempta tamẽ, sed adhuc sinè fine petitæ
Faucibus hærebant epulę: Deus ecce repentè
Vltor adest: latè subitò grassante ruina,
Robora selectæ passim cecidêre iuuentę.
Sed neq3 tot pœnæ, neq3 tot benefacta rebelles
Continuêre animos, nec tot miracula rerum
Natura monstrante Deũ. Pater ergo procaces
Casibus assiduis fregitq3, & robore fracto,
Ante diem tremulæ succidit fila senectæ.
Vix tandem morbis uexati, erroribus acti,
Omnibus exhausti propè cladibus, omniũ e-
Agnouêre Deũ: per tot discrimina tecti (geni,

Ere-

Ereptiq3 malis, sæuoq3 ex hoste recepti,
Verba tamen blādis fundebāt subdola linguis
Ore pij, mendace animo: neq3 fœderis icti
Seruauêre fidem. Verum clementior ille
Sontibus ignouit: patria pietate remisit
Offensas, meritamq3 ultro compescuit iram:
Quippe homines memor esse animi modò fla-
bra fugacis,
Quæ fragiles agitent morituri corporis artus.
O quoties inter uiduas cultoris arenas,
Inter saxa siti squalentia, numinis iram
Languentem insanis irritauêre querelis:
Et sua diuinas dimensi ad robora uires,
Virtutem breuibus uoluêre includere metis,
Quæ mare, quæ terras, quæ cæli cõtinet orbes.
Scilicet obliti benefacta priora, salutem
Acceptam, & duri nuper iuga dẽpta tyranni,
Et quæ per Pharias miracula plurima gentes
Edidit, in uitreos suffuso sanguine riuos,
Damnatisq3 siti laticũ sine munere mensis.
Et modò pestiferæ per celsa palatia muscæ
Spicula figebant liuenti tincta ueneno:
Et modò flumineis squalebant atria ranis.
Et nunc bruchus edax hominumq3 boumq3 la
Agmine nũc dẽso diræ exedêre locustę. (bores,
Grandinis imbre hortos, lapidosa grandine ui-
tes,
Grandine siluarũ Dominus decussit honorem:
Grandine prostrati fortes iacuêre iuuenci:
Et segetũ grauidos ruit igneus imber in agros.

Ira Dei, laxisq3 furor bacchatus habenis,
Eumenidumq3 faces, & cõscius horror oberrãs
Pectora, turbabat stimulis præcordia cæcis.
Tũ leto patefacta uia est: mors seua per omne
Passim hominũ pecudũq3 caput nulli æqua cu-
currit:
Primitias sobolis, carissima pignora, florem
Roboris, & seræ spem præsidiumq3 senectæ
Nilus. Prostrauit, quâ Nilus aqua se diuite uoluit,
Et septẽ geminis refluũ mare submouet undis.
Interea, ceu pastor oues in pascua ducit,
Ipse suũ Dominus populum deduxit ab omni
Vi procul & trepida formidine: fluctib⁹ æquor
Obruit infestos in se redeuntibus hostes.
At sancti tenuêre patres loca sancta, Deiq3
Parta manu, excluſit gentes prius unde profa-
Aut prostrauit humi uictas: & iugera mẽs⁹ (nas,
Abramidis habitare dedit. Nec segnius illi
Irritare Deum, & rerum tentare parentem,
Fœdera negligere: & patrum de more rebelles,
Auertêre suos recto de tramite gressus:
Simile. Non secus ac arcus curuat se in cornua neruo
Adducto, dextraq3 iterum neruoq3 remisso
In faciem subitò flectit se sponte priorem:
Libera sic iterum gens impia uindice pœna
Ad sese redijt: cunctisq3 in collibus aras
Erexit, finxitq3 sibi simulacra deorum,
Ac Dominũ rerum meritas accendit in iras.
Audijt omnipotẽs pater impia uota precesq3,
Et sibi dilectam gentem contempsit: & aras
Ipse suas, ac Silonis tentoria liquit,

Sola sibi è cunctis electa habitacula terris.
Deseruitq3 sui monimentum fœderis arcam
Hostibus in prędam: monimentū roboris, unde
Clara Dei in cunctas splendebat gloria terras.
Hos ferro, terræ iratus sibi nuper amatæ,
Obiecit, flammis alios: cecidére cruento
Ense sacerdotes: non connubialia festis
Carmina sunt cantata toris, cariq3 mariti
Indeploratis uiduæ iacuêre sepulcris.
Ast ubi iam pœnis meritam satiauerat iram,
Ceu crapula excussa miles, lentoq3 sopore
Excitus, arma iterum fugiêtes uertit in hostes:
Tergaq3 uulneribus figens imbellia cæcis,
Perpetuam aspersit uentura in sæcula labem.
Non tamen Efræmū præstantē fortibus armis
Elegit, cui sceptra daret: non ille Manassæ
Pignora: sed Iudam, sed celsæ tecta Sionis,
Templa sibi & solido fundata sacraria saxo,
Cumq3 polo & stellis mansurā in sæcula sedē.
Quiq3 sequebatur pecudes in pascua Dauid,
Sustulit è caulis, caram & sibi pascere gentem,
Impositum solio, & sanctæius dicere terræ
Iussit: & ille gregem studio curaq3 fideli
Rexit, & infestis defendit ab hostibus armis.

Dauid in Regē elect.

PSAL. LXXIX. *Deus, uenerunt gentes in hereditatem tuam, &c. Carm. gen. 3.*

HEreditatem, rector orbis, cur tuam
Inuadit hostis impius?
Ritu profano polluit sacraria
Tuo dicata nomini,

Soloq3

Solóqȝ ſtratam funditus Solymam ſuæ
Tegit ruinæ molibus.
Truncata ferro membra te colentium
Paſſim per agros obiacent,
Lanianda roſtris uulturum, crudelibus
Aut belluarum dentibus.
Riui cruoris perluunt uias, uelut
Torrens adauctus imbribus.
Nec uſquam amicus oſſa ſparſa qui legat,
Aut lecta tumulis obruat.
Functiqȝ fato pariter & ſuperſtites
Ludibrio accolis ſumus.
Parens benigne, quem modum tandem tuæ
Speremus iracundiæ?
An continenter inſtar ignis omnia
Vorantis in nos ſæuiet?
Tui furoris uerte potius impetum
In impiarum gentium
Tot regna, nomen quæ tuum uel neſciunt,
Vel ſi ſciant, non inuocant.
Semen piorum quæ laborant perdere
Armis, & urbes ignibus.
Reuocando uetera, parce genitor, crimina,
Faces furori ſubdere.
Sed penè cunctis obrutos malis, tua
Nos præueni clementia.
Offenſionum mitis obliuiſcere,
Noſtræ ſalutis anchora.
Placatus adſis, ſplendor ut cunctis tuæ
Clareſcat oris gloriæ:
Os obſtruatur impijs, quærentibus

Num

Num noſter hic ceſſet Deus.
O iuſte uindex, impios exercitos
Pœnis uiciſſim cernere
Fac nos, cruore qui piorum ſordidi
Nunc inſolenter geſtiunt.
Audi gementes carcerum qui uinculis
Marcent: potente dextera
De fauce mortis libera quos cædibus
Iamiam tyranni deſtinant.
Et quam intulerunt contumeliam tibi,
Et quam tuis iniuriam,
Multiplicatam redde noſtris accolis,
Rerum perennis arbiter.
Et nos, ouilis grex tui, quem pabulo
Alis, tueris numine.
Et poſterorum poſteri laudes tuas
Cunctis canemus ſæculis.

PSAL. LXXX. *Qui regis Iſrael, intende: qui deducis uelut ouem, &c.*

Carm. gen. 16.

HEbræi generis paſtor, uti gregem,
Blandè progeniem qui regis Iſaci,
Inter qui geminos aligeros tuo
Præſcribis populo iura ſalubria:
Selectæ ſoboli da bonus ac fauens
Lumen poſſe tuæ cernere gloriæ,
Da uim poſſe tuæ noſſe potentiæ:
Ac feſſis properè porrige dexteram.
Tu nos ſi placido lumine uideris,

Cedent

Cedent continuò cetera prosperè.
O rex armipotens, quem statues modum
Iræ? quando humiles suscipies preces?
Irroras lacrymis fercula, lacrymis
Misces continuis pocula: iurgia
Nostris finitimi de spolijs serunt,
Et nostra exagitant ludibrio mala.
O rex armipotens, agmina cælitum
Cui parent, faciem cernere da tuam.
Tu nos si placido lumine uideris,
Cedent continuò cetera prosperè.
Traduxti Pharia de scrobe uineam:
Prauarum expuleras semina gentium,
Vt puro sereres purius hanc solo.
Iam radix teneras fuderat undiq;
Fibras: iam tremulo frigore texerat
Montes: æqua Cedris brachia sparserat:
Tangebant teretes æquora palmites,
Euphraten teneri germina surculi.
Nudatam solitis cur modò sepibus,
In prædam hospitibus deseris hanc uagis?
Cur hanc sæuus aper proterit? alites
Carpunt? omnigenæ depopulant feræ?
O rex omnipotens, obsecro iam redi
Tandem, & sidereo prospice de throno:
Placatusq; tuam respice uineam,
Plantaras propria quam tibi dextera.
Hunc saltem placidus respice ramulum,
Cui cultu assiduo conciliaueras
Robur, clara tui gloria nominis
Terrarum ut populis nota sit omnium.

Illic

Illic flamma uorat brachia uitium:
Hîc conuulsa gemunt: cæsa bipennibus
Hîc duris resonant: omnia pessum eunt.
Iræ iusta tuæ nos premit ultio.
Indulgens genitor, nunc ope subleua:
Firma præsidio nunc propius tuo
Hunc, uires & opes & decus antea
Affectu patrio cui cumulaueras.
Vitam redde tuis, sancte parens, quibus
Semper mors auidis faucibus imminet.
At nos usq; ducem te comitabimur,
Præsentem miseris te celebrabimus.
O rex armipotens, agmina cælitum
Cui parent, faciem cernere da tuam.
Tu nos si placido lumine uideris,
Cedent continuò cetera prosperè.

PSAL. LXXXI. *Exultate Deo adiutori nostro: iubilate Deo, &c. Carm. gen. 21.*

EXultate Deo nostro, bona dicite uerba
Nostræ salutis nuncupi:
Iucundùm laudate Deum Pæana canentes
Ad tympani dulces modos.
Nec lyrâ, nec cessent genialia nablia: festis
Tuba calendis clangite.
Hunc læti celebrate diem, stata sacra ferentes,
Nam sic statutum est patribus.
Sic lex sancta iubet, sic sacri fœdera pacti
Percussa cum maioribus.
Hæc est illa dies uentura in sæcula testis
Memphiticæ tyrannidis:

Quum

Quum Peluſiacis Hebri gens hoſpes in oris
Erraret,& linguæ ſonum
Attonita ignotum audiret,nec nota uiciſſim
In uerba fruſtra os ſolueret:
Quumq3 humeros curuaret onus ſeruile, ma-
Laſſaret olla fictilis, (nusq3
Excuſſi manibusq3 ollas,humerosq3 leuaui
Luto,inquit optimus parens:
Auxiliumq3 tuli poſcenti in rebus egenis:
Et nube denſa conditus
Intonui:Meribam propter,tua iurgia paſſus,
Feci tui periculum.
Nunc etiam ſelecta mihi gens auribus hauri,
Et quæ paciſcor accipe:
Si mea dicta uagis non tradas irrita uentis,
Nec alterum colas Deum,
Nec proſtratus humi ſupplex noua numina ad
Sed unicum tibi me Deum (ores,
Eſſe uelis, Domini qui rupta compede Nili,
Iuris tui te reddidi:
Poſce modò:ſpe plura feres,potiora petitis,
Maiora uotis auferes.
Hæc neq3 dicta ſuas populus demiſit in aures,
Bene nec monenti paruit.
Ergo ipſos ſibi permiſi:frenoq3 remiſſo
Solui uagam libidinem.
O potius monita audiſſent mea! me duce rectũ
Vtinam inſtitiſſent tramitem!
Namq3 humiles illis ſubitò fractosq3 dediſſem
Hoſtes,meamq3 dexteram
Vertiſſem in gentes, quę recta odêre,profanas:

Et

Et ſupplices mendacibus
Vultibus Iſacidûm ambiſſent uerbisq3 fauorẽ
Felicium omne in ſæculum
Iſacidûm, quibus almus ager fudiſſet abundè
Frugum benignam copiam,
Mellaq3 de duri fluxiſſent uiſcere ſaxi
Per arua cultus inſcia.

PSAL. LXXXII. *Deus ſtetit in ſyna=doga deorum, &c.* *Carm. gen. 6.*

REgum timendorum, in proprios greges,
Reges in ipſos imperium eſt Iouæ,
Qui iudicantum examinabit
Nequitiam trutina ſeuera.
Num fraudulentos ſemper & impios
(Inquit) doloſa lance fouebitis?
Pauperq3 pupillusq3 ueſtrum
Ceu ſcopulum metuet tribunal?
Quin orbitatem cernitis anxiam?
Aurem querelis quin inopum datis?
Cur pauperes non à ſuperbo
Ludibrio aſſeritis potentum?
Fruſtra monemus: lumina cæcitas,
Errorq3 mentes obſidet: ut neq3
Compaginem rerum ſolutam
Iuſtitia pereunte cernant.
Deos uocaui uos, dominos necis
Vitæq3 feci: ſceptrifera manu
Pacem dedi tueri, & armis
Letiferum cohibere bellum.

At mors iniquæ iusta superbiæ
Vltrix honores detrahet, & pari
Ignobili cum plebe fato
Purpureos rapiet tyrannos.
Exsurge. legum frena manu Deus
Capesse, cunctis arbitrio tuo
Qui regna dispensas, ut orbi
Imperio domineris æquo.

PSAL. LXXXIII. *Deus, quis simulus erit tibi? &c.* *Carm. gen.*

NE taceas, ne cunctéris, pater optime, neue
Preces tuorum sperne duris auribus.
Ecce fremũt hostes circum, & miscère tumultu
Sæuo parati cuncta, cristas erigunt.
Concilia occultè coëunt, populoq; minantur
Tu quem tuendum propriè susceperas.
Eia (aiunt) properate, omnem succidite silũ
A stirpe sobolem deleamus Isaci.
En sceleri iurata manus coit omnis in unum,
Tua instituta ut deleant & fœdera.
En cum palmifera iunctus Nabathçus Idume,
Soboles Moabi, & Agareni, & Gabala,
Cumq; Palęstinis Tyrijsq; Amalecus & Ammõ
Syrusq; iungit castra Loti posteris.
At tu sterne solo uictos, Madiana iuuentus
Vt cæsa texit semitas te uindice.
Sisara ceu tumidus cecidit, sæuusq; Iabinus,
Cisontis undas turbidas quum sanguine
Tinxêre: infletæ passim iacuêre cateruæ,
Lætamen

Lætamen agris: nec fuga eripuit duces
Orebum & Zebum: nec subtraxêre latebræ
A falce mortis Zebeamq3 & Salmanam:
Dicere non ueritos animo uotoq3 superbo,
Dominos futuros se tui sacrarij.
At tu sancte parens, sic hos uertigine torque,
Vt rotula cliuo, stipula uento uoluitur:
Flamma uelut siccæ populatur brachia siluæ,
Per alta stridens montium cacumina.
Sic urge attonitos consternatosq3 procella,
Tui furoris dissipa sic turbine,
Sic animos dolor exurat, pudor ora coloret,
Suis miserijs numen ut probent tuum:
Sic ignominia fastum preme, damna timorq3
Sic continenter territos exerceant,
Te solũ ut noscant Dominũ, rerumq3 potentẽ
Quacunq3 terras ambit axis ignifer.

PSAL. LXXXIIII. *Quam dilecta tabernacula tua, &c.* *Carm. gen.* 8.

O Rex armipotens, qui creperos tuo
Bellorum arbitrio diuidis exitus,
Ergo limina templi
Lætus conspiciam tui.
Hîc cor lætitia palpitat: hîc bonis
Languet mens nimijs ebria, gestiunt
Artus, atria uiui
Visuri propius Dei.
Hîc passer latebras inuenit, hîc locat
Nidum ueris auis nuntia. O atria
Regis bellipotentis

Vt uos aſpiciam libens!
Felix qui domui perpetuo tuæ
Hærens te celebrat: qui penitus ſuam
In te ſpem poſuerunt,
Felices ter & amplius.
Felices ſtudio qui properant pio
Templo ſacra tuo ferre: per aridas
Valles fontis amœni
De riuis liquidis bibent.
Nec deerit pluuiæ quæ repleat cauas
Foſſas, agmen aquæ, dum properat premens
Turmam turma, parentum
Ritu cædere uictimas.
O rex armipotens, da placidum tuo
Te regi, capitis cui decus inclytum
Indulſti: bonus aurem
Ne duram abnue ſupplici.
Tu noſter clypeus, rebus in aſperis
Spes & præſidium: iuxta adytum tuum
Vnius mora lucis
Pro mille eſt mihi ſæculis.
Sim cuſtos potius liminis in tuo
Templo, ſancte parens, quàm Solyma procul
Degam inter ſceleratos
Multis clarus honoribus.
Tu ſol, tu clypeus, tu Dominus: tuis
Tu das conſpicua fulgere gloria:
Nec puro ſcelerum unquam
Claudis munificam manum.
O rex armipotens, quem penes exitus
Bellorum, & poſitis enſibus otia,

O bis

O bis terq; beatos
Qui te spe solida colunt.

PSAL. LXXXV. *Benedixisti Domine terram tuam, &c.* *Carm. gen.* 1.

NOn semper tumidis feruent uexata procel (lis
Aequora, nec gelida riget horrida ter- (lis
ra pruina:
Inq; uicé ponunt uenti, mare sternitur, aura
Mitior in florem torpentes euocat herbas.
Nec semper Deus auertis mærentibus aurem
Durus, & indulgens iræ: quondamq; fauore
Sponte tuũ amplexus populum es, uinclisq; so-
lutis
Seruitij, patrias duce te remeauit ad aras.
Oblitus scelerum & uiolati fœderis, iram
Lenisti, & patria texisti crimina cura.
Et nos ergo parés, nostræ & spes una salutis,
Respice placatus facilisq;: animumq; benignũ
Accipe: perpetuæ néue implacabilis iræ
Sæuiat in seros etiam uindicta nepotes.
Respice nos melior tantùm: quodcunq; misel-
Spirat adhuc animæ, te respiciente uigoré (læ
Accipiet: populoq; tuo, iam nube repulsa
Tristitiæ, lætos hilarabunt gaudia uultus.
Alme parés, bonitate tua complectere fessos,
Speratæq; diu iam fructum ostende salutis.
Iamdudum expecto, Dominus dum læta futuri
Signa det, arcano pulsans præcordia motu,
Et dabit haud dubiè posita placabilis ira

Signa secūda: pijs dabit omnia prospera, leges
Qui patrias & sacra colent, errore relicto.
Ecce salus, ecce incultas bona copia terras
Incolet, & læti renouatrix gloria sæcli.
En bonitas, en alma fides feret obuia gressus
Terra fidem, cælo terras Astræa relicto
Sancta colet: comes Astrææ bona copia cælo
Appluet, & lætos decorabit frugibus agros.
Et quacunq; feret Dominus uestigia, gressus
Ante ferent ius fasq; suos: lis, uisq; dolusq;
Deseret afflictas per tot iam sæcula terras.

PSAL. LXXXVI. *Inclina Domine aurem tuam, &c.* *Carm. gen. 10.*

DAmitis aurem supplici
Deus: saluti consule
Ope destituti & pauperis:
Nec iræ semper uindici
Seruum tuum serua Deus,
Cui spes salutis unica es:
Serua inuocantem iugiter
A solis ortu ad uesperum.
Depelle mentis nubila
Pendentis à te seruuli,
Blande parens clementiæ,
Promptus uocanti parcere:
Intentus audi supplicem.
Nam te uocamus arduis
In rebus, inuocantibus
Opem benignus quòd feras.

Nullus

Nullus deorum par tibi:
Nullus ſecundus: exſerit
Nullus ſuam potentiam
Tam ſplendidis miraculis.
Rerum creator, ultimis
Ab orbis oris affluent,
Flexoq̃ gentes poplite
Te proſequentur laudibus.
Solus nec æui termino
Incluſus aut potentiæ,
Deus deorum, gentibus
Miranda cunctis perpetras.
Legum tuarum ſemitam
Fac ingredi me: pectoris
Compone fluctus turbidos,
Tranquilla mens ut te colat.
Vt ſpiritus contagio
Emancipatus corporis,
Tuam celebret gloriam,
Dum uita uoxq̃ ſuppetet.
Viuo tua clementia
De fauce mortis erutus,
Quum uirium fiducia
Sæuiret hoſtis inſolens:
Secura quum uis numinis
Mihi immineret, tu Deus
Es lenis & placabilis,
Et pacta fidus reddere.
Mitis bonusq̃ reſpice,
Qui pendet ex te ſeruulum:
Opem fer, & uernaculum

Tuum periclis exime.
In me fauorem sentiant
Hostes tuum: ora decolor
Mutet pudor, quum uiderint
Mihi te salutis uindicem.

PSAL. LXXXVII. *Fundamenta eius in montibus sanctis, &c.* *Carm. gen.*

ABramidarum ceteras urbes supra
Dominus Sionis diligit
Portas, Sionis, imminet quæ montium
Fundata sanctis collibus.
O prædicanda posteris sæclis Sion,
Beata mater urbium:
Tecúmne Babylon se audeat componere?
Tecúmne Memphis insolens?
Ventura Babylon sub iugum Dei, Deo
Flexura Memphis poplitem.
Præclara quamuis & Palæstina & Tyros
Iactet uirorum robora,
Nihil ad Sionem fortibus fœtam uiris,
Fauore tutam numinis.
Censore Domino humana gẽs quum nomina
Ad profitenda confluet,
Quis non Sionis ferre se ciuem, inseri
Quis non colonis ambiet?
Tum uox Sionem carminum, tum uox lyræ
Canent Sionem & tibiæ:
Et nostra si quid audiendum uox sonet,
Laudem Sionis uox canet:

Et

Et si quid animus uoce dignum excogitet,
Animus Sioni seruiet.

PSAL. LXXXVIII. *Domine Deus salutis meæ, &c.* *Carm. gen. 22.*

LVce uoco te, nocte uoco te, sola salutis
Spes, columen uitæ præsidiumq; meæ.
Alme parés, facilem ne uultum auerte precãti,
Néue humiles dura respue mente preces.
Mens hebetata malis torpet, confecta dolore
Funereas spectat languida uita faces.
Mẽbra uigor liquit: mors unguib⁹ imminet a-
De tumulo tãtùm iã mihi cura meo est (tris,
Corpora non aliter pallent sub mole sepulcri,
Vulnere quæ subitò mors inopina tulit:
Perpetuis quæ sub tenebris obliuia condunt
Alta, salutiferam te retrahente manum. (tũ
Carcere ceu clausum, & cæca sub nocte sepul-
Me propè lethææ gurgite mergis aquæ.
Vsq; premis, stratumq; urges, supraq; iacentẽ
Accumulas iræ fulmina cuncta tuæ.
Me ueluti scopulum fugiũt horrentq; sodales,
Quos portum afflictæ spes erat esse rati.
Affixusq; toro iaceo, ceu compede uinctus:
Languida cesserunt lumina uicta malis.
Interea lassas tendens ad sidera palmas,
Te, ueniente die, te, fugiente uoco.
Scilicet exspectas ut acerba morte perempto
Ostentes uires me reuocando tuas.

An rediuiua tuas in laudes ora resoluent
Quos gelido tellus claudit auara sinu?
An tua sub tumuli bonitas cantabitur antro?
Vulgabúntue tuam muta sepulcra fidem?
Iustitiámne tuam taciturna silentia pandent?
An referent uires nox tenebræq; tuas? (mo:
Astego, sancte parens, supplex tua numina cla
Nec precib⁹ uacua est hora locúsue meis.
Sãcte parẽs, animæ auxiliũ cur subtrahis ægræ:
Cur surda miseras respuis aure preces?
Me dolor & primis labor anxius urit ab annis:
Me trepidi exanimant corde micãte metus.
Me furor exagitat tu⁹, opprimit undiq; terro
Agmen ut hyberne quod fata mergit, aque:
Aeger inops caris iaceo desertus amicis:
Nec noti ærumnis ingemuêre meis.

PSAL. LXXXIX. *Misericordias Domini in æternum cantabo: &c. Carm. gen.*

TV mihi carmẽ eris, rerũ pater optime, semper:
Notaq; erit populis bonitas me uate futuris,
Pollicitiq; immota fides, dum sidera mundo
Voluentur tacito. citius quoq; sidera credam
In chaos antiquum lapso se condere mundo,
Irrita quàm sacri credam fore fœdera pacti,
His concepta tuo quondam cũ Dauide uerbis
Dum mare, dum tellus staret, dũ sidera cæli,
Dauidici generis mansuram in sæcula prolem,
Et stabilem regni uentura in tempora sedem.

Te

Te pater, ætherei cœtus, te iure piorum
Sæcla hominum celebrant, patrantem ingétia mundo
Mirante, & ſtabilis ius inuiolabile pacti
Seruantem. quẽ terra tibi, quẽ conferet æther
Magne parés? quẽ ſiderei tremit omnis Olympi
Cœtus, & attoniti ſubmiſſa mente tyranni.
Armorum belliq3 potens, quocunq3 moueris,
Alma fides clara circum te luce refulget.
Tu maris irati furias compeſcis, & undæ
Deijcis inſanæ tumidos ad ſidera fluctus.
Tu Pharon elatam letali uulnere ſternis,
Et quicunq3 tuis miſerum caput obijcit armis.
Te, terræ cæliq3 opifex: quæcunq3 capaci
Complexu facies mundi reuolubilis ambit,
Auctorẽ agnoſcũt: Aquilo tibi ſeruit & Auſter:
Thabor & Occiduum qui condit uertice ſolẽ,
Quiq3 rubet radijs Hermon tepefactus Eois,
Lætitia exultant. ualidæ tu robore dextræ
Clara per immẽſum ſpargis miracula mundũ.
Ante tuũ ſolium tibi iuſtu apparet & æquum:
Ante oculos adſtat bonitas, & neſcia flecti
Promiſſi ſincera fides. O terq3 quaterq3
Felices quos feſtarum clangore tubarum
Ad tua ſacra uocas: quos ſacri lumine uultus
Illuſtras, hilaresq3 tui ſub nominis umbra
Cuſtodis: bonitate tua ſuperæthera uectis
Das uires, decus, imperium, das impia contra
Agmina, ceu clypeum, per dura pericula regẽ.
Tu tibi dilectum ſecreto numine uatem
Impleſti, ut ſæclis daret hæc reſponſa futuris:

Ipſe

Ipſe mihi legi media de plebe meoq3
Impoſui regem ſolio, qui protegat armis
Ifacidas, populoq3 meo qui iura miniſtret:
Dauidis & ſacro perfudi tempora oliuo.
Huic animum uiresq3 dabo, præſensq3 tuebor
Perpetuò, ne fraude ſcelus, ne robur apertè
Exitium ferat: ipſe hoſtes, ipſe impia ſternet
Agmina: nulla meam uertet ſententia mentem.
Auxiliumq3 feram bonus, & ſuper ætheris axé
Nominis auſpicio noſtri ſe gloria tollet.
Iura dabit terris rapido quas gurgite claudit
Hinc mare Sidonia fœcundum murice, & illinc
Palmifer Euphrates. ſupplex me in uota uoca-
Ille patré. Deus ille meus tu, (dicet) & unũ (bit
Præſidium, una meæ cuſtodia certa ſalutis.
Hunc ego præcipuo contrâ dignabor honore,
Supra alios q3 dabo rerum moderamina reges
Quicunq3 immenſum populis dant iura per
orbem.
Nec meus abſiſtet fauor illi in ſæcla, nec illi
Iurata æterni ſoluentur fœdera pacti.
Quin ſobolẽ, & ſobolis feros in cũcta nepotes
Sæcla dabo, & ſtabilis ſceptrum immutabile
regni,
Donec ab obſcuris lucem ſol diuidet umbris.
Quòd ſi poſteritas mea fœdera ſancta profa-
net
Immemor, & legem ſpernat, iuſſa mq3 recuſet
Ire uiam, domitos pœnis duroq3 labore
Compeſcam, & plagis uſq3 exercebo rebelles.
At neq3 deſtituam regem bonitate perenni,

Fœdera

Fœdera nec ſoluam, nec quod ſemel ore pro-fundo
Vlla immutabit uẽturi tẽporis ætas. (fudi,
Quippe ſemel ſancto firmaui fœdere, iurans
Per me, Nulla dies initi cum Dauide pacti
Immemorem arguerit. ſoboles, dum ſæcula mundus
Voluet, ei patrij ſceptri moderamen habebit.
Eſto mî ſol teſtis ad hæc, & conſcia luna,
Cum quibus æquæuum ſceptrũ Iudęa tenebit.
At nunc, ſancte parés, tumida inflãmat° ab ira,
Proijcis electum regem. rata fœdera pacti
Negligis, & capiti ſacrum diadema reuulſum
Sternis humi, & populis præbes calcare profa-
Nuda patẽt hoſti diſiectis oppida muris: (nis.
Si qua manet, gelida formidine concutis arcẽ.
Cunctis præda ſumus populis: rapiuntq; ferunt-q;
Vicini, inſultantq; malis, miſerosq; proteruis
Vocibus illudunt. hoſtis tu robore dextram
Interea firmas, perfundis pectora dulci
Lætitia: ac gladios hebetas in uulnera noſtros:
Nec recreas fractos duro in diſcrimine belli.
Iam decus & regni ſplendor, iam proxima cęlo
Maieſtas uerſa in tenebras, ſolijq; ſuperbi
Gloria ſtrata iacet. breuis immatura iuuentę
Stamina præcidis: miſeræ pars ultima uitæ
In luctu, in ſqualore ignominiaq; ſeneſcit.
Quem finem dabis ærumnis? nũquámne tuorũ
Reſpicies clades uultu placatus amico?
An, ceu flamma furens, ſemper tua ſæuiet ira?
Ipſe memor tecum reputa quàm concita noſtræ

Tem-

Tempora prętereant uitæ. fruſtra ergo crearis
Humani generis ſobolem, ut breuis exigat æui
Tempora, perpetuò curarum exercita fluctu?
Dum fractam luctu & morbis, ſenióue, ſepulcri
Clauſerit obſcuro mors illacrymabilis antro.
Heu bonitas ubi priſca? fides ubi priſtina? ubi il
Fœdera cõceptis quondã cũ Dauide uerbis (la
Facta tibi? cerne opprobrijs quib⁹ impia ſeruos
Turba tuos premat i. inſultans: quàm multa ſi-
lenti
Clauſa ſinu maledicta ferã, dũ turba profana,
Dum circũ innumerę gẽtes conuitia fundunt,
Nosq3 tui Chriſti uerbis petulanter amaris
Aduentum ſperare iubent. At tu bone rerum
Conditor, æterno uerax celebraberis æuo.

GEORGII BV-
CHANANI PARAPHRASIS, IN quartum librum Pſalmorum.

PSAL. XC. *Domine, refugium factus es nobis in generatione, &c.* *Carm gen. 3.*

CAelitum rector bone, abuſq3 primis
Sæculis, mundi rudis & iuuenta
Qui laborantes ope ſubleuaſti
Semper amicos:

Ante-

Antequam tellus noua parturiret
Montium saltus, tegeretq3 montes
Lucidus cæli decor, ante metas
Lucis & umbræ:
Tu manes idem pater orbis, unus
Nec uices rerum patiens, nec æui
Termino clausus breuis: unus expers
Finis & ortus.
At breuis nobis miseræq3 [illegible]
Fila paulatim tenuas, se[illegible]
Donec in putrem cinerem caducos
Soluerit artus.
Tempus annorum tibi mille, lucis
Instar hesternæ, fluidiq3 puncti,
Nulla decursus quod, ubi recessit,
Signa relinquit.
Nostra uanescit tenues in auras
Vita, per siccas uelut unda arenas,
Aut uelut sensus per opaca ludens
Noctis imago.
Herba ceu uerno saturata rore
Manè, mox languet medio sub æstu,
Mox humi comis iacet arefactis
Vespere sero.
Præter & uitæ mala tot fugacis,
Quæ uoluptates uitiant amaro,
Ira turbatis tua semper instans
Pectora uexat.
Quicquid erramus temerè aut malignè,
Quæ timor celat tenebris pudorue,
Tu uides, nec te latet inquieti
Pectoris æstus.

Dum

Dum tui pœnas meritas furoris
Mens reformidat, propè cogitatu
Ocyus uitæ ſpatium citatis
Aufugit alis.

Septies denos ſpatioſa in annos
Vita procurrit: quibus eſt ſenecta
Firmior, ferme in decimum ſuperſunt
Amplius annum.

Quid ſenectutis nati in iniquum labores
Tranſuolat blande ue uer iuuentæ,
Inquies curis miſeriſq; morbis,
Ocyus Euro.

Deinde quis iuſtæ tolerabit iræ,
Impetum, ſi iam iubeas nocentes
Pro modo offenſæ numeroq; iuſtas
Pendere pœnas?

Sic pater, ſic ô numerare fluxæ
Nos doce uitæ ſpacium, caducis
Mens ut à curis reuocata, ueri
Lumen honeſti

Cernat. O tandem, placidus fauensq;
Deſine irarum, propiusq; ſeruis
Semper aſſueta tibi lenitate
Conſule feſſis.

Fac tuæ fructu bonitatis aucti,
Gaudio tandem ſatiemur: ægris
Liberi ut curis reliquos agamus
Suauiter annos.

Cedat & lætis fugiens uiciſſim
Luctus, exacto modus & labori
Par uoluptatis ſubiens amarum
Mitiget æuum.

Facta

Facta, maiestas, opera, amplitudo
Nota sint seruis tua, posterisq3
Nota seruorum, tua qui libenter
Iussa capessunt.
Fac tuæ semper bonitatis ut nos
Splendor illustret, bone rector orbis:
Gratiæ aspirans tuor actiones.

PSAL. XCI. Qui habitat in adiutorio altissimi, &c.

SI protegendam præsidio Dei
Credas salutem, rem, sobolem, domum,
Insana quum sors intonabit,
Si Domini fugias sub umbram,
Securus omnem seruiolentiam
Sortisq3 mortisq3, & terrificas minas
Contemne, securus tumultum
Despicias creperi duelli:
E fraude cæca te Deus eximet,
Frangetq3 cassas insidiantium:
Nec sæuiens latè uenenum
Letiferæ patiêre pestis:
Expandet alas te super, & suis
Pennis fouebit rebus in asperis:
Certusq3 promissæ salutis
Sub clypei latitabis umbra.
Noctis per atræ cæca silentia
Non expauesces cęca pericula:

Non luce graſſantem timebis
Perniciem, nec aperta bella:
Interq3 ſtrages mille cadauerum,
Dextra, ſiniſtra, mille cadauerum
Periculorum exors propinquam
Incolumis fugies ruinam.
Pœnam luentes interea malos
Lætus uidebis [illegible] dio Dei
Securus aut i[illegible] & tumultus,
Ceu ualidis t[illegible] nec muris.
Nec te, nec ædes uis propius tuas,
Aut damna tangent. Nam Deus Angelos
Cuſtodiæ tuæ ſalutis
Præficiet, uigilésq3 ad omnes
Motus, uiarum qui referent moras:
Qui per ſalebras te manibus ferant,
Ne ſaucietur pes recuſſus
Obiſcibus ſcopulorum acutis.
Securus atras inter & aſpides
Deges, ferarum & pignora tigridum:
Tutúsq3 calcabis dracones,
Et Libycæ catulos leænæ.
Obſeruat, inquit, me, Deus, unicè, &
Honore nomen proſequitur meum:
Laborioſis hunc uiciſſim
Incolumem eripiam periclis.
Præſens uocanti ſubſidium feram,
Et imminenti rebus in aſperis
Fato eximam: exemptoq3 honorum
Eximium decus arrogabo.

Faxo

Faxo uirenti robore transigat
Seræ senectæ tempora suauiter:
Meósq3 monstrabo beare
Qua soleam ratione amicos.

PSAL. XCII. *Bonum est confiteri Domino, & psallere, &c.* *Carm. gen. 3.*

TE prædicare, laudibus te prosequi,
Rex alme cælitum, decet:
Seu sol Eoa luce terras purpuret,
Seu nox tenebris obruat.
Lux prædicantem me tuam clementiam,
Nox audiet constantiam:
Nec uoce tantum, sed canora barbito,
Sed cymbalo, sed nablio.
Operum tuorum tacita cogitatio
Animum iacentem exsuscitat.
Quum facta reputo, gestiunt præcordia
Perfusa dulci gaudio.
O opera, facta, ô uerè magna, ô sub caua
Consilia nube condita:
Consilia cæcis mentibus mortalium
Ignota: qui non cogitant
Florere prauos instar herbæ, quam fouet
Sol lenis, humor educat:
Mox instar herbæ frigorum afflatu leui
Marcentis euanescere.
Tu semper idem permanes, nec sentiens
Rerum uices nec temporum:
Sceleris amicos ac tuos hostes premet

Ruinæ ineuitabilis:
At me fouebis patria indulgentia,
Crudo uigentem robore:
Et rore mitis ballami uultum imbues,
Roseo iuuentæ lumine.
Oculis malignis qui tuentur me hostium
Pascam ruinis lumina
Et impiorum qui creant molestiam
Mihi, lætus excidium audiam.
Ceu palma, iustus germinabit interim,
Aut Cedrus in Libani iugo,
Quam non procellæ, non calor, non frigora
Honore nudant frondium.
Quæ planta firmis hæserit radicibus
In æde Domini aut atrijs,
Se flore amœno frondibusq; uestiet:
Fluxiq; lapsu temporis
Aegrè senectæ damna nulla sentiet,
Onerata largis fructibus,
Vt nota cunctis gentibus sit æquitas
Domini potentis: qui meæ
Arx est salutis una, qui nunquam malæ
Affinis est iniuriæ.

PSAL. XCIII. *Dominus regnauit, decorem indutus est, &c.* *Carm. gen. 2.*

IAm Dominus rerũ imperiũ suscepit, amictus
Decore multo & dignitate: robore
Iam sese accinxit: Dominus, qui mœnia mundi
Firmauit, ullo non mouenda sæculo.

Cuius

Cuius ab æterno solium est immobile regni,
Vt ipse, nullas temporum metuens uices.
Flumina præcipites uoluant quũ murmure flu
Et æquor undis æstuet minacibus, (ctus,
Cõpescit Dominus grauidis turgentia nimbis
Flumina, minacis sternit undas æquoris.
Stat fixum & cunctis manet inuariabile sæclis
Quodcunqȝ Dominus ore sancto protulit.
Quæqȝ ędé exornãt Domini sacra mystica, nul
Obliuionis damna seræ sentient. (la

PSAL. XCIIII. *Deus ultionum Dominus, Deus ultionũ liberè egit, &c. Carm. gen. 14.*

O Fraudis ultor, sceleris ô uindex Deus,
Ostende numen impios contra tuum.
O iuste iudex orbis expergiscere,
Meritisqȝ pœnis reprime arrogantiam.
Quousqȝ tandem, rector orbis optime,
Sese superbè iactitabunt impij?
Deuota sceleri factio in scelere suo
Plaudit, sibiqȝ fabulis stultis placet:
Tuumqȝ populum pedibus interim premunt,
Tuam proteruè hereditatem proterunt.
Viduam trucidant aduenamqȝ, & omnibus
Parente cassos obruunt molestijs:
Secumqȝ mussant, Hæc Deus non aspicit,
Nec fanda prorsus & nefanda intelligit.
Gens ergo bruta penitus ignorantia
Obsessa pectus somnolentum, discute
Animi ueternum, & cogita tecum, Deus

Qui fecit aurem, surdus est? qui luminum
Formauit orbes, ipse nihil uidet? uagas
Sine lege gentes recta qui sequi docet,
Non is suorum puniet scelera, quibus
Oracla legum sacrosancta credidit?
Arcana nostri pectoris nouit Deus,
Consilia uana, spes inanes, turbidos
Aestus. Beatus ille demum quem parens
Erudit amore patrio, legis suæ
Cui scita monstrat. rebus in duris aget
Securus æuum, dum paratur impio
Nassa, in lacunam incogitantem quæ trahat.
Hæreditatem nec Dominus unquam suam
Ope destitutam negliget, nec impijs
Prædæ relinquet. sed tribunal iudicum
Ad æquitatis diriget normam suæ:
Vitámq; ad illam dirigent boni suam.
Contra scelestos quis mihi auxilium feret?
Mecum impiorum quis premet superbiam?
Nam iam sepulcri frigidus sub frigido
Cumulo iacerem, nisi Dominus opem mihi
Præsens tulisset, & sua clementia
Firmasset animum, & iam uacillãtem gradum
Fulcisset: & me penè submersum malis
Solatus esset. anxiæq; nubibus
Curæ remotis reddidisset gaudium.
Mecum loquebar, Quid scelestis cum Deo
Commune? scelera legis umbra qui sua
Tegunt, bonorum fraudulenta qui in caput
Concilia coëunt: factione innoxium
Premunt, iniquisq; obruunt sententijs.

At

At rector orbis me tuebitur, meæ
Custos salutis, arx meæ fiduciæ,
Pro scelere prauis digna reddet præmia:
Suis & ipsos artibus pessundabit
Rerum creator Dominus, ac noster Deus.

PSAL. XCV. *Venite exultemus Domino, iubilemus Deo, &c.* *Carm. gen. 2.*

EIa alacres cuncti Dñi celebremus honores:
Salute parta Domino agamus gratias.
Eia alacres rapiamus iter, mora segnis abesto:
Dominum canora personemus barbito.
Magnus enim Domin⁹ Deus est: Rex magnus,
Lõgè uniuersis est deis potẽtior. (& orbis
Ille manu fulcit uastæ penetralia terræ,
Et nube cincta montium fastigia.
Ille uagum fecitq́ʒ, & factum tẽperat æquor,
Terramq́ʒ salsis innatantem fluctibus.
Eia igitur genibus flexis manibusq́ʒ supinis,
Dominoq́ʒ nostro supplicemus & patri.
Noster enim Deus est, nos grex illius: ab uno
Pendemus illo, spiritumq́ʒ ducimus:
Si modò non lentam uerbis damus illius aurẽ,
Nec respuamus monita pertinaciter:
Nec, uelut ad Meribã, me rixis, inquit, acerbis
Et arroganti prouocetis murmure:
Aut, Arabũ ueluti quõdam per inhospita saxa,
Vires rebelli uoce tentetis meas:
Quum proaui uestri me explorauêre, meamq́ʒ
Didicêre factis plurimis potentiam.

Illa quaterdenis mihi natio reſtitit annis:
Dixiq3 ſemper interim, Hæc gens deſipit,
Et mea ſecuras tranſmittit dicta per aures.
Ira ergo iuſta in pertinaces concitus
Iuraui, Terræ gens hæc ingrata beatæ,
Promiſſa amicis cõmoda haud carpet meis.

PSAL. XCVI. *Cantate Domino canticum nouum, &c.* *Carm. gen. 10.*

NOn uſitato pangite
Orbis parentem carmine,
Orbis coloni, incognitis
Abuſq3 terræ finibus.
Cantate Dominum, laudibus
Nomen beatum tollite,
Et mente grata agnoſcite
Veſtræ ſalutis uindicem.
Sol quâ recurrit audiant
Gentes Dei potentiam,
Stuporq3 dulci gaudio
Perfuſa oberret pectora.
Nanq3 unus eſt uerè Deus
Cunctis q3 maior laudibus
Et Dijs timendus cæteris,
Quos horret horror credulus.
Veſana gentes cæteræ
Pro dijs colunt ludibria:
Dominus potenti dextera
Cælum ſolumq3 condidit.
Apparet illi dignitas,

Aucto-

Auctoritas, potentia:
Eius q̃ templa siderum
Fulgore lucent gloriæ.
Tribuite Domino gentium
Terras colentum sæcula,
Tribuite regi cælitum
Et robur & potentiam.
Tribuite magnitudinem
Tanto decoram numini:
Augusta templi ad atria
Adferte prompti munera.
Adeste, pompam adducite,
Et supplices procumbite:
Omnes q̃ rerum termini
Deum tremant & diligant.
Narrate cunctis gentibus
Regnare Dominum, qui ligat
Orbem catena immobili, &
Aequis gubernat legibus.
Lætetur æther, gestiat
Tellus, fretum præ gaudio
Exultet, & quicquid freti
Salsas lacunas incolit.
Campi uirescunt auij,
Se culta fruge uestiant,
Arrideant q̃ floribus
Siluæ, & grauentur fructibus.
Natura rerum gestiens,
Cunctos per artus sentiat
Dei sui præsentiam,

Et prompta iussis pareat.
Ius namq; ueniet dicere,
Aui suos ut asserat,
Mundumq; iustis legibus
Et ueritate temperet.

PSAL. XCVII. *Dominus regnauit, exultet terra, &c.* *Carm gen.2.*

IPse sui Dominus regni moderatur habenas:
Lætare tellus continens, & insulæ
Quas uagus Oceanus refluis cõplectitur undis
Cuicunq; cæli subiacetis cardini.
Hunc circum umbriferæ nubis prætexit amictu
Pallensq; multa fuscà nox caligine.
Apparent famulæ iuxta, firmantq; tribunal
Seueritasq; dura, mitisq; æquitas.
Ante uolant sæuûm rutilantes fulminis ignes,
Hostésq; flammis obruunt sequacibus.
Fulguribúsq; micat latè flagrantibus æther:
Attonita tellus intremiscit: montium
Saxa fluunt, rapido ceu cera liquescit ab igne,
A sempiterni pauida uultu numinis.
Terra sui à uultu Domini tremefacta liquescit
Et æquitatem templa cæli prædicant.
Et quicunq; habitãt terras ubicunq; remotas
Nouêre numen & Dei præsentiam.
Illis ora pudor turpis confundat, inanes
Quicunq; mentis stipites pro dijs colunt:
Dúmq; sacris placant picti ludibria trunci,

Se

Se gloriantur impio in scelere pios.
Quicquid ubiq3 Dei sub nomine credulus er-
Honorat, unum adoret, unum diligat. (ror
Læta Sion tenebras errorum cernet abactas:
Iudæa dulci delibuta gaudio,
Sacrilega aspiciet uani sacraria ritus
Euersa, pœnas luere meritas impios.
Nam procul astriferi trans ignea mœnia mũdi
Tu frena rerum iustus arbiter tenes.
Téq3 deos infra longè premis altior omnes,
Tuíq3 obumbras numinis fastigio.
Ergo Deum quicunq3 pio complectere amore
A scelere mentem contine puram & manũ.
Nã Domino cordi est pietas, uitamq3 bonorũ
A ui tuetur impiæ tyrannidis.
Et lætum offundit lumen cultoribus æqui,
Et pura sceleris corda recreat gaudio.
Vos quibus est cordi reuerentia iuris & æqui,
Gaudete, Domini spe fauoris ac opis
Securi: gratoq3 Deum super æthera canta
Sanctúmq3 nomen eius usq3 tollite.

PSAL. XCVIII. *Cantate Domino cant. &c.* *Carm. gen. 10.*

NOn usitato carmine
Rerum parentem pangite,
Virtute qui uictoriam
Non usitata rettulit:
Sua ipse solus dextera,
Externæ opis nil indigus,

Nos

Nos liberando, posteris
Miranda gessit sæculis.
Senſere gentes impię
Bello Dei potentiam:
Pœnas luendo, iudicem
Senſêre iustum & uindicem.
Promissa soluit optima
Fide Isaci nepotibus,
Partæ salutis testibus,
Totius orbis incolis.
Huic ergo læti psallite
Totius orbis incolæ:
Hunc ferte in astra laudibus
Lætis, tubæ & clangoribus.
Laudate Dominum barbito
Neruisq; carmen iungite:
Lenisq; tibiæ modis
Adsit sonora buccina.
Testetur æquor gaudium,
Et quicquid æquor occulit:
Orbisq; terræ gestiat,
Et quicquid orbis educat.
Exultet unda fluminum,
Leni susurrans murmure:
Montesq; læti plausibus
Deum uenire gaudeant.
En ipse Dominus aduenit,
Cunctis ut orbis incolis
Det æqua iustus præmia,
Et facta plectat impia.

PSAL. XCIX. *Dominus regnauit, irascantur populi, &c.* *Carm. gen. 13.*

IAm regnum Dominus, spirituum pijs
Qui dat iura choris, suscipit: impijs
Horror terrificet pectora gentibus:
Tellurem quatiat tremor.
Nec tantùm Solymæ uim Dominus sui
Fecit conspicuam numinis, & sue
Maiestatis opes cernere finibus
Terrarum dedit ultimis.
Ergo te meritis tollat honoribus,
Augustum celebret gens hominum tuum
Nomen, qui salubri temperie modum
Sceptris constituas tuis.
Selectæ soboli qui populi tui
Ius nullis dederis mobile sæculis:
Frenas iustitiæ qui moderamine
Aequali genus Isaci.
Sublimem Dominum laudibus & Deum,
Solus qui liquido regnat æthere,
Ferte, & scamna pedum (sanctus enim Deus
Est noster) ueneramini.
Huic Moses & Aron & Samuel bonus
Docti legitimis tingere uictimis
Aras, consilium quum peterent, data
Sæpe oracla petentibus.
De pila tereti nubis eis dabat
Responsa ambiguis sollicito metu,
Legum quòd monitus pactaq; fœdera
Seruassent stabili fide.

Aurem

Aurem ſupplicibus tu facilem dabas,
O rerum genitor maxime & optime,
Indulgensq3 bonis, & ſcelerum ſimul
Vindex, durus in impios.
Sublimem Dominum tollite laudibus,
Solus qui liquido regnat in æthere: &
Montem quo colitur (ſanctus enim Deus
Eſt noſter) ueneramini.

PSAL. C. *Iubilate Deo omnis terra, ſeruite Domino, &c.* *Carm. gen. 23.*

ORbis omnes incolę,
A ſole Eoo ad Heſperum
Iubilate, & optimo
Rerum parenti plaudite
Mente læta, & ritibus
Seruite puris numini.
Geſtientes gaudio
Adite ſancta limina.
Ille noſter eſt Deus,
Noſter parens & conditor.
Non enim nos finximus
Ipſi, ſed illius ſumus,
Qui leui de puluere
Alit creatos & regit.
Ad fores ergo illius
Adite læti: gratias
Agite: feſtis laudibus
Benignitatem pangite.
Prædicate cæteris

Nomen

Nomen beatum gentibus:
Nam benignitas Dei,
Et in suos clementia,
Clausa nullo est termino:
Et firma stat pactis fides
Posterorum posteris
In sempiterna sæcula.

PSAL. CI. *Misericordiam & iudicium cantabo tibi Domine, &c.* *Carm gen. 5.*

TE salus rerum cano, qui precanti
Lenis irarum es, facilisq; flecti,
Impiorum idem tetricus rebelles
Frangere fastus.
Huc meæ uires uigilant, labores
Huc ferent omnes, opis in tuæ spem
Semper ut castis domus institutis
Culta nitescat.
Si salutarem mihi tu serenus
Porrigis dextram, tibi corde puro
Seruiam, fraudum scelerisq; pura
Seruiet aula.
Nec mihi exemplum statuam sequendum,
Litibus si quis miseros iniquis
Vexet, aut causam tenuis clientis
Prodidit hosti.
Sponte qui prauis studijs inhæret,
Sit procul: sæui sceleris minister
Candidos nunquam mihi censeatur
Inter amicos.

Quis-

Quisquis incautum lacerat sodalem,
Clàm uenenato iaculatus ictu,
Persequar, plectam penitusq; ab ima
Stirpe reuellam.
Nec meæ mensæ dapibus fruetur
Mentis elatæ tumor, arrogansq;
Vultus, & cunctos ueluti minores
Lumine spernens.
Veritas simplex quibus est amori,
Hos amo, amplector, uideo libenter:
His mihi seros socijs senectus
Impleat annos.
Integer uitæ mihi sit minister:
Tecta non intret mea fraudulentus:
Nemo mecum intra mea commoretur
Limina mendax.
Impios longè (mora nulla) terræ
Finibus pellam: procul omne monstrum
Ciuitas sancta ut Domini releget
Flagitiorum.

PSAL. CII. *Domine exaudi orationem meam: &c.* *Carm. gen. 13.*

EXaudi genitor sancte meas preces,
Clamorisq; sonum percipe lugubris:
Neu uultum misero subtrahe, cladibus
Omni ex parte prementibus.
Aures supplicijs nunc adhibe meis:
Da uotis facilem te, pater optime,
Et presso celerem porrige dexteram,
Et

Et præsenti ope subleua.
Ceu fumi nebulæ tempora transuolant,
Vt lentis coquitur torris ab ignibus,
Paulatim tacitus sic dolor aridis
Humorem ebibit artubus.
Dum luctu crucio me dapis inmemor,
Vt secta è uiridi gramina cespite
Arescunt nimio torrida sole, cor
Exsuccum mihi tabuit.
Crebrò sic remeans spiritus ilia
Tendit, sic gemitus pectora concutit
Mæstus continuò, tabida uti cutis
Iam uix hæreat ossibus.
Vt saltus habitans cuculus auios,
Aut tectis latitans noctua dirutis,
Aut turtur uiduus, solus, inops, dies
Et noctes uigiles gemo.
Dum ceu ludibrium rideor improbis,
Irrisumq; petunt fraude nefaria,
Nec panis cinere est gratior arido, &
Potum tempero fletibus.
Istis ira malis me cumulat tua,
Qui me sustuleras ex humili loco.
Sublimi grauius rursus ut è gradu
Tractum præcipitem dares.
Vt serò in tenebras umbra crepusculo
Vanescit, celeres deproperant dies
In mortem, ueluti sub medio die
Fœnum, corpus inaruit.
At te perpetuis sæcula sæculis

Nectentem, uolucris non fuga temporis
Carpit, nec memorem nominis obruet
Famam posteritas tui.
Tandem surge pater, tecta Sionia
Iam lenis placido respice lumine.
Iam pleno redeunt tempora circulo,
Promissumq; ferunt diem.
Iam serui lapides respiciunt tui
Dissectos faciles, sparsaq; rudera,
Incultiq; soli iam miserabilem
Versa mente dolent uicem.
Vt uertat populos terror in exteros,
Vt nomen Domini sit celebre omnibus
Et numen, trifidum quâ colitur solum,
Formidabile regibus:
Versam restituet quum Solymam, suæ
Maiestatis opes quum dabit aspici:
Lugentum miseris quum querimonijs
Flectet se & prece supplice.
Scribentur tabulis ista fidelibus,
Seris ut Domini nota nepotibus
Sit laus, nec senium prodita posteris
Norit gloria sæculis.
De sanctis adytis ætheriæ domus,
Templi sepositis de penetralibus,
Cælestis Dominum non piguit soli
Curas respicere ad leues.
Nexorum ut gemitus audiat, & neci
Addictos tetrica compede liberet:
Laudes ut Solymæ templa Deo sonent,

Et

Et nomen recinat Sion
In cœtu celebri. Tum procul ultimis
Terrarum populi finibus exciti
Illuc sacra ferent, & Domino dabunt
Reges munera supplices.
Quamuis in medio curriculo meum
Robur comminuit, destituit manum,
Atq3 æui spacijs tempora lubrici
Contraxit breuioribus:
Clamabo tamen, O mi Deus unice
In uitæ medio ne stadio breuem
Cursum siste rotæ. quantulum ad ultimam
Iam metam supereſt mihi?
Te nunquam breuibus clausa recursibus
Astrorum, senio conficiet dies:
Tu terræ stabilis mole, uolucribus
Tu cæli prior ignibus.
Illis interitus stant sua tempora:
Tu nullo interitum tempore senties.
Annorum series cætera deterit,
Vt uestris teritur uetus,
Vt detrita nouis pallia uestibus
Permutat locuples: sic abit & redit
Et mutat facies imperio tuo
Mundi Dædala machina.
At tu, qui fueras, semper es atq3 eris:
In te ipsoq3 habitas: nec uarias uices
Decurso patiens tempore, permanes
Metæ sæcula nescia.
Sed serui soboles & sobolis tui
Serui posteritas per seriem tuis

Tecum perpetuis æmula sæculis,
Aeui tempora transigent.

PSAL. CIII. *Benedic anima mea Domino: & omnia, &c.* *Carm. gen.*

SIt parens rerum mihi carmen: illum
Vox canat, sensus petat, & remotis
Quisquis est fibris uigor, & sacratum
Nomen honoret.
Mens Deo laudes cane, redde grates
Mens Deo: nullis benefacta sæclis
Excidant, & quæ tribuit benigna
Munera dextra.
Qui scelus tollit maculosum, & ægros
Sanat angores, animoq; uires
Reddit, & uitæ properante fato
Prorogat annos.
Qui manu larga tibi plura donat
Ore quam poscas, animo uel optes:
Seruat & in morem aquilæ, uirentem
Flore iuuentam.
Integer iudex, scelerumq; uindex,
Tradidit sancto sua iura Mosi:
Isaci prolem docuit piarum
Dogmata legum.
Lenis & blandus, dare dona largus,
Tardus irasci: neq; sempiternæ
Sæuit offensæ memor, aut perennes
Ardet in iras.
Nec modus pœnæ numerúsue nostris
Aequus

Aequus est culpis: bonitas redundat
Latiùs, terræ plaga quàm remoto
Distat Olympo.
Tam procul nostri maculas remouit
Criminis, quàm se procul à cubili
Gaditano sol oriens Eois
Exerit undis.
Qualis in natos placidi parentis
Lenitas, talis Domini benigni est,
Quisquis illius pietate uera
Nomen adorat.
Tu sinus mentis penitus repostos,
Tu pater nosti penetrale cordis:
Quippe nos terræ memor è rubenti
Puluere factos.
Herba ceu lactens pueri uenustas,
Prodit, occultoq; adolescit æuo,
Donec ut fœnum cadat arefactum
Falce senectæ.
Instar aut floris Tyrio comantis
Muricè, ut uultu modicè sereno
Risit, afflatu tepidi repentè
Concidit Austri.
Sed Dei æterna bonitate in æuum
Tutus æternum, remanet piorum
Cœtus, & longa serie propago
Sera nepotum:
Si nec æternas uiolabit icti
Fœderis leges, memoriq; iussa
Mente seruarit, referatq; uita
Puriter acta.

Ille flammantis ſuper alta cæli
Culmina immotum ſolium locauit,
Et ſuo nutu facilè uniuerſum
Temperat orbem.
Angeli iuſſis Domini miniſtri,
Sub iugum ius eſt quibus & poteſtas
Cuncta cogendi, Domino Deoq̃
Pangite laudes.
Quiq̃ caſtrorum comites meretis
Sub ducis tanti imperio, audientes
Sedulò dictis, Domino Deoq̃
Pangite laudes.
Quæq̃ per uaſtos ubicunq̃ fines
Imperi pollens opifex creauit,
Plaudite, auctori Domino Deoq̃
Pangite laudes.
Mens Deo grates cane: redde grates
Mens Deo: hunc ſenſus petat, & remotis
Quiſquis eſt fibris uigor, & beatum
Nomen honoret.

PSAL. CIIII. *Benedic anima mea Domino, &c.* *Carm. gen.*

TE rerum Deus alme canam Dominumq̃ patremq̃.
Magne parens ſancta quàm maieſtate uereꝺ.
Aetheris æternas rector moliris habenas.
Te decor, auratis ambit te gloria pennis,
Et circumfuſum ueſtit pro tegmine lumen.
Tu tibi pro uelo nitidi tentoria cæli
Et

Et liquidas curuo ſuſpendis fornice lymphas:
Et leuibus uentorum alis per inania uectus,
Frenas ceu celeres uolitantia nubila currus.
Apparent accinctæ auræ flammæq3 miniſtræ,
Vt iuſſa accipiant. Stat nullo mobilis æuo
Terra, ſuper ſolidæ nitens fundamina molis,
Pollenti ſtabilita manu. terra obruta quondã
Fluctibus, ut fuſo ſuper ardua culmina uelo:
Sed ſimul increpuit tua uox, tonitrúq3 tremen
Inſonuêre auræ, paulatim aſcẽdere mõtes (do
Cernere erat ſenſimq3 cauas ſubſidere ualles:
Inq3 cauas ualles trepidas decurrere lymphas.
Néue iterum immiſſa tellus ſtagnaret ab unda,
Limitibus compreſſa ſuis reſonantia plangit
Littora, pręſcriptas metuens trãſcẽdere metas.
Tum liquidi fontes imis de collibus augent
Flumina, per uirides undas uoluentia campos,
Vnde ſitim ſedent pecudes quę pinguia tõdent
Paſcua, quiq3 feris Onager ſaxa inuia ſiluis
Incolit. hîc leuibus quæ tranant aëra pennis,
Per uirides paſſim ramos ſua tecta uolucres
Cõcelebrãt, mulcẽtq3 uagis loca ſola querelis.
Tu pater aërios montes camposq3 iacentes
Nectare cæleſti ſaturas, fœcundaq3 rerum
Semina uitales in luminis elicis auras:
Vnde pecus carpat uiridis noua pabula fœni:
Vnde olus humanos geniale aſſurgat in uſus:
Quæq3 nouent feſſas cerealia munera uires:
Quæq3 hilarent mentes iucundi pocula uini,
Quiq3 hilaret uultus ſuccus uiridãtis Oliui.
Nec minus arboribus ſucci genitabilis humor

Sufficitur.Cedro Libanum frondéte coronas,
Alitibus nidos.abies tibi conſita ſurgit,
Nutrit ubi implumes peregrina ciconia fœtus
Tu timidis montes damis:caua ſaxa dediſti,
Tutus ut abſtruſis habitaret Echin⁹ in antris.
Tu lunæ incertos uultus per tempora certa
Circumagis puroq̃ accenſum lumine ſolem
Ducis ad occiduas conſtanti tramite metas:
Inde ſuperfuſis cuncta inuoluentibus umbris,
Per tacitas ſpargis nocturna ſilentia terras.
Tum fera prorepit latebris,ſiluisq̃ relictis
Prædator uacuis errare leunculus aruis
Audet,& è cælo mugitu pabula rauco
Te patrem expoſcit:dein rurſus ſole renato
Abditur occultis prædatrix turba cauernis:
Inq̃ uicem ſubeunt hominumq̃ boumq̃ labores,
Donec ſera rubens accendat lumina ueſper
Sic pater in cunctos didis te prouidus uſus.
Nec tantùm tellus,genitor, tua munera ſentit,
Tã uarijs fœcũda bonis: ſed & æquora ponti
Fluctibus immenſas circumplectentia terras,
Tam laxo ſpatioſa ſinu:tot millia gentis
Squamigeræ tremula per ſtagna liquentia cauda
Exultant:tot monſtra ingentia & horrida uiſu
Veliferas circum nant puppes:grandia cete
Effingunt molles uitreo ſub marmore luſus.
Atq̃ adeò quæ terra aruis,quę fluctibus æquor
Educat,à te uno pendent,pater optime, teq̃
Quæq̃ ſuo propriũ poſcunt in tempore uictũ.

Te

Te magnam pãdente manũ, ſaturantur abũdè
Omnia: te rurſus uultum condente fatiſcunt.
Te tollente animam, ſubitò exanimata recurrunt
In cinerem: inſpirãte animam te denuò, ſurgit
Illico fœcundæ ſobolis generoſa propago,
Et deſolatas gens incolit aurea terras.
Sic eat. ô nullo regnet cum fine per æuum
Maieſtas diuina: ſuúmq; in ſæcula lætus
Seruet opus Deus, ille Deus quo territa tellus
Concutiente tremit, mõtes tangente uaporãt,
Fumifera trepidum nebula teſtante pauorem.
Hunc ego, dum uiuam, dum ſpiritus hos reget artus,
Vſq; colam: tãtùm ille meas facilisq; bonusq;
Accipiat uoces: nempe illo oblector in uno.
At uerò impietas planè extirpetur ab ima
Radice, & ſcelerum ſtirps nulla repullulet: ac nos
Te rerũ De' alme patrẽ Dominúmq; canem'.

Impij pe-
ribunt.

PSAL. CV. *Confitemini Domino, & inuo. &c.* *Carm. gen. 24.*

CAnite Dominum, & inuocate
Nomen eius: exteris
Facta gentibus per orbem
Prædicate illuſtria.
Ille ſermo, carmen ille,
Illius miracula,

Nomen eius, numen eius,
Vna nobis gloria.
Hunc amantum & hunc petentum
Palpitet cor gaudio.
Robur eius, pignus eius
Sacrosanctum roboris
Petite: uultum eius beatum
Continenter quærite.
Subeat animum quanta nostris
Edidit maioribus
Signa, quæ portenta: legum
Scita quæ reliquerit.
Vos Abrami, uos Iacobi
Posteri, serui Dei
Separati, sorte lecta
Natio, uos alloquor.
Ille rerum rector unus,
Orbis unus arbiter,
Facta nostris firma seruat
Pacta cum parentibus.
Verba meminit: mille sancta in
Sæcla nectit fœdera,
Icta primitùs cum Abramo,
Deinde iurata Isaco:
Isaci sancita nato,
Lege non mutabili:
Posterisq; sempiterno
Roborata uinculo:
Quum tibi Chananæa (dixit)
Arua sorte diuidam.
Turba numero parua quamuis

Aduena

Aduena illic degeret,
Aucta nondum ſtirpe longis
Temporum decurſibus,
Regna quanquam & nationes
Exul errans uerteret,
Hos tamen Dei benigna
Fouit indulgentia:
Vimq; duram præpotenti
Dextra ab illis arcuit:
Et minis reges moleſtos
Tetricis compeſcuit.
Ne mihi (inquit) conſecratos,
Ne mihi unctos tangite:
A meis, moneo, prophetis
Abſtinete iniuriam.
Quum famem uoracem in orbem
Contumacem induceret,
Gentibusq; alimenta latè
Noxijs ſubduceret,
Præuium miſit miniſtrum
Nili ad arua fertilis.
Filium pulchræ Rachelis
Mango turpis uendidit:
Carceris latuit tenebris,
Crura uinctus compede,
Somnij donec ſoluti
Nota regi ueritas,
Crura ferro liberauit,
Soluit animum crimine:
Et noua ſortis benignæ

Iam

Iam uicissitudine,
Regiorum seruulorum
Seruus antè ignobilis,
Frena rerum tractat unus:
Nuper è custodia
Missus, aulæ purpuratos
Nunc coércet uinculis:
Et senum iuuenis seueræ
Præsidet prudentiæ.
Isaci tandem propago
Arua linquens patria,
Pinguis ad fluenta Nili
Castra fixit aduena.
Ac Deo fauente, læta
Stirpe sic refloruit,
Viribus breui ut præiret
Inquilinus incolas.
Tum Phari rector superbæ
Mente uersa Abramidas
Fraude molitus nefanda
Stirpitus reuellere:
Circulo donec uoluto
Destinati temporis,
Legifer cum fratre Moses
Missus est diuinitus,
Ac Pharon Phariq; regem
Terruit miraculis.
Ergo natura, imperantis
Non rebellis iussibus,
Vestijt polum tenebris,
Et solum caligine

Condi-

Condidit, ceu nocte cæca
Sole iusso cedere:
Vnda decolor cruoris
Tabe riuos polluit,
Squameæq; strage turbæ
Inquinauit littora.
Terra felix ante frugum,
More nunc præpostero,
Turpibus fœcunda ranis
Squalet: ipsa regia
Fœta ranis, ipsa regum
Fœta erant cubilia:
Musca deinde nube densa
Fusa Memphin occulit:
Cyniphôn cruenta passim
Obuolabant agmina.
Instar imbrium ruebat
Mista flamma grandini,
Arbores nudans comantes
Flore, fronde, fructibus.
Quod reliquit atra grando,
Mox locusta perdidit:
Bruchus abstulit, locustas
Quod uoraces fugerat.
Tot malis subinde sæuis
Icta Nili regia,
Quum ferox non mitigaret
Contumaces spiritus,
Dira populum mox in ipsum
Versa pœna sæuijt.
Prima pignorum repentè

Per penates omnium
Occidère: cuncta planctu
Cuncta luctu personant.
Rege tandem pertinace
Cladibus perterrito,
Sancta Memphin gens reliquit,
Iam tyranno libera,
Diues auro argenteisq3
Barbarorum poculis.
Nec tot inter millia ullum
Languor attentauerat.
Ergo Nili iam pauore
Exoluta regia,
Voce, uultu, plausibusq3
Præferebat gaudium.
At pareus memor benignus
Gentis electæ sibi,
Per siticulosæ arenæ
Aequor æstu imperuium
Castra nubis texit umbra,
Luce: noctem luridam
Ignium latè coruſco
Temperauit lumine.
Arua, uictum quum rogarent,
Texit imber alitum:
Panis impluit per auras
More densæ grandinis:
Petra iussa fudit undas:
Deq3 rupis uiscere
Antè sicca solitudo
Flumen hausit. Scilicet

Fœderis

Fœderis parens benignus
Immemor nunquam sui,
Quod sibi charo cum Abramo
Omne in æuum fecerat.
Sic parentum stirps piorum,
Tuta ductu numinis,
Arua liquit fraudulenta
Perfidi Pelusij:
Et ferarum nationum
Occupatis oppidis,
Tradidit Deus impiorum
Ijs labores carpere:
Sanctiones ut tenerent
Sacrosancti fœderis.
Et piarum ad iussa legum
Facta cuncta fingerent.
Laus, honor decusq; Regi
Sempiterno cælitum.

PSAL. CVI. *Confitemini Domino, quoniam bonus, &c.* *Carm. gen. 14.*

LAudate Regem cælitum, regem bonum,
Suisq; nullo non benignum tempore.
Quis facta uerbis æquet? eloquentiæ
Quis assequetur illius potentiam?
O ter beatos æqui amantes, & tuæ
Præscripta legis qui tuentur iugiter!
Memento nostri facilis & fauens, tuum
Prospicere populum qua soles clementia:
Et me reuise lenis ac salutifer,

Vt

Vt ſeparati tibi bonis populi fruar,
Carpamq3 lætus quo fruuntur gaudio,
Hæreditatiq3 comes applaudam tuæ.
Sceleſta proles cum ſceleſtis patribus
In te rebelles multa iniqua fecimus:
Abominanda,dira perpetrauimus.
Nam nec tyranni Aegyptij ex ergaſtulo
Noſtri parentes liberi per te,tua
Oſtenta grauiter ponderarunt,nec tuæ
Meminêre gratis mentibus clementię:
Sed propter undas æquoris rubri,duces
Aduerſus animis turba contumacibus
Obmurmurauit.At parens malis bonus
Pœnas remittis,ut tuam clementiam
Agnoſcat orbis,& tremat potentiam.
Nam comminanti ceſſit unda fluctuum:
Suſpenſa moles hinc & inde per ſali
Tranquilli arenas aridam dedit uiam,
Ceu ſolida campis figerent ueſtigia:
Donec tyranno liberati & hoſtium
Crudelitate,tuta tuti littora
Tenuêre.at hoſtes uorticoſo gurgite
Abſorpſit unda,cladis ut nec nuntius
Supereſſet. Illic tum ſalutis compotes
Fidemq3 uerbis præbuêre,& cantibus
Cecinêre feſtis numinis potentiam.
Metu repulſo,protinus laſciuia
Animos rebelles perculit:nec amplius
Meminêre ſigna nec pericla priſtina:
Repentè praua perciti libidine
Arſêre,uerbis & Deum procacibus

Iræ

Iræ impulerunt frena iustæ soluere:
Ac flagitatos impiè dedit cibos,
Iustisq3 pœnis impios coërcuit.
Nec pœna mentes nec benignitas feras
Mollire potuit,quin procaciter ducem
Ducisq3 fratrem peteret æmulatio,
Et freta studijs semper ambitio malis.
Sed factiosos terra uasto condidit
Sinu dehiscens,flammeiq3 gurgitis
Torrens uorago deuorauit impios.
Nec noxiorum monita tot pœnis modum
Gens praua sceleri fecit.Horebi in iugo
(Proh facinus!)ante imaginem bouis dei
Imago sese strauit,& fronde saturi
Simulacra tauri coluit instar numinis.
Partæ salutis nuper ingrata,immemor
Miraculorum in urbibus Niloticis,
Et fluctu eodem sospites se,subrutos
Hostes superbos uorticosis æstibus.
Ergo scelestos ira iusta perdere
Ibat,furenti ni Deo charum caput
Pro gente Moses obtulisset,& prece
Frenasset iras.Nec tamen turbæ furor
Illic quieuit.expetitum tam diu
Vber feracis spreuit agri:nec fidem
Mosi docenti,pollicenti nec Deo
Habuit: tumultu castra complens respuit
Imperia:donec ille munificus parens,
Delere promptus inter inuia montium
Toties rebelles,extulit dextram, & genus

Per nationes impias disperdere
Iam destinarat: ante sculpta numina
Iterum proterui procidêre, & mortuis
Dijs tura, lectasq; immolarunt hostias:
Deum sceleribus prouocauerunt nouis,
Irámq; rursum exasperarunt uindicem:
Iusta incitatus donec ira Phineas
Ferro scelestam punijt licentiam,
Et sæuientem dexteram compescuit
Domini, sibiq; peperit æternum decus,
Quod nulla tileant posterorum sæcula.
Nec contumaces supplicia tot spiritus
Coërcuerunt, Meribæ ad undas quin Dei
Rursus furorem accenderent: nec publico
Moses furore liber etiam incredula
Oratione uertit iram numinis
In se. Potiti deinde pactis finibus,
Nec impiarum semen omne gentium
Disperdiderunt funditus, nec iussibus
Rectè monentis paruerunt numinis:
Sed se profanis miscuêre gentibus,
Didicêre ritus, seruiêre ludicris
Dijs: ac eorum mancipati cultibus,
Tenuêre puras à scelere nullo manus.
Quippe immolarunt filios ac filias
Ad dæmonum aras: & suæ propaginis
Tinxêre sculptos sanguine innocuo deos,
Terramq; sanctam polluerunt cædibus.
In scelera proni abominanda, dum suæ
Manus adorant opera, patrium Deum

Iustas

Iustas ad iras prouocarunt, ut suam
Hæreditatem abominatus impijs
In seruitutem manciparet hostibus:
Quorum seuero penè contriti iugo,
Posuêre sæuam spiritus ferociam:
Ac liberati sæpe Domino uindice,
Rursus rebelles spiritus in uindicem
Sumpsêre: rursus ob scelera pœnas sua
Dedêre. mitis nec Dei bonitas tamen
In rebus arctis innocentium à prece
Auertit aurem: fœderis memor sui
Pœnas remisit lenis & placabilis.
Quin & superba corda gentis barbarę
Cui seruiebant diruta iam patria,
Leniuit animos omnium ut perstringeret
Imago sortis flebilis uel hostibus.
Tu nos tuere Domine noster & Deus,
Et è profanis gentibus recollige:
Vt te canamus, nomen ut sanctum tuum
Celebremus unum: populus omnis ut simul
Dicat, Deo quem posteri Abrami colunt,
Sit laus, honórqȝ in sæculorum sæcula.
Amen, amen.

GEORGII BV-CHANANI PARAPHRASIS, IN quintum librum Psalmorum.

PSAL. CVII. *Cantate Domino, quoniam bonus, &c.* *Carm. gen. 1.*

CAntemus Dominumq; bonum, facilemq; parentem,
Cuius habet nullas larga indulgentia metas.
Hunc grato simul ore canãt quos dira tyránis
Quũ premeret, sæuo incolumes ex hoste recepit,
Et iuga captiuo excussit seruilia collo.
Pérq; feras gentes sparsos, quà surgit ab undis
Et quâ diuersas abiens sẽ condit in undas
Phœbus, ab arctoæ campis glacialibus ursæ
Collegit, tepidóq; domũ reuocauit ab Austro.
Per steriles saltus & inhospita saxa uagantes,
Quâ nulla ad cultas ducunt uestigia terras,
Fracti animos mærore, inopes undæq; cibíq;
Auxilium miseris implorauêre querelis:
Audijt orantes, & opis miseratus egenos,
Omnibus exsoluit mærentia pectora curis,
Monstrauitq; uiam cultas quę ferret ad urbes.
Ergo canant Dominumq; bonum, facilemq; parentem,
Et latè ignotis pandant facta inclyta terris:
Quippe sitim uictuq; famem compescuit ęgrá,
Reddidit & membris uires animoq; uigorem:

Quique

Quique Dei monitis ingrata mente relictis,
Carceris in tenebris & cæca nocte iacebant,
Quũ tremerét gelidę exanimes formidine mor (tis
Afflictíq3 malis humiles fractíq3 iacerent,
Auxilium miseris implorauêre querelis:
Audijt orantes,& opis miseratus egenos,
Omnibus exsoluit mærentia pectora curis.
Vincla manu ualida rupit, mortisq3 timorem
Reppulit,& terris pauidos eduxit ab umbris.
Ergo canant Dominumq3 bonum facilemq3
parentem,
Et latè ignotis pandant facta inclyta terris,
Liminaq3 & portę qui clauſtra refregit ahenę.
Delicijs animi uires quum ſtulta libido
Affligit,corpusq3 graui languore ſolutum
Stultitiæ pendit pœnas.& morte propinqua
Reijciunt omnem faſtidia marcida uictum,
Auxilium miseris qui implorauêre querelis,
Aſpicit orantes,& opis miſeratus egenos,
Omnibus exſoluit mærentia pectora curis.
Ereptíq3 ſuo leti de limine uerbo,
Reſtituit lętúmq3 nouat per membra uigorem
Ergo canant Dominumq3 bonum facilemq3
parentem,
Et latè ignotis pandant facta inclyta terris:
Et meritis cumulent memores altaria donis,
Et grata acceptam teſtentur uoce ſalutem.
Qui mare fluctiſonum ſulcat, curuisq3 ca-
rinis
Admouet externas uaga per commercia gẽtes
Non ignota illi diuina potentia,nec quæ

Monstrat in immẽso miracula sępe profundo.
Quum iubet,irrũpunt uenti stridẽte procella:
Et mare nunc spumis candẽtibus astra lacessit,
Et nunc Tartarei subsidit ad ima barathri:
Pallent ora,metus trepidantia pectora pulsat,
Et uelut oppressis uino uestigia mutant:
Callida nec cani iuuat ars aut cura magistri:
At Dominum ut mœstis implorauêre querelis,
Exaudit trepidos,& opis miseratur egenos.
Iam uenti ponunt,stratáq3 æqualiter unda,
Arrident taciti tranquilla silentia ponti.
Iam posita leti gaudent formidine nautæ.
Ergo canant Dominumq3 bonum facilemq3 parentem,
Et latè ignotis pandant facta inclyta terris.
Hunc populi cœtus laudẽt,sanctiq3 senatus
Cõcilium super astra ferat, qui flumina siccat,
Et riguos passim riuis bullantibus agros,
Fontibus occlusis sitienti damnat arena:
Et fœcunda,sui facta ob scelerata coloni,
Arua iubet salsis subitò sterilescere glebis.
At contrà in sterili campo malè pinguis arenæ
Stare lacus,pinguesq3 facit stagnare paludes:
Et fluuijs siccos riuisq3 fugacibus agros
Irrigat,atq3 inopi transmittit habere colono:
Quiq3 nouas sanctis moderetur legibus urbes,
Et scrobibus credat uites, & semina sulcis,
Vnde legat dulces maturo in tempore fructus,
Quos pater omnipotẽs alit,& prouẽtib⁹ auget,
Assiduis pecorum fœtus. Vbi nescia rursus
Commoda fortunæ modicè mẽs ferre secũdæ,

V. Sterilitatem soli perpessi.

VI. Tirannide et sectionibus opu. pressi.

Frena

Frena dedit uitijs, retrahit sua munera iustus
Arbiter: indomitos animos & corda superba
Cladibus affligit: sæuis punire tyrannis
Tradit, & ignauo petulans sub principe uulg'
Contemptũ, populis prædam iubet esse propin
quis.
Perq3 inopes uictus terras traducit, ubi antè
Nulla hominũ tritam mõstrant uestigia callẽ.
Auertit mala pauperibusq3, animiq3 modestis,
Atq3 hilares multa fœcundat prole penates.
Hæc spectãt gaudẽtq3 boni: malè cõscia mussat
Turba metu. Ast animi quibus est solertia, cura
Assidua uoluũt, memoriq3 hæc mẽte recondũt,
Luceat ut cunctis Domini clementia terris.

PSAL. CVIII. *Paratum cor meum, Deus, paratum cor meum, &c.* *Carm. gen. 2.*

MEns infracta malis, animi uigor integer, or
Te uoce, rector, te celebrabit lyra. (bis
Eia age, depositis mens expergiscere curis:
Et tu canora barbitos cum nablijs.
Ocyus auroræ quàm Lucifer excitet ignes,
Aurora cantus quàm uolucrum exsuscitet,
Te pater alme canã: populos tua facta per o-
Quacunq3 tellus pãditur, uates ferã. (mnes
Nam tua fiderei bonitas fastigia cæli,
Fidesq3 tractus nubium superuolat.
O Deus augustum nitido caput exere cælo:
Ostende terris gloriæ iubar tuæ.
Eripiasq3 tuos gelidi formidine leti
Præsens, & opifer inuocantes audias.

Audijt ex adytóq? Deus flammantis Olympi,
Vocem rependit gaudij prænunciam.
En tibi frugiferos Sichimæ dispertiar agros:
Vallem Sucothi metiar decempeda.
Nonne mihi parent Iacobi pignora, quisquis
Vel pecore tondet arua, ue luomere secat?
Oppida sub pedibus Syriæ calcabo superbæ,
Moabum, Idumen, & Palæstinas domos.
Quis mihi pãdet iter munitas ductor ad arces?
Muros Idumes diuitis quis diruet?
Quis nisi tu nostræ gentis Deus unice tutor?
Qui nos premendos hostibus reliqueras,
Offensus uitijs prauis: nec in arma ruentes,
Nostros præibas dux, ut antè, exercitus.
Nunc pater auxilium rebus bonus adfer in ar
ctis.
Humana fallax credulos spes decipit:
Te duce, uictrici decorati tempora lauro,
Pedibus prememus hostis arrogantiam.

PSAL. CIX. *Deus laudem meam ne ta-*
cueris, quia, &c. *Carm. gen. 2.*

NE sileas, ne dissimula mea gloria, nêue
Sine ueritatem supprimi mendacio.
Me scelerati oris fraus, & crudele uenenum,
Proterua fictis lingua me premit dolis.
In me odia occultis acuunt sermonibus iras,
Et immerenti fabricant molestiam.
Qui mihi debebant fidum solamen amici,
Probra ingerebant clanculum & conuitia.

Ast

Ast ego secretæ, tibi, qui penetralia mentis
Cernis, dolente corde fundebam preces.
Omnibus officijs culti mihi damna rependũt,
Remunerantur odio amorem simplicem.
Tu pater hũc sæuo uastandum trade tyranno:
Vastator illi ad dexteram astet Angelus.
Iudicis astiterit quum sordidus ante tribunal,
Damnatus aspris exeat sententijs.
Quum uolet iratos animos inflectere fando,
Oratione iudices exasperet.
Ante diem fato pereat præreptus acerbo:
Locumq3 uacuum dominus occupet nou9:
Orba fleat soboles: uidua gemat uxor in aula:
Iecta proles patrio exulet solo:
Instabilis, mendica, uagis erroribus orbem
Lustret: quietum reperiat nusquam locum.
Conturbetq3 domum miseram, inscribatq3 penates,
Scrutatus omnes fœnerator arculas.
Ignotusq3 hæres longo congesta labore
Rapiat, opémq3 nemo poscenti ferat:
Nullaq3 progeniem miseratio subleuet orbam
Mors falce totam demetat semel domum:
Proxima gentẽ omnẽ cũ nomine delcat ætas,
Apudq3 Dominum, patris erratum, ut recés
Ante oculos interq3 manus uersetur & erret:
Nec uitia matris tollat ulla obliuio.
Vtq3 erat oblitus miserandi, obliuio gentem
Eius perenni supprimat silentio: (grum
Qui deiectũ, inopem, & curis mordacibus æ-

Pertrahere mortis nixus est in retia.
Semper ei ueluti fuerat maledictio cordi,
Maledicta in illum & execratio cadent.
Ac ueluti studio fugit benedicere prauo,
Sic nullus illi cupiat aut dicat bene.
Nam uelut obtegitur talari corpus amictu,
Maledictione totus ille est obsitus.
Sic illi in cunctis affunditur intestinis
Vt oleum in ossa penetrat, unda in uiscera.
Hoc ergo incedat semper uestitus amictu:
Hæc zona lumbos cingat illi & ilia.
Ante Deum tales pendat detractio pœnas,
Et clam salutem quisquis oppugnat meam
Alme pater, pater alme, tua me protege dextra
Et inuidorum libera calumnijs:
Vt nomen latus omne tuum telluris honoret,
Et suauitatem sentiat clementiæ.
Eripe me inuidię: sum pauper, egenus & expe
Animumq3 curæ turbidum urunt anxiæ.
Non aliter pereo, species quàm futilis umbræ,
Pallent tenebris fera quum crepuscula.
Aut ubi decussis solerti indagine ramis,
Locusta tectis pulsa frondeis cadit.
Genua labant infirma: artus ieiunia soluunt:
Exangue siccis corpus aret ossibus,
Me tumidi probris hostes petiêre superbis:
Me conspicati capita quassarunt sua.
Adfer opem, seruumq3 tuū, pater optime, serua
Pro lenitate semper assueta tibi.
Agnoscantq3 tuam, rerū pater optime, dextrā:
Tuaq3

Tuaq3 ſaluum me ſciant clementia.
Dū maledicta uomēt hoſtes, dū probra loquē-
Bonusq3 placidusq3 benedices tu mihi. (tur
Dum confuſa illis turpis pudor ora notabit,
Lætitia ſerui pectus hilarabit tui.
Hos pudor, ut talos à uertice ueſtis ad imos
Effuſa latè corpus omne contegit,
Hos pudor, & mærens turbato infamia uultu,
Qui me maligno dente rodunt, obruat,
Aſt ego tū Domino grates memor ore ſonabo,
Cœtuq3 laudes in celebri concinam,
Qui ſtetit auxilio dexter cum paupere, uitāq3
Eripuit eius hoſtium ludibrio.

PSAL. CX. *Dixit Dominus Domino meo, Sede à dextris meis, &c.* *Carm. gen. 3.*

SIc alloquutus Dominus eſt Dominum meū,
Aſſide dexteram ad meam,
Dum proterendos, ceu ſcabellum, ſub pedes
Hoſtes tibi prouoluero.
Ad orbis oras ultimas faſces tuos
Alta ab Sione proferam:
Vt iuris æqui uinculis coërceas
Faſtus rebelles hoſtium.
Te pompa lætis quum reducet plauſibus
Ad templa uoti compotem,
Sancto decorus apparatu exercitus
Lætum celebrabit diem.
Non roris imber ante lucem argenteus
Sic ueſtit arua gemmeo

Decore,

Decore, ut omnes gentium fines tui
Beabit ortus nuntius.
Iurauit & se adstrinxit immutabili
Dominus sacramento tibi,
Tete futurum Melchisedecis sibi
Ritu sacrorum antistitem,
Sol inquieto lucis orbe dum diem,
Dum luna noctem illuminet.
Ad dexteram ille semper assistet tuam:
Ferro tyrannos uindice
Compescet: iram commodans suam tibi
Gentes rebelles comprimet.
Ducemq; regnis imperantem ditibus
Sternet solo: torrentibus
Latè per arua sanguinis riuis sitim
Victor leuabit igneam.
Ergo subactis hostibus, cælo caput
Tollet decorum gloria.

PSAL. CXI. *Confitebor tibi Domine in toto corde meo, &c.* *Carm. gen. 4.*

Siue inter fidos tractem secreta sodales,
Seu sancti stipante caterua
Me populi loquar, alme parés, te pectore toto
Vsq; canam: tua munera grato
Ore feram. magna æternæ miracula dextræ:
Magna quidem, sed & inclyta certè,
Et manifesta bonis, studio scrutante fideli.
Quicquid enim gerit, omnia splendor,
Omnia diuina maiestas luce refulgens
Illustrat

Illustrat. dum sidera terras
Ignea lustrabunt, hunc iustum semper & ęquũ
Sera agnoscent sæcla nepotum.
Nec quæ primæui quondam stupuêre parẽtes
Attoniti, mirandaq; natis,
Inuida delebunt obliuia. parcere largus
Nempe parens, facilisq; querelis
Flectere cor miseris: spolijs ex hoste superbo
Direptis decorauit amicos.
Nec cum gente sua percussi fœderis illum
Immemorem ulla redarguet ætas.
Ostenditq; suas per facta illustria uires,
Quum populatus regna superba,
Dimensusq; nouis hostilia rura colonis,
Dilectæ dedit oppida genti.
Quicquid agit loquiturq; fides immobilis a-
Aequi & regula dirigit omnes. (ctus
Quæ iubet, æqua iubet, nulloq; interlita fuco,
Aut tacitam cælantia fraudem,
Quæq; nec æterno uoluentia sæcula lapsu
Interimant, aut tempore carpant,
Quippe astans fidei infractæ cõstantia & ęquũ
Perpetuò rata iussa tuentur.
Quũ premeret Pharij imperiũ crudele tyranni
Selecta de gente nepotes,
Excussitq; iugum, & regis fera iussa superbi
Exuit: æternaq; beatis
Libertate frui donarat, pignora fœra
Si iurata parentibus olim
Intemerata piæ seruassent fœdera Legis:
Fœdera nullis irrita sæclis.

Quippe

Quippe Dei sanctum est & formidabile nomẽ,
Ac sanctè sua pacta tuetur:
Exigit & duras uiolato fœdere pœnas.
Hunc colere ex animoq3 uereri
Viuendi rectè fons & sapientia prima est.
Hanc cunctos qui dirigit actus
Ad metam, uerè sapit: hunc uentura nepotum
Semper dicent sæcla beatum.

PSAL. CXII. *Beatus uir qui timet Dominum: in mandatis eius, &c. Carm. gen. 3.*

BEatus ille qui Deum rerum patrem
Pietate non ficta colit:
Deiq3 gaudet legibus: mores suos
Formare ad illas nititur.
Latè per urbes diuites potentiam
Eius propago proferet.
Prolem piorum numinis benignitas
Larga beabit dextera.
Res affluenter suppetet semper domi
Illi: nec ætas longior
Obliterabit æquitatis gloriam
Fructumq3. Quum premet malos
Fortuna, sæuo gestiens ludibrio
Mutare summis infima,
Benignitatis tum suæ iustis Deus
Lucem in tenebris offeret.
Clemens bonusq3 in omnibus periculis
Stirpem piorum muniet.
Misertus inopis uir bonus, larga manu
Succur-

Succurret indigentiæ:
Sic cuncta iusto temperans examine,
Nec uerba temerè ut excidant.
Non turbo sortis cuncta quatientis, loco
Mouebit illum, nec dies
Suprema famam condet eius inuida
Obliuij silentio.
Non liuor illum falsa gaudens spargere
Terrebit, aut calumnia:
Bellíue rumor, aut egestas lurida,
Fragórq; leti proximi:
Sed mente firma prouocat discrimina,
Deóq; solo nititur.
Ceu cana rupes murmurantis æquoris
Spernit minaces impetus:
Sic ille certa interritus fiducia
Sortis procellas sustinet:
Ac sustinebit, dum ruinas hostium
Saluus suorum aspexerit.
Opes uolucris instar auræ mobiles
Largitus est egentibus,
Sibi æquitatis gloriam superstitem
Seruauit: orbe gloriam
Viuaciorem, nec senectæ dentibus
Aeruginosæ obnoxiam.
Dum laude clarum, réq; lautum splendida
Spectabit impius pium,
Curæq; mentem uellicabunt anxiæ,
Succúmq; carpent corporis,
Dentem fatigans dente ringetur, lue
Se macerabit tabida.

Dominus

Dominus malorum uota ridet irrita,
Spes ut modestas promouet.

PSAL. CXIII. *Laudate pueri Dominum, laudate nomen Domini, &c.*

Carm. gen. 25.

PSallite Dominum pueri, Domini
Nomen festo tollite cantu.
Nomen Domini sit benedictum,
Et sæclorum in sæcula longi
Nulla obliuio sentiat æui.
Primo à carcere solis Eoi
Ad purpureos usq; Occasus,
Omnes Domini nomen adorent,
Qui gentes super arduus omnes
Celsas ætheris incolit arces.
Cuius longè gloria mundi
Trans flammantia mœnia uecta est.
O pietatis nescia ueræ
Pectora! ritu sacra nefando
O qui fingitis, anne deorum
Quenquam Domino similem nostro
Nostis? quem super ardua cæli
Culmina positum nil latet imæ
Sub caua clausum uiscera terræ,
Nil humano procul aspectu
Trans multiplices ætheris orbes:
Inopem terræ qui prostratum
Suscitat, & de puluere egenum

Tollit

Tollit, ut alto positus solio
Populi primos carpat honores.
Qui maternos sterili fructus
Exoratus donat, & orbos
Læta renouat prole penates.

PSAL. CXIIII. *In exitu Israel de Aegypto, domus Iacob, &c.* *Carm. gen. 22.*

QVum domus Isacidûm patrias remearet ad oras,
Barbaraq; inuisæ linqueret arua Phari,
Ipse Deus Iudam cælesti numine tutum
Fecit: erat populi signifer ipse sui.
Vidit & attonitas trepidũ mare diffidit undas:
Iordanis refugas in caput egit aquas.
Læta per intonsos salierunt culmina montes,
Vt saturas gestit dux gregis inter oues:
Lætaq; frondentes mouere cacumina colles,
Agnus ut in pratis luxuriare solet.
Quid mare uidisti solito cur cesseris alueo?
Cur fugis in fontes fluminis unda tuos?
Cur ita concusso salijstis uertice montes
Vt satur exultat dux gregis inter oues?
Cur ita frondenti salijstis uertice colles,
Agnus ut in pratis luxuriare solet?
Nempe Dei trepidum presentia terruit orbem,
Cui cadit in Solymos uictima multa focos.
Qui lapidum uenas laticum laxauit in usum,
Cui fluxit largo flumine dura silex.

PSAL. CXV. *Non nobis Domine, non nobis, sed nomini tuo, &c.* *Carm. gen.*

TE magne rector orbis, haud uictoriam
Ex hoste sæuo poscimus,
Nos ut per omnes fama gentes differat,
Nec apparatu ut splendido
Per ora uulgi nos triumphus aureo
Curru superbos transferat:
Sed impiorum ut sæcla gentium sciant
Te largum opis cultoribus
Tuis, fideq; semper immutabili
Promissa promptum soluere.
Ne fortè rebus insolentes prosperis,
Vbi nunc Deus uester? rogent.
Deus astra noster incolens, mortalium
Nutu suo res temperat.
At impiarum finxit error gentium
Manu deos inutiles:
Aurum caminis excoquens, aut malleis
Massa è sequaci bracteas
Ducens, figura multiformi ludicra
Affixit aris numina.
Inane uocis os habent: oculos habent,
Orbes inanes luminis.
Naribus odores nec trahunt, nec auribus
Surdis sonores hauriunt:
Palpare manibus non queunt, torpentibus
Nec ingredi uestigijs.

Nec

Nec uox anhelis edita è pulmonibus,
Cauo recurrit gutture.
Quicunqȝ tales fingit aut colit deos,
Dijs ipſe ſimilis ſit ſuis.
At tu Iacobi gens, loca fiduciam
Omnem ſalutis in Deo.
Qui te potenti ſubleuabit dextera,
Et in periclis proteget.
Et uos Aronis poſteri, ſpem ponite
Omnem ſalutis in Deo,
Qui uos potenti ſubleuabit dextera,
Et in periclis proteget:
Quicunqȝ cultor es Dei, fiduciam
Loca ſalutis in Deo,
Qui te potenti ſubleuabit dextera,
Et in periclis proteget:
Qui nos fauore ſemper amplexus memor
Fouit fouetqȝ ſedulò:
Cunctos Iacobi qui fouebit poſteros,
Aronis & ſacrum genus.
Qui ſe colentes ſiue iuuenes, ſeu ſenes,
Fouebit & cuſtodiet,
Qui noſqȝ donis ſemper augebit nouis,
Et liberorum liberos.
Nam nos profanis ſegregauit gentibus,
Cæli ſoliqȝ conditor.
Cælum ſibi ipſe regiam fecit, ſolum
Sedem dedit mortalibus.
Remunerantes muneribus illum ut ſuis
Rerum parentem agnoſcerent.
Neqȝ ora laudes in tuas ſoluent, pater,

Quos mors teget silentio.
Nos te parentem agnoscimus, qui spiritu
Vitalis auræ uescimur.
Te prosequemur laudibus, dum lucido
Sol axe terras ambiet.

PSAL. CXVI. *Dilexi, quoniam exaudiet Dominus uocem orationis meæ, &c.*

Carm. gen. 16.

TOto pectore diligam
Vnicè & Dominum colam,
Qui lenis mihi supplici
Non duram appulit aurem.
Aurem qui mihi supplici
Non duram dedit: hunc ego,
Donec pectora spiritus
Pulset, semper amabo.
Iam mors ante oculos erat,
Iam stabam super aggerem
Busti, iam dolor anxius
Omni ex parte premebat:
Expes tum prece supplice
Oraui Dominum, Pater,
Quæso, inquam, miserabili
Saltem consule uitæ.
O iustum Dominum & bonum,
Et pronum ueniæ: auxili
Is me & consilij indigum
Sæuo texit ab hoste.

Ergo

Ergo mens tibi reddita
Mærorem cohibe: & Deus
Quæ larga tribuit manu
Donis læta fruare.
Vitam è faucibus eruit
Mortis, & lacrymas genis
Abſterſit, ſtabili & pede
Firmauit tibi greſſum.
Tutus præſidio Dei
Degam: & polliciti fide
Fretus non dubia, canam
Grato pectore laudes.
Laſſus, rebus & aſperis
Afflictus, trepida fuga
Vitæ proſpiciens meæ,
Sic mecum ipſe loquebar,
Nulli certa homini fides:
At rerum arbiter optimus,
Vnus polliciti tenax,
Vnus fallere neſcit.
Tot liber toties malis,
Tot auctus toties bonis,
Quo tandem officio tibi
Coner ſoluere grates?
Te feſta dape, te prece,
Te libamine proſequar:
Te uitæ columen meæ
Grata uoce fatebor:
Te uitæ columen meæ
In cœtu populi tui
Grata proſequar hoſtia,

Damnatus tibi uoti.
Electos, genitor, tuo
Custos præsidio tegis,
Nec per uim pereuntium
Manes linquis inultos.
Tu seruum Dominus tuum,
Ancillæ sobolem tuæ
Me, minacibus hostium
Vinclis eripuisti.
Te rerum pater optime,
Semper laudibus efferam:
Nomen in dubijs tuum
Vsurpabo periclis.
Te uoti reus, erutus
Morti, prosequar hostia,
Sacri limen ad atrij,
Sacrę redditus urbi.

PSAL. CXVII. *Laudate Dominum omnes gentes, &c.* *Carm. gen.* 10.

O Mnes ubiq; gentium
Quos solis ambit orbita,
Rerum parentis optimi
Laudes libenter pangite.
Agnoscite indulgentiam
Benigniùs nos in dies
Fouentis, & constantiam
Promissa certam reddere.

PSAL.

PSAL. CXVIII. *Confitemini Domino quoniam bonus, &c.* *Carm. gen. 2.*

EIa Deum laudate, Deũ facilemq3 bonumq3
Larga benignum semper indulgentia.
Eia Dei, soboles Iacobi, dicite laudes,
Larga benigni semper indulgentia.
Eia Deum canat Aronis numerosa propago,
Larga benignum semper indulgentia.
Eia Dei pura cultor pietate, fatere
Larga benignum semper indulgentia,
Audijt orantem Dominus me rebus in arctis,
Ac liberauit illico ex angustijs.
Ille mihi assistat solus, non arma, nec ulla
Humana mî uis adferet formidinem.
Ille mihi auxilio sit solus: lumina damnis
Explebo (nec me decipit spes) hostium.
Tutius â rerum Domino est sperare salutem,
Confidere armis quàm uirorum fortium:
Tutius à rerum Domino est sperare salutem,
Confidere opibus quàm potentũ principũ.
In me coniurent populi omni ex parte propin (qui,
Dei fauẽtis conterã cunctos ope:
Circundent omniq3 premant ex parte licebit,
Dei fauentis conteram cunctos ope:
Circundent omniq3 premant ex parte licebit
Quam nube densa uere se fundunt apes,
Non secus ac siccas ignis uiolentia spinas,
Dei fauentis conteram cunctos ope.
Improbe quid frustra labefactum euertere ten
tas?

Dei potentis sustinet me dextera.
Ille meæ uires: illum mea carmina pangent
Vnum: salutis unus auctor est meæ,
Cunctáq; iustorum pariter tentoria plaudent:
Meæ salutis pariter auctorem Deum
Laudabunt: cantúq; ferent ad sidera dextram
Belli potentem, diuitem uictoriæ:
Dextram armis, dextrã præstanté robore, de-
Belli potentem, diuitem uictoriæ. (xtram
Sæua quid insultas mihi mors? tua tela recõde:
Frustra minaci territas me spiculo.
Viuo equidem, uiuúsq; feram super æthera cã
Raram benigni numinis clementiam. (tu
Iure parens bonus ærumna me afflixit acerba:
At imminentem reppulit mortem tamen.
Pandite pontifices sacri mihi limina templi,
Salute parta ut laude prosequar Deum.
Hæc est illa Deo gratissima ianua, iustis
Votis aperta dehinc futura ianua.
Te meritò, pater alme, canã: tu rebus in arctis
Aurem applicasti supplici placabilem:
Sospes & in festo duce te sum tutus ab hoste.
Et molientum tecta quem reiecerat
Artificum improbitas lapidẽ, fastigia summi
Latè refulgens iam coronat anguli.
Scilicet arcano factum est hoc numine, nostra
Attonita factum quod stupescunt lumina.
O lux festa, ô lux iucunda ad gaudia nata,
Cælestis in nos lux fauoris conscia.
Vsq; faue, custosq; tui, pater optime, regis
Sis, & secundos cœpta duc ad exitus.

O felix,

O felix, iterum ô felix, quem rector Olympi
Populo salutis misit auctorem suo.
Nos, quibus est sacri custodia credita templi
Vobis precamur cuncta uertant prosperè.
Vnus enim Dominus rerū moderatur habenas
Qui gratiæ in nos lumen effundit suæ.
Lætitia celebrate diem, fœtúsq; bidentis
Tenellus aræ uinctus astet cornibus.
Te Dominū, te mente colam, te uoce fatebor:
Tuúmq; semper laude nomen prosequar.
Eia Deum laudate, Deū facilémq; bonumq́;
Larga benignum semper indulgentia.

PSAL. CXIX. *Beati immaculati in uia: &c.* *Carm. gen. 27.*

Aleph.

O Beatos, qui sequuntur orbitam legis Dei:
Obeatos qui monenti spōte parēt numini,
Labe puri nec relinquunt lege iussum tramitē,
Quem seueritate dura nos tenere præcipis.
O gradum regas labantem sic, monenti ut paream,
A tuis attēta iussis nusquam ut errent lumina:
Tum ducem canam æquitatis candido te pectore,
Obsequar tibi: obsequentem tu tibi ne defere.

Beth.

Quid inuentam, ne labascat, seruat æquè ac lex tua?

Hinc ne aberrem, modò laboro: tu laborantem rege.
Ne uacillet pes, meo tua uerba condo pectore.
Rector orbis, æquitatis regulam tuæ doce
Me, tui oris uerba semper ore mediter ut meo:
Illa longè chariora semper auro ut æstimem:
Illa cogitem, illa secter, illa mirer unicè:
Illa nulla è corde nostro deleant obliuia.

Gimel.

Da tuæ legi obsequenti uiuere: ut propius tui
Conspicer pacti æquitatem, pande mentis lumina.
Inquilinum iussa legis ne tuæ celaueris.
Fœderum leges tuorum ægra mens desiderat.
O, tuæ legis superbum qui premis fastidium,
Me tuæ legis sequacem uindica: cui diuites
Arroganter obloquuntur, iussa quòd seruè tua
E tuo sermone uitæ quòd capessam formulã.

Daleth.

Aeger animus languet: ægrum recrea uerbo tuo.
Cordis arcanas latebras prodidi tibi: rudem
Tu doce. præférq; lucem, scita mediter ut tua:
Et cor anxium tui uerbi erigas solatio.
Absq; fuco fac tuarum scita legũ ut diligam.
Recta sector, instituta specto semper ad tua,
Lex tua animo sculpta inhęret: spem meam ne desere.
Pande iter tuæ æquitatis: te comes lætꝰ sequar.

He.

Legum iter monſtra tuarũ: fœdus erudi tuum,
Fœdus ut legemq3 totis imbibam præcordijs,
Cuncta ut inſtituta recta ſecter uſq3 ſemita.
Sordidis auerte curis iuſſa pectus ad tua:
Flecte lumina, impias ne uanitates hauriant.
Languidum excita: face ut te timeat animus
ac amet.
Libera probro à pudẽdo me benignus arbiter:
Et ſtatuta me amãtem tua æquitas ſeruet tua.

Vau.

Me bonus reſpice opiferq3, fœderis memor tui
Ora claudã ut exprobranti ſpem tuæ fiduciæ:
Spes ſalutis, ueritatem ab ore ne tuam eripe:
Semper ut tuis ſtatutis audiens, tuto gradu
Ambulem. tua iuſſa quæro ſola: coram regibus
Diſſerã (nec me pudebit) de tuis ſermonibus.
Hos amaui, & hos amabo: & obſequens his,
brachia
Tollam: ut uſq3 & uſq3 uoluam hos ore, mente cogitem.

Zain.

Sis memor pacti, columna quæ meę fiducię eſt:
Quod leuat mærentem, & ægrum è fauce mortis eripit.
Rideant licet ſuperbi, te ſequar: legem tuam
Vſq3 repetam, in rebus arctis hoc erit ſolatiũ.
Impios quũ legis hoſtes cerno, totus horreo.

Carmen

Carmen hæc erit mihi, orbem donec hoſpes
hunc colam.
Hanc ut obſeruẽ tenebrę me ſilentes admonẽt:
Illa mentẽ cura ſemper unicè exercet meam.

Heth.

Obſequi tibi, mihi una eſt ſpes, opes, hęreditas.
Vt bonus promiſſa præſtes, unicè unum id am
bio.
Actiones uitæ ut omnes ad tuam componerẽ
Legem: ad hanc cuſtodiendam quâ licet me
comparo.
Impeditus impiorum uinculis hanc cogito.
Huius ergo nocte ſurgẽs proſequor te laudib⁹,
Qui uerentur hanc, amicis utor, hanc parens
bone,
Qui tua benignitate cuncta reples, edoce.

Teth.

Domine ades, pollicita ſeruo fac benignè ap-
pareant.
In tua lege acquieſcam: me doce legem tuam.
Vix malo coacta leges mẽs ſequi didicit tuas.
Scita, fons benignitatis, tua benignè me doce
Me ſuperbi criminantur; corde toto ego te ſe-
quar.
Iuſſa me iuuant tua, illis mens hebeſcit pro-
ſperis.
Erudiſti me malis, ut legi adhæream tuæ,
Hæream ut legi, auri aceruis gratiori ingẽtibus.

Iod

Iod.

Da manu tua creato nosse uim legis tuæ.
Me pij læti obsequentem legibus spectant tuis.
Iusta lex tua est: premis me iure iustus arbiter.
At libenter audientem iussa me tua recrea.
Tibi libenter obsequentem præueni clemẽtia:
Seruulũ tuũ prementẽ comprime arrogantiã.
Me tuæ legi obsequentes obsequentẽ diligãt.
Nec ferat tibi obsecundans pura mẽs infamiã.

Caph.

Deficit mens spe salutis, spes nec illam deficit.
Lassa languent lumina: utris corpus instar aridi
Tabuit. solare promissi in malis memorẽ tui.
Quis ferẽdi finis: hostẽ quando punies meum?
Mihi tuę legis superbus hostis effodit scrobem.
Aequa lex, promissa certa sunt tua: hostes confice,
Qui premunt me quòd te in uno collocem fiduciam.
Scita fac ut ad tua omnes actiones dirigam.

Lamed.

Certa eũt promissa, certa stat tuis uerbis fides,
Dum polo stellę micabũt, herba terras uestiet:
Sempiterno quæ recursu legibus parent tuis.
Obruissent me dolores ni affuisset lex tua,
Lex salubris: nulla nobis tollet hãc obliuio.

Sum

Sum tuus, tua instituta diligentes diligo.
Cæteris est finis: illa sola semper permanent.

Mem.

O tuam quàm legem amaui semper illã cogito.
Hostibus prudentiorem me meis hæc reddidit.
Factus huic fui obsequendo doctior doctorib⁹.
Huic quod audiã, senecta astutior sum callida:
Huic ut obsequar, malorum flecto gressum à semitis.
Te docente non recedo paululũ â uerbis tuis,
Faucibus meis sũaui melle suauioribus.
Eruditus his, recedo à semita mendacij.

Nun.

Sancta lex, uelut lucerna, dirigit pedes meos.
Obstinaui animũ tuis ut obsequar sermonib⁹.
Obrutum malis, tuorũ fœderum memor, leua.
Edoce me iussa, & oris hanc bonus cape uictimam.
Iussa nõ reiecta, quamuis undiq; instarét mala:
Hæc nec abieci impiorum penè clausus retib⁹.
Hæc uoluptas, hoc mihi unum gaudium, hæc hæreditas.
Hic scopus mihi manebit unus, aura dũ fruar.

Samech.

Diligo legem tuam, sicut malos abominor.
Vnica es spes, una uerbis in tuis fiducia.
Vt Dei mandata seruem, hinc impij facessite.
Me tuo sermone fulci, ne sequar spes irritas.

Te

Te regente ſaluus uſq3 iuſſa diligam tua.
Perfugas calcas tuos, qui uana fruſtra cogitãt.
Legem amo tuam, quod omnes impios exterminés,
Corpus horret quum ſeuerũ cogito te iudicé.

Ain.

Aequa ne me diligenté deſere opprimentibus.
Iuſta fac amem ſuperbo tutus à ludibrio.
Dum ſaluté ſpero, ſcita ſpecto dũ tua lumina
Laſſa languent: tu benignus edoce ſeruũ tua
Placita: legum fac tuarũ intelligat myſteria.
Tempus inſtat puniendi legis aduerſarios,
At tuum fœdus mihi auro eſt charius chariſſimo.
Hoc amo, huc errore miſſo dirigo uitæ ordiné.

Pe.

Mira rituum tuorum mens colit myſteria.
Verba pectori imperito luminis ſunt ianua.
Faucib⁹ tua uerba apertis duco. uitę ut ſpiritũ:
Ceu ſoles te diligentes, intuere me bonus.
Dirige ad tua uerba greſſus: tum ſcelus non opprimet
Me. tuæ legi, impiorum liber à calumnia,
Obſequar. bonus intuere me, tuam ut legé ſequar.
Si quis hãc ſpernit, fluũt mihi more riui lacry- (mæ.

Sade.

Iuſtus es creator orbis: iuſta iuſſa ſunt tua.
Plena lex eſt æquitatis: certa uerbis ueritas.

Rumpor

Rumpor ira, quũ ſceleſtis impiè contemnitur.
Sermo purus inſtar ignis: ſeruus hunc amat tuus.
Impij ſpernant licebit me, tuam legẽ ſequar.
Iuſſa ſtãt tua ſempiterna, mota nullo turbine.
Turbidis mihi illa rebus anxium cor recreant.
Scire legem da tuam: uitam mihi donaueris.

Coph.

Corde toto audi uocantem, legi ut obſequar tuæ.
Inuoco, adiuua inuocantem, fœdus ut colam tuum:
Inuoco te mane, uerbis in tuis fiducia eſt.
Nocte uigiles anteuerto, uerba mediter ut tua.
Me benignè audi, ut ſoles, & fauce mortis eripe.
Impij me perſequuntur, legis expertes tuę:
Tu propinqua Domine, iuſſa cuius omnia iuſta ſunt.
Iuſſa firma fine nullo, firma nullo exordio.

Res.

Aſpice afflictũ: leua me, fœderis memorẽ tui:
Fœderis memor meam uitam patronus aſſere.
Impij malè interibunt, iuſſa qui tua negligũt.
O bonus ſine fine, robora, ut ſoles, uitã meam.
Me prementũ multitudo à lege non flectit tua.
Mœret animus intuendo pacta qui ſpernũt tua.
Tu bonus tua iuſſa amantem me uiciſſim recrea.
Cũcta promiſſa tua nullũ fixa norũt terminũ.

Sin

Sin.

Me premit tyrãnis: at cor uerba meditatur tua
Verba gratiora gazis aureis animo meo,
Diligo legem tuam, ceu uanitatem abominor.
Septies tuã æquitatem me canentẽ lux uidet,
Legem amantibus tuam pax multa, nulla offensio.
Spectat à te mens salutem, nixa promissis tuis.
Mens amat promissiones unicè & seruat tuas.
Seruo tua pacta, ut uicissim tu uitam obseruas meam.

Thau.

Inuocanti da tuarum scire legum abscondita,
Inuocantem libera me, fœderis memor tui.
Te docente prædicabit os tuas laudes: tua
Iussa lingua nunciabit, iussa longè æquissima.
Dextera tua obsequentem iustibus iuua tuis.
Abs te opem spero: tuarum scita legum diligo.
Sospita me, ut prędicem te. lex iuuabit me tua.
Me uagam ut pecudem, require fœderis memorem tui.

PSAL. CXX. Ad Dominum, quum tribularer, &c. Carm. gen. 3.

HInc me obsidebant bella, & hinc calumniæ
Liuor faces admouerat:
Ad te refugi destitutus omnibus,
Rerum creator optime.

Te uoce ſupplexinuocaui, tu meas
Non lentus audiſti preces.
A fraudulentæ toxico linguæ Deus
Me protege & mendacijs.
O lingua fraudis machinatrix impiæ,
Qua ſpe meum oppugnas caput?
Scythæ ferocis lingua peſtilentior
Tinctis ueneno ſpiculis.
Ignis uoracis lingua flammis acrior,
Quum ſilua flagrat arida.
Heu uita triſtis, uita dura & anxia,
Per inuios erratica
Montes, latrones inter, atq; inhoſpita
Gentis feræ mapalia.
Mens ægra uitæ carpitur faſtidio,
Hoſtes quietis accolens:
Hoſtes quietis, blanda quos oratio
Ferociores efficit:
Quos innocentis mentio concordiæ
Ad bella ſæua exaſperat.

PSAL. CXXI. *Leuaui oculos meos in montes, &c.* *Carm. gen. 17*

DVm ferox armis inimicus inſtat,
Ad montes uaga lumina
Proximos circumfero, ſi quid illinc
Fortè appareat auxili.
At mihi cæli Dominus ſoliq;
Certam ſolus opem feret.

Ille

Ille (quid uano trepidans tumultu
Cor pulsas mihi pectora?)
Ille sanctorum (mihi crede) custos
Noctes excubat & dies:
Victa nec blandi illecebris soporis
Vnquam lumina dimouet,
Leniter passis tibi semper alis
Vmbræ more superuolat,
Ne cutem solis uiolentioris
Vrant spicula de die,
Nocte ne lunæ nebulosioris
Artus degrauet halitus.
Seu domi clausus lateas, latentem
Clausis seruat in ædibus:
Seu foris pacis obeas amicæ,
Seu belli fera munera,
Sospitem è cunctis Dominus periclis
Semper te bonus eruet.

PSAL. CXXII. *Lætatus sum in his quæ dicta sunt, &c.* *Carm. gen. 16.*

O Lux candida, lux mihi
Læti conscia nuncij:
Iam pleno stata tempora
Reddit circulus anno:
Iam festi reuocant dies
Augustam Domini ad domum:
Iam sacri pedibus premam
Lætus limina templi.
Iam uisam Solymæ edita

Cælo culmina, & ædium
Moles nobilium,& uo
Augustam populo urbem:
Vrbem, quam procul ultimis
Terræ finibus exciti
Petunt Isacidæ,ut Deum
Placent more parentum.
Iussam cælitus oppidis
Vrbem ius dare cæteris:
Et sedem fore Dauidis
Cuncta in sæcula proli.
Mater nobilis urbium,
Semper te bona pax amet:
Et te semper amantibus
Cedant omnia rectè.
Semper pax tua mœnia
Colat:semper in ædibus
Tuis copia dextera
Larga munera fundat.
Dulcis Isacidûm domus,
Te pax incola sospitet:
Sedes numinis,omnia
Succedant tibi faustè.

PSAL. CXXIII. *Ad te leuaui oculos meos, &c.* *Carm. gen.* 6.

AD te leuaui, rex,pater,& Deus,
Ad te leuaui lumina, qui procul
Contagio humano remotus,
Templa habitas radiata cæli.

Vt

Vt seruus obseruat domini manus,
Gestus & omnes lumine mobili,
Arguta ceu nutus acutis
Serua oculis dominæ tuetur:
Te nostra spectant, te Domine & Deus,
Intenta mentis lumina, dum graues
Iras remittas, seruulisq3
Des ueniam bonus atq3 pacem.
Iam lenis in nos respice: seruulis
Iam parce tandem, parce fidelibus,
Quos hostis insultans superbo
Ludificatq3 premitq3 uultu.
Contemptus hosti ac opprobrium sumus,
Vitæq3 tædet. ferre animus nequit
Supercili fastum superbi,
Ludibriumq3 opibus tumentum.

PSAL. CXXIIII. *Nisi quia Dominus erat in nobis, &c.* *Carm. gen. 27.*

NIsi fauentis affuisset numinis præsentia,
(Dicat Isaci propago) Numinis præsentia
Ni fauentis affuisset, quum ueniret perditum
Nos superba multitudo, freta stultis uiribus,
Fortè uiuos deuorassent: debilesq3 & pauculos:
Ira feruidi furoris auida nostri sanguinis,
Obruisset instar undæ nos procella cladium:
More torrentis niuali ab imbre turgidi impet°
Nos repentè sustulisset: usq3 ad animam gurgites,
Vsq3 ad animam transijssent gurgites imperuij

Sempiterna laus Deo sit, qui suos non tradidit
Dentibus prædam cruẽtis perfidarum gentiũ.
Cassibus fractis dolosis sospites euasimus:
Capta ueluti iam uolucris rete fugit aucupis.
In Deo nostræ salutis spes reposta est unico,
Qui solum cælumq; fecit ui potentis dexteræ.

PSAL. CXXV. *Qui confidunt in Domino, sicut mons Sion, &c. Carm. gen. 6.*

Sionis arcem non aquilo impotens
Saxo sedentem perpetuò quatit,
Nigrantibus non auster alis
Imbriferas glomerans procellas.
Quicunq; uerè spem locat in Deo,
Non hostis hunc uis, non quatiet dolus,
Si fractus illabatur orbis,
Incolumis fugiet ruinam.
Vt ciuitatem mœnia montium
Sanctam tuentur, sic Dominus suos
Vi cingit arcana, nec unquam
Præsidij uiduos relinquet.
Nec impiorum perpetuò iugo
Sinet piorum progeniem premi,
Ne turpibus contaminetur
Flagitijs labefacta mentem.
Vt affluenter fac bona sint bonis,
Vt continenter fac male sit malis,
De calle quos recti illecebris
Impietas malè sana flexit.
Fac sancte rerum conditor, ut domum

Beata

Beata ſemper pax colat Iſaci.
Tranquillitas ſecura pulchrę
Exhilaret Solymæ colonos.

PSAL. CXXVI. *In conuertendo Dominus captiuitatem Sion, &c.* *Carm. gen. 2.*

QVum pater omnipotēs captā remeare Sion-
Dulcemq3 iuſſit patriā reuiſere, (nem,
Attoniti ſtupuêre animi, nec opináq3 ſecum
Metum librantes inter & ſpem gaudia.
Vixq3 ſibi credunt: ueluti qui noctis opacæ,
Sopore pulſo, manè uerſat ſomnia,
Pro lacrymis redeunt riſus: ſua gaudia quisq3
Sermone celebrat, patrium laudans Deum.
Nec minus attonito ſtetit ad miracula uultu,
Sic barbarorum turba ſecum muſlitans,
En pater ille Deûm quot ſigna oſtēdit amoris
Huius ſaluti gentis uſq3 ut proſpicit!
Nec falſo. nam ſigna Deus monſtrauit amoris
Præclara, noſtræ dum ſaluti proſpicit.
Ergo alacres læto teſtamur gaudia plauſu.
At tu benigne fac parens ut cæteri
Iam redeant, plenisq3 uijs ſic agmen inundet,
Vt æſtuoſi quum flat Auſtri ſpiritus,
Indignata ſuis cohiberi flumina ripis,
Vaga per agros murmurant licentia.
Qui malè fœcundæ commiſit ſemina terræ,
Et corde triſtis multa uoluit anxio,
Si uenit uberior ſeges imbribus aucta benignis,
Exultat hilari cor metentis gaudio.

Nos quoq; longa fugæ post tædia póstq; labo
Læti arua dulcis patriæ reuisimus. (res,
Te patrium canimusq; Deum, semperq; cane
nemus:
Agimúsq; memores atque agemus gratias.

PSAL. CXXVII. *Nisi Dominus ædifica uerit domum, &c.* *Carm gen. 3.*

NI cœpta Dominus iuuerit, frustra struis
Moles superbas ædium.
Ni Dominus urbem seruet, incassum excubat
Muris uigil custodia.
Frustra anteuertis mane solem, & uespere
Sero domum reuerteris:
Victum labore uix parabis anxio,
Ni Dominus admorit manum.
At ille amicis interim suis dabit
Purum soporem somnijs:
Domúmq; dulci prole fœtam liberûm
Præbebit. Hæc hæreditas,
Hæc illa merces qua beat charos sibi
Rerum ille Dominus omnium.
Non sic timori est dexteram telis grauis
Bellator hostis hostibus,
Vt quem parentem masculæ propaginis
Fauor beabit numinis.
O ter beatum & amplius qui talibus
Pharetram sagittis impleat.
Non ad tribunal erubescet iurgia
Procacis aduersarij.

PSAL.

PSAL. CXXVIII. *Beati omnes qui timent Dominum, &c.* *Carm. gen. 26.*

FElix ô ter & amplius
Quem timor Domini tenet,
Quem non illius à uia
Flectit deuius error.
Felix & tibi prosperè
Cedent omnia: nam tuo
Carpes dulcia fercula
Comparata labore.
Instar palmitis uberi
Prouentu grauidi, & coma
Cingentis uiridi domum,
Te coniunx hilarabit,
Ceu plantaria fertili
Pubescunt oleæ solo,
Iucúndo tibi liberi
Cingent agmine mensam.
Quem timor Domini tenet,
Inter talia commoda
Vitæ tempora transiget.
At te ex arce Sionis
Ditabit Domini manus
Larga: & conspicies bonis
Florentem Solymam, tibi
Donec uita manebit.
Prolis aspicies tuæ
Longa stirpe propaginem:
Festa semper & Isaci
Lætos pace nepotes.

PSAL. CXXIX. *Sæpe expugnauerunt me à iuuentute mea, &c.* *Carm. gen. 34.*

IVre dicat grex bonorum,
Mille me moleſtijs
Factio preſſit malorum:
Vſq3 ab incunabulis
Factio preſſit malorum
Mille me moleſtijs:
Nec tamen ſubuertere unquam
Quiuit ullis machinis.
Terga ſæuis exarauit
Verberum uibicibus:
Terga longis ſecta ſulcis,
Hoſtis ad faſtidium:
Sed parens rerum benignus
Vincla rupit impia,
Meq3 neruo liberauit
Seruitutis aſperæ.
Qui Sionis non amico
Spectat arces lumine,
Vota ſemper uana uoluat,
Spes inanes nutriat.
Marceat, ceu ſole marcet
Herba languens torrido,
Herba ſummis nata tectis,
Quæ repentè corruit
Ante falcis plagam acutę,
Aridis radicibus:.
Vnde nec ſinum repleuit

Qui

Qui maniplos colligit:
Nec manum messor perustus,
Prata tondens florea,
Nec uiator ominatus
Prospera est metentibus
Sic precatus, Arua læta,
Arua lauta & rosida,
Hunc in annum & usq; in annos
Hunc sequentes, numinis
Vos fauor semper benigni
Seruet, ornet, augeat.

PSAL. CXXX. De *profundis clamaui ad te Domine, &c.* Carm. gen. 8.

CVrarum rapidis fluctibus obrutus,
Arcanis animi de penetralibus,
Audi uerba precantis,
Clamaui pater optime:
Audi uerba pater quæ tibi supplices
Multo cum gemitu fundimus: applica
Intentam bonus aurem
Tristes ad querimonias.
Si uindex tetricus facta nefariè
Pœnis cuncta uelis plectere, quis sibi
Tam confidit, acerbum
Vt non horreat exitum?
At tu non furijs tristis es asperis,
Sed largus ueniæ, & munificus parens:
Vt te iure colamus,
Legum & iussa salubria.

Nam

Nam ſpes polliciti me recreat tui:
Promiſſiq; fides fallere neſcij,
Et fiducia certa
Mentem ſuſtinet anxiam.
Non ſic præcipiti nocte uigil diem
Obſeruat roſeum, non roſeum uigil
Phœbi ſic auet ortum,
Vt flagrat mea mens Deum,
Securi in Domino figite ſpem pij
Non duro ueniam ſupplicibus dare,
Et prompto dare preſſis
Duro ſeruitio manum.
Electi generis progeniem graui
Preſſam ſeruitio ex hoſtibus aſſeret:
Et de morte redemptam,
Noxis eximet omnibus.

PSAL. CXXXI. *Domine non eſt exaltatum cor meum, &c,* *Carm. gen. 28.*

SI ſpiritu impotenti,
Si lumine inſolenti
Elatus ambulaui,
Si uirium mearum
Fiducia ſuperbus
Deſpexerim minores:
Si mentis arrogantis
Sublime uectus alis,
Maiora quàm liceret
Sperare, cogitaui:
Ni uota temperaui

Modeſtia

Modeſtia ſalubri:
Nil deprecor, rogóue,
Nullam recuſo pœnam.
Qualis puer tenellus
Vix lacte pulſus, unam
Suſpirat in parentem,
Hanc ſpectat, hac ab una
Dependet, ambit unam:
Aeterne rector orbis,
Te mens mea intuetur
Vnum, uni adhæret, unum
Te uindicem ſalutis
Agnoſcit. O piorum
Propago ſancta patrum,
Vnum Deum parentum
Spectate, ſpes in uno
Locate, cuncta ab uno
Sperate: ſpem nec unquam
Fouebitis caducam.

PSAL. CXXXII. *Memento Domine Dauid, & omnis manſuetudinis eius, &c.*

Carm. gen. 1.

DAuidis eſto memor, genitor, memor eſto laborum
Quos tulit, in rebus tua iuſſa ſequutus egenis.
Ille tibi, Hebrææ gentis Deus unice, uotis
Obſtrinxit caput, & promiſſis ora recluſit,
Non ædes prius ingrediar, mollíue reponam
Membra

Membra thoro, aut oculis dulcem indulgebo
soporem,
Quàm fanum inueniã, & sacri fundamina tem (pli
Designem, sanctisq; locum dimetiar aris.
Ecce mihi, patrijs subitò dum uersor in aruis,
Et iuga dũ peragro siluestribus obsita dumis,
Monstrauit Deus ipse locũ. Deus ipse perenne
Hîc templum, templiq; sacris sedẽ innuit aris.
Ergo alacres gratam Domino properemus ad
ædem:
Scãna pedũ pronis ueneremur uultibus. & tu
Sancte parens, bonus ac placidus cape uota,
tuamque
Lætus adi sedem: neu dedignare penates
Qui memorem ęterni seruabunt fœderis arcã.
Templa sacerdotes casti tueãtur, & omnes
Qui tua ritè pijs uenerantur numina sacris,
Lætitia exultent. Si Dauid pectore puro
Te coluit, ne Dauidicæ nunc respue prolis
Dona, tui populi cui frena tenenda dedisti.
Dauidi enim quondam (neq; iam sententia
uertet
Vlla tua mentem) iurasti, E stirpe propago
Nata tua solium & sceptrum retinebit auitum.
Quòd si posteritas seruet mea fœdera, pactis
Si steterit, leges si non temerarit auitas,
Nulla dies solio uis nulla extrudet auito,
Et natos natorum, & qui nascentur ab illis.
Ipse mihi sedem elegi sine fine Sionem,
Quam colerem: hîc mihi certa quies, hîc certa
uoluptas:

Hæc

Hæc mihi grata domus. cæli indulgẽtia fruges
Faxo alat, & duros largè saturabo colonos.
Templa tuebuntur casti iustiq3 ministri,
Lætitiaq3 pijs perfundam pectora certa:
Dauidicoq3 nouũ producam è semine germẽ,
Quod latè in populos fundet sua brachia: stir-
Prospiciam seræ soliũ qui illustret auitũ, (pi
Claraq3 per cunctas diffundat lumina terras.
At pudor & turpes maculas infamia spargens,
Hostibus inficiet uultus. Iessæa propago
Florebit, cingetq3 sacrum diademate crinem,
Transmittetq3 suam lõgæua in sæcula famam.

PSAL. CXXXIII. *Ecce quàm bonum & quàm iucundum, &c. Carm. gen. 3.*

NIl charitate mutua fratrum, nihil
Iucundius concordia,
Non aura suauis balsami, quum funditur
Aronis in sacrum caput,
Et imbre læto proluens barbam & sinus
Limbum pererrat aureum:
Non ros, tenella gemmulis argenteis
Pingens Sionis gramina,
Aut uerna dulci inebrians uligine
Hermonis intonsi iuga.
Fraterna quam pax incolit domum, iuuat
Dominus benigna dextera:
Et opibus auget: filiorum & filios
Multis propagat sæculis.

Res dilecta uiuens; pavet ahi

PSAL. CXXXIIII. *Ecce, nunc benedicite Domino, &c.* *Carm. gen. 3.*

DOmini miniſtri, nocte qui cuſtodię
Sancti excubatis atrij,
Laudate Dominum laudibus, donec ſacro
Nox annuit ſilentio.
Interq3 laudes mentibus puris manus
Cælo ſupinas tollite.
Et uos beabit Dominus inuicem omnibus
Cæli ſoliq3 commodis:
Dominus Sionem qui tuetur, unicus
Cæli ſoliq3 conditor.

PSAL. CXXXV. *Laudate nomen Domini, laudate, &c.* *Carm gen. 1.*

VOs quibus eſt ſacri cuſtodia credita tẽpli,
Eia Deum laudate: Deũ celebrate miniſtri
Qui ſacra aſſidua uigilatis ad atria cura.
Eia Deum laudate bonum, nomenq3 beatum
Tollite perpetuo ueſtro ſuper æthera cantu.
Quippe Iacobum ultro legit, lectumq3 dicauit
Hunc ſibi, ceu priuam patrimonij in ſæcula ſortem.
Nota quidẽ Domini eſt immẽſa potẽtia, notũ
Numen: quippe deos ſub ſe premit altior omnes,
Quos alij ſtolida placant ceu numina cura.
Verſat enim nutu cælo, terraq3, mariq3,

Aut

Aut si quod cęcis clausũ est penetrale tenebris
Naturę, quodcunq; libet. de uiscere terræ
Euocat & liquido suspendit in aëre nubes:
Fulguribusq; uagis uenientes præuenit imbres
Deq; suis promit uentorum flamina gazis.
Ille hominũ primos fœt⁹ pecudumq; per arua
Diuitis Aegypti strauit: regemq; superbum,
Et quicunq; bibunt septẽfl ua flumina Nili,
Terruit ostentis: ualidis ille oppida muris
Turrita euertit: numeroso milite cinctos
Cum stirpe extinxit uiolento funere reges,
Quiq; Amorrhæis Seon regnauit in oris,
Quiq; Basan Ogus magna ditione tenebat,
Regnaq; non uni Cananæia subdita sceptro:
Aruaq; deiectis nuper uiduata tyrannis,
Accepêre nouos Iacobi è stirpe colonos.
Sancte parẽs rerũ, qui iusto examine nosti
Parcere subiectis & debellare superbos,
Posteritas te sera canet: tua splendida facta
Nulla unquam ex animis tollent obliuia nostris.
At sibi quæ uarijs finxit simulacra figuris
Vana superstitio, calidis fornacibus aurum
Argentúmue liquans, nil sunt nisi ludicra dextræ
Humanæ commenta: illis os uocis inane:
Lucis egent oculi: surdas sonus aduolat aures:
Et patulas frustra nares iucundus odorum
Halitus incursat: calidus non pectora pulsat
Spiritus. O quisquis ludibria talia fingit,

Aut colit, ipse suis similis dijs exigat æuum,
Mentis inops, & lucis egẽs: non aure nec ore
Accipiat reddátue sonos: nec nare sagaci
Sentiat halantes per prata nitentia flores.
Tu uerò, genus à magno Israele profectum
Et domus Aronis, genitiq3 è sanguine Leui,
Et quicunq3 pio rerum uenerare parentem
Obsequio, laudate Deum qui tecta Sionis
Arduà, qui sacram Solymæ bonus incolit ædẽ.

PSAL. CXXXVI. *Confitemini Domino, quoniam bonus, &c.* *Carm. gen. 2.*

EIa Deum laudate, Deũ facilemq3 bonumq3
Larga benignum semper indulgentia.
Eia Deũ laudate. Deus namq3 ille deorum est,
Larga benignus semper indulgentia.
Cui Dominj rerum submittunt sceptra tyrãni,
Larga benigno semper indulgentia.
Qui facit attonito solus miracula mundo,
Larga benignus semper indulgentia,
Qui nitidos mira arte polũ conuoluit in orbes,
Larga benignus semper indulgentia.
Qui liquidis terras emergere iussit ab undis,
Larga benignus semper indulgentia.
Qui uitreo accendit flammantia lumina cælo,
Larga benignus semper indulgentia.
Qui solem auricomum iussit dare iura diei,
Larga benignus semper indulgentia.
Qui lunã & stellas teuebras distinguere noctis
Iussit,

Iussit, benigna semper indulgentia.
Pignora prima Phari qui fato extinxit acerbo,
Larga benignus semper indulgentia.
Isacidas medio incolumes ex hoste recepit,
Larga benignus semper indulgentia.
Qui rubri Oceani torpentes diffidit undas,
Larga benignus semper indulgentia.
Perq3 undas fiſſas ſobolem traduxit Abrami,
Larga benignus semper indulgentia.
Pharonem & Pharios submersit gurgite curr9,
Larga benignus semper indulgentia.
Deduxitq3 suos deserta per auia tutos,
Larga benignus semper indulgentia.
Et ualidos merita prostrauit clade tyrannos,
Larga benignus semper indulgentia.
Strauit Amorrhæum ualida uirtute Seonem,
Larga benignus semper indulgentia.
Strauit Ogum magno fidentē corpore frustra,
Larga benignus semper indulgentia:
Metatúsq3 nouis agrum est utriusq3 colonis,
Larga benignus semper indulgentia.
Isacidis habitare suis dedit hostica rura,
Larga benignus semper indulgentia.
Qui nos in rebus miseros respexit egenis,
Larga benignus semper indulgentia.
Auertitq3 ferum nostris ceruicibus hostem,
Larga benignus semper indulgentia.
Qui genti uitam humanæ uictumq3 ministrat,
Larga benignus semper indulgentia.
Astrigeros laudate Deum qui temperat orbes,
Larga benignus semper indulgentia.

PSAL. CXXXVII. *Super flumina Bab. &c.* *Carm. gen. 22.*

DVm procul à patria mœsti Babylonis in oris,
Fluminis ad liquidas fortè sedemus aquas.
Illa animum subijt species miseranda Sionis,
Et nunquam patrij tecta uidenda soli.
Fleuimus, & gemitus luctantia uerba repressit:
Inq3 sinus liquidæ decidit imber aquæ.
Muta super uirides pendebant nablia ramos,
Et salices tacitas sustinuêre lyras.
Ecce, ferox Domin⁹ Solymę populator opimę
Exigit in medijs carmina læta malis:
Qui patriam exilio nobis mutauit acerbo,
Nos iubet ad patrios uerba referre modos,
Quale canebamus, steterat dum celsa Sionis
Regia, finitimis inuidiosa locis.
Siccine diuinos Babylon irrideat hymnos?
Audiat & sanctos terra profana modos?
O Solymæ, ô adyta, & sacri penetralia templi,
Vllâne uos animo deleat hora meo?
Comprecor, antè meæ capiant obliuia dextę,
Nec memor argutæ sit mea dextra lyræ:
Os mihi destituat uox, arescente palato,
Hæreat ad fauces aspera lingua meas:
Prima mihi uestræ nisi sint præconia laudis:
Hinc nisi lætitiæ surgat origo meæ.
At tu (quæ nostræ insultauit læta rapinæ)
Gentis Idumeæ tu memor esto pater.
Diripite, ex imis euertite fundamentis,

Aequaq3

Aequaq̃ (clamabant) reddite tecta solo.
Tu quoq̃ crudeles Babylon dabis impia pœ-
Et rerum instabiles experiêre uices: (nas:
Felix qui nostris accedet cladibus ultor:
Reddet ad exemplum qui tibi damna tuũ.
Felix qui tenero conspergit saxa cerebro,
Eripiens gremio pignora chara tuo.

PSAL. CXXXVIII. *Confitebor tibi Domine in toto corde meo, &c.*

Carm.gen.29.

PEctore te grato Dominũq̃ Deũq̃ fatebor
Coram superbis regibus,
Et tua facta canam.
Ad tua templa oculis, animo ad tua numina
Nomen celebrabo tuum (spectans,
Perpetuamq̃ fidem:
Qui promissa nouis donis cumulata rependis:
Audis uocantem, robora
Das animo trepido,
Te, quacunq̃ patet tellus circumflua ponto,
Reges fatebuntur Deum,
Quum sine labe fidem
Audierint: ritusq̃ tuos super æthera cantu
Ferent, tuæq̃ gloriæ
Ad imbar attoniti,
Nam liquidi quanquã trãs ignea mœnia mũdi
Beatus in te permanes:
Attamen haud humiles

Despicis, elatósq3 premis. discrimina mille
Passim mihi circumstrepant,
Te duce tutus ero.
Tu ualida obsistes dextra furialibus ausis
Qui me lacessunt hostium:
Incolumiq3 dabis.
Quod supereſt, siquid supereſt. bonitate peren(ni,
Quo cœperas gradu tuæ
Facta tuere manus.

PSAL. CXXXIX. *Domine probasti me, & cognouisti me, &c. Carm. gen. 3.*

MOmenta uitæ nulla te latent meæ,
Rector benigne cælitum.
Seu sedeo, siue surgo, seu quid cogito,
Tu cuncta præsens aspicis.
Lux siue curam, seu quietem nox tulit,
Curam & quietem temperas.
Nec te minutæ uoculæ fugit sonus,
Quam lingua temere fuderit.
Et os & humeros, totiusq3 corporis
Sic arte mira fabricam
Finxisti, acumen nullum ut humani ingeni
Ratióue possit assequi.
Quónam ergo uultum fugero tuum? quibus
Clausus latebris occular?
Petámne cælum? præsto es hîc. ad inferos
Demergar? illinc non abes.
Aurora curru me uolucri ut deferat
Ad Occidentis limitem:

Hîc

Hîc deprehendes me, nec hîc tutus tuæ
Vitabo fulmen dexteræ.
Incauta mens si fortè secum cogitet,
Nox me tenebris occulet,
Obscura tenebris nostra nox luce est tibi
Meridiana clarior:
Tibi nec tenebræ sunt tenebræ, nec tuæ
Nox ulla prouidentiæ est.
Arcana mentis tu tenes, qui pectoris
Arcana fabricatus es.
Qui me parentis uentre conditum, cutis
Tenello amictu inuolueras.
Compago mira corporis nostri, tuæ
Miraculum est solertiæ.
Stupenda cuius opera nec nostra assequi
Sed nec negare mens potest.
Nam nulla nostri tam minuta est corporis
Pars, ut tuam scientiam
Fugiat, nec ulla claustra pectoris latent
Te conditorem pectoris.
Massæ recentis rudia adhuc primordia,
Rudisq; massæ semina,
Ceu scripta haberes, corporisq; lineas,
Motum statúmq; noueras.
Et membra nondum quũ forét, quid adderent
Dies sciebas singuli.
Hęc mente tacita cogitanti mihi, stupor
Torpórq; sensus alligat.
Animus labascit quum tuæ miracula
Perpendo mecum dexteræ.
Citius imbo numerum, arenæ in littore

Quot uoluat æstus corpora:
Quamuis ocellis peruigil nunquam meis
Dulcem soporem indulsero.
O quando perdes impios rerum parens?
O quando sanguinarios
A me repelles, qui sceleſti nomini
Et numini illudunt tuo?
Te quisquis odit, numquid odi? non tuos
Hostes habebam pro hostibus?
Odi profectò: nec tuis ex hostibus
Amicus est quisquam mihi.
Reuolue mentis intimos sinus Deus,
Latebrasq; nostri pectoris,
Nisi hîc amorem uideris tui, nisi
Animum obsequi non impigrum,
Si par sceleſtis scelere sum, uitæ parem
Da cum sceleſtis exitum.

PSAL. CXL. *Eripe me Domine ab homine malo, &c.* *Carm. gen. 6.*

AEterne rerum conditor, à malæ
Linguæ ueneno me bonus assere,
Meamq; periuri tuere
Hostis ab insidijs salutem,
Qui fraude tecta bella nefaria
Ciet: nec atris mitior anguibus,
Vibratq; linguam uirulentam, &
Ore uomit rabido uenenum.
Auerte fraudem, & me uiolentiæ
Hostis sceleſti subtrahe, qui mea

Vesti-

Vestigia obseruat, scrobesq3
Obijciens, laqueosq3 tendens.
At tu, salutis præsidium meæ,
Audi precantem: tu Dominus mihi
Deusq3, tu me liberasti
Incolumem crepero è duello.
Idem impiorum nunc bonus irrita
Fac uota: sæuam frange superbiam.
Virusq3 linguæ pestilentis
In Domini exitium refunde.
Deiecta cælo flammea perfidos
Procella fundat præcipiti fuga,
Cæcósq3 propellat profundas
Perpetui in barathri tenebras.
Linguæ loquacis perfida uanitas
Nunquam quieto deget in otio:
Sed impiè dignum patratis
Exitium Domino parabit.
At impiorum à ui Dominus suos
Et fraude uindex asseret: ut pij
Numen Dei præsens potensq3
Perpetuo celebrent honore.

PSAL. CXLI. *Domine clamaui ad te, exaudi me, &c.* *Carm. gen. 3.*

AVrem uocanti da parens propere, meas
Audi preces salutifer.
Quum uerba fundo tristis, & puras manus
Attollo, sic preces meas

Manusq; puras respice, ac si thureo
Odore mane te colam:
Ac si colam te victima & libamine
Sero rubente uespere.
Freno coërce linguam: ad oris ianuam
Fac excubet custodia.
Fac mens sequatur recta, fac in lubricam
Ne flectat erroris uiam.
Fac ne scelesto gaudeat cœtu, neq;
Mensa fruatur impia.
Me malo iustus increpet, me uerberet,
Quàm palpet impius, comam
Quàm rore nardi spargat. impij, precor,
Et impiorum præsides,
De rupis altæ quum ruent specula, sui
Supplicia sceleris ut luant.
Tum subeat animum conscium, salubriter
Quòd me monentem spreuerint.
Sic mortis horror ossium compagines
Mihi laxat, ut cæsæ iacent
Fagi per arua fissa cuneis fragmina.
Tu sancte rector cælitum,
Spes una nobis es salutis, unicum
Agnoscimus te uindicem.
Vitam tuere ab impiorum cassibus,
A fraude quam struunt mihi.
Compos salutis impios fac in sua
Cernam ruentes retia.

PSAL.

PSAL. CXLII. *Voce mea ad Dominum clamaui, &c.* *Carm. gen. 17.*

INuoco ſupplex Dominum, manusq3
Tendo ad ſidera ſupplices.
Mentis huic pando lacrymas: querelis
Imploro miſeris opem.
Pectus afflictum dolor obruebat:
Quamuis rex bone cęlitum
Puriter uitæ mihi tu peractæ
Eſſes arbiter optimus.
Quum domo greſſum tamen efferebam,
Tendebant mihi retia.
Nec mihi notus, nec amicus uſquam,
Quoquo lumina uerteram.
Exitus nuſquam, fuga nulla, nemo
Qui me ſoſpite plauderet.
Ergo te, rerum pater, inuocaũ,
Vnum præſidium in malis.
Tu meæ uires, mea ſpes, opeſq3,
Dum ſedes hominum colo.
Da meis aurem facilem querelis
Fracti cladibus ultimis.
Aſſere à ſæui manibus tyranni,
Qui me fortior opprimit.
Carceris uitam rape de tenebris,
Vt te laudibus efferam:
Tęq3 conuentus celebret piorum,
Promptum ferre pijs opem.

PSAL.

PSAL. CXLIII. Domine exaudi orationem meam, &c. Carm. gen. 15.

AVdi uocantem rebus in asperis,
Et lenis aurem da precibus meis,
Rerum creator: quaq; soles fide
Et æquitate, ab hostibus eripe.
Iuris seueri ne trutina meam
Expende uitam: nemo hominum innocens
Sic est, tribunal possit ut ad tuum
Se profiteri crimine liberum.
En hostis atrox imminet, & premit
Stratum: tenebris tristibus abditus,
Et lucis exors dego, uelut specu
Quos in sepulcri mors fera condidit.
Mens penè curis obruta uoluere
Priora cœpit tempora, quum patres,
Spes quos fouebat præsidij tui,
De fauce leti sæpe reuellere.
Hac recreatus rursus imagine,
Imploro supplex auxilium tuum.
Intenta mens te respicit, arida
Tellus ut imbres sub cauc torrido.
Non lentus audi. nam mihi spiritus
Vix fessa pulsat pectora: si tui
Auertis oris lumen amabile,
Mors atra siccis faucibus imminet.
Spe mens labores auxilij tui
Fert: spectat unum te, pater optime.
Audi precantem lenis, & exitum
Iamiam obruturis pande periculis.

Ab hoste sæuo protege me, meæ
Custos salutis: praua repellere
Mentem manumq3, & recta capessere
Doce, unicum te qui ueneror Deum,
Arcana facuis numinis ut tui
Per plana gressum dirigat, ut tua
Mandata secter: neu malè credulum
Error malorum uertat in orbitam.
Vt nulla numen non celebret tuum
Et æquitatem natio, recrea
Me destitutum præsidio: & malis
Hostis scelesti libera ab artibus.
Fauoris umbra me solita tege
Et qui me acerbis usq3 doloribus
Affligit, hostem perde nefarium,
Seruumq3 serua perpetuò tuum.

PSAL. CXLIIII. *Benedictus Dominus Deus, qui &c.* *Carm. gen. 13.*

QVo te rex hominum carmine prosequar?
Qui firmas animum robore, qui manum
Et bellare doces, & dubij regis
Per discrimina prælij.
Quòd uiuo & ualeo, tutus & hostium
A fraude, eximia fulgeo gloria:
Quòd latè ualidis impero gentibus,
Totum muneris id tui est.
O rerum genitor, quantulus est homo
Hac quem prosequeris munificentia,

Et

Et curas patria ſollicitudine
Figmentum fragilis luti?
Quo nec bulla leuis uanior eſt, neq;
Quæ mentes agitant ſomnia turbidas,
Nec ſerum fugiens umbra crepuſculum,
Nec fumi uolucris uapor.
Cæli pande fores rex bone cælitum,
Ac de ſidereis labere ſedibus:
Montes nube operi: per liquidi aëris
Campos fulgura traijce.
Turbatos trepida ſparge fuga impios,
Et ſparſos iaculis perde ſequacibus:
Porrectaq; manu me, pater optime,
Sæuis eripe fluctibus.
Hoſtis pelle malam uim bonus impij:
Linguæ uaniloquæ reprime toxica:
Aſſuetæq; dolis peſtiferis manus
Vires contere uiribus.
Vt te noſtra nouo carmine barbitos
Dicat, ſubſidio qui recreas tuo
Reges: qui grauibus ſæpe periculis
Vitam Dauidis eripis.
Hoſtis pelle malam uim procul impij.
Linguæ uaniloquæ reprime toxica:
Aſſuetæq; dolis peſtiferis manus
Vires contere uiribus.
Natorum ſoboles creſcat, ut ubere
Surgit ſilua ſolo laurea: uirgines
Cultu ſic niteant ut laquearibus
Templorum tholus aureis.
Stipentur grauidis horrea frugibus:

Pleno

Pleno cuncta penu copia suggerat:
Fœcundi pecoris non capiant greges
Latis pascua saltibus.
Pingues plaustra boues & nitidæ trahant:
Nec tristi resonent compita classico,
Nec fletu plateæ: nec furor hostilis
Clausis affremat oppidis.
Felicem populum, inter bona talia
Qui uitam in tacito transigit otio.
Felicem populum ter quater, omnium
Cui rerum pater est Deus.

PSAL. CXLV. *Exaltabo te Deus meus rex, &c.* *Carm. gen. 30.*

TE regẽ Dominumq; canã dũ lucida uoluet
Lucidus astra polus,
Et unicum colam Deum.
Luce canam te, nocte canam te: nulla carebit
Laudibus hora tuis,
Rerum creator & salus.
Magne parẽs, nullo cui clausa potẽtia fine est,
Sæcula cuncta tuas
Laudes sonabunt: & patres
Longæui tua facta canent, seræq; nepotum
Per seriem soboli
Prodent: nec ætas gloriam
Nesciet ulla tuã: mirandaq; facta decusq;
Ille memor referet:
Hic magnitudinem canet.
Ille bonum feret & iustum, & placabilis iræ,

Et

Et ueniæ facilem, &
Larga benignum dextera.
Totq3 inter decora & laudum præconia nullo
Emoritura die,
Nil clarius clementia.
Ergo parens rerum, ſtellantis machina cæli
Cuncta ſuo gremio
Complexa prædicat tuum
Robur: & intacti ſcelerum contage nefanda,
Te celebrant alacres,
Tuiq3 uires imperi
Per populos latè uulgant: ne neſcia ſceptri
Terra ſit ulla tui,
Et gloriæ & potentiæ.
Imperium ſine fine tibi: nec legibus æui
Subdita ſceptra tenes,
Aut clauſa metis temporũm.
Tu lapſos rurſum attollis, firmasq3 labantes.
Incolumesq3 foues
Vitæ beatæ cõmodis.
Te uolucrũ pecudumq3 genus, te ſæua ferarũ
Sæcula reſpiciunt
Vnum, ſuoq3 tempore
Accipiũt uictum. tu dextram pandis, & omne
De locuplete penu
Animal benignè recreas.
Quicquid agis, iuſteq3 & ſancte agis: impiger
Supplicibus facilem (aurem
Præbes: opisq3 compotes
Dimittis puro qui pectore cunq3 precantur:
Auxilioq3 pijs

Præſens

Præsens es,& periculis
Eruis è cunctis qui te uenerantur amantq3:
Cumq3 suo scelere
A stirpe uellis impios.
Ergo omnes te iure canent, nomenq3 tacebit
Natio nulla tuum
In sæculorum sæcula.

PSAL. CXLVI. *Lauda anima mea Dominum,&c.* *Carm. gen. 6.*

TE,magne rerum conditor,& tuas
Sonabo laudes, factaq3 posteris
Miranda prodam,dum recurret
Per calidos mihi sanguis artus.
Securitatem ne stabilem tibi
Promitte,regum præsidio:neq3
De stirpe mortali & caduca
Pone tibi columen salutis.
Vt membra liquit spiritus, in suam
Terrena moles terram abit:& diu
Consulta uanescunt,& auras
Irrita per uacuas feruntur.
O ter beatum quem Deus ætheris
Fido tuetur præsidio,suas
Qui spes opesq3 in uno
Constituit Domino Deoq3,
Qui terram & æquor condidit & polum,
Et quicquid æquor terraq3 continet
Polus[illegible] qui plus alijs præstat
[illegible] nesc

Perpetuo ſtabilis tenore.
Qui nec tyranni ui ſinit opprimi
Infirmiorem, aut eſurie premi:
Qui carcerum ex emptos tenebris
Compedibus leuat innocentes.
Qui nocte pulſa, luminis aurei
Cæcis refundit luminibus iubar:
Greſſusq3 firmat claudicantes,
Iuſtitiamq3 amat æquus æquam.
Cura fideli qui fouet aduenam,
Orbæ marito qui uiduæ fauet,
Orbos puellos qui tuetur,
Et ſcelerum labefactat artes.
Rex ergo habenas imperij tuus
Sion tenebit, ſidera dum polum
Pingent, & obliquum per orbem
Sol rutilos agitabit axes.

PSAL. CXLVII. *Laudate Dominum, quoniam, &c.* *Carm. gen. 2.*

ELa Deum laudate: Deo date carmina digna
Certè erudito dignus ille eſt carmine:
Qui Solymam inſtaurat rurſus, paſſimq3 per (orbem
Sparſos reducit exules Abramidas:
Qui fractos animi leuat, & corda anxia lenit:
Mulcet dolores, mitigatq3 uulnera:
Qui numerat tacito labentia ſidera mundo,
Suisq3 quæq3 nuncu[illegible]ocabulis.
Magna Dei uirtus, im[illegible]cunq3 [illegible]oten[illegible]a: nulla

P [illegible]quam

Quam lingua fari possit, aut mens cogitet.
Qui mite ingeniū fouet, alleuat, auget honore
Humiq3 sternit impiam superbiam.
Eia Deum cantate, Deo persoluite grates.
Grato benignum canite patrem barbito.
Qui cælum obnubit tenebris, terrā rigat imbre
Montesq3 læto uestit altos gramine:
Qui pecudum genti larga dat pabula dextra,
Coruoq3 uictum seroganti sufficit.
Quem neq3 magnanimū delectat robur equorum,
Nec uis ferocis aut lacertus militis:
Sed pietas animi simplex, & in illius una
Quæ spem salutis collocet clementia.
Eia, Dei laudes Solymææ pangite turres:
Benignitatem mons Sionis prædica.
Qui portarū aditus claustris firmauit ahenis,
Ciuesq3 cunctis commodis auxit tuos:
Qui te pace beat læta, & defendit ab hoste:
Et messe flaua tritici campos tegit.
Cuius ad imperium fundit sua munera tellus:
Natura cuius prompta paret iussibus:
Qui niuibus celsos operit, ceu uellere, mōtes:
Densas pruinas cineris instar deijcit.
Et glacie lapsus solidarum frenat aquarum:
Cuius rigorem quis feret mortalium?
Quum libuit, molles glacies tabescit in undas,
Aspirat aura mitior, riui fluunt.
Ostenditq3 suam per signa illustria mentem:
Legesq3 Abrami tradidit nepotibus.
Non ita se populis alijs monstrauit amicum,
Qui scita legum nesciunt cælestium.

PSAL. CXLVIII. *Laudate Dominum de cælis, &c.* *Carm. gen. 10.*

LAudate Dominum cælitum
Chori beati, qui procul
Contagio mortalium
Templa ætheris tuemini.
Laudate Dominum, quos sibi
Adesse iussit Angelos:
Laudate Dominum exercitus
Parêre prompti iussibus.
Laudate Dominum, qui diem
Sol, luna noctem illuminas.
Laudate Dominum lucidis
Stellæ decoræ flammulis.
Laudate eum rotatiles
Tot orbium compagines,
Et unda longè celsior
Campis nitentis aëris.
Huic cuncta laudes dicite,
Numenq; cuncta pangite
Quòd cuncta nutu condidit,
Et cuncta nutu sustinet:
Fixitq; firmo cardine,
Ne ui senectæ corruant:
Certisq; uinxit legibus,
Quas transgredi non audeant.
Laudate Dominum sub specus
Terræ dracones abditi.
Et uasta cete, quæ sinus
Ponti repostos finditis.

Ignes,

Ignes, niues, & grandines,
Vaporq3 & auræ ſpiritus,
Ad iuſſa Domini mobiles
Circumrotantes turbines.
Colles feraces, & feri
Montes, & omnes arbores,
Seu montibus rigeſcitis:
Seu cultibus manſueſcitis:
Mites feræq3 beſtiæ,
Humiq3 lentè reptiles,
Et quæ liquentes aëris
Campos uolando carpitis:
Reges & orbis præſides,
Et nationes liberæ,
Et pauperi plebeculæ
Qui ius ab alto dicitis:
Et uos iuuenta florea
Læti puelli & uirgines,
Senésq3 uitæ in ultimo
Iamiam exituri limine,
Laudate Dominum: numini
Sit eius uni gloria,
Vnumq3 noſcat omnium
Cælum ſolumq3 principem.
Hunc omne in æuum laudibus
Propago tollat Iſaci:
Sibi dicatam qui bonis
Gentem beauit omnibus.

PSAL. CXLIX. *Cantate Domino canticum nouum, &c.* *Carm. gen. 13.*

CAntate Domino canticum
Nouum: ſonet laus illius
Cœtus per omnes, qui ſacris
Non ſe profanis polluunt.
Oblectet Iſaci genus
Auctore ſe ſuo: ſuo
Regi Sionis arduæ
Congratulentur filiæ:
Nomen celebrent illius
Lætis choris & tympanis:
Eiusq3 laudes accinant
Blandè canoro pectini.
Gentem bonus parens ſuam
Amore ſancto amplectitur,
Mitémq3 manſuetudinem
Firmat ſalute immobili.
Cœtus piorum ut geſtiant
Foris paratu ſplendido,
Domiq3 ſecum clanculum
Lætentur in cubilibus.
In ore, rerum præſidis
Laus continenter perſonet:
Vtrinq3 acuti in dexteris
Vibrentur enſes uindices.
In ſe ferarum ut gentium
Crudelitatem uindicent:
Et in futurum iras, minas,
Superbiamq3 comprimant.
Reges ſuorum ut hoſtium
Arctis catenis alligent,
Et ferreis coërceant

Vinclis

Vinclis feroces principes.
Pœnas secundum cælitus
Præscripta ab ijs ut exigant,
Et laus piorum peruolet
Omnes per orbis cardines.

PSAL. CL. *Laudate Dominum in sanctis eius, &c.* *Carm. gen. 13.*

LAudate Dominum, lucidum
Templum colentem siderum,
Qui ui suæ potentiæ
Firmauit orbis cardines.
Laudate Dominum fortiter,
Vbiq; gestis inclytum.
Laudate magnitudinem
Captum supra mortalium.
Laudate Dominum bellicæ
Claris tubæ clangoribus:
Laudate Dominum nablijs,
Lyrisq; blandè garrulis.
Laudate Dominum tympanis,
Choriq; festi cantibus:
Laudate Dominum fidibus, &
Sonore dulci tibiæ.
Laudate eum tinnitibus
Lætis canori cymbali.
Hunc cuncta laudent quæ trahunt
Vitalis auræ spiritum.

EIVSDEM GEORGII BVCHANANI HYMNVS in Christum.

PRoles parentis optimi,
Et par parenti optimo,
De luce uera uera lux,
Verusq; de Deo Deus:
Iam fuscat ignorantiæ
Caligo crassa pectora,
Et nubilis erroribus
Mentes tenebræ contegunt.
Exurge sol purissime,
Mundoq; da diem suum:
Nostramq; noctem illuminans,
Erroris umbram discute.
Dissolue frigus horridum,
Aruumq; nostri pectoris,
Calore lampadis tuæ,
Humore purga noxio:
Vt irrigatus cælitus
Roris beati nectare,
Et centuplo cum fœnore
Cæleste semen proferat.

CARMI-

CARMINVM GENERA, QVIBVS IN HOC OPERE Poeta usus est.

I. genus monocolon. Versus heroici hexametri, hoc modo:

——— *v v* —— —— —— *v v* ——

Eo utitur Ps. 1. 18. 45. 78. 85. 89. 104. 107. 132. 135.

II. Dicolon distrophon. Versus prior hexameter heroicus, alter iambicus trimeter, acatalecticus ad exemplum Horat. lib. 5. Ode 16. hoc modo:

— *v v* —— —— —— *v v* — *v v* ——

v — *v v v* —— *v* — *v* — *v v*

Eo utitur Psal. 2. 10. 20. 24. 57. 60. 69. 83. 93. 95. 97. 108. 109. 118. 126. 136.

III. Dicolon distrophon. Versus unus iambicus trimeter acatal. alter dimeter acatal. ut Horat. 5. 1. hoc modo:

—— *v v v* —— *v* — *v* — *v v*

—— *v v v* —— *v v*

Eo utitur Psal. 3. 6. 21. 22. 27. 34. 38. 39. 41. 44. 48. 53. 62. 74. 76. 79. 87. 92. 110. 112. 115. 120. 127. 133. 134. 139. 141. 147

IIII. Dicolon distrophon. Versus 1 heroicus. 2. Alcmanius dactylicus tetrameter acatal. ut Horat. 1. 7. hoc modo:

— ∪∪ — ∪∪ — — — — — — ∪∪ — —

— — — ∪∪ — ∪∪ — —

Eo utitur Pſal.4.111.

v. Dicolon tetraſtrophon. Verſ.1.2.3. Sapphicus hendecaſyllabus,4. Adonius, ut Horat. 1.2.hoc modo:

— ∪ — — — — ∪∪ — ∪ — ∪

— ∪∪ — —

Eo utitur Pſal.5.17.51.55.65.67.72. 90.101.103.

vi. Tricolon tetraſtrophon. Verſ.1.2. dactylicus,Alcaicus,acatal.3. Iambicus Archilochius dimeter hypercatal.4.dactylicus Alcaicus acalect.ut Horat.1.9.hoc modo:

— — ∪ — — — — ∪∪ — ∪∪

— — ∪ — — — — ∪∪ — ∪∪

— — ∪ — — — — ∪ — —

— ∪∪ — ∪∪ — ∪ — ∪

Eo utitur Pſal.7.11.15.19.30.46.50.56.58.77. 82.91.123.125.140.146.

vii. Dicolon diſtrophon. Verſus 1. Sapphic. 2.iambicus dimeter,hoc modo:

— ∪ — — — — ∪∪ — ∪ — ∪

— — ∪ — — — — ∪∪

Eo utitur Pſal.8.

viii. Tricolon triſtrophon. Verſ.1.2. choriambicus Aſclepiadeus tetrameter.3. Pherecratius

tius heroicus trimeter acatal.4.choriambicus Glyconius trimeter acatal.ut Hor.1.5.hoc modo:

— — —*vv*— —*vv*— *vv*
— — —*vv*— —*vv*— *vv*
— — —*vv*— —
— — —*vv*— *vv*

Vtitur eo Psal.9.64.84.130.

IX. Dicolon distrophon.Versus 1.heroicus 2.dactylicus Archilochius dimeter hypercat.ut Horat.4.7.hoc modo.

—*vv* — — —*vv* — — —*v v* — —
—*vv* —*vv* —

Eo utitur Psal.12.

X. Monocolon.Versus iambicus dimeter acatal.ut Prudent.cathemer.1. hoc modo:

— — *v*— — — *v*—

Eo utitur 13.31.37.47.52.54.59.86.96.98.117. 148.149.150.

XI. Dicolon distrophon.Vers.1.choriambicus dimeter,Glyconius.2.choriamb.Asclepiadeus,ut Horat.1.3.hoc modo:

— — —*vv*— *vv*
— — —*vv*— —*vv*— *vv*

Eo utitur Psal.14.35.43.

XII.Tricolon distrophon.Ver.1.choriamb. trimeter.2.tetrameter.3.pentameter,ut Prudétius prologo Cathemer.hoc modo:

— —

— — — ∪∪ — ∪∪

— — — ∪∪ — — ∪∪ — ∪∪

— — — ∪∪ — — ∪∪ — — ∪∪ — ∪∪

Vtitur eo Psal.16.

XIII. Dicolon tetrastrophon. Vers. 1.2.3. choriambicus tetrameter. 4. choriambicus trimeter, ut Horat. 1.6. hoc modo:

— — — ∪∪ — — ∪∪ — ∪∪

— — — ∪∪ — ∪∪

Eo utitur Psal. 23.42.75.99.102.144.

XIIII. Monocolon. Vers. iambicus trimeter, ut Horat. 5.17. hoc modo:

— — ∪ — — — ∪ — ∪ — ∪∪

Eo utitur Psal. 25.94.106.

XV. Monocolon. Versus dactyl. Alcaicus acatal. hoc modo:

— — ∪ — — — — ∪∪ — ∪∪

Eo utitur Psal. 26.19.32.49.61.71.73.143.

XVI. Monocolon. Versus est choriambicus Asclepiadeus tetramet. ut Hor. 1.1. hoc modo:

— — — ∪∪ — — ∪∪ — ∪∪

Eo utitur Psal. 28.40.42.80.

XVII. Dicolon distrophon. Versus 1. Sapphicus. 2. choriambicus trimeter, hoc modo:

— ∪ — — — — ∪∪ — ∪ — ∪

— — — — ∪∪ — ∪∪

Eo

Eo utitur Psal.33.70.121.142.

XVIII. Dicolon distrophon. Versus 1. iambicus trimeter. 2. pentameter dactylicus, hoc modo:

— ∪ — ∪ — ∪ — ∪ ∪ ∪ — ∪ —

— ∪ ∪ — — — ∪ ∪ — ∪ ∪ —

Eo utitur Psal.36.63.

XIX. Dicolon tristrophon. Vers.1.2. trochaicus dimeter, acatalecticus. 3. trochaicus catalecticus, hoc modo:

— ∪ — — — ∪ — ∪

— ∪ — ∪ — ∪ — ∪

— ∪ ∪ — — ∪ —

Eo utitur Psal.66.

XX. Dicolon distrophon. Versus 1. heroicus dactylicus 2. anapæsticus dimeter catalecticus, hoc modo.

— — — ∪ ∪ — — — ∪ ∪ — ∪ ∪ — —

∪ ∪ — ∪ ∪ — ∪ ∪ — —

Vsus est eo Psal.68.88.

XXI. Dicolon distrophon. Versus prior heroicus hexameter, posterior iambicus dimeter ut Horat.5.14. hoc modo:

— — — ∪ ∪ — — — ∪ ∪ — ∪ ∪ — —

— — ∪ — — — — ∪ —

Eo utitur Psal.81.

XXII. Dicolon distrophon. Versus prior dactylicus

ctylicus hexameter, alter pentameter, hoc modo omnibus noto:

—vv — — —vv — — —vv — —

—vv — — — —vv —vv —

Vtitur eo Psal. 88. 114. 137

xxiii. Dicolon distrophon. Vers. 1. trochaic. dimeter catal. 2. iambicus dimeter acatalectic. hoc modo:

—v — — —v —

— — v— v— vv

Vtitur eo Psal. 100.

xxiiii. Dicolon distrophon. Vers. 1. trochaicus dimetet acatal. alter trochaicus dimeter catalecticus, hoc modo:

vvvvuv —v —v

—v —v —v —

Vtitur eo Psal. 105. 129.

xxv. Monocolon. Vers. anapæstic. Pindaricus dimeter acatal. ut Boëth. 1. 5. hoc modo:

—vv —vv vv— vv—

Vtitur eo Psal. 113.

xxvi. Dicolon tetrastrophon. Vers. 1. 2. 3. choriamb. trimeter. 4. dactyl. Pherecratius, hoc modo:

— — —vv— vv

— — —vv— —

Vtitur eo Psal. 116. 122. 128.

xxvii. Monocolon. Vers. trochaicus octonarius

narius catalect. qualis est Prudent. Cathem. 9. hoc modo:

—v — — —v —v —v —v — —v —

Vtitur eo toto Psal. 119. 124.

xxviii. Monocolon Vers. iambicus Anacreontius dimeter catal. ut Boëth. 3. 7. hoc modo:

— — v — v — —

v — v — v — —

Eo utitur Psal. 131.

xxix. Tricolon tristrophon. Vers. 1. heroic⁹, 2. iambicus dimeter, 3. dactylicus Archilochius, dimeter, hypercatal. hoc modo:

— v v — — — v v — v v — v v — —

— — v — — — — v —

— v v — v v —

Vtitur eo Psal. 138.

xxx. Tricolon tristrophon. Vers. ijdem, qui modò, nisi quòd secundus in locum tertij migrarit, hoc modo:

— — — v v — v v — — — v v — —

— v v — v v —

v — v — v — v —

Vtitur eo Psal. 145.

FINIS.

ΨΑΛΜΟΙ ΤΙΝΕΣ ΥΠΟ ΔΙΑΦΟΡΩΝ, ΕΙΣ ΕΛ= λωικὰ μέτρα νεωστὶ μετα= φρασθέντες.

PSALMI ALIQVOT IN VERSVS GRAECOS NVper â diuersis translati.

ΨΑΛΜΟΣ ΠΡΩΤΟΣ, ΥΠΟ ΦΕΔΕΡΙΧΟΥ ΙΑΜΩΤΙΟΥ μεθερμηνευθείς.

Ὅς ποτε δυσεβέων ἐπ' ἄφρονα βύσατο βουλὴν,
οὐσφαλερὴν ἐπάτησεν ἀταρπιτὸν, οὐδὲ θοώποις
οὐλομένοις ἐπέθισε θεοστυγέων ἀνθρώπων,
οὐδέ ποτ' ἀζομένοισιν ἐφωμίλησεν ἀλήτας,
Ἀλλὰ θεόσδοτον ἦρ ἐφ' ἡμέρῃ ἠδ' ἐπὶ νυκτὶ
Θεσμοσύνην ἐφύλαξεν, ἑῷ τ' ἐνιπάθετο θυμῷ
Βουλὴς συναγέεσι. μάκαρ μάκαρ ὅστις ἀνὴρ
Οἷον δ' ἀὐλείοισι παρ' ἠϊόνεσι ῥεέθρων
Δενδρεὰ τηλεθάοντα φέρει πολυανθέας ἴσους
Φύλλοις ἐυχλοέεσσι βεβριθότας, οὐδὲ ποκὶ ἠδὼν
Καρπὸν ἀναλδαίνει, πετάλων χάριν οὐδέ τι ῥίπτει.
Τοῖον ἄρ' εὐσεβέων γενεὴ ἔσεται, ὅσσα δὲ ῥέξει,
Αἰεί τ' ἀνθάλλοντα καὶ ὄλβια πάντα τελέσει.
Οὐχ ὕτω μοχθήρων ἀσεβὲς θάλος, ἄμμορον ὀργῶν
Θεσπεσίων, ἀθέμιστον, ἀταδαλίλιν ἀγαπάζον.

Αὐταὶ

Αὐταρ ἀελλήγυτι πονιοσάλῳ ἐϛὶν ὁμοῖον,
Τὸν λαῖλαψ ἐπέδαασε βαφυπνείοντ☉ ἀήτεω.
Εὖτε μὲν ὄρ νύδιϛ☉ ἀϋπαξ παύτεοσιν αὐάσ
σαρ
Ιξεσαι ὀψιπέλσυθ☉, ἀγαύνιφορ ἀιθρα λείπων,
Κόσμορ ἵνα πέμνῃ, καὶ ἁμαρτάδ☉ αὐτὸν ἐλέγ-
χῃ,
Οὐδὲ τότ' ἰθυδίηϛι μεμίξεται ἐσμὸϛ ἀλιτρῶν,
Οὐδὲ ὁυ σὺσεβέων ἑταρίσεται σὺφρονι βυλῇ.
Βυλὴν γαρ δεδάηϛν ἀμεμφέα ποίραν☉ ἐσ-
θλῶν,
Καὶ τότων δεδάηϛν ἀταρωτίον. οἷσι δὲ μῦνορ
Σχέτλιά τ' ὄργα μέμηλε καὶ ἀοσεβὶη καποσρ=
γὸϛ,
Τοῖσι καπῶϛ ἀπόλοιτο καπὴ καὶ ἀτάθαλοϛ ὁρμή.

Ο αὐτὸς ψαλμὸς ὑπὸ ΦΛΩΡΕΝ-
ΤΙΟΥ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΥ μεταφρασθείς.

Ολβιός ἐϛιν ἐκεῖν☉ ὃϛ ὐ σπολιοῖο κελεύθυ
Ιχνια μαϛεύσει, καὶ ὐκ ἐδλιπα φρονεόντων
Μίμνῃν σὺν ἀτρακτῳῖῷ πο῀ ἀλήμονι. ὄλβιοϛ αὖθις
Οϛ μὴ ἐφεδρήσων ὁλοῶν χλευάζε☉ ἕδρης
Αρχει ὐτϊλανοῖϛ παρέχων ἀριήπουρ ὅας,
Αλλ' ὅγις θειπὸϛ τε νόμοϛ καὶ θέσπελορ ὁμφὴν

Ἡ ηρα δ' ἠ νύπτας τε ηαὶ ὕπνα μορμηρίζει.
οὗτ⊙ ηαλλιπόμῳ μὲν ἀνὴρ εἰδλύνατο δεύ-
δρῳ.
Καλὰ φυτευομεύῳ πυπινὰς ῳοταμοῖο ῳαρ'
ὄχθας,
Ορῥα πεπαινομεύη ηαὶ ὠρίῳ ἀιξὴν ὀῳώρῃ
Βέιβεται, ὐδὶ ἄῳο φύλλα χέει θαλερῶν ὀροδά-
μνων.
Τῷ δε γαὰρ ἀνδρὶ θεὸς ηρήηνεν ἀεὶ τέλ⊙ ὄργων.
οὐ τάδ' ἀδεσμοβίοισιν ἑτοίμασαι μερόπεσ-
σιν,
Τοῖοι δ' ἔασονται οἷοι βορεήλατ⊙ ἄχνη,
Υψὸ ἀειρομεύη σιὼ πυπλοφόρεῖ πονιορτῷ,
Τόν ῥα φορέσσιν ῳαίγνιον ἐψιόωντες ἀῆται.
Τῷ ὁπόταν δεινὴ ἥξει ηρίσις ἀνθρώῳοισι,
Υψιμέδων τε θεὸς φθισήνορα μῦθον ενίψῃ,
Οὐ μὰν δυσεβέες φυγεράς ηεν ἄρσιν ὀῳωπάς
Οὐδὲ δικαιοτόρων ῳοτ' ενιηέμνοιντο ὁμίλῳ
Οὕνεηεν ἀθανάτ⊙, ὃς ῳαύτ' ἐφορᾷ ἠ ἐῳαηούει,
Ιθυνόων οἶμον ηαὶ φήθεα ηαὶ νόον ἐγγύ,
Τῶν δ' ἀλιτρῶν ὀλέσει σηολιὰ φιλέουσαν ἀτα-
ῳόν.

Ο αὐτὸς

Ὁ αὐτὸς ψαλμὸς ὑΦ' ΕΡΡΙΚΟΥ Στεφάνῳ ἐμμιυσυθείς.

Τρὶς μάπαρ ἐστὶν ἀνὴρ ηὲ τετράκις, ὅστις ἀλιτρῶν
Δυσεβέων τ' αἰεὶ πάτον ἀνθρώπων ἀλεείνει,
Οὐδὲ θέλει πρυφίῳ ποτ' ἐνιπεμυθῆναι ὁμίλῳ
Ος μεγάλοιο θεὸς γελόων ὄπιν ἐξονοτάζει.
Αλλ' ἱερῶν πείνῃ μελεδαίνων θεσμοσιωάων,
Τῶν φήβεσιν ἑοῖς χαριέστερον ἀμφέπει ὁδὸν,
Εγγράπτους πραδίῃ νύπτας τε ηὲ ἤματα πάντα
Νωλεμέως τηρεῖ, ἵνα ὀργῷ τάσδε τελέσῃ.
Φῶτα δ' ἐγὼ τοιοῦτον ἐοικότα πάμπαν οἴω
Δενδρεϊ αἰγνάων πεφυτευμένῳ ἄγχι ῥεέθρων,
Καρποῖς ἐν πρεπέεσι βεβριθότι αἰζὸν ἐν ὥρῃ,
Οὗ φύλλ' ὃν ἀνέμος ῥιπτεῖ, ὃ σειρὸς ἄζει.
Ως αὐτως γαρ ἀνὴρ ᾧ δὴ νόος ἐστὶ θεοδὴς,
Οὐπ ἀπρηπτάποτ' αὖ ηὲ ὃν ἀτέλεστα μογήσαι,
Οτ̣ι θεὸς πορυφοὺ ὀργοις ἐπιθήσεται αὐτὸ.
Οὐκ ὣς δυσεβέες τῶν δ' ἔμμοροι, ἀλλ' ἀπο βλήτῳ
Οἷγε ηὲ ἀχρείῳ πανομοίιοι ἄχνῃ ἔασιν,
Η πόρ ἄθυρμα πέλει λίγα πνειόντεσιν ἀήτας
Τὄνεπεν ἀμφοτέροισι διπαπόλος ὁππόταν ἔλθῃ.

Υψιμέδων, ἀλίπορ διαπρυσίη ἐθλὰ νοσῦνται,
Οὐδ' ἀγαθοῖσι πανὸρ μεταΐθμιον ἔστιν ἐάσει.
Καὶ γαρ' ὅγ' ὀρθονόων ἀγαπάζει ἤθεα φωτῶν,
Ος δ' ὀργαρέξων αἰνὴρ ἀθεμίστια χαίρει,
Τῷ δή τοι γε θεὸς νεμεσίζεται, εἰς δὲ τελευτὴν
Αντὶ βίης μυσαρῆς πρύτανος ἀν ἐπάγαγ' ἀμοιβήν.

ΨΑΛΜΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ, ὑπὸ ΦΛΩΡΕΝΤΙΟΥ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΥ μεθορμιωσυβείς.

Τίπ' ἀολλίδη τόσθ' ὅχλος αὐδρῶν,
Αθρόως ηκὶ πασυδίη ἀγαρθείς;
Τίπτε συμφράζονται αὐτίνυθ' αὕτως
Μάταια λαοί;
Αμμιγ' οἱ γαίας βασιλῆες ἤνθον,
Καὶ ὅσοι αὐδρῶν πρατερῶν ἄνακτες,
Κατθεῶ βόλας ηκὶ ἑοῖο χριστῷ
Μητιόωντες.
Εἰδ' ἄγε ζύγλαν πρατερῶν λεπάδνων,
Φαντὶ ῥιξαντές γ' ἀποθῶμες αὐτῶν,
Καὶ λίνω δεσμὸς βαριωσύντας ἐξώθωμες ἀφ' ἁμέων.

Αὐτὰρ

Αὐταρ ὁ ναίων βασιλεὺς ὄλυμπον
Τοῖς δ' ἔπι πρῶτον θεὸς ἐγγελάσει,
Μειδιάων ἀθανάτῳ προσώπῳ.
Ες δὲ τελευταὶ
Χώσεται, φριπτῷ πρατερῷ τε μύθῳ
Σφᾶς ἐλέγχων. σιὼ τρόμος αὐτὰς
Γῆα αἰρήσει, ὁπόταν βαρεῖαν
Μῆνιν ἐφήσει
Ω δέ πως. τῷ μῷ βασιλῆϊ λάων
Κῦδος ἀρήκτω βασιλήιον ἀρχᾶς.
Καὶ τόδ' ἐξαύδασεν αὔναξ ἑωυτοῦ μοι,
Εσσί μοι υἱὸς,
Σοί τ' ἐγὼ πατὴρ, σὲ μὲν εἶδεν ἀὼς
Αδεγγναθεύτα. τύ δ' ὤ με τέκνον
Παύτα αἴτει ὅος' ἐθέλεις, ηαὶ ὧν σε
Ιμερος αἱρεῖ.
Τοὶ γαρ αὐλειῶν ἄπειτα φῦλα λάωσω,
Αντὶ δὲ πλήρω δύο πείρατ' ἄιας,
Οφρα πειρανίων ἔχων γε παρτος
Αγεμονσύνης.
Ην δὲ τοῦ ἀρχᾷ τινὲς ὧσ' ἀπειθεῖς,
Τὰς δ' ἀπὸ ράβδῳ ῥέα ηεν σιδηρᾷ
Ηὗτε τράυσειας πόραμήιον ἄγγος,
Τέυτονος ὄργον.

Νῦν γε σπαπτοχοι βασιλῆες, ἠδὲ
Αρχοὶ ἀνθρώπων, ἠμὶ ὅσοι διπαφαὶ,
Ταῦτ' ἐνὶ φρένοις σφετέροισι πάντες
Ευπατθέδε.
Δέχθε παιδείαν πινυτὰν, θεὸν δὲ
Εξοχ' αἰδεῖδε, πραδίην δ' ἐπ' αὐτῷ
Τέρπετε φέροντες, ὁμῶ τρομεῖτε
Καγχαλόωντες.
Παῖδα δὲ προσπτύξατε φιλέοντες,
Μή γ' ἀποφαύτας ὀσῖω πελσύθω
Τὰς φρενὰς πείνω βαρύμηνις ἔπποτ'
ὔμμε ταφάσῃ.
Καδδὲ τεθναῦαι ὀλίγον δέοντες,
Αφνοοι πέλοιτε σαφῶς δὲ τῆμο
Γνώσεθ' ὡς μάπαρ τελέθει πεποιθὼς
Αἰζὺν ἐπείνῳ.

Ο αὐτὸς ψαλμὸς ὑΦ' ΕΡΡΙΚΟΥ ΣΤΕΦΑΝΟΥ μεταφραδεὶς.

Τίπτε λοι σὺδάπιοί γε ηαὶ ἀλλοδαποὶ ἀγέρουται
Αβρομοι, ανίαχοι, ηαὶ ἐτώσια μηχανόωσι;
Καὶ γαφ ἰδλὺς, αφχοὶ, ηαὶ ὁριωδγνέες βασιλῆες
Παύτες ὁμῶ βυλὰς συνετεχνήσαντο θρασείας,
Υψιμέ-

Υψιμέδοντι θεῷ ὁρισ άινειν, ἠδὲ καὶ υἱὶ
Ον ρα πατὴρ χεῖσεν, δώσων βασιληίδα τιμήν.
Μὴ λοιτὸν βοόωσι, τὸ δ' ἅλιον ἦμαρ ὀρῶμεν,
Αὐχένα μηπέτι τις συγεροῖς ενθεῖτο λεπάδνοις.
Αλλ' ὃς εν ὑλύμπῳ δόμον οἰπεῖ παμφ χρόοντα,
Τῶν δ' ἐπικηὸς εὼν, ζα πρῶτα μὲν ἐξεγέλασεν.
Αλλ' ὅταν οἱ δεμιεῖα χολὴ ποτὶ ρισὶν ἀναφθῇ,
Πτήξασιν, θυμὸς ἦ παφὰ ωσὶ παπτεσεῖ αὐτοῖς.
Καὶ τότε φέιτ ζοντας τοίῳ σφᾶς μύθῳ ενίψει,
Αὐταφ ἐγὼν ἐμῷ υἱὶ πόρον βασιλήϊον ἀρχὶν,
Υψισον σιῶν Θ ἐμῆς κρήδεμνον ἔχοντι.
Καί κεν ὁ παῦς εἴποι. Τοῖσδεσι μ' αἴναξ προσέφ-
πεν,
Υἱὸς ἐμὸς πέλεαι. γενήσά σ' εν ἤματι τῷδε.
Σοὶ λάχ Θ αὐτὸντι χθονὸς ἄσσετον εὐρυοδείης
Κοιρανίην δώσω, σὺ δὲ ωαῦ τὸν ἀπειθέα λαὸν,
Σὸν κράτ Θ ὑπαλέγοντα βίῃ κρατερῇφι δαμάσ
σεις,
Καί μιν ἀποθραύσεις, πόραμηϊα ηὔτε ὄργα,
Ταῦτα φυλασόμενοι βασιλεῖς, ὅσσοι τε θέμι-
στας
Κέκτητε, νηπιέη τάδε μηπέτι μητιάασθε.
Αζόμενοι δὲ θεὸν, καὶ ὄπιν τρομέοντες ἐπεύν,

ΥΙΟ γηθόσυνοι χόρα νυῦ ὄρχεσθε πύσοντες,
Μή ποτ' ὀδυσάμεν σκολιόφρονα θυμὸν ἔχυ=
Εξαίφνης πότμον κακὸν λοιγὸν ὄλεθρον ἐφείη. (σιν,
Ολβιοι οἱ κείνυ γε πεποιθότες ἀλξὶν ἀρωγῇ,
Ελπίδες οἷς πᾶσαι κείνυ ἐπὶ γύναξι κέινται.

ΨΑΛΜΟΣ ΤΡΙΤΟΣ ὑΦ' Ερμι= νυ Στεφάνυ μεθερμηνευθείς.

Ποσοι πόσοι μεγ' ὦ 'ναξ,
Πόλις κυκλοῦσιν ἐχθροί!
Πόσας ἐμοὶ ἀπωθοὺς
Αντῆραν αἱ φάλαγγες!
Λέγυσι ταῦθ' ὁρῶντες,
Οὐδὲν θεῷ μέλει σῷ,
Ενεῖν ὑπ' ἀρῆξει.
Αλλ' οἶδα, ὦ θεός μυ
Αρωγὸν ὄντα σ' αἰεί.
Τοῖς δηΐοισι σαυτὸν
Αντ' ἀσπίδ' προβάλλῃ.
Κῦδός μέ μοι ὀπάσεις
Εόντι νυῦ ἀτίμῳ.
Αχυς νέφος τε φυγὸν
Σπεδῶν ἀπ' ὀμμάτων μεν,
Φιλάνθρωπον ἐπ πατηφῦς

Θήσεις ἐμὸν πρόσωπον.
Εὖτ' ἂν σ' ἐγὼ βοήσω,
πρόθυμος ἐπισιών
ἐμὼν ἔσῃ πρὸς σύχλιν.
Σοὶ ἓν μόνῳ πεποιθὼς,
τραπήσομαι πρὸς ὕπνον,
καὶ ἀτρεμῶν ὑπνώσω.
σαπεσφόρος γὰρ εἶς μοι.
οὐδ' ἂν πόρις ὄρωμαι
δισμυρίους ὁπλίτας,
κατὰ φρενὸς τρομήσω.
ἀγρεῖ θεὸς προσορχὸς,
ὃς πρὶν χορὶ πραταιῇ
γνάθους μέγα πνεύσας
ἐχθρῶν ἐμῶν πατάξων,
ὀδόντας ἐξέθραυσας.
σώζειν δ' ἰώνῃ σὺ μόνος
ὄλβον δ' ἰώνῃ σὺ μόνος
τῷ σῷ λεῷ παρέξαι.

ΨΑΛΜΟΣ ΕΚΤΟΣ ὑπὸ Φεδε-
ἐίχθ Ιαμωτίου ἐρμηνευθείς.

ΠΑμμέδων ὑψίθρονε λίσσομαί σε,
μή μ' ἀτύσῃ σὸν βαρύθυμος ὀργὰ,

Μή

Μή με σὺν δειμεῖα χολῇ δακάσῃς
Πλάμονά θυμόν.
Αλλ' ἐμὲν μάλ' ἀδρανέοντι πέφρων
Ιλαθ' ὦ ποιμαν. τό, τε γὰρ δεδύηει
Σῶμα δειλαῖον, χαλεπά τε νῶσος
Τῶγέα τάπει,
Καὶ πατασμύχει πραδίαν. τὺ δ' ὦ' ναξ
Αχει τσὺ λειψεῖς αἰνίκα δακμυσσα;
Ενθέ μοι, ηκὶ νεῶ πρυσραῖν ἀφ' ἅλας
Ρίπῃε πυλάωρ.
Αἰ γὰρ εἰς ἅδαν λελαθόντα βαίνω,
Πῶς ηεν ἀμνάμων ποταείσομαί τοι;
Πῶς τὺ ταὶ νυπτὸς διαδὶς ὁμίχλαν
Τῶνομα μελψῶ;
Στόρνα παίνυχ Θ βαριυσῦντα πόπῃω,
Καὶ δ' ὕδωρ θόρμὸν χέεται βραχσύτων
Ομμάτων μου. δακρυόεντι δ' ὄμβρῳ
Νήχεται σύνα.
Οσσε δ' ἀμβλώτῃοντί μοι ἐπ μυριμναῖν,
Καὶ γέλως ἐχθρῶν ἀλάτραξεν ἵνας,
Σαίνατ' ἀπμαίαν, ηκὶ ἐς ὀγέορ με
Αχρις ἰαψεν.
Ω ἰὼ σὺτσὺθεν πανόχαρτ Θ ἵλαε.

Τὰς

Τὰς ἐμὰς αὐδὰς θεὸς εἰσάπασεν,
Εἰσάπασεν ἀθανάτῳ ξυναγμῶν,
Εὐγμάσι νόων.
Ὅφρα δυσμενεὶς ἔλοι αὖχος, ὅσοι
Τὰν ἐμὰν ψυχὰν μεμάασ' ὀλέσαι,
Αἶψα δ' ἐξίποντο φυγόντες ἀϊδοῖ
Τηλόθεν ἀμῶν.

Ο αὐτὸς ψαλμὸς ὑπὸ ΦΛΩΡΕΝΤΙΟΥ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΥ μεθαρμοσυθείς.

Μὴ λυγρᾶς μοι δέασθαι, λίσομαί σε,
Μὴ λυγρᾶς μοι ἀμπλακίας χάλεπτε.
Μή μ' ἄχει μηδ' ἀργαλέοισι λάμνα
Θυμὸν αὐάγναις.
Ἀλλ' ἄγε δυσαλθὲς αὖναξ ἀλαλπεῖν,
Τοιγὰρ ἄταις νοσαλέαις ἐγώνα
Κάππεσον, λειμῶ πελάτας ὀλέθρῳ,
Αἰδλι νόσῳ.
Ἐξ ἐμᾶς δ' ἀλιτροσύνας ἄπιτις
Ἐπλέμιν, παφάος θ' ἰσόνειρα
Γῆα, βυπτάων τε ποταῖς ματαύροις
Εἰπελθ' ὁρμαί.

Αἰθέρ θ'

Αἰθόρ☉ πίνυγμα πλαύαις ἀφαύτοις
Ψυχὰ ἔῤῥει, ἄψε ἐπεμβατῆρες
Ἐγρεφορ πότμοι. τὺ δὲ προστροπαίῳ
Μέχρι χαλέπῃεις:
Δσῦρο, ηαὶ ψυχαὶν ἄϊδλι προνωτῆ
Ρῦσορ, ἐλπίδλωρ προωετές τε πῶμα,
Καὶ χαμαιζήλω φρενὸς ὑπῖχσμα
Στᾶσορ ἐγείρας.
Τίς ηεν αὐδάξειε τεὸν μέγιϛε
Ωνυμ', ἐξαμσυσάμεν☉ πελσύβω
Τόῤῥμα νεπροδλέγμον☉ ἁλίῳ τε
Ασιβὲς ὅδας:
Ψεδνὸς ἐῤῥει μναμοσύνας ἄωτ☉,
Καὶ σέο μνάμας τύω☉ ἐξίτηλ☉,
Ως ἅπαξ ὀλέθρῳ αὐήηχετόν τις
Υωνορ ἰαύει.
Οὐπ ἐλιννῦσαι πάρα τυτθὸν ἄμμι,
Καίῤ' ἐωιοσύτοις ῥοάδλων ὄρωαῖς
Δεμνίων ὁρμολεχὴς χλιαίνω
Κοιτάδα πλίναν.
Πᾶς γαγὼν πιπραῦ λιβάδλωρ ἀπέσβη,
Ηχιώθλιν δ' ὄμμασιρ ὀψιπόιτοις,
Πρνθαάδλας πυλοιδιόων πάρεδλροις
Κλαύμασιρ αὐγάς,

Αἰν

Αἰδοὶ αὐτίων ἀπὸ μοῦ μυσαχθεῖς
Καὶ παλαμναῖοι, ὕβρεως ἄατος
Εσμὸς, ἠδ' ἁμαρτινόοις μεμηλὼς
Αφροσύναισιν.
Οτ]ι μοῦ θεὸς πλὴν ἀπ' ὠρανῶθε
Τῆλε πραωπνοῖς ἐσυμενόων ἰαχαῖς
Φθεγμάτων, διαπρυσίω τε πόρῳ
Αἴγν αὐλᾶς.
Παύτας ἄψορρον παλίνορσ☉ ὁρμὰ
Πλάζοι ἐχθρως, παοσυδλὶκ θ' ἁλεύτας
Αἰχμώαις παλιντροπάδλιν φέβεσθαι
Πρηνέας ἔτη.

ΨΑΛΜΟΣ ΟΓΔΟΟΣ, ὑπὸ Φλωργντίς Χριστιανῦ μεταφρασθείς.

Αφθιτ' αἴναξ ηκὶ ἀγητὲ, σοῦ ὄνομα ὡς πέλει μέγιστον
Θαῦμα βροτοῖσιν, ἣ τὸ μυέλιον πλέ☉
Διῆπες ηκὲ νύπτα ηκὶ πρὸς ἀῶ.
Σὸν δὲ μεταφσιον σῦχ☉ ἀθέσφατον ἵποτ' ὑρανόνδε,
Αἰγλιν ὁρήμας αὐθρος λιπαρ.
Τὸ σὸν δὲ παῖτος ηκὶ τελὺ σοφίην
Παπαίβσι βρέφη νεοθηλέα, νήπια φρονέοντα,

Τιμω-

Τιμωρὸς ὡς ἦν καὶ τεῶν ἀμύντωρ
Δίπας παρ' ἐχθρῶν ποινίμους ἀρὰς.
Αλλὰ θεοδμήτοιο σελασφόρου αὔτυγ' ὐρανοῖο,
Ιρᾶς τε μήνης ποικίλον μέτωπον,
Καὶ τέννα νυκτὸς ἄστρα νυκτιλαμπῆ
Οππόσαν ἠύγασάμην, σφετέρων πάτερ ἔργα παν
τα χειρῶν,
Οπποῖός ἐσι, θαμβέων ἔειπα,
Ανθρωπος, ὅς σοί μέμκλε τόσσον;
Ηρά γε τηλίκοι εἰσὶν ἐφάμεροι, ὃς ἶσον σὺ τίεις
Σχεδὸν τεοῖσιν ἀγγέλοις πτερωτοῖς;
Οὓς καὶ γεραίρεις πύδεϊ πυκάζων;
Σῶν γὰρ οἱ ὄργα χερῶν ὑποχείρια ἀμφέπω ἔδω
Υπαὶ πόλεσιν ὅλα πάντα πορθεῖς (κας,
Εως μελαίνας ὅσσα βόσκετ' ἄλσας
Κνώδαλα, θηρία πάντα, καὶ ἑρπετὰ, πτηνέων τε
Καὶ φιλοπρήμνων ὀρνέων φάλαγγας, (φῦλα,
Τέκνων τε τυτθῶν μυρίους γενέθλας
Ηερίους ἐρέτας, νεπόδων θ' ὅσα νήχετ' οἰδοντα
Πολυασπὴς θυνὴ ποντίκς ἀταρπὸς,
Εκπαγλα πίτεα, ἰχθύας τε μυρίους.
Αφθιτ' ἄναξ καὶ ἀγητὲ, σοῦ ὄνομα ὡς πέλει μέγι-
Θαῦμα βροτοῖσιν, ὅ τὸ μυρίον πλέθ (σον
Διῆπε κἀτὶ νύκτα καὶ πρὸς ἀῶ.

ΨΑΛ=

ΨΑΛΜΟΣ ΕΝΔΕΚΑΤΟΣ, τοῦ αὐτοῦ Δαβὶδ φλωρεντίᾳ χριστιανῇ μεθερμηνευθείς.

ΕΜὰς ὀρείλω εἰς θεὸν ἐλπίδας.
Πῶς ἂν ἀπτηνῶς ὑμέτορ' ὄρεα
Ψυφὰν τάχιστ' ἐμὰν λιποῖσαν,
Στρουθίον ὥς, φυγεῖν πέλεθε;
Ἰδὰ γὰρ, ἄνδρες τόξ' ἐπὶ μὲν βέλη
Θώμιγγι θέντες, τεῖναν ἀνάρσιοι,
Λάθρα δ' ὀϊστεῦσαι δικαίους
Ἰοβόλῳ μεμάασιν ἰῷ.
Ἢ μὰν ταννοδὲν δίπτυον ἐρράγη,
Καὶ λῦσεν ἀμφίβληστρα τανύπλοπα
Θεὸς πανάλπης. ὁ γὰρ ἀνὴρ
Θεῷ ἀήσυλ' ἐπέων γε ῥέξαι.
Ἀλλ' ὅς γε ναίει ναὸν ἁγιώτατα,
Ἑδρᾶτ' ὀλύμπου χρυσόθρονον μέγα,
Ὃς πάντ' ἐσαυγάζων πυβόρνᾳ,
Ὁ πρύτανις μακάρων ἀπάντων,
Τηλαυγέεσιν παύτ' ἀτενίζεται
Ἀνδρῶν ὀπωπαῖς πράγματ' ἐφαμοργῶν,
Οἷς ἦτορ ἐσθλὸν, πάντα φιλῶν,
Οἷς δ' ὀλοὸν δυσεβές τε, μισῶν.

Ηξει ἢ πλεκτῶν ὄμβρ☉ ὑφασμάτων
Καυεῖν ἁλιτρὸς ὀρανόθεν θεὸς
Φεψαλόβλητον θεῖον ὕσει,
Κραιπνοφόρους φορέων ἀέλλας.
Τοῖός γε μισθὸς, ταῦτ' ἐπιτίμια
Τοῖσδεσι κεῖται· καὶ γὰρ ἀεὶ θεὸς
Δίκαι☉ σὺν λίτυς θέμιστας
Ομμασιν σὺμφρέεσιν ἀθρεῖ.

Ο αὐτὸς ψαλμὸς ὑΦ' ΕΡΡΙΚΟΥ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ἑρμηνευθείς.

Εἰ θεῷ αἰὲν ἐγὼν ἀτρόμοις σήθεσι πεποιθα,
Τίπτε μ' ἀποπλάμενον φυγέειν τάχα πίτε ὄρνιν
Κέλεαθ' ὑμετέρων ὀρέων προλιπόντα κατάλυσιν;
Οὐχ ὁρᾶτε; νέδη τόξῳ παναπάδαλοι ἀνέρες
Ριγελανιὴν πέλασαν νευρὴν ἀποτόπα βαλεῖσες
Φῶτ' ἀγαθὸν, κρυφίῃ τύμ καὶ λοχόωσιν σὺν ὄρφνῃ
Αλλὰ θεὸς τάδων μῆχαρ πανὸν ἐξανατρέψει,
Καὶ πραπίδην ἣν ἐκεῖνος ἐποιπείραιεν ἄμεμπτον.
Κεῖν☉ ὃς ὀρανίης ναίων ὑπὲρ αὐτυ☉ αὐλῆς,
Ομμα καὶ ἐχατίης βάλλει ἐπὶ πείρατα γαίης,
Παπταίνων ἐς φῶτας ὁμῶς ἀγαθούς τε πανούς τε.
Τοὺς μὲν ἀποσφέφεται, τῶν δ' αὖνει ὄργα δίκαια.

Τῷ

Τὸ καὶ χωμένοιο καταῤῥάξασι θύελλαι,
Ἀνθρώποισι φάγας ὀλοὰς ὀλοοῖσι φορῆσαι.
Καί νιν ἐπομβρήσει λαῖλαψ θείη τε πυρός τε.
Οὔνεκεν ὑψιμέδων ὁσίοις ὑποδήσεται ἀνδρῶν,
Αὐτὸς ἑὸν ὅσιον, καὶ τοῖς ὁσίοισιν ἀρήγει.

ΨΑΛΜΟΣ ΔΥΟΚΑΙΔΕΚΑΤΟΣ ὑπὸ Φεδερίχου Ιαμωτίου μεταφραδείς.

ΕΝθε μάκαρ, μάκαρ σύθε, καὶ ὡς τάχος ἄμμιν ὀπήδει.
Πίστις ἐπεὶ θνατῶν λειψαμένα δαίπεδον
Ὤχετο, χἀ χείρων μοροπλῆθος ἄψατο βωλὰ
Τᾶς φρενός. ἀλλάλοις λυγρὰ νοσοῦντι βροτοὶ,
Αἱμύλα πωτίλλοντες ἐῷ ἀπαταύρι μύθῳ.
Ὀλισθάνουσι γλωσσαῖς σμαῖς ἀμετροεπές.
Χ' ὠθοῦσι ἰοβόλον καὶ ἀγανόρα λαιμὸν ἀμώτω,
Ὅσοι τ' ἀλλάλοις ὧδε λέγοντι πανοὶ,
Δοῦτε, π' ἐθεσπλώμεθα δολοπλόκων ὄρνον ὁμόσσειν.
Μύσαντες ἀμείων τίς γὰρ ἔχει πιέσαι;
Αὐταρ ὁ παμμελέων πεχολωμένος ἄφρονι βωλᾷ
Ἔσσα, καὶ φωναῖς ἔπλυε τειρομένων.
Κἄφα, ῥυσοῦμαι τὸν ἀμύμονα δᾶμον ἀμέμπτων

Καὶ τίνως ὀλοῶν ἐξελάσω παλαμάων.
Ὡς φάμεν· κατ' ἄρ' ἔπειτα θοὸν δι' ἀντελὲς ὄπα ἔπι-
Ωναξ, ἠὲ χρυσῷ παλὺ φαεινότερον. (νύσσε
Χρυσῷ παμφανόωντ', ὃν ἐπάπις ἐψαμένα
Τάπητι μέσσῳ ἀτρὺξ ἐς ἀοσδὸν ἐτράπετο (φλοὸς
Οὐπῶν ἀμείων, ὡς ἀνεπίσποπε, δῶτορ ἐάων,
Κάδλου, πίξ ἀδίπων πλᾶορ ἄπαντα σάω.
Δὴ γὰρ μυρία λυγρὰ πατ' ἀνθρώπους ἀλάλυται,
Πάντα τ' ἀναιδείας ἔμπλεα ἠὲ πανίχς.
Ὡς ἄνομοι σπολιῇσι δίκῃς πείνοντι θέμιγας,
Δείδιε δ' ἀχράντων χρᾶτ' ἐφαμοσσύναν.

Ο αὐτὸς ψαλμὸς ὑπὸ Φλωρεντίου Χρισιανοῦ ἑρμηνευθείς.

Νῦν μὲν ἀοσκητὴρ πατρὸς, πάτερ, ἄμμι, πέλοιο
Οὐ γὰρ ἔτ' ἀνθρωποι ἐλεήμονές εἰσιν ἐπ' αἴης.
Παῦροι δ' ὀλίγοι τε, παῦροι δ' ἀγαθοί τε πέλεσι.
Οὐδέ τις ἀνθρώπων βάζει νημερτέα μῦθον,
Πᾶς γὰρ ἀλήθειαν φεύγει, ἠὲ ἄλλῳ ἐπ' ἄλλῳ
Ψεύδεα βυσσοδομεῖ, ἠὲ αἰμυλίοισι λόγοισι
Γλῶσσά οἱ ἐμπεπύκασται, ἀτάθαλον ἦτορ ἔχον
τι,

Εἴθε

Εἴθε θεὸς δολίων ἥδιξε λαλήματα χειλῶν
Καὶ γλῶσσαν ῥῆξειεν ὑπόρφιαλα φρονέουσαν,
Καί ἧεν ἀποθραύσειεν ὅλως τὰς τοῖα λέγοντας,
Εἰ δ' ἄγε τὰν ἡρατόραν πάντα πρὸς ψεύδεα
γλῶσσαν
Αἰεὶν ἀταρβήτως ἡμέων φορέοιεν ἕπαστοι.
Τίς νε γὰρ ἡμετέροις χείλεσιν ἢ ἄμμες ἀνάσσει;
Ἀλλὰ βροτῶν ὅσσης πλαυθμοῖό τε δακρυόεντος
Αὐτὸς ὀϊζυρῶν αἴων θεὸς ἠδ' ἀλεγίζων,
Νῦν μὲν ὄρω, φησὶν, ἠκὶ τοῖς δ' ἐπιτάρροθος ἧπω
Οἷς ὀλοὰς παγίδας ἠκὶ πότμον ἀνάρσιοι ἄνδρες
Μηχανόωνται, ἐγὼ δ' αὐτοῖς ἠκὰ νόσφιν ὀρύξω.
Ὡς ὅτε πεῖνος ὀρεῖ. ἠκὶ μὰν θεὸς ὅ, τι ἧεν αὐδᾷ
Ὀβάθεος, χρυσοῦ καθαροῦ καθαρώτερα ἔπλν,
Τὸν πυρὶ πυβόμενον σοφὸς ἐπλάκις ἀργυραμοι
βὸς
Ἐξεπαθῆρε Ἰρύγας ἢ δίχα πυρὸς ἤλασε λιγνύς.
Ἀλλὰ σὺ νωλεμέως ἠκὶ τοῦς λε ἠκὶ ἄμμε σάωσον,
Καὶξ ἀνδρῶν ὀλοῶν αἰεὶν, πάτερ ἄλκιμε, ῥῦσον.
Καὶ γὰρ δυσεβέων πᾶσαν νιὸν γαῖαν ὁμιλεῖ
Θαρσαλέως ἀγαθοῦς λοχέων μόνος ἀμφιπολεύει
Οὔνεκεν ὅτι δ' ἀνῶν μερόπων κράτος ἐστὶ μέγιστον
Ἠτε βίη. πάντη δ' ἀδίκων τὰ χόρεια νικᾷ.

ΨΑΛΜΟΣ ΠΕΝΤΕΚΑΙΔΕΚΑ-

τος, ὑπὸ Θεοδερίκης Ἰαμωτίς μεταφραδείς.

Τις ἐστιν, ὦ θεός μου,
Σκηνὴν ὁ σὴν κατοικῶν,
Ὀρος πλυτόν τε ναίων;
Ἀνὴρ βίον δίκαιος,
Ἀνὴρ φρενὰς τ' ἄχραντος,
Τἀληθὲς ὃς διώκει,
Τὸ ψευδὲς ὃς μεγαίρει,
Ος μήδεται μὲν αἰσχρὸς
Οὐδὲν φίλοις ἑταίροις,
Ος μήδεται δ' ὄνειδος
Οὐδὲν φίλοις θυραίοις.
Μισεῖ δ' ἀλιτρὸν ἄνδρα,
Δολορραφῆ θ' ὅμιλον,
Καὶ τὸν θεὸν γεραίρει,
Φύζῃ ὧν ἄπιστον ὄρκον,
Τόκῳ τε πόρδος αἰσχρόν.
Βλάπτει δ' ἀθῶον οὐδὲν,
Δώροις δίκην διπάζων.
Ος τις τάδ' ἐντελέσει,
Οὐκ ἄν ποτ' ἀστατήσοι.

Ο αὐ-

Ο αὐτὸς ψαλμὸς ὑπὸ ΦΛΩΡΕΝΤΙΟΥ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΥ μεθαρμοσυθείς.

Ἄναξ ἀπάντων ὦ πανυπερτάτε,
Τίς ναιετάσει ἀγχόθι σῶν δῶ;
Τίν', ὦ πάτερ φρίσσ' ὑπὲρ σοῦ
Ἄκρον ὄρους ζαθέων καθίσεις;
Ὃς οἷμον ἰθεῖαν ἐπατήσατο
Ἁπλῶ διναίῳ, ᾧ καθαρὰν μέλει
Δίκας θεμιστᾶν, ἀτρέπειαν
Ἡ καρδίᾳ φιλέοντι βαίζειν.
Ὡ μηδὲν ἕτλη γλῶσσα λέγειν κακόν,
Ὁ μηδὲ ῥέζειν αὐτὸς ἕτλη κακόν,
Καθ' ὧν ἑταίρων, δὲ τέχνας
Οὐδ' ὀνοτὸν τολύπευσε νεῖνος.
Ὃς δὲ φωτὸς ἀνόσθεται κακῶ,
Τίει δ' πολλὸν ὃς τρομέει θεόν.
Οὓς δ' ὤμοσ', ἀ πίμνηε πιστὸς
Οὔποθ' ὑπόρβασίησιν ὄρηις.
Τόκῳ πεύντας δὲ ποτ' ἄκαχεν,
Οὐδ' ἄνδρα δώροις ἄ ποτ' αἰτίων
Πρὸς δωκε πειθεὶς ταῦθ' ὁ πράξας
Ἀθανάτων βίοτον διάξει.

ΨΑΛΜΟΣ ΕΝΝΕΑΚΑΙΔΕΚΑΤΟΣ, ὑπὸ τὶν ἀνώνυμον μεταφρασθείς.

Οὐρανοὶ ἀγλαίζοντες ἀθέσφατον ὕψι μέδοντος
Ὑμνείσι πλέος, διά τ' αὐθόρος ὄρμα,
Μεσηγὺς χθονὸς ἑπτάταται, μεγάλοιό τ' Ὀλύμπου,
Ἀθανάτων χαρῶν ὄργ' ἐννέπει ἀνθρώποισι.
Ἦμαρ ἐπ' ἤματι, ἠὼ νὺξ ἀμβροσίῃ ἐπὶ νυκτὶ
Ἀλλήλοιϊν ἐσημοιβὸν δρόμον ἀμφὶς ἔχοντες,
Θεσπέσιον βοόωσι λόγον σοφίῃ τε βροτοῖσιν.
Εἰ δ' ὄτις φωνὴ μὲν ἀκὴ χείλεσι τοῖσιν ἐτύχθη,
Ἀλλὰ καὶ ὡς κείνων τάξις καὶ θέσπελος ἀρθμὸς
Γαῖαν ὅλην ἀφίκες ἐσήλυθε πᾶσιν ἰδέσθαι,
Μέσφ' ἐπὶ καὶ τηλοῦ πυμάτῳ χθόνα ναιετάουσας
Οὐδέ τις οὐρανίης ὁμφῆς βροτὸς ἐστιν ἀπαυθής.
Ἐν τοῖς δὲ ἠελίῳ τεκτήνατο δῶμα φαεινὸν,
Ἐνθεν ὁ, νυμφίος ὡς, πιὼν τος θαλάμοιο
Ὥρορε γαυριόων, θυητοῖς ὄρεων φάος ἠδύ.
Ὡς ὁπότ' ἀθλοφόρος τε ποδωκείῃσι πεποιθὼς
Ὀρνυται ἐννύχιος δολιχὸν δρόμον, ὄφρα τελέσσῃ,
Ἀρχεθ' ὑπὸς γ' ἐκ τόρματος οὐρανοῦ, εἰς ἕτερον ἦ
Σπασύδιον λήγει τόρμα διαμπερές· ὧδέ τι κεῖνο
Ἄμμορον οὐ γαίῃ φυσιζώῳ φλογὸς ἔστιν.
Ἀχραντος ἦ θεοῦ πρὸς παντων ἔπλετο θεσμὸς,

Ἰαίνων

Ιαίνων ψυχὰς μορόεσσαν νόμῳ ἀθανάτοιο
Νημερτὴς αἰεί, καὶ νηπιάχοισιν ὀπάζει
Παντοίων σοφίην. θεὸς ὕψιστος θέμισσε
Ἰθεῖαι, καὶ γηθοσύνην πραδίῃσι φορεῦσαι.
Λαμπρὸν παμφαίνουσιν ἐφημοσύνην βασιλῆος,
Ὀμμασί τε τύχωσι φόως μέγα, θάμβος ἄνακτος
Ἤματα παύθ' ὅσιος μενέτω, παύθ' ὅσσα πεπείνος
Κέλευθα, μάλα νηπενέως καὶ ἀσεμφέι βελῇ
Κρίνει. ταῦτα ἰὼν πολλὸν ὑπὲρ τε χρυσὸν ἄπεφθον
Πολλὸν ὑπὲρ τε λίθους τιμήεσσας ὀράτεινά
Ἔπλετο καὶ μέλιτός γε θεὸν γλυκίων ῥέει αὐδή.
Ταῦτα τεῷ θεράποντι ὁδὸν ἥτις ἀρίστη
Φαίνει. ταῦθ' ὅς τις πραδίῃ βροτὸς ἀμφαγαπάζων
Εἰρύσατο, πλεῖστόν τε οἱ σῶν μισθὸν ὀπηδεῖ.
Ἦ γὰρ ἄϊδρις ἐὼν τῶς τίς κε δαείη
Ἀμπλακίας; λῦσόν μ' ἄνα πάντων ὅσσα μὲν εἰ-
πλάγχθην, ὅς μοι ὄπορ' ἀπόσυλ' ἐόν (ἀλλὰ τις γε θυμῷ
Ῥέξαι. αὐτὰρ ἐγὼ καθαρὸς ἔσομαι καὶ ἀμύμων.
Ὡς ὄφελόν σοι ἀδεῖν, πύθιε πάτερ, σόμα τόσσον μεν
Μῦθοι ξύμπαντες. καὶ ὅσα φρεσὶ μορμηρίξω,
Ταῦτα, ὦ ἐλωρῆς πέτρη ἐμοῦ ἀσυφέλικτε,
Ὦ σῶτερ, φίλα πρόσμενέων καὶ ἁδέα θείης.

ΨΑΛΜΟΣ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟ-

πὸς τρίτ☉ ὑφ' Ερέμιᾳ Στεφάνᾳ μεταφραδεὶς.

Δικαίαν ἐμοὶ δίκαζε
Ἀναξ. ἐμῶν ἐμῶν τε
Ὑπόρμαχε λιπαίνων,
Μὴ δικαίᾳ ὑπ' ἀνδρὸς
Δολομήχαφῶντ☉ ἀεὶ
Ἐα μ' ἄϊσσον ἐρέειν.
Σὺ μοῦ ὅπλον, σὺ πᾶσα
Ἐλπὶς τοπεῖν κατέφης.
Τίνιῶ ἐμῦ σὸν ὄμμα
Ἀποστρέφῃ γαλίνοον;
Τίνιῶ ἐγὼν ἀλῶμαι
Σιώνς τε καὶ κατηφὲς,
Παλαίσματι πρατειῶ
Ἀναρσίων πεδηθείς;
Πάλιν πάλιν πρόφανε
Φάο☉ σωδνῆς ἀπ' ὄρφνης.
Ευφρόν τε φέγγ☉ ἦς
Βοηθὸς προλάμπῃ,
Ὅπως ὁ σός γε μῦθ☉
Παναστρεπὴς γενήται.

Καὶ

Καὶ δὴ τότ' εἶμι χαίρων
Πρὸς σὰναγὲς σὸν ὄρος,
Σεβάσμιόν τε νηὸν,
Πρὸς εὐμενῆ τε βωμὸν,
Σὸν ὄνομα προσαυδῶν
Πολυρρόθοις σὺν ὕμνοις.
Ἐπεσθ' γὰρ ἔχον αἰεὶ
Γῆθος πλέος τε μένος.
Ψυχὴ φίλη τί τόσον
Ἀθυμονοῦσα πήσεις
Βάλλουσα μ' εἰς ἀλυσμούς;
Θάρρει τε, πάντοθεία
Εὐέλπις ἔσ' ἀρωγή.
Οὐπεὶς μακραὶν γὰρ αὐτὸν
Βωμοῖς ἔγωγε θύσω
Σωτήρια πρὸς ἀγνοῖς.

ΨΑΛΜΟΣ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΟΣ ΠΕΜΠΤΟΣ ὑπὸ ΦΛΩΡΕΝΤΙΟΥ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΥ μεθαρμοσυθείς.

Εὐφρανεῖν ὕμνῳ βασιλῆα μέλλων,
Ὀρνυμι τηλαυγὲς ὀπὸς πρόσωπον

Καὶ

Καὶ βοᾶς πρηῶϊδα θέμεν θεατὸν
Αγλαοηώμω.
Εὔθετον γάρ μοι στόμα τὼς λιγαίνειν
Ωπυλινάτοις ἀνέμων ἀμπλακίαις
Καὶ πνοαῖν ῥιπαῖσι συναυλον ἀχὼ
Υμνον ὑφαίνον,
Ως ὅτ' ἐγρείαισι γράφοντ' ἀνδρὸς
Απτῶρ γραμμᾶς τροχόων πορείας
Εὐγλυφὴς δόναξ σελίδων ἀραιὰς
Νῶτα χαράσσει.
Καλὸς εἶ, κ' ἄλλων πόριώσιόν τοι
Μυθον φλέγει χαρίτων ἄγαλμα.
Τὶν δὲ φρονιμίοις ἀγαθοῖς θέορτος
Βάξις ὀπαδεῖ.
Μηρὸν ὁπλίσαιο τεὸν ῥάτιστε,
Καὶ περίσφιγξον ταννῦπες ἄορ.
Τοὶ γὰρ ἔπαγλος χαρις, ἀγλαΐη τε
Ανθος ὀπώρας.
Δευρὶ ὦδε σύνδινεο θῦρον ἀλπαν,
Σαῖν δίπαν ἠδὶ πισσοσώρας ἔπατι.
Καὶ γὰρ σύνδινον γόρας ἄδε χείρτιν
Εγγυαλίξει.
Εντί τοι ὀξεῖς ἀπίδες βελέμνων,
Ρεῖα πεύ τοι δυσμενέας βολαῖσιν
Ενσό=

Εὐσόχοις νσυροσαδέων ἀτράπτων
Παύτας σὺ αἴροις.
Καὶ τὺ μὲν πάροιθεν ἀπειρέιτοισι
Συγχρόνως αἰῶσιν ἔδρας σὺοικεῖς
Καὶ λίπας πεισήνορα χόρσὶ σπαπῆρ
Οἰκανωμᾶς.
Καὶ λίπαν εἶλσυ, ἁλιτρῶ δ' ἀπέσας,
Τῷ θεός σε λειπνύοτο μιαθῷ,
Τῷ σε πὰ λίπ' σὺφροσύνας ἄλοιφε
Μᾶνορ ἀπ' ἄλλων.
Παῦ γαίΘ σμύρνας θυόεν μύρω τε
ΠλᾶτΘ ὀρσήεις ἀπὸ σᾶ προσαίνει,
Καὶ δόμορ σᾶ νιοσομεύῳ μεθύοπει
ΕνθεΘ ὀδμά.
Καὶ τεαῖς ἀγαλλόμεναι χλιδαῖσιν
Αἰννοὶ ἀβραὶ βασιλῆορ αἷμα,
Καρτα τοι ἐπιβελέεσιν αὐγαῖς
Ηρα φρόντι.
Ηπα τοι λάθρα βάλε δηξίθυμορ
Νᾶμα, νηνέμῳ χαρίτων γαλαύᾳ,
Νύμφα χρυσέοισιν ἀριπρεπὴς φολ-
μοῖσιν ἰδέσθαι.
Κλῦθί μοι νύμφα ὅ, τι χρεώ τις εἰπῆν.
Οἰπεταῖν ὀπαδὸν ὁμάγυριν τὺ
Επλά-

Επλάθου, καὶ ἀδρὰ παννυβίω πει-
μήλια πατρός.
Σάμερον γὰρ σοῦ βασιλεὺς ἀέθλματα
Ητορ ἀμβρώων μαλακοῖς βελέμνοις,
Σάμβρομον τὸν τοῖο φόβῳ πέπoιθε
Δεσποσύναισιν.
Επ τύρῳ δ' ὄχλοι γόρας ὠπάσοντι
Εμπόρω μέτοικον ἄγαλμα πλούτω,
Τῷ σέβα δὴ γυνοπετῆ σε τιμῶν
Δειπανόωντες.
Εμπρεπὴς χλιδαῖς βασίλιοσα πέπλων
Καὶ βαθυζώνῳ θυσανόων ἀώτῳ
Δέπτρον ἥξει μελλογάμῳ ἄνακτι
Αντιόωσα.
Αδετὼς γαμβρῷ βασιλήϊον δῶ
Ηξει, ἐοσεῖται δ' ἀλαλητὸς ὀοσαῖν,
Καὶ πορσῶν ἄλιπορ, ὀωαόνων τε
Θηλύς ὅμιλος.
Πᾶ δόμος; πᾶ φίλτρα γοὰς τοκήων;
Παῖδες ἰσόπεφρα χαρὶς τοκήων
Εἶσιν αὖ πρόμοι βασιλῆες, ἄϊας
Κοιρανέοντες.
Τῷ σοῦ ἀεισσύντι σέβας ηράτισε,
Σωδί-

Σιωδίκην μέλποντε λύρας ἀοιδαὶ
Ὑστερον μέγ' ἐσομένοισιν ὕμνων
Χρῆμα πυθέσθαι.

ΨΑΛΜΟΣ ΟΓΔΟΗΚΟΣΤΟΣ

τέταρτος, ὑπὸ τὸν ἀνώνυμος ἑρμηνευθείς

Ὡς γλυκερὰὶ ηλισίαι σέθεν, ὡς ὁρατειναὶ μέ-
λαθρα,
Ηχι σέων χρηστῶν ἀγορήτηλε σὺρὺ λιγαίνει
Ὡ ἄνα πασμήτωρ ὠκυπόνων φόρτιγξ φαλάγγων.
Ηδ' ἀρ' ἐνὶ σήθεσι φίλη μεμαυῖα τέτυκτε
Ψυχὴ, ἐελδομένη μετ' ὁμήγυριν ἐλθέμεν ἀνδρῶν
Εὐσεβέων, ηχὶ θεοσέσιον ποτὶ βηλὸν ἄνακτος.
Σπαίρειτε πραδίη, ηχὶ ὅλον δέμας αἰνὸς ἰπαύει
Ἱμερος ὄφρα πάρος σείω θεὸν αἰζηὸν ἐόντα.
Δὴ σέθεν ὦ βασιλεῦ κυνοσήστας πορὶ δωμὸς
Εἰαρινὴ πηλόδμητον δόμον εἶσε χελιδών,
Καί νυ σταθὸς ἐὴν πύκα δείματο κεῖθι κλιτὺν
Μήτηρ, ἔνθ' ἐπεὶ τε φίλος κλίνειε νεοσσούς.
Αὐτὰρ ἐγὼν ἱερὸν νόσφιν δείλαιος ἀλῶμαι,
Μιχθεὶς ἀλλοδαποῖσι θεὸν τοί γ' ὄτι σέβονται.
Τεῖς μάκαρες ηχὶ τετράκις ὀὶ νύπορ ἄφθιτε
πρεῖον
Σοῖσι δίλυνεέως ἐνὶ ναιετάουσι μελάθροις,

Ολβιοι

Ολβιοι ὅι πε τεῖ πίσιυοι μέγα θαῤσῶ αὐωγῖ
Εν φρεσὶν ἧσιν ἔθηντο τεὸν ποτὶ δῶμα νέεσθαι.
Οἱ δέμας ἀθρανέες καὶ ὄτιδανοί πορ ἐόντες
Αλλ' ἐμπης δολιχλίν τε διαπρήσσυσι πέλσυθον,
Καὶ χῶρον τρηχύν τε καὶ ἄβροχον ἐμπορόωνῖες
Υδατος ὐ χατέχσι. τό, τ' ἄπλετον ἢ ποεδίοιο
Ενθορῶν, ἠὲ καὶ ὀρανόθῦν μέγας ὄμβρῶ ἀέξει.
Οὐ γ' ἧ πριν ἄμπαυσις σφίσιν ἱλαδὸν ἐοσυμενοισιν
Εσεται, αὐπεινῆς πρὶν γ' ἐς σιῶν ῶ ἱκέσθαι
Ηγαθέας πλισίας, καὶ σήμηναι αὔντα θεοῖο.
Κλῦθί μοῦ ὦ πυπινῶν αὔνα παγκρατὲς ὑσμινάων
Ω θεὸς ὃν τὶσ' ἀτρεπέως ἱάπωβῶ ἀμύμων·
Ωσάπος ἄῤῥηπτον, πρόβολος παπότῆτος ἀπάσης,
Μή μ' ἀθορίζε πάτορ, τεὸν ἀλλ' ἐωιδρῦπεο χεῖ-
σὸν,
Τῦ σύ γε παππεφαλῆς ἄχραντον ἔλαιον ἔχσυας,
Δώσειν θ' οἱ σπῆπτρον βασιλῆϊον ἀὶῦν ὑπέρτης.
Η πολὺ λώϊόν ἐστι τεῷ σὺν δώματι μίμνειν
Ημαρ ἓν, ἢ ἄλλη πολέας ζώειν σὺν αὐτός.
Βέλομ' ἐγὼ πύματῶ θείς παρὰ δώματος ὐδῷ
Εσάμεν, ἢ αὖλρεσιν ὁμῶρόφιῶ πακοεργοῖς,
Τιμῆς καὶ ἀφσύσιο βεβειθότα δώμασα ναίειν.

Λείπει τινά.

ΨΑΛ.

ΨΑΛΜΟΣ ΟΓΔΟΗΚΟΣΤΟΣ

σύνατ☉, ὑφ' Ερέμης Στεφάνης μεθαρμηνευθείς.

Ω Ναξ ὑψιμέδων, ὃς ἀεὶ σπέρας ἠδὲ καὶ ἔρπος
Καὶ ἡμῖν τελέθεις καὶ τοῖς προγόνοισιν ἔναδα·
Ης μὲν πρὶν γαίης καὶ ὄρεα ἐρρίζωθαι,
Καὶ πέλες ἀιὲ θεὸς, καὶ ἔσεαι ἤματα πάντα.
Τὺς ἢ μινυωθαλίης ἀγαγὼν ἐπὶ τέρματα ζωῆς
Ανθρώπους, εἰς γλῶ πωφλὼ καὶ ἀναυδέα λύεις.
Τοῖς γὰρ ἓν ἦμαρ ὅσον σοὶ χιλιὰς ἐς' σὺ αὐτῶν.
Ρίμφα δ' ἀνυρείψω, μέγας ὡς χειμάρροος, ἀυτὺς.
Εξαίφνης ἢ ἄϊσοι ἀπέπασαν, ἠύτ' ὄνειρ☉,
Ως χλόη, λὼ ἠὼς προσεδέρκετο τηλεθόωσαν,
Καίφετα ἠελίοιο ἐπὶ πνέφας ὄρχομένοιο.
Ωδ' αὖ ἀταθαλίας προφέρης πρυπάς πορ ἐόσας,
Κεῖτ' ὀλιγηπελέων, καί μιν τρόμ☉ ἔλαβε γῦα.
Σὺ τε ποθεσαμένοις, παραυτίκα θυμὸν ὄλεσσιν.
Επὰ ἐτῶν δεκάδας μῦνον μερόπεσσιν ἐδωκας,
Η ὀπτὼ σιὺολον βιότυ πόρας ἐμμεναι αὐτοῖς.
Οὐ μὰν ὅδ' ἀνὴρ τέτων πανότητ☉ ἄμοιρ☉.
Τίς ἢ σὸν αὔθρωπ☉ δυνάσαι χόλον ἐξαλέασθαι;

Οσῳ γὰρ σε βροτὸς φιλέει πλέον ἠδὲ φοβεῖται,
Τόσῳ τοι δοπέεις πεχολῶσθαι μᾶλλον ἐπείνῳ.
Τῷ καὶ ἡμετέρων ἐτέων χρόνον ἄμμε δίδασπε,
Οφρά πε φρασάμενοι τᾶτον, πεπνυμένοι ὦμεν.
Αλλὰ σὺ ἐς πότε ἄμμιν ὀδύσασθαι μενεαίνεις;
Ιλήποις θεὸς ἄμμι, πρόφρων θεὸς ἄμμι γένοιο·
Σεῦ ἀγανοφροσύνην ὡς ἀσπάζοιτο φορέσσα.
Ημῖν μὲν τὸ πάροιθεν ἄνασσ λυγρὰ πήδεα δῶπας,
Ημᾶς παμβασιλεῦ πρατερῆς πολεμίσι δάμασσας·
Νεῦσ ἠ εὐφροσύνη ἀνταλλάξειας ὀϊζύν·
Ημῖν τοῖς θεράπεσσιν ὁμῶς ἡμῶν τε γενέθλη
Δεῖξον προφρονέως ἀριδείπετα πάντοτε ἔργα,
Πήξεσι δ' ἡμετέραις αἰεὶ τέλος ἐσθλὸν ὄπασσον.

ΨΑΛΜΟΣ ΕΚΑΤΟΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΣ, ὑφ' Ερέπιν Σπεφάνυ ἑρμηνευθείς.

Εἰπόνα ψυχῆς ἀγαθῶν ὄρώσης,
Εἰπόνα ψυχῆς πακακ μισεύσης
Βέλομαι ἄδειν, μέλεσίν τε σ' ὦ ναξ
Τοῖσδε προσειπεῖν.
Οσ' αὖ ἐμπνεύσης ἡσυχίῃ φρόφρων
Εξομαι τάτων πνοιῶς ἅπαντων,

Καὶ

Καὶ τὸν οἶκόν μου ἀπολιὰν ἐς οἶμον
Οὐδεὶς ἀπάξει.
Καὶ βίον δ' ὅτω παθαρὸν διάξω,
Ἔργα μισέων παρανὰ πεθέμενα,
Ὥστ' ἐμῷ θυμῷ τάδε μὴ φρονῆσαι
Μηδ' ἐν ὀνείροις.
Τὸς ἀποστάντας θεϊκῶν νομαίων
Δυσεβεῖς ἐγὼν ἀπ' ἐμῆ ἀπείρξω,
Οἵ τ' ἐνὶ ψυχῇ ὑγιές ποτ' οὐδεὶς
Ἐμμελετῶσιν.
Οὐδ' ὁμόσπονον ποτὲ νεῖνον ἕξω
Ὅς παρηγόρῳ βλαβερᾷ τε γλώσσῃ
Λυγρὰ λαθραίως κατὰ τῶν ἀμέμπτων
Μηχανάται.
Ὠφρυωμένα μέγας ὄγκος ἀνδρὸς
Τοῖς ἐμοῖς ἔστω συγγρὸν θέαμα
Ὀμμασ' ὃς ἀνδρα γνάθου ὄστε φυγᾷ,
Μήποτε πλαίῃ.
Οἷς ἁπλᾶ δ' ἦθη, ἄδολόν τε σῆθος,
Οἷς βάθος φρενῶν παρὸν ὅ τι κούθει,
Ἦρα τιμήσω, ἑταρῶ, φιλήσω
Τὸς δὲ τοσαῦτα,
Ὅσ' ἀτιμώσω, παθελῶ, συγήσω

Τὸς ολοπλόκους, πρυφίοισιν αἰεὶ
Ψυδλέων τέχναις τόμαθ' οἷς πέπασται
Βυσσοδομεῖσι.
Καὶ πόλιν δ' ἐμεῖο ἀμίαντον ὄφρα
Εἰσαεὶ σώζω, καπῆ ἀνδρὸς ἔτις
Εσεται φειδώ. ὀλοὸς ἦ πάντας
Ἐξαπολέσω.

ΨΑΛΜΟΣ ΕΚΑΤΟΣΤΟΣ ΤΕ

ταρτος, ὑπὸ Φεδλερίνε Ιαμωτίε μεταφραδείς.

Σοῦ, μάκαρ, ἀείδω σοφίης ἐριφεγγέα δόξαν.
Πόσον ἐπ' ἀνθρώποισι, πόσον πλέος, ὦ ἄνα, σεῖο;
Ἦ ρα νύ τοισε πορὶξ χρυσόπτορος ἔστεφε τιμή·
Καὶ φάος ἀμφεχύθης πολυδαίδαλον κῦτε πέπλον.
Σοὶ μὲν ἀπειώρλιν το πατήρεος αὐτὶ καλύπτρης
Επτάδλιοι πλισίαι πολυδειράδος ὐλύμπσοιο,
Καὶ παμαρὴ πεπύκασο παλαιγενέλω χυτὸν ὕδωρ
Σοι ἦ καὶ ἐμβεβαῶτι θοῶν πτερύγεσιν ἀήτεων
Πυρσοὶ δλμῶες ἔσονται ὁμῶ καὶ δμωΐδες ἄνραι,
Οφρα τεῆς ὀσίησιν ἐφημοσύνησι πίθωνται.
Γαῖα δ' ἀπανήτοισιν ἐπεμβεβαῦια θεμέθλοις
Απλινὲς σύδλιπάτοισιν ὀρήρεται παλάμησι,
Γαῖα πάλαι χαροποῖσι καταπλυδεῖσα ῥεέθροις,

Οἷά

Οἷά τε φαρέϊ γλαυκῷ ὀρέων ὑπὲρ ἀμφιταθεύτι.
Αὐταρ ἐπεὶ σέο λειπὸν ἀνέβρόντησεν ἰωὴ,
Αὔρη τ' ἐσμαράγησε βαρυπνείοντι πόραωνῷ,
Ηρεμέες τ' ἀνέβησαν ὀρειάδες ἀηρώρεαι,
Ηρεμέες κατέβησαν ἀμορβαῖοί τε χαράδραι,
Καὶ γλαφυρὸς αὐλῶνας ἐλίσσατο δειμαλέος ῥόος.
Οὐδέ πεν, ὡς τοπάροιθεν, ἐϋφαθέεσι πιεθεὶς
Τόρμασιν, ἐγχειμφθεύτα παραΐξείειν ὁρισμὸν,
Ταρβήσας μή πώς τι τοδισύτερον ὄιδματος αἶψα
Χειμερίη νήχοιτο καταπρυφθεῖσα θυέλλη.
Ναὶ μὴν καὶ ποταμὸς δονακώδεας ἀι κατὰ πέτρης
Πίδακες ἐμπλήθουσι, καὶ ἀρδόσυσιν ἀρούρας,
Ενθεν ὅπως παύσειεν ἀολλέα πώεα λίψαν
Οσσα νομὸν λάσιον καταβόσκεται, ὅι τε νάσσιν
Ηλιβάτοις πέτρῃσι δυσέμβατον ἄλσος ὀναγροί.
Ενθα καὶ ἠρόεσσαν ἐπισείβοντες ἀταρπὸν
Οἰωνοὶ πρόσσω αὐτὰ χλοερῇσιν ὀράμνοις
Φωνῇ θελξινόῳ σφετέρας πλείοσι παλιάς,
Καὶ λιγυροῖς θελγουσι γόοις ἐπιήρατον ὕλιν.
Αἰθρίων πύθιε, σύ τ' ὄρεα μακρὰ πορείεις
Νέπταρ ὀρανίοιο, καὶ εἰν σῇ παρπὸν ἀέξεις
Καρπὸν ἐπιχθονίοισι φορέσβιον· αὐτίκα χόρτον

Ημίονοις, λάχανον ἠδὲ ἀνθρώποις ἀλφηστήσι,
Σιτώ τε, μυελὸς θάλπουσα βροτήϊον ὄμπνιον αἰεί·
Σιτώ τε, φρένας θέλγουσα παμφεγγέας αἴθοπα οἶνον,
Σιτώ τε, θέαν τέρπουσα, μελίφρονα πάρπτον ἐλαίης.
Πᾶσι δέ τοι γόνιμον νοτίοις ἐμφράξεο δ' εὐώδεσι
Καὶ λίβανον θυόεντα κατέσταφες οὐρεῖ πάρφρω
Νάπυμον ὀρνίθεσσι διηερίοισι παλιλλὺ. (γαῖς
Θήκαο δ' ἀνθρωπόλους ἐλάτας δολιχῇσι πελαφ-
Οἰήσους, ἀπτιλλοῦσας ἵνα θρέψωσι νεοσσὺς,
Δειμαλέοις νεμάδεσσιν ἀν' ὄρεα ναιετάασθαι
Ἄξυλα, ἠδὲ τρήχεσσιν ἀτειρέα πέτρον ἐχίνοις.
Νῶϊ δ' ἠδὲ ἄστεσιν εἴδομεν ἀειγνήτοιο σελήνης
Καινίσεις παλαὸν ἠμαρ, ἀπ' αὐτολίης τ' ἐπὶ δυσ-
μὰς
Ἠελίου φαέθοντος, ἄγος τορ ψιμβρότου ἄγγελον.
Καὶ πάλιν ἀνθρώποισι χέων μελανόπτερον ὄρ-
φνην,
Ἡσυχίην ἐπέδησας ἐπὶ χθονὸς σύνθεσαν.
Τῆμος, ἐὰν λίπῃσι μεθ' ὃν νομὸν ὠμοφάγος θὴρ,
Λείπει χηραμὰ ποίλα· λέων δ' ὑποδύεται ὕλης
Ἐνθορέων πεδίοισιν ὀρεσκαίοισιν ἀλᾶται,
Αἰτίζεται δὲ λεῖπνον ἓῇ βραχυχώλεϊ φωνῇ.
Ἀλλ' ὅτε νύκτορον ἄχλυν ἠΰθρονος ἤλασεν ἠὼς
Εἰλυοὺς ὀρέεσσι πανώπεται, ἠδὲ ταλασίργων

Εργα

Εργα βοῶν νόσησε, πολυπαθέων τ' ἀνθρώπων,
Εἰσόκεν αὐτέλλησι βαθύσκιος ἔσπερος ἀστήρ.
Τόσσα μὲν ἰθύνεις παγκρίσιος πρόφρονι βουλῇ
Οὐδ' ἄρα γαῖα μόνον τὸ τεὸν σθένος, ἀλλὰ καὶ ἅλς
Ηδετο χειμερίῃ, τόθι χίλιοι ἐρετμοπόροι (μὲν
Ιχθύες ἀσπαίρουσι, καὶ ὀλκάδας ἀμφὶ μελαίνας
Ολκαίας νήχονται ἀγαλλόμενοι τρομέουσιν.
Αλλά τε μυρία πολλὰ δυσηχέος εὐδόθεν ἅλμης
Παίγνια τερπαίνῃ πεζέων γένος ὑγροπελεύθων.
Οσσα δ' ἄγαια φέρει φυσίζοος, ὅσσά τε πόντος,
Εἰς σέ, μάκαρ, λεύσσουσι πάλαι χρέος ἠδὲ καὶ εἶδαρ
Αρμενον αὐτίζουσι· σὺ δ' ἄφθιτε, χεῖρα τιταίνων
Εμπλήθεις ἀφενείου· σὺ δ' ἐμπλήθουσα χαλέπτεις
Ολβοφόρον σέθεν ὄμμα πόθων ἄπο πάμπαν ὀρύσσῃ.
Σοῦ μὲν ἀφαμαρύοντος βιοδόρον αἶθμα, μονίην (πὼρ
Καρπαλίμως μινύθουσιν ἐοικότα· καρπαλίμως δ'
Αθμα χαριζομένοιο βιοδόσου, ἔθνεα πολλὰ
Προπροκάδην ἐπὶ γαῖαν ἀνέρχεται πυελυβρίθεα.
Ως ἔχοι ἄλλυτόν τε διηνεκέως ὀρανίδησιν
Αἰνείαν, καὶ χειρὸς ἐῆς ὄργοισι γανύσσῃ.
Οὔ ποτε παυσαίνοντος ὅλη τ' ὠρχήσατο γαῖα,
Καὶ τρομερὴν βίγοντος ἀνήρυγεν ὄρεα λιγνύν.
Οὕτως ἐμοῦ ζώοντος καὶ ἐπὶ χθονὶ δόρπομένοιο

Εὐπελάθοις μολπῆσιν ἀεὶ μεμελημένος εἶη.
Μοῦνον οὐ συμφέρεσι καὶ ἱλάοισιν ἀνάγκης
Ἡμετέρης λέξαιτο βολὴν παλινάγρετον ὀιστοῦ·
Τῷδ' ὅλος ἔγημαι, τῷ δὲ φρένα τέρπομαι οἴῳ
Ἠδ' ἄρα δυσσεβέων γένεη προθέλυμνος ὄλοιτο,
Καὶ γαίης ἀφέλοιντο πόνων ὑποφῆτορες ὄργων.
Ἡμεῖς δ' εὐρυόδοντος ἀτέρμονα ποιμένα πόντου
Πρόφρονες αὐλήσαιμεν ἀεὶ πλέοντες ἀοιδῆς.

ΨΑΛΜΟΣ ΕΚΑΤΟΣΤΟΣ ΔΕ

κατὸς, ὑπὸ τινος ἀνωνύμου ἐρμηνευθείς.

Ἀθανάτοιος βασιλεὺς πρέσβυς ἐμοὶ ὧδε προσηύδα
Δεῦρό ἰθι πλεξιπέπλοις φίλον τέκος ἶσον ἐμεῖο,
Οφρά κεν ἀντιπάλων σέο μοῦνος ἐξαλαπάξας
Θρῆνυν ὡς, θείω χθαμαλὸς ὑπὸ ποσὶ πατήσαι·
Σοῖο δ' ἄρα πρατέος θέναρον σκῆπτρον θεὸς ἄξει
Ἀρξαίμεν σιῶν, ὅλης ἐπὶ πείρατα γαίης.
Τῷ καὶ ἀγειρομένων λαῶν μεσάτῳ αὐτὰ πληθυῖ
Δυνάσεις μέγα κοιρανέων, καί σφι βασιλεύσεις.
Δαιμόνι' ἦ πολέες ἅμα τοι ὀρίνηρες ἑταῖροι
Πρόφρονες ἕψονται, σὺν τ' αὖ φρασὶν ἀγείρης.

Οὕνεκ'

Δαίσεαι, ὡς φαφυλαῖσι παλὸν βέβριθεν ἀλωά,
Ὡς τὺ γυναὶ πολύτεκνος εὔφρονα θυμὸν ἰαίνοι.
Τέκνα δ' ἐλαιοφόροισιν ἐοικότα φυταλιῆσιν,
Ἱλαδὸν ἀμφιχυθέντα τεαὶ φέψει τράπεζαν.
Ὡς τρομέει βασιλῆα, καὶ ἄφθονα τοῖα πεπόνθοι.
Τὶν δ' ὠ'ναξ σιῶν ὃ ἀπ' ὤρεος ὄλβον ὀπάσσῳ,
Δωσεῖ πάντ' ἐπίμοιρα, καλὰ δρόμον σὺν ὁδαίων
ἄς.
Ὄφρα ἴδῃς αὐθάλλοισαν ἰδὴς πόλιν ἱροσολύμων,
Καὶ παῖδας παίδων ἐσορῇς, καὶ τὼς Ισραὴλ
Εἰρήνᾳ χαίροντας, ἀγαλλομένως θ' ὁμονοίᾳ.

ΨΑΛΜΟΣ ΕΚΑΤΟΣΤΟΣ ΤΡΙ

ἀποστὸς ὑπὸ Φλωρεντίης Χειρίανῦ μεθορμιωσυθείς.

Ὡς ἡδὺ καὶ πρεπεινὸν
Ὁρᾶν φίλους ἀδελφοὺς
Ὁμοφρονέοντας αἰεί
Ὁμοφέγγος τε ναίειν.
Τοῖον πέλει μύροιο
Λίβῳ, τόσσῳ γέγηθεν
Ἀρωνῳ ἱερῇ
Θυηπόλου πρόσωπον.

Θεόσυτον δ' ὑπλύλιν
Κατείβεται μεθύσπορ,
Εἰς πράσσεδον φαλάζον
Αλαργῖδ@ χιτῶν@.
Ως πίονες δ' ἐόρσαι
Δρόσοι τε, παῖδες ἠῦς,
Απ' ἠρέων σιῶν@
Ερμωνίων τε πρόνων
Λείβονται, αὐδ' ἁμὶ αὐτῶν
Γαί@ λιπῶδλες ἀγρῶν
Ολὴς βαθεῖς ἀέξει.
Ως αὐσήρων δικαίων
Ομάγυρις θέορτ@
Αφειδέων δοτῆρ@
Θεὸς χόρτων ἐπαυρεῖ.

ΨΑΛΜΟΣ ΕΚΑΤΟΣΤΟΣ ΤΡΙ

ακοστὸς ἕβδομ@, ὑπὸ Φεδερέμης Ιακωτίης ἐρμηνευθείς.

Στροφή.

Ως τῆλε πάτρας, βαρβάρων
Ες πέζαν ἀφικόμεθα,
Καὶ βαβυλῶν@ ἐφήμεθ' ἀγνάοις
Υδασιν,

Υλασιν ἐμβλεφάρων ἀμῶν ῥέοντες
Πομφόλυξαν δακρύων
Ομβροι, σολύμας τ' ὄρατεινᾶς
Μεμναμένων πωτὸν ἔχουσι φόμα.
Αἱ δ' ἀμέων φόρμιγγες ὀρπάκων ὑπὸρ
Χλωρῶν ἰτεᾶν ἐκρέμαντο
Ασυχοι οἱ ἦ πάτραν θερρῷ πνεὶ
Πλαγαῖς τε λάμποντ' σιδάρω

Αντιστροφή.

Στάσαντες ἀμῶν ἐς βαθιὺ
Ατὰς ὀχετὸν, ἠὲ ἕλους
Αμμι φυγᾶν πεδαμείψαντες πατρίν,
Η τεον ἀλυμελῆ σιῶν θ' ὠλαν.
Πῶς δὲ τᾶς ἀλλοτρίας
Γᾶς συναέται, πελαθῆσαι
Τλαίημεν ὕμνους θεσπεσίους τε μέλη;
Αλλ' ἔμπα μολπᾶν ἐπλαθέσθω χεὶρ ἐμά,
Λαιμοῖσί τε γλῶσ' ἐσεχέσθω,
Περὶν σέθεν, ὦ σολύμα, λαθῆμεν, ἢ
Σοῦ ἄλλο πρέσσον γαρύεσθαι.

Επωδός.

Αλλὰ σὺ ἠὲ μάκαρ, ἐσλῶν ἀσταβὴς
Κίων, ὀλετῆρ τε πανῶν,

Τᾶς

Τᾶς Ἰλιμαίας ἔγειρε μναμοσύναν
Ἀδίπω γενεᾶς,
Ἀτ' ὀλυμσύναν πατρίδα γαῖν
Μυητήρισατο,
Εἰ ποῖσα, Σειῶδω πόλις
Ἐν θεμέθλων ἐχάτων,
Ἰσαλομσύνα δ' ἀπέδω.
Οὐδ' ἐσύ γ' ὦ Βαβυλών
Πεψεῖς μέγαν ὄλβον. ὁ δὲ
Ὀλβιος ὅστις ἀμοιβαῖ
Τὶν ἐπιθεὶς βρέφος ἐξ ἀγκαλᾶν
Ματρὸς ἁρπάξων, λίθων πρυψεῖ χαλάζαις.

Ο αὐτος ψαλμὸς ὑπό τινος ἀνωνύμου μεταφρασθείς.

Ἦ μεθα παρ' ποταμοῖς βαβυλῶνος δακρυχέοντες
Σὲ γλυκερὴ σιὼν ποθέοντες. καὶ δὲ νυχώρεων
Μεσαπίλιν, πλεῖσαι ὅθι ἰτέαι ὠλεσίκαρποι
Τηλεθόων, ἐκ τῶν πόρπαλλέας ἐκρεμάσαντες
Φόρμιγγας λίπομεν, λίην ἀναχήμενοι ἦτορ.
Δυσμενέες δ' ἄρα οἱ λοιλήπτορες ἐνθάδε ἡμέας
Ἤγαγον, ἡμετέρην πόρσαντες πατρίδα γαῖαν
Ἀτὴ ἐπιθρώσκοντες, ἀγλύοραι μῦθον ἔειπαν,
Εἰ δ' ἄγε τελίγυρας σιῶν ἀείδετε μολπάς.

Πῶς

Πῶς χ' ἡμεῖς τλαίημεν ἀειγενέταο ἄνακτος
Θεσσαλονίκη σὺν γαίῃ ἀείδεμεν ὕμνους;
Ἀφίλον ἠγαθέη ἰοδοσάλπιγγος πολίεθρον,
Δεξιτερῇ μοῦνα ἀφαρπιθαριστύος ἐπλεκάθοιτο,
Εἰ δέπερ μὴ σεῖο φρεσὶν αἰζηοῖσι φυλάξω
Μνημοσύνην, ἄλλα περὶν ἐγὼ πρὸ πάρος γενέθω
Πρέμνον γε πυθέσθαι ὁ σὺ αὖθις ἐλεύθερον ἔλαβες ἦ-
μαρ.
Αὐτίκα ἐμοὶ λαιμῷ γλῶσσ' ἐμπεφυγοῖα παγείη
Ἀλλὰ σύ, ὦ βασιλεῦ, ἀγερώχους ἴαχε ἐλώμους
Μνώεο, πόρτιος ὡς μύθους ἠγορόωντο,
Ἡματι τῷ ὅτε δηΐων χορὸν ἀθρόον ἄσπου
Ἠέπερ μνώεο δὴ πῶς αὐτῶν πέπλεθ' ἕπαλλος,
Πέρθεσέ μιν γ' ἄνδρες προθελύμνων ἄχρι θεμέθλων
Μηδέ τι τούτης σῶον ὀπίσσω λείψανον ἔστω.
Ἀλλά σε, ὦ πάρι βαθυλλῶνος, ἀεικέα λυγρὰ
Ἀλγεα τείροιεν τὸν σὸν παναπηνέα θυμόν.
Ἀθεμίτη, πείνος γε πανέλπτος ἔσεται αἰνῆς,
Ὅς κέ σε τόσσα πακὰ ῥέξει ἡμέας ὅσ' ἔοργας.
Ὀλβιος ἦ πείνος, λαβὼν παιδέος ὅς κ' ἀπὸ μαζοῦ
Ἁρπάξας σέο τέκνα λίθῳ ποτὸ τρυχερὸ πόψει.

Τέλος.

ARGENTORATI,
Excudebat Iosias Rihelius.
M. D. LXVIII.

Si cupis te Dei memorem post fata beatum,
Alaga felices fecit per astra pedes,
Viribus ex toto crucifixum virgine Christum,
& cæcum clausum morte reclusit iter.

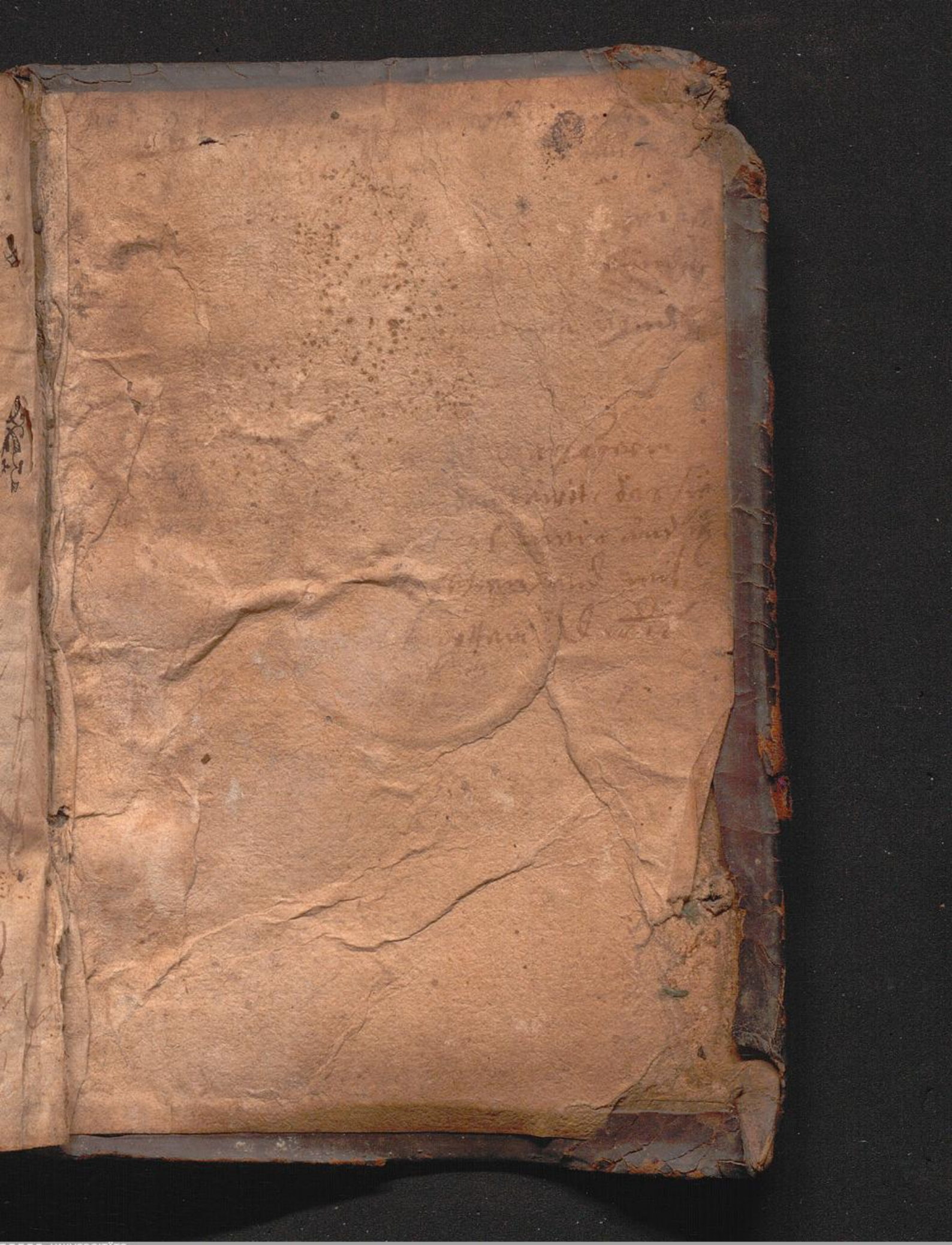

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Th
5820